

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

7897 *Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

ÍNDEX

Títol preliminar. Disposicions generals.

Capítol I. Objecte i àmbit d'aplicació.

Article 1. Objecte i finalitat de la Llei.

Article 2. Àmbit subjectiu d'aplicació.

Article 3. Àmbit objectiu d'aplicació.

Article 4. Activitats excloses.

Article 5. Operacions prohibides a les entitats asseguradores.

Capítol II. Definicions.

Article 6. Entitats.

Article 7. Autoritat de supervisió nacional.

Article 8. Estat membre d'origen, Estat membre d'acollida i activitats en règim de dret d'establiment i de lliure prestació de serveis.

Article 9. Relacions de participació o control entre entitats.

Article 10. Mercats regulats.

Article 11. Grans riscos.

Article 12. Coassegurança comunitària.

Article 13. Sistema de govern i externalització de funcions.

Article 14. Riscos.

Article 15. Mesures de sanejament i procediments de liquidació.

Títol I. Òrgans de supervisió i competències.

Capítol I. Competències de l'Administració General de l'Estat.

Article 16. Competències de supervisió de l'Administració General de l'Estat.

Article 17. Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

Article 18. Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions.

Capítol II. Competències de les comunitats autònomes.

Article 19. Distribució de competències.

Títol II. Accés a l'activitat asseguradora i reasseguradora.

Capítol I. Accés a l'activitat de les entitats asseguradores i reasseguradores espanyoles.

- Secció 1a Condicions d'accés a l'activitat.
- Article 20. Autorització administrativa.
Article 21. Abast de l'autorització.
- Secció 2a Requisits per obtenir l'autorització.
- Article 22. Requisits generals de l'autorització d'entitats asseguradores i reasseguradores.
- Article 23. Denegació de l'autorització.
Article 24. Operacions efectuades sense autorització administrativa.
Article 25. Organitzacions i agrupacions.
Article 26. Consulta prèvia a autoritats de supervisió.
Article 27. Naturalesa, forma i denominació de les entitats asseguradores i reasseguradores.
- Article 28. Constitució.
Article 29. Denominació.
Article 30. Domicili social.
Article 31. Objecte social.
Article 32. Programa d'activitats.
Article 33. Capital social.
Article 34. Fons mutual.
Article 35. Limitacions al repartiment de dividends, derrames o qualsevol altre tipus de retribució vinculada al capital social.
Article 36. Socis.
Article 37. Vincles estrets.
Article 38. Honorabilitat i aptitud dels qui exerceixin la direcció efectiva o exerceixin funcions que integren el sistema de govern de l'entitat.
Article 39. Responsabilitat i deures dels òrgans d'administració o direcció de les entitats asseguradores o reasseguradores.
Article 40. Registre administratiu.
- Secció 3a Mútues d'assegurances, cooperatives d'assegurances i mutualitats de previsió social.
- Article 41. Mútues d'assegurances.
Article 42. Cooperatives d'assegurances.
Article 43. Mutualitats de previsió social.
Article 44. Àmbit de cobertura i prestacions de les mutualitats de previsió social.
Article 45. Mutualitats de previsió autoritzades per operar per rams d'assegurança.
- Secció 4a Activitat de les entitats asseguradores i reasseguradores espanyoles en règim de dret d'establiment i lliure prestació de serveis a la Unió Europea.
- Article 46. Entitats espanyoles que poden operar a la Unió Europea.
Article 47. Condicions per establir sucursals.
Article 48. Comunicació per operar en lliure prestació de serveis.
Article 49. Informació estadística relativa a les activitats transfrontereres de les entitats asseguradores espanyoles.
- Secció 5a Activitat de les entitats asseguradores i reasseguradores espanyoles a tercers països.
- Article 50. Creació d'entitats i altres operacions a tercers països.
- Capítol II. Accés a l'activitat a Espanya d'entitats asseguradores i reasseguradores d'altres estats de la Unió Europea.
- Secció 1a Disposicions generals per a entitats asseguradores i reasseguradores.

Article 51. Entitats asseguradores i reasseguradores d'altres estats membres que poden operar a Espanya.

Article 52. Observança de les disposicions legals per part de les entitats asseguradores i reasseguradores que operen a Espanya en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de serveis.

Article 53. Tributs i recàrrecs.

Article 54. Assegurança de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils.

Secció 2a Activitat en règim de dret d'establiment d'entitats asseguradores i reasseguradores domiciliades en altres estats membres.

Article 55. Condicions d'accés a l'activitat en règim de dret d'establiment.

Article 56. Supervisió de sucursals a Espanya per part de les autoritats de l'Estat d'origen.

Secció 3a Activitat en lliure prestació de serveis d'entitats asseguradores i reasseguradores domiciliades en altres estats membres.

Article 57. Condicions d'accés a l'activitat en règim de lliure prestació de serveis.

Article 58. Requisits específics per a l'assegurança de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils.

Article 59. Obligacions tributàries.

Article 60. Agències de subscripció.

Capítol III. Accés a l'activitat a Espanya d'entitats asseguradores i reasseguradores de tercers països.

Secció 1a Entitats asseguradores de tercers països.

Article 61. Autorització de sucursals d'entitats asseguradores de tercers països.

Article 62. Limitacions a l'activitat a Espanya de les entitats asseguradores de tercers països.

Secció 2a Entitats reasseguradores de tercers països.

Article 63. Sucursals d'entitats reasseguradores de tercers països.

Article 64. Activitat a Espanya de les entitats reasseguradores de tercers països des del país d'origen.

Títol III. Exercici de l'activitat.

Capítol I. Sistema de govern de les entitats asseguradores i reasseguradores.

Article 65. Requisits generals del sistema de govern.

Article 66. Sistema de gestió de riscos, avaluació interna de riscos i solvència, sistema de control intern i funcions del sistema de govern.

Article 67. Externalització de funcions.

Capítol II. Valoració d'actius i passius, garanties financeres i inversions.

Secció 1a Valoració d'actius i passius, i normes sobre provisions tècniques.

Article 68. Valoració d'actius i passius.

Article 69. Provisions tècniques.

Article 70. Exigència i increment de l'import de les provisions tècniques.

Secció 2a Fons propis.

Article 71. Determinació dels fons propis.

Article 72. Classificació dels fons propis en nivells.

- Article 73. Admissibilitat de fons propis.
- Secció 3a Capital de solvència obligatori.
- Article 74. Càlcul del capital de solvència obligatori.
- Article 75. Mètodes de càlcul del capital de solvència obligatori.
- Article 76. Exigència de capital de solvència obligatori addicional.
- Article 77. Responsabilitat de l'òrgan d'administració en relació amb els models interns.
- Secció 4a Capital mínim obligatori.
- Article 78. Capital mínim obligatori.
- Secció 5a Inversions.
- Article 79. Normes sobre inversions de les entitats asseguradores i reasseguradores.
- Capítol III. Informació pública sobre la situació financera i de solvència.
- Article 80. Informe sobre la situació financera i de solvència.
- Article 81. Dispensa de divulgació d'informació en l'informe sobre la situació financera i de solvència.
- Article 82. Actualitzacions de l'informe sobre la situació financera i de solvència i informació voluntària addicional.
- Capítol IV. Obligacions comptables.
- Article 83. Comptabilitat de les entitats asseguradores i reasseguradores.
- Article 84. Formulació de comptes consolidats dels grups d'entitats asseguradores i reasseguradores.
- Capítol V. Règim de participacions en entitats asseguradores i reasseguradores.
- Article 85. Obligacions relatives a l'adquisició de participacions en entitats asseguradores i reasseguradores.
- Article 86. Efectes de l'incompliment.
- Article 87. Obligacions relatives a la reducció d'una participació significativa en una entitat asseguradora o reasseguradora.
- Article 88. Obligacions d'informació addicionals.
- Capítol VI. Operacions societàries.
- Secció 1a Cessió de cartera.
- Article 89. Cessió de cartera entre entitats asseguradores.
- Secció 2a Modificacions estructurals.
- Article 90. Modificacions estructurals.
- Article 91. Supòsits excepcionals de modificacions estructurals.
- Secció 3a Modificacions estatutàries.
- Article 92. Modificacions estatutàries.
- Secció 4a Agrupacions i unions temporals d'entitats asseguradores o reasseguradores.
- Article 93. Agrupacions d'interès econòmic i unions temporals d'entitats asseguradores o reasseguradores.

Capítol VII. Conductes de mercat.

Secció 1a Pòlisses i tarifes.

Article 94. Tarifes de primes i bases tècniques.

Article 95. Control de les pòlisses, tarifes i documentació tècnica de l'activitat.

Secció 2a Deure d'informació.

Article 96. Deure general d'informació al prenedor d'assegurança.

Secció 3a Mecanismes de solució de conflictes. Altres disposicions.

Article 97. Mecanismes de solució de conflictes.

Article 98. Publicitat.

Article 99. Protecció de dades de caràcter personal.

Article 100. Lluita contra el frau en assegurances.

Capítol VIII. Règim especial de solvència.

Article 101. Àmbit d'aplicació.

Article 102. Condicions d'exercici de les entitats sotmeses al règim especial.

Capítol IX. Coassegurança comunitària. Reassegurança limitada.

Article 103. Règim de la coassegurança comunitària.

Article 104. Provisions tècniques de la coassegurança comunitària.

Article 105. Reassegurança limitada.

Capítol X. Condicions relatives a l'exercici de l'activitat per part de sucursals i filials d'entitats asseguradores i reasseguradores de tercers països.

Article 106. Garanties financeres de les sucursals d'entitats asseguradores i reasseguradores domiciliades a tercers països.

Article 107. Règim de les sucursals d'entitats domiciliades a tercers països autoritzades en diversos estats membres.

Article 108. Equivalència del règim de solvència de les entitats reasseguradores de tercers països.

Títol IV. Supervisió d'entitats asseguradores i reasseguradores.

Capítol I. Principis generals.

Article 109. Àmbit subjectiu i objectiu de la supervisió.

Article 110. Proporcionalitat de les actuacions de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

Article 111. Transparència de l'actuació supervisora.

Article 112. Convergència de pràctiques supervisores.

Article 113. Facultats generals de supervisió.

Article 114. Informació que s'ha de facilitar als efectes de supervisió, estadístics i comptables.

Article 115. Supervisió d'entitats asseguradores i reasseguradores de la Unió Europea que operen a Espanya en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de serveis.

Article 116. Supervisió de sucursals espanyoles establertes en un altre Estat membre.

Capítol II. Supervisió financera.

Article 117. Contingut de la supervisió financera.

Capítol III. Supervisió de conductes de mercat.

- Article 118. Contingut de la supervisió de conductes de mercat.
- Article 119. Protecció administrativa.
- Article 120. Prohibició de pòlisses i tarifes.

Capítol IV. Supervisió per inspecció.

- Article 121. Actuacions d'inspecció.
- Article 122. Subjectes de l'activitat inspectora.
- Article 123. Personal inspector.
- Article 124. Facultats inspectores.
- Article 125. Documentació de les actuacions inspectores.
- Article 126. Procediment de supervisió per inspecció.

Capítol V. Deure de secret professional i ús d'informació confidencial.

- Article 127. Deure de secret professional.
- Article 128. Intercanvi d'informació confidencial.
- Article 129. Cooperació amb l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació.
- Article 130. Acords de cooperació amb tercers països.

Títol V. Supervisió de grups d'entitats asseguradores i reasseguradores.

Capítol I. Disposicions generals sobre grups.

- Article 131. Definicions i normes sobre la supervisió de grups d'entitats asseguradores i reasseguradores.
- Article 132. Grups subjectes a supervisió.
- Article 133. Àmbit d'aplicació de la supervisió de grup.

Capítol II. Exercici de la supervisió de grups.

Secció 1a Funcions i facultats de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions com a supervisor de grup.

- Article 134. Exercici de les funcions de supervisor de grup per part de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.
- Article 135. Facultats de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions com a supervisor de grup. Col·legi de supervisors.
- Article 136. Accés a la informació i verificació.

Secció 2a Col·laboració amb altres autoritats de supervisió.

- Article 137. Convocatòria i consulta entre les autoritats de supervisió.
- Article 138. Informació sol·licitada a altres autoritats supervisores.
- Article 139. Cooperació amb les autoritats supervisores de les entitats de crèdit i d'empreses de serveis d'inversió.

Secció 3a Nivells de supervisió.

- Article 140. Entitat matriu última a la Unió Europea.
- Article 141. Subgrup nacional d'entitats asseguradores o reasseguradores.
- Article 142. Subgrup d'entitats que compregui subgrups nacionals de diversos estats membres.

Capítol III. Situació financera de grup.

Secció 1a Solvència de grup.

- Article 143. Supervisió de la solvència de grup.

- Article 144. Informe sobre la situació financera i de solvència a escala de grup.
- Article 145. Càlcul de la solvència a escala de grup d'entitats participants.
- Article 146. Càlcul de la solvència del grup consolidat: mètode basat en la consolidació comptable.
- Article 147. Model intern de grup consolidat i de les entitats asseguradores i reasseguradores del grup.
- Article 148. Exigència de capital de solvència obligatori addicional de grup consolidat.
- Article 149. Mètode de deducció i agregació.
- Article 150. Règim de grups amb gestió centralitzada de riscos.
- Secció 2a Concentració de risc i operacions intragrup.
- Article 151. Supervisió de la concentració de risc i de les operacions intragrup.
- Secció 3a Gestió de riscos i control intern.
- Article 152. Supervisió del sistema de govern de grup.
- Secció 4a Incompliment de la solvència de grup.
- Article 153. Mesures destinades a fer front a incompliments.
- Capítol IV. Grups amb entitats matrius fora de la Unió Europea.
- Article 154. Verificació de l'equivalència.
- Títol VI. Situacions de deteriorament financer. Mesures de control especial.
- Capítol I. Situacions de deteriorament financer.
- Article 155. Deteriorament financer de les entitats asseguradores i reasseguradores.
- Article 156. Incompliment respecte al capital de solvència obligatori.
- Article 157. Incompliment respecte al capital mínim obligatori.
- Article 158. Contingut del pla.
- Capítol II. Mesures de control especial.
- Article 159. Situacions que poden donar lloc a l'adopció de mesures de control especial.
- Article 160. Mesures de control especial que es poden adoptar.
- Article 161. Mesures addicionals de control especial.
- Article 162. Col·laboració del Consorci de Compensació d'Assegurances en l'execució de les mesures de control especial adoptades.
- Article 163. Intervenció de l'entitat asseguradora.
- Article 164. Procediment d'adopció de mesures de control especial.
- Article 165. Substitució provisional dels òrgans d'administració.
- Article 166. Efectes de les mesures de control especial en altres estats membres.
- Article 167. Mesures adoptades respecte a entitats asseguradores domiciliades en altres estats membres.
- Article 168. Procediments concursals.
- Títol VII. Revocació, dissolució i liquidació.
- Capítol I. Revocació de l'autorització administrativa.
- Article 169. Causes de revocació i els seus efectes.
- Article 170. Revocació de l'autorització administrativa a entitats asseguradores domiciliades en altres estats membres.
- Article 171. Revocació de l'autorització administrativa de les sucursals d'entitats domiciliades a tercers països.

Capítol II. Dissolució i liquidació d'entitats asseguradores i reasseguradores.

Secció 1a Dissolució.

Article 172. Causes de dissolució.

Article 173. Acord de dissolució.

Article 174. Dissolució administrativa.

Secció 2a Liquidació.

Article 175. Normes generals de liquidació.

Article 176. Efectes en altres estats membres de la liquidació d'entitats espanyoles.

Article 177. Efectes a Espanya de la liquidació d'entitats asseguradores domiciliades en altres estats membres i que operen a Espanya en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de serveis.

Article 178. Supervisió de la liquidació.

Article 179. Protecció dels crèdits per contracte d'assegurança.

Article 180. Règim jurídic dels liquidadors.

Article 181. Procés de liquidació.

Article 182. Efectes sobre les accions enfront d'entitats asseguradores en liquidació.

Secció 3a Liquidació per part del Consorci de Compensació d'Assegurances.

Article 183. Actuació del Consorci de Compensació d'Assegurances en la liquidació de les entitats asseguradores i reasseguradores.

Article 184. Normes generals substantives.

Article 185. Normes generals de procediment.

Article 186. Compra de crèdits amb càrrec a recursos del Consorci de Compensació d'Assegurances.

Article 187. Pagaments amb càrrec als recursos de l'entitat.

Article 188. Junta general de creditors.

Article 189. Actuació del Consorci de Compensació d'Assegurances en els procediments concursals.

Títol VIII. Infraccions i sancions.

Capítol I. Infraccions.

Article 190. Subjectes infractors.

Article 191. Responsabilitat de partícips, liquidadors o càrrecs d'administració i direcció.

Article 192. Potestat sancionadora respecte d'entitats asseguradores domiciliades en altres estats membres.

Article 193. Classes d'infraccions.

Article 194. Infraccions molt greus.

Article 195. Infraccions greus.

Article 196. Infraccions lleus.

Article 197. Prescripció d'infraccions.

Capítol II. Sancions.

Article 198. Sancions administratives a les entitats per infraccions molt greus.

Article 199. Sancions administratives a les entitats per infraccions greus.

Article 200. Sancions administratives a les entitats per infraccions lleus.

Article 201. Responsabilitat en cas de fusió, cessió global d'actiu i passiu o escissió.

Article 202. Sancions per infraccions molt greus comeses per partícips, liquidadors, pels qui, sota qualsevol títol, exerceixen la direcció efectiva i pels qui exerceixen les funcions que integren el sistema de govern.

Article 203. Sancions per infraccions greus comeses per partícips, liquidadors, pels qui, sota qualsevol títol, exerceixin la direcció efectiva i pels qui exerceixin les funcions que integren el sistema de govern.

Article 204. Sancions per infraccions lleus comeses per partícips, liquidadors, pels qui, sota qualsevol títol, exerceixin la direcció efectiva i pels qui exerceixin les funcions que integren el sistema de govern.

Article 205. Criteris de graduació de les sancions.

Article 206. Mesures inherents a la imposició de sancions administratives.

Article 207. Concurrencia de procediments administratius i processos penals.

Article 208. Exercici d'activitats i ús de denominacions reservades a les entitats asseguradores i reasseguradores.

Article 209. Prescripció de les sancions.

Capítol III. Procediment sancionador.

Article 210. Regulació del procediment sancionador.

Article 211. Denúncia pública.

Article 212. Competències administratives.

Article 213. Terminis.

Disposició addicional primera. Règim aplicable als estats de l'Espai Econòmic Europeu que no formin part de la Unió Europea.

Disposició addicional segona. Establiment i informació sobre assegurances obligatòries.

Disposició addicional tercera. Validesa de l'autorització administrativa a tota la Unió Europea.

Disposició addicional quarta. Validesa de les autoritzacions d'ampliació de prestacions concedides a mutualitats de previsió social.

Disposició addicional cinquena. Informació a la Comissió Europea i a l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació sobre dificultats de les entitats asseguradores o reasseguradores espanyoles.

Disposició addicional sisena. Entitats amb comesa especial.

Disposició addicional setena. Revisió dels imports expressats en euros.

Disposició addicional vuitena. Obligacions dels auditors de comptes de les entitats asseguradores i reasseguradores.

Disposició addicional novena. Actuaris d'assegurances.

Disposició addicional desena. Pèrits d'assegurances, comissaris d'avaries i liquidadors d'avaries.

Disposició addicional onzena. Concerts d'entitats asseguradores amb organismes de l'Administració de la Seguretat Social.

Disposició addicional dotzena. Comunicacions entre supervisors en matèria de sancions.

Disposició addicional tretzena. Assegurança de caució a favor d'administracions públiques.

Disposició addicional catorzena. Obligacions addicionals d'informació de les entitats asseguradores que operen en el ram d'incendi i elements naturals.

Disposició addicional quinzena. Bases tècniques i calibratge dels riscos de l'assegurança de decessos.

Disposició addicional setzena. Introducció progressiva de les autoritzacions establertes per aquesta Llei i altres mesures d'adaptació a Solvència II.

Disposició addicional dissetena. Obligatorietat de la comunicació a través de mitjans electrònics.

Disposició addicional divuitena. Règim de càlcul de les provisions tècniques a efectes comptables.

Disposició addicional dinovena. Remissions normatives.

Disposició addicional vintena. Reassignació de recursos.

Disposició transitòria primera. Règim de les mútues d'assegurances, mutualitats de previsió social i cooperatives a prima variable.

Disposició transitòria segona. Règim transitori d'adaptació a les quanties mínimes de capital social i fons mutual.

Disposició transitòria tercera. Procediments administratius en curs.

Disposició transitòria quarta. Règim transitori en les condicions d'exercici de les mutualitats de previsió social que no hagin obtingut autorització administrativa d'ampliació de prestacions.

Disposició transitòria cinquena. Règim de determinades operacions d'assegurança efectuades per mutualitats de previsió social a l'empara del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre. Excepció de límits a prestacions en forma de capital.

Disposició transitòria sisena. Auxiliars assessors inscrits a 1 de gener de 2016.

Disposició transitòria setena. Règim de les prestacions socials autoritzades a les mutualitats de previsió social a l'empara del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre.

Disposició transitòria vuitena. Règim transitori de l'activitat reasseguradora de les federacions de mutualitats de previsió social.

Disposició transitòria novena. Règim transitori del capital mínim obligatori.

Disposició transitòria desena. Àmbit d'aplicació del règim especial de solvència.

Disposició transitòria onzena. Entitats asseguradores i reasseguradores que a partir de l'1 de gener de 2016 no subscriuguin nous contractes.

Disposició transitòria dotzena. Vigència temporal.

Disposició transitòria tretzena. Règim transitori de les modificacions introduïdes a la Llei de contracte d'assegurança a través de la disposició final primera d'aquesta Llei.

Disposició derogatòria.

Disposició final primera. Modificació de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança.

Disposició final segona. Modificació de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Disposició final tercera. Modificació de la Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'ordenació de l'edificació.

Disposició final quarta. Modificació del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.

Disposició final cinquena. Modificació de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

Disposició final sisena. Modificació del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

Disposició final setena. Modificació del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març.

Disposició final vuitena. Modificació del text refós de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial decret legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre.

Disposició final novena. Modificació del Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor.

Disposició final desena. Modificació de la Llei 26/2006, de 17 de juliol, de mediació d'assegurances i reassegurances privades.

Disposició final onzena. Modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.

Disposició final dotzena. Modificació de la Llei 4/2014, d'1 d'abril, bàsica de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació.

Disposició final tretzena. Modificació de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats.

Disposició final catorzena. Títol competencial.

Disposició final quinzena. Incorporació de dret de la Unió Europea.

Disposició final setzena. Normes aplicables als procediments que regula aquesta Llei.

Disposició final dissetena. Potestat reglamentària.

Disposició final divuitena. Mesura transitòria sobre els tipus d'interès sense risc.

Disposició final dinovena. Mesura transitòria sobre les provisions tècniques.

Disposició final vintena. Altres mesures transitòries.

Disposició final vint-i-unena. Entrada en vigor.

Annex. Rams d'assegurança.

PREÀMBUL

I

El paper essencial en l'economia que juguen el sector financer i, en particular, el sector assegurador, ha justificat històricament una regulació i una intervenció pública més gran que en altres sectors. Des de la Llei de 14 de maig de 1908, que va iniciar a Espanya l'ordenació de l'assegurança privada, aquesta regulació s'ha caracteritzat històricament per la seva funció tutelar dels prenedors, assegurats, beneficiaris i tercers perjudicats de contractes d'assegurança privada. L'activitat asseguradora suposa l'intercanvi d'una prestació present i certa, la prima, per una prestació futura i incerta, la indemnització. Aquesta situació exigeix garantir que quan eventualment es produeixi el sinistre que motivi el pagament de la indemnització, l'entitat asseguradora estigui en situació de poder fer front a la seva obligació. Això justifica que l'ordenació i la supervisió de les entitats asseguradores pels poders públics resulti una matèria d'interès públic, per comprovar que mantenen una situació de solvència suficient que els permeti complir el seu objecte social.

El text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, vigent fins ara, va integrar de manera ordenada i harmonitzada en un únic text les disposicions contingudes a la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, i les reformes que es van introduir posteriorment en la norma esmentada, motivades bé per la incorporació de normes de dret comunitari, bé per la necessitat d'adaptar-la a l'evolució constant de l'activitat asseguradora.

Al seu torn, el text refós ha estat modificat per successives lleis. En particular i principalment, per la Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer; per la Llei 13/2007, de 2 de juliol, en matèria de supervisió de la reassegurança; i per la Llei 5/2009, de 29 de juny, sobre reforma del règim de participacions significatives en empreses de serveis d'inversió, en entitats de crèdit i en entitats asseguradores.

Finalment, cal fer menció de les modificacions portades a terme per la disposició final catorzena de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible, que continuen la línia de desenvolupament i consolidació de la regulació de les assegurances privades.

La necessitat d'incorporar el dret comunitari d'assegurances i l'adaptació normativa al desenvolupament del sector assegurador també són la raó de ser fonamental d'aquesta Llei, que recull les disposicions de la Directiva 2009/138/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2009, sobre l'assegurança de vida, l'accés a l'activitat d'assegurança i de reassegurança i el seu exercici (d'ara endavant Directiva Solvència II), que s'han d'incorporar a una norma de rang legal pel fet de tractar-se de modificacions importants en l'esquema de supervisió de l'activitat asseguradora. Aquesta Directiva ha estat modificada fonamentalment per la Directiva 2014/51/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, per la qual es modifiquen les directives 2003/71/CE i 2009/138/CE i els reglaments (CE) núm. 1060/2009, (UE) núm. 1094/2010 i (UE) núm. 1095/2010 pel que fa als poders de l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació) i de l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea de Valors i Mercats) (Directiva Omnibus II).

La magnitud de tots aquests canvis ha aconsellat substituir el text refós vigent per una nova llei que integri, de manera similar a la refosa de normativa comunitària portada a terme per la Directiva Solvència II, les disposicions que continuen vigents, el nou sistema de solvència i altres normes que s'ha considerat que cal introduir, tenint en compte l'evolució del mercat assegurador.

Ara bé, la transposició de la Directiva no s'acaba en la Llei, ja que algunes de les seves disposicions s'han d'incorporar a la normativa espanyola a través d'un reglament, en el qual s'han de desplegar, igualment, algunes previsions contingudes en aquesta Llei, sense perjudici de les mesures d'execució que dicti la Comissió Europea.

II

La Directiva Solvència II suposa un exercici notable d'harmonització que pretén facilitar l'accés i l'exercici de l'activitat asseguradora i reasseguradora a la Unió Europea mitjançant l'eliminació de les diferències més importants entre les legislacions dels estats membres i, per tant, l'establiment d'un marc legal dins del qual les entitats asseguradores i reasseguradores puguin operar en un únic mercat interior.

La Directiva Solvència II articula una concepció de la solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores basada en tres pilars que es reforcen mútuament. El primer, constituït per regles uniformes sobre requeriments de capital determinats en funció dels riscos assumits per les entitats, de conformitat amb els desenvolupaments assolits en matèria de gestió de riscos i amb l'evolució recent en altres sectors financers. Així, s'adopta, per al sector assegurador europeu, un enfocament basat en el risc mitjançant la introducció de normes específiques sobre el capital econòmic. El segon dels pilars està integrat per un nou sistema de supervisió amb l'objectiu de fomentar la millora de la gestió interna dels riscos per part de les entitats. El tercer es refereix a les exigències d'informació i transparència cap al mercat sobre els aspectes clau dels riscos assumits per les entitats i la seva forma de gestió.

Adicionalment a la introducció del nou sistema de solvència basat en el risc i dels canvis que això requereix en la manera de gestionar les entitats i en l'actuació de les autoritats supervisores, la Directiva Solvència II efectua una consolidació, mitjançant una refosa, de la resta de l'ordenament europeu en matèria d'assegurances privades, excepte pel que fa a l'assegurança d'automòbils, i hi incorpora els continguts que recullen les directives que ja s'havien transposat en el seu moment al dret espanyol d'assegurances, com per exemple la Directiva 2001/17/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de març de 2001, relativa al sanejament i a la liquidació de les companyies d'assegurances.

L'esquema s'ha completat amb els desplegaments normatius i la mesures d'execució derivades de la nova estructura de supervisió dissenyada en aquest camp a la Unió Europea per l'establiment de l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació, mitjançant el Reglament (CE) núm. 1094/2010, de 24 de novembre, del Parlament Europeu i del Consell, pel qual es crea una Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació), es modifica la Decisió 716/2009/CE i es deroga la Decisió 2009/79/CE de la Comissió, que li atribueix importants facultats de coordinació i decisòries en matèria de supervisió i ordenació d'assegurances i reassegurances, amb la qual cosa aconsegueix una harmonització reguladora més gran i una coordinació internacional i intersectorial millor.

Les disposicions que contenen aquesta Llei i el reglament que la desplegui, resultat de la transposició de la Directiva Solvència II, s'han d'integrar amb els desplegaments normatius i les mesures d'execució dictades per la Comissió Europea i per l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació (AEAPJ) en un ampli conjunt de qüestions com la valoració d'actius i passius, provisions tècniques, els fons propis, el càlcul del capital de solvència obligatori, models interns, el capital mínim obligatori, les normes d'inversió, el sistema de govern, el capital addicional, la informació als efectes de supervisió, la transparència de l'autoritat supervisora, la solvència dels grups d'entitats, així com la determinació de l'equivalència dels règims de tercers països amb les disposicions de la Directiva Solvència II.

III

La Llei s'estructura en un títol preliminar i vuit títols, vint disposicions addicionals, tretze disposicions transitòries, una disposició derogatòria, vint-i-una disposicions finals i un annex.

El títol preliminar estableix el seu objecte, l'àmbit d'aplicació i les definicions aplicables als efectes d'aquesta Llei. S'identifica com a autoritat nacional de supervisió la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, sense perjudici de les facultats supervisores i de regulació que s'atribueixen expressament al ministre d'Economia i Competitivitat en aquesta Llei i en la resta de l'ordenament jurídic i de les competències que, si s'escau, corresponguin a les comunitats autònomes.

El títol I de la Llei es refereix a la distribució de competències entre l'Estat i les comunitats autònomes. Es fixen determinades funcions que corresponen al ministre d'Economia i Competitivitat i es reconeix a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la capacitat normativa per emetre circulars de compliment obligat en l'àmbit de la supervisió d'assegurances i reassegurances.

Amb la finalitat d'aconseguir els objectius de millor protecció dels prenedors, assegurats i beneficiaris, i a l'empara de l'article 149.1.6.a, 11a i 13a de la Constitució, aquesta Llei conté les bases de la supervisió de les assegurances i reassegurances privades. Això exigeix certa uniformitat de les normes reguladores de la supervisió de l'activitat asseguradora per facilitar la relació d'unes entitats asseguradores espanyoles amb altres, d'aquestes amb les radicades a la Unió Europea i de totes elles amb els mercats internacionals. Per això, atesa la importància financera del sector assegurador en l'economia, les comunitats autònomes que hagin assumit competències en matèria de supervisió d'assegurances i reassegurances privades han de col·laborar de manera més estreta entre si i amb l'Administració General de l'Estat.

IV

El títol II de la Llei regula les condicions per obtenir l'autorització administrativa com a requisit previ per accedir a l'exercici de l'activitat asseguradora o reasseguradora en termes similars als del seu precedent legislatiu.

També regula el règim jurídic de les mútues d'assegurances, cooperatives d'assegurances i mutualitats de previsió social. No obstant això, per a aquestes entitats es manté en vigor el règim que conté el text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, fins que s'empregui una regulació específica de les mútues i, en particular, del seu règim jurídic de dissolució, transformació, fusió, escissió i cessió global d'actiu i passiu.

En relació amb les condicions d'exercici, aquesta Llei regula al títol III l'exigència d'un sistema eficaç de govern de les entitats. Aquesta és una de les novetats de la Directiva Solvència II, que suposa el reconeixement que alguns riscos només es poden tenir en compte degudament a través d'exigències en matèria de govern de les entitats i no a través dels requisits quantitius. El sistema de govern inclou les funcions fonamentals de gestió del risc, compliment, auditoria interna i actuarial. Aquesta enumeració de funcions i la seva regulació, que s'ha de desplegar amb més detall per reglament, no obsta perquè cada entitat decideixi lliurement la manera d'organitzar-les o decideixi articular altres funcions addicionals.

Dins de la gestió dels seus riscos, totes les entitats asseguradores i reasseguradores han d'assumir com a pràctica habitual, integrant-la en la seva estratègia de negoci, l'avaluació interna i periòdica de les seves necessitats globals de solvència atenent el seu perfil de risc específic. Així mateix, amb fins de transparència, les entitats asseguradores i reasseguradores han de donar a conèixer, mitjançant la seva posada a disposició del públic, almenys un cop l'any, la informació essencial sobre la seva situació financera i de solvència.

V

L'avaluació de la situació financera de les entitats asseguradores i reasseguradores s'ha de basar en principis econòmics sòlids, i ha d'incorporar en el procés la informació proporcionada pels mercats financers, així com les dades disponibles sobre els riscos assumits. D'acord amb aquest enfocament, els requisits de capital han d'estar coberts amb fons propis, que s'han de classificar d'acord amb criteris de qualitat, seguretat i disponibilitat.

El capital de solvència obligatori s'ha de calibrar de manera que es garanteixi que tots els riscos quantificables als quals una empresa d'assegurances o de reassegurances està exposada es tinguin en compte, i ha de cobrir les activitats existents i les activitats noves que s'espera dur a terme en els dotze mesos següents. En relació amb l'activitat existent, ha de cobrir exclusivament les pèrdues inesperades. El capital de solvència obligatori ha de ser igual al valor en risc dels fons propis d'una empresa d'assegurances o de reassegurances, amb un nivell de confiança del 99,5% a un horitzó temporal d'un any.

En l'àmbit de Solvència II, els requeriments de capital de solvència han de comportar dos nivells d'exigència. Un, el capital de solvència obligatori, variable en funció del risc assumit per l'entitat i basat en un càlcul prospectiu; l'altre, el capital mínim obligatori, configurat com un nivell mínim de seguretat per sota del qual mai haurien de descendir els recursos financers. Tots dos requisits de capital permeten delimitar la intervenció gradual del supervisor per assolir un nivell uniforme de protecció dels prenedors, assegurats i beneficiaris. La situació de normalitat es compleix quan l'entitat assoleixi amb fons propis el capital de solvència obligatori. No arribar al capital mínim obligatori implica l'expulsió del mercat. Per a les insuficiències del capital de solvència obligatori, la Llei estableix una escala adequada i d'intensitat progressiva d'intervenció de l'autoritat supervisora.

Per calcular el capital de solvència obligatori s'estableix una fórmula estàndard que adopta un enfocament modular, en el qual s'avalua primer l'exposició individual a cada categoria de risc i, posteriorment, s'agreguen els valors resultants tenint en compte, si s'escau, l'efecte de les correlacions existents entre els diferents mòduls de riscos i preveient-se mètodes simplificats per al càlcul. La fórmula estàndard per calcular el capital de solvència obligatori pretén reflectir el perfil de risc de la majoria de les empreses d'assegurances i reassegurances. Tanmateix, és possible que, en alguns casos, l'enfocament normalitzat no reflecteixi adequadament el perfil de risc molt específic d'una empresa. Per a aquests casos es preveu la possibilitat d'utilitzar, amb l'autorització administrativa prèvia, models interns, totals o parcials.

Adicionalment, la normativa preveu altres supòsits d'autorització administrativa, com ara la utilització de paràmetres específics, fons propis complementaris i ajustos per casament en el càlcul de la provisió tècnica. Tot això suposa la necessitat de reforçar els recursos disponibles de l'autoritat de supervisió nacional, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

Es preveu un règim especial de solvència per a les entitats que no superen els llindars que es regulin per reglament. Aquestes entitats queden excloses del règim general de Solvència II, per la qual cosa se'ls apliquen determinades particularitats quant als requisits de solvència, sistema de govern i requisits d'informació al supervisor que s'han de desplegar per via reglamentària. A diferència de les entitats sotmeses al règim general, les entitats que s'acullen al règim especial de solvència només poden actuar dins del territori nacional. No obstant això, aquestes entitats poden sol·licitar voluntàriament acollir-se al règim general. A aquest règim especial de solvència s'hi poden acollir, també, altres entitats asseguradores amb característiques molt concretes.

Es recullen, entre les condicions d'exercici, diversos preceptes referents a les conductes de mercat que han de respectar les entitats asseguradores. Entre aquests, els que disciplinen les tarifes de primes, les bases tècniques i els serveis o departaments d'atenció al client. En el context del mercat únic d'assegurances, aquesta Llei garanteix que es puguin comercialitzar a Espanya assegurances ofertes per entitats d'altres estats membres, sempre que es compleixin les disposicions legals d'interès general.

En l'aplicació d'aquesta Llei s'ha de tenir en compte el principi de proporcionalitat, que gradua l'establiment de requisits i la seva complexitat atenent el perfil de risc de les entitats i, en particular, la naturalesa, l'escala i la complexitat de les operacions d'assegurança o reassegurança efectuades per les entitats, així com els riscos inherents al seu model de negoci.

VI

Perquè l'objectiu últim de la protecció dels prenedors, assegurats i beneficiaris es pugui materialitzar de manera efectiva, les previsions legals sobre l'actuació de les entitats asseguradores i reasseguradores s'han de complementar adequadament amb una supervisió eficaç. Així, el títol IV regula el conjunt de potestats i facultats que permetin a l'autoritat supervisora espanyola d'assegurances vetllar per l'exercici ordenat de l'activitat, incloses les funcions o activitats externalitzades. Es regula, en especial, la supervisió per inspecció.

A fi de garantir l'eficàcia de la supervisió, les mesures adoptades han de ser proporcionades a la naturalesa, la complexitat i l'envergadura dels riscos inherents a l'activitat de les entitats asseguradores o reasseguradores.

Les entitats asseguradores i reasseguradores considerades individualment constitueixen l'element essencial de la supervisió. Però, a diferència de la legislació anterior, aquesta Llei dóna un caràcter més substantiu, com a subjectes supervisats, als grups d'entitats asseguradores i reasseguradores, que regula el títol V.

Una novetat important en aquest àmbit és la possibilitat de crear grups sense vinculació de capital, en particular, els grups de mútues d'assegurances.

La supervisió del grup inclou l'avaluació de la seva solvència, de les concentracions de risc i de les operacions intragrup. Les entitats asseguradores i reasseguradores pertanyents a un grup han de disposar, també individualment, d'un sistema de govern eficaç que ha d'estar subjecte a supervisió.

La Llei fixa els supòsits en què correspon a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ser el supervisor d'un grup internacional, així com les facultats de coordinació i decisió que li corresponen en aquest cas. Així mateix, es regulen els col·legis de supervisors que inclouen mecanismes de cooperació, intercanvi d'informació i consulta entre les autoritats de supervisió.

En tot cas, tant per a la supervisió d'entitats individuals com de grups d'entitats, la Llei assumeix com a principi rector la convergència de l'activitat supervisora europea en els instruments i les pràctiques de supervisió, i atribueix a l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació (AEAPJ) un paper important en la seva articulació.

VII

El títol VI de la Llei recull els mecanismes de què disposa l'autoritat supervisora per afrontar situacions de deteriorament financer de les entitats, incloses mesures de control especial, el títol VII recull els procediments de revocació, dissolució i liquidació i, finalment, el títol VIII recull el règim d'infraccions i sancions.

En matèria de liquidació d'entitats asseguradores, s'aclareix que les normes són imperatives, es precisa el concepte de creditor per contracte d'assegurança amb privilegi especial i es reconeix als mutualistes i cooperativistes els mateixos drets que als socis de les societats de capital, en especial el dret d'informació i participació en el patrimoni resultant de la liquidació.

La Llei resol la possible confluència de les mesures de control especial amb els procediments concursals, i estableix que les entitats subjectes a les primeres no poden sol·licitar una declaració judicial de concurs. Addicionalment, el jutge, abans d'admetre el concurs, ha de sol·licitar un informe a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions sobre la situació de l'entitat asseguradora.

En les liquidacions per part del Consorci de Compensació d'Assegurances s'introdueixen certes modificacions respecte a la compra de crèdits amb càrrec als

recursos d'aquest, especialment en relació amb els crèdits laborals que pot anticipar, i se'n regula també la participació en els procediments concursals.

En relació amb el règim d'infraccions i sancions, s'ajusten els tipus infractors a les noves exigències d'accés i exercici a l'activitat, es fixen amb més precisió els límits de les sancions en forma de multa i s'incorporen precisions sobre el procediment sancionador.

VIII

Mitjançant les disposicions addicionals s'estableix, entre d'altres qüestions, que les assegurances obligatòries s'han de fixar mitjançant una norma amb rang de llei. Es recull la possibilitat que les entitats amb una comesa especial sol·licitin l'autorització administrativa per exercir les seves activitats a Espanya. Es fixen les obligacions dels auditors de comptes en relació amb les entitats asseguradores i reasseguradores. S'inclouen normes relatives a professions relacionades amb l'activitat asseguradora com ara les dels actuaris d'assegurances i els pèrits d'assegurances, comissaris d'avaries i liquidadors d'avaries. S'estableixen els requisits perquè l'assegurança de caució sigui admissible com a garantia davant les administracions públiques. Així mateix, s'estableix l'obligació de les entitats asseguradores que operen en el ram d'incendi i elements naturals de subministrar determinada informació als efectes de facilitar la liquidació i recaptació de les taxes pel manteniment del servei de prevenció i extinció d'incendis i de les contribucions especials per l'establiment o ampliació dels serveis d'extinció d'incendis. Es remet a regulació reglamentària el règim simplificat aplicable a les assegurances de decessos quant a bases tècniques, provisions i capital de solvència obligatori. S'estableix la data a partir de la qual les entitats asseguradores poden presentar davant la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions sol·licituds que, sobre determinats aspectes, requereixen l'aprovació del supervisor, i les facultats atribuïdes a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions relacionades amb la supervisió dels grups d'entitats. S'encarreguen al Consorci de Compensació d'Assegurances dues noves funcions de caràcter informatiu: d'una banda, la gestió del nou registre d'assegurances obligatòries; de l'altra, la recopilació i el subministrament de la informació relativa a la cobertura del ram d'incendis als efectes de millorar la liquidació i recaptació de les taxes per la prestació del servei d'extinció d'incendis i contribucions especials per l'establiment o ampliació del servei d'extinció d'incendis. Finalment, s'estableix que l'obligatorietat de comunicació amb la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions a través de mitjans electrònics es pugui establir mitjançant una circular.

Quant a les disposicions finals, es duen a terme, entre d'altres, modificacions que afecten la Llei de contracte d'assegurança per especificar que, en les assegurances personals, l'assegurat o prenedor no té obligació de comunicar la variació de les circumstàncies relatives a l'estat de salut de l'assegurat, les quals en cap cas es consideren agreujament del risc. Es regulen per primera vegada en aquesta norma les assegurances de decessos i de dependència, i es reforça la lliure elecció del prestador de serveis en les assegurances de decessos, assistència sanitària i dependència.

Es modifiquen la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, i la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, per adequar-les totes al que estableix la Sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, d'11 de desembre de 2014, en l'assumpte C-678/11, que ha declarat contrària a la normativa europea l'obligació de designar un representant a Espanya a efectes fiscals pels fons de pensions domiciliats en un altre Estat membre de la Unió Europea que desenvolupin a Espanya plans de pensions d'ocupació subjectes a la legislació espanyola, i de les entitats asseguradores domiciliades en un altre Estat membre que operin a Espanya en règim de lliure prestació de serveis.

S'introdueix a la Llei d'ordenació de l'edificació, com a alternativa a la subscripció obligatòria d'una assegurança, l'obtenció d'una garantia financera que permeti cobrir el mateix risc. A més, es dota de més seguretat jurídica la posició de l'adquirent de l'habitatge enfront del promotor, i s'elimina, entre d'altres aspectes, el règim actual basat en un

sistema dual de pòlisses (pòlisses col·lectives i certificats individuals d'assegurances de caució). També s'introdueixen modificacions referides a la percepció de quantitats a compte del preu durant la construcció de la Llei d'ordenació de l'edificació.

Es reforma el text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions per millorar la regulació dels fons de pensions oberts, i se n'amplien les possibilitats operatives, per afavorir les economies d'escala i la diversificació de les polítiques d'inversió i de la gestió d'inversions. S'aborda la regulació de la comissió de control del fons obert d'ocupació i, finalment, s'estableix que a les mutualitats de previsió social que actuïn com a sistema alternatiu a l'alta en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms, no es poden fer efectius els drets econòmics dels productes o assegurances utilitzats per a aquesta funció en els supòsits de liquiditat previstos.

Pel que fa al Consorci de Compensació d'Assegurances, s'introdueixen modificacions que afecten, en primer lloc, el seu Estatut legal. Destaca l'ampliació del recàrrec de l'assegurança de riscos extraordinaris a les assegurances obligatòries de responsabilitat civil de vehicles automòbils, cosa que ha de donar lloc a la cobertura corresponent. Així mateix, s'habilita el Consorci per informar els creditors per contracte d'assegurança en relació amb els processos de liquidació d'entitats asseguradores domiciliades en un altre Estat membre de la Unió Europea en allò que afecti exclusivament els contractes d'assegurança que hagin subscrit a Espanya. En matèria de liquidació d'entitats asseguradores per part del Consorci de Compensació d'Assegurances, s'introdueixen modificacions en relació amb les normes substantives i de procediment per reforçar els mecanismes de liquidació administrativa en benefici dels creditors per contracte d'assegurança. Finalment, s'actualitza la regulació de l'actuació del Consorci en els procediments concursals, per compassar-la a les modificacions efectuades a la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal. S'estableix l'obligatorietat d'adhesió als convenis d'indemnització directa que regula el Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, per als danys materials. Per agilitzar l'assistència als lesionats de trànsit, les entitats asseguradores es poden adherir a convenis sectorials d'assistència sanitària per a lesionats de trànsit i a convenis d'indemnització directa de danys personals.

Es modifica la Llei 26/2006, de 17 de juliol, de mediació d'assegurances i reassegurances privades. Se suprimeix el registre d'auxiliars assessors. S'unifica la terminologia de l'auxiliar, que passa a denominar-se «col·laborador», s'elimina la diferència entre auxiliar assessor i auxiliar extern, i s'estableix que les funcions del col·laborador, així com el fet que assessori o no, es determinin en el contracte entre el mediador i el seu col·laborador. D'altra banda, el corredor, per fer una anàlisi objectiva, ha de presentar un nombre suficient de contractes adequat a cada operació.

Finalment, es reforma la Llei 4/2014, d'1 d'abril, bàsica de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació, per regular amb més amplitud els supòsits d'impossibilitat de funcionament normal de les cambres com a conseqüència d'un desequilibri financer.

TÍTOL PRELIMINAR

Disposicions generals

CAPÍTOL I

Objecte i àmbit d'aplicació

Article 1. *Objecte i finalitat de la Llei.*

Aquesta Llei té per objecte regular i supervisar l'activitat asseguradora i reasseguradora privada, incloent les condicions d'accés i exercici i el règim de solvència, sanejament i liquidació de les entitats asseguradores i reasseguradores, amb la finalitat principal de

protegir els drets dels prenedors, assegurats i beneficiaris, així com de promoure la transparència i el desenvolupament adequat de l'activitat asseguradora.

Article 2. *Àmbit subjectiu d'aplicació.*

Queden sotmeses als preceptes d'aquesta Llei:

- a) Les entitats asseguradores i reasseguradores amb domicili social a Espanya, així com les sucursals establertes a Espanya d'entitats asseguradores i reasseguradores domiciliades a tercers països.
- b) Els grups d'entitats asseguradores i reasseguradores.
- c) Les persones físiques o jurídiques que, sota qualsevol títol, exerceixin càrrecs d'administració o direcció de les entitats asseguradores i reasseguradores.
- d) Els professionals i les entitats que exerceixin alguna de les funcions que preveuen aquesta Llei o les seves disposicions complementàries de desplegament.
- e) Els liquidadors d'entitats asseguradores i reasseguradores.
- f) Les organitzacions constituïdes amb ànim de permanència per a la distribució de la cobertura de riscos o la prestació a les entitats asseguradores i reasseguradores de serveis comuns relacionats amb l'activitat asseguradora o reasseguradora, sigui quina sigui la seva naturalesa i forma jurídica.
- g) Les altres persones per a qui s'estableixi alguna prohibició o mandat en aquesta Llei.

Article 3. *Àmbit objectiu d'aplicació.*

1. Queden sotmeses als preceptes d'aquesta Llei:

- a) Les activitats d'assegurança directa de vida i d'assegurança directa diferent de l'assegurança de vida.
- b) Les activitats de reassegurança.
- c) Les operacions preparatòries o complementàries de les d'assegurança que practiquin les entitats asseguradores i reasseguradores.
- d) Les activitats de prevenció de danys vinculades a l'activitat asseguradora.
- e) Qualsevol altres activitats quan s'estableixi expressament en una norma amb rang de llei.

2. L'activitat asseguradora i reasseguradora s'ha d'ajustar al que disposa aquesta Llei:

- a) Quan la duguin a terme entitats, grups i persones dels que preveu l'article 2.
- b) Quan la duguin a terme a Espanya entitats asseguradores i reasseguradores domiciliades en un altre Estat membre de la Unió Europea (d'ara endavant, un altre Estat membre).

Article 4. *Activitats excloses.*

1. Queden expressament exclosos de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei el règim general i els règims especials que integren el sistema de Seguretat Social obligatòria.

2. Tampoc queden sotmeses a aquesta Llei les operacions i activitats següents:

- a) Les d'assegurança de crèdit a l'exportació per compte o amb la garantia de l'Estat, o quan l'Estat sigui l'assegurador.
- b) Les de reassegurança exercides o plenament garantides pel govern d'un Estat membre, quan per motius d'interès públic actui en qualitat de reassegurador d'últim recurs, incloent les circumstàncies en què aquesta actuació es requereixi per una situació al mercat que faci que no sigui possible obtenir-hi una cobertura adequada.

c) Les de gestió de fons de pensions, regides pel text refós de la Llei de regulació de plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, que estan reservades a les entitats gestores de fons de pensions.

d) Les efectuades per organitzacions sense personalitat jurídica que tinguin per objecte la garantia mútua dels seus membres, sense donar lloc al pagament de primes ni a la constitució de provisions tècniques.

e) Les efectuades pels organismes de previsió i d'assistència que concedeixin prestacions variables segons els recursos disponibles i que exigeixin als seus partícips una contribució a preu fet.

f) Les efectuades per organismes diferents d'entitats asseguradores que tinguin per objecte subministrar als treballadors, per compte d'altri o per compte propi, agrupats en el marc d'una empresa o d'un grup d'empreses o d'un sector professional o interprofessional, prestacions en cas de mort, en cas de vida o en cas de cessament o de reducció d'activitats, independentment que els compromisos que resultin d'aquestes operacions estiguin o no coberts íntegrament i en tot moment per provisions matemàtiques.

3. No estan subjectes als títols I a V les entitats asseguradores i reasseguradores la liquidació de les quals s'hagi encarregat al Consorci de Compensació d'Assegurances.

Article 5. *Operacions prohibides a les entitats asseguradores.*

1. Queden prohibides a les entitats asseguradores les operacions següents:

- a) Les que no tinguin base tècnica actuarial.
- b) Qualsevol altra activitat comercial i la prestació de garanties diferents de les pròpies de l'activitat asseguradora. No s'ha d'entendre inclosa en aquesta prohibició la col·laboració amb entitats no asseguradores per a la distribució dels serveis produïts per aquestes.
- c) Les activitats de mediació en assegurances privades definides a la seva normativa específica.

2. La realització per part d'una entitat asseguradora de les activitats que preveu aquest article determina la seva nul·litat de ple dret.

CAPÍTOL II

Definicions

Article 6. *Entitats.*

Als efectes del que estableixen aquesta Llei i les altres disposicions reguladores de la supervisió i contractació de les assegurances privades, s'entén per:

1. Entitat asseguradora: una entitat autoritzada per dur a terme, d'acord amb el que disposen aquesta Llei o la legislació d'un altre Estat membre, activitats d'assegurança directa de vida o d'assegurança directa diferent de l'assegurança de vida.

2. Entitat asseguradora captiva: entitat asseguradora propietat d'una entitat no financera, o d'una entitat financera que no sigui una entitat asseguradora o reasseguradora o formi part d'un grup d'entitats asseguradores o reasseguradores, definit a l'article 131.1.f), i que té per objecte oferir cobertura d'assegurança exclusivament per als riscos de l'entitat o entitats a les quals pertany o d'una o diverses entitats del grup del qual forma part.

3. Entitat asseguradora domiciliada en un tercer país: una entitat asseguradora que, si tingués el domicili social en algun Estat membre, estaria obligada, d'acord amb les disposicions d'aquest Estat, a obtenir una autorització per dur a terme l'activitat asseguradora.

4. Entitat reasseguradora: una entitat que hagi rebut autorització d'acord amb el que disposa aquesta Llei, o de conformitat amb la legislació d'un altre Estat membre, per exercir activitats de reassegurança.

5. Entitat reasseguradora captiva: entitat reasseguradora propietat d'una entitat no financera, o d'una entitat financera que no sigui una entitat asseguradora o reasseguradora o formi part d'un grup d'entitats asseguradores o reasseguradores, definit a l'article 131.1.f), i que té per objecte oferir cobertura de reassegurança exclusivament per als riscos de l'entitat o entitats a les quals pertany o d'una o diverses entitats del grup del qual forma part.

6. Entitat reasseguradora domiciliada en un tercer país: una entitat que, si tingués el domicili social en un Estat membre, estaria obligada, d'acord amb les disposicions d'aquest Estat, a obtenir una autorització per exercir l'activitat reasseguradora.

7. Reassegurança: l'activitat consistent en l'acceptació de riscos cedits per una entitat asseguradora o per una entitat reasseguradora, incloses les entitats asseguradores o reasseguradores domiciliades a tercers països.

8. Reassegurança limitada: reassegurança en què el potencial màxim de pèrdua explícit, expressat en termes de risc econòmic màxim transferit, derivat tant d'un risc de subscripció significatiu com de la transferència d'un risc temporal, supera la prima durant la totalitat del període de vigència del contracte per una quantia limitada però significativa, juntament amb, almenys, una de les característiques següents:

- a) Consideració explícita i material del valor temporal dels diners.
- b) Disposicions contractuals que moderin l'equilibri de l'experiència econòmica entre les parts en el temps, amb la finalitat d'aconseguir la transferència de risc prevista.

9. Entitat financera, qualsevol de les següents:

- a) Una entitat de crèdit, una empresa financera o una empresa de serveis bancaris auxiliars, segons regula la normativa d'entitats de crèdit.
- b) Una entitat asseguradora, una entitat reasseguradora o una societat de cartera d'assegurances de les que defineix l'article 131.1.i).
- c) Una empresa de serveis d'inversió o una societat financera, segons regula la normativa de serveis d'inversió.
- d) Una societat financera mixta de cartera d'acord amb l'article 2.7 de la Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer.

10. Entitat amb comesa especial: entitat, dotada o no de personalitat jurídica, diferent d'una entitat asseguradora o reasseguradora existent, que assumeixi riscos d'entitats asseguradores o reasseguradores i financi plenament la seva exposició als riscos esmentats a través d'una emissió de deute o d'algun altre mecanisme de finançament en què els drets de reembossament dels proveïdors del deute o un altre mecanisme de finançament estiguin subordinats a les obligacions de reassegurança de l'entitat esmentada.

11. Contrapart central autoritzada: una contrapart central que ha estat autoritzada per l'autoritat competent de l'Estat membre en què estigui establerta o bé, quan estigui establerta en un tercer país, si ha estat reconeguda per l'Autoritat Europea de Valors i Mercats (AEVM).

12. Agència de qualificació creditícia externa: una agència de qualificació creditícia reconeguda, certificada i registrada com a tal o un banc central que emeti qualificacions creditícies.

13. Oficina nacional: organització professional que està constituïda d'acord amb la Recomanació núm. 5 adoptada el 25 de gener de 1949 pel Subcomitè de Transports per Carretera del Comitè de Transports Interiors de la Comissió Econòmica per a Europa de l'Organització de les Nacions Unides, i que agrupa les entitats asseguradores que hagin obtingut en un Estat autorització per operar en el ram de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils.

A Espanya és oficina nacional l'Oficina Espanyola d'Asseguradors d'Automòbils (OFESAUTO).

14. Fons nacional de garantia: organisme creat per cada Estat membre, d'acord amb les seves pròpies disposicions legals, reglamentàries i administratives, que té com a missió reparar, almenys fins als límits de l'obligació de l'assegurament, els danys materials o corporals causats per un vehicle no identificat o pel qual no s'hagi satisfet l'obligació d'assegurament.

A Espanya és fons nacional de garantia el Consorci de Compensació d'Assegurances.

Article 7. *Autoritat de supervisió nacional.*

Als efectes del que estableixen aquesta Llei i les altres disposicions reguladores de la supervisió i contractació de les assegurances privades, s'entén per autoritat de supervisió l'autoritat nacional facultada de conformitat amb la legislació del seu Estat per supervisar entitats asseguradores i reasseguradores.

L'autoritat de supervisió nacional, facultada per supervisar entitats asseguradores i reasseguradores en els termes d'aquesta Llei, és la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, sense perjudici de les facultats atribuïdes directament al ministre d'Economia i Competitivitat, i de les competències que, si s'escau, corresponguin a les comunitats autònomes.

Article 8. *Estat membre d'origen, Estat membre d'acollida i activitats en règim de dret d'establiment i de lliure prestació de serveis.*

Als efectes del que estableixen aquesta Llei i les altres disposicions reguladores de la supervisió i contractació de les assegurances privades, s'entén per:

1. Estat membre d'origen:

a) L'Estat membre en què estigui situat el domicili social de l'entitat asseguradora que cobreixi el risc, en les assegurances diferents de l'assegurança de vida, o que contregui el compromís, en les assegurances de vida.

b) L'Estat membre en què estigui situat el domicili social de l'entitat reasseguradora, en el cas de la reassegurança.

2. Estat membre d'acollida:

a) L'Estat membre, diferent del d'origen, en què estigui situada la sucursal que cobreixi el risc o contregui el compromís.

b) L'Estat membre, diferent del d'origen, en què l'entitat asseguradora o reasseguradora presti serveis; en el cas de les assegurances de vida, s'entén per Estat membre de prestació de serveis aquell en què es contregui el compromís, i en el cas de les assegurances diferents de la de vida, aquell en què estigui localitzat el risc.

3. Estat membre de localització del risc:

a) L'Estat membre en què es trobin els béns, quan l'assegurança es refereixi a immobles, o bé a aquests i al seu contingut, si aquest últim està cobert per la mateixa pòlissa d'assegurança.

Quan l'assegurança es refereixi a béns mobles que es trobin en un immoble, i als efectes dels tributs i recàrrecs exigibles legalment, l'Estat membre en què estigui situat l'immoble, fins i tot si aquest i el seu contingut no estan coberts per la mateixa pòlissa d'assegurança, a excepció dels béns en trànsit comercial.

b) L'Estat membre de matriculació, quan l'assegurança es refereixi a vehicles de qualsevol naturalesa.

c) L'Estat membre en què el prenedor de l'assegurança hagi signat el contracte, si la seva durada és inferior o igual a quatre mesos i es refereix a riscos que sobrevinguin

durant un viatge o fora del domicili habitual del prenedor de l'assegurança, sigui quin sigui el ram afectat.

d) En tots els casos no previstos expressament a les lletres anteriors, aquell en què el prenedor de l'assegurança tingui la seva residència habitual o, si és una persona jurídica, aquell en què es trobi el seu domicili social o la sucursal a què es refereix el contracte.

4. Estat membre del compromís: l'Estat membre en què el prenedor de l'assegurança tingui la seva residència habitual, si és una persona física, o el seu domicili social o una sucursal, en cas que el contracte es refereixi a aquesta última, si és una persona jurídica.

5. Establiment: el domicili social o la sucursal d'una entitat.

6. Sucursal: tot establiment d'una entitat asseguradora o reasseguradora que estigui situat al territori d'un Estat membre diferent del d'origen.

S'assimila a una sucursal tota presència permanent d'una entitat asseguradora domiciliada en un altre Estat membre, encara que aquesta presència no adopti la forma d'una sucursal i s'exerceixi mitjançant una oficina administrada pel mateix personal d'aquella o per una persona independent, però amb poders per actuar permanentment a compte de l'entitat asseguradora com ho faria una sucursal.

7. Sucursals d'entitats asseguradores o reasseguradores de tercers països: tota presència permanent en el territori d'un Estat membre d'una entitat asseguradora o reasseguradora domiciliada fora de la Unió Europea, que estigui autoritzada i efectui operacions d'assegurances o reassegurances en aquest Estat membre.

8. Règim de dret d'establiment: l'activitat exercida en un Estat membre per una sucursal establerta en aquell d'una entitat asseguradora o reasseguradora domiciliada en un altre Estat membre.

9. Règim de lliure prestació de serveis: l'activitat exercida per una entitat asseguradora o reasseguradora domiciliada en un Estat membre des del seu domicili social, o des d'una sucursal d'aquella en un altre Estat membre, consistent a cobrir un risc, contraure un compromís o efectuar activitats de reassurance en un Estat membre diferent.

Article 9. *Relacions de participació o control entre entitats.*

Als efectes d'aquesta Llei i de les altres disposicions reguladores de la supervisió i contractació de les assegurances privades, i sense perjudici del que estableix l'article 131.1, s'entén per:

1. Entitat matriu: l'entitat que exerceixi o pugui exercir, directament o indirectament, el control d'una altra o altres.

2. Entitat filial: l'entitat sobre la qual una entitat matriu exerceixi o pugui exercir, directament o indirectament, el control.

3. Control: la relació existent entre una entitat matriu i una filial o una relació de la mateixa naturalesa entre qualsevol persona física o jurídica i una empresa, en les situacions que preveuen l'article 42 del Codi de comerç i les seves disposicions de desplegament.

4. Participació: la possessió, de manera directa o mitjançant un vincle de control, d'un percentatge igual o superior al 20 per 100 dels drets de vot o del capital d'una empresa.

5. Participació significativa en una entitat asseguradora o reasseguradora: la possessió en una entitat asseguradora o reasseguradora, de manera directa o indirecta, d'almenys un 10 per 100 del capital o dels drets de vot o qualsevol altra possibilitat d'exercir una influència notable en la gestió de l'entitat.

6. Vincles estrets: tota relació entre dues o més persones físiques o jurídiques si estan unides a través d'una participació o mitjançant un vincle de control. Així mateix, la situació en què dos o més persones físiques o jurídiques, entre les quals es trobi una entitat asseguradora o reasseguradora, estiguin vinculades, de manera duradora, a una mateixa persona física o jurídica per un vincle de control.

7. Participacions en entitats financeres i de crèdit:

a) Les participacions que posseeixin les empreses d'assegurances i de reassegurances en:

1r Entitats de crèdit i entitats financeres als efectes de l'article 1 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit.

2n Empreses de serveis d'inversió als efectes de l'article 62 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

b) Els crèdits subordinats i els instruments que preveu la part segona, títol I, capítol 4, del Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012, que posseeixin les empreses d'assegurances i de reassegurances enfront de les entitats que defineix l'anterior lletra a) en les quals tinguin participacions.

Article 10. *Mercats regulats.*

Als efectes del que estableixen aquesta Llei i les altres disposicions reguladores de la supervisió i contractació de les assegurances privades, s'entén per mercats regulats:

1. Els mercats secundaris oficials espanyols que defineix l'article 31 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, i els reconeguts com a mercats regulats per la legislació d'un altre Estat membre.

2. En el cas de mercats situats en un tercer país, els que satisfacin exigències comparables a les dels mercats regulats indicats a l'apartat anterior, i en els quals els instruments financers negociats tinguin una qualitat comparable a la dels instruments negociats als mercats regulats situats a la Unió Europea.

Article 11. *Grans riscos.*

Als efectes del que estableixen aquesta Llei i les altres disposicions reguladores de la supervisió i contractació de les assegurances privades, s'entén per contractes d'assegurança de grans riscos els següents:

a) Els de vehicles ferroviaris, vehicles aeris, vehicles marítims, lacustres i fluvials, mercaderies transportades (compresos els equipatges i altres béns transportats), la responsabilitat civil en vehicles aeris (compresa la responsabilitat del transportista) i la responsabilitat civil de vehicles marítims, lacustres i fluvials (compresa la responsabilitat civil del transportista).

b) Els de crèdit i de caució quan el prenedor i l'assegurat exerceixin a títol professional una activitat industrial, comercial o liberal i el risc es refereixi a l'activitat esmentada.

c) Els de vehicles terrestres (no ferroviaris), incendi i elements naturals, altres danys als béns, responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils (compresa la responsabilitat del transportista), responsabilitat civil en general i pèrdues pecuniàries diverses, sempre que el prenedor superi els límits d'almenys dos dels tres criteris següents:

Actiu total del balanç: 6.200.000 euros.

Import net del volum de negocis: 12.800.000 euros.

Nombre mitjà d'empleats durant l'exercici: 250 empleats.

Si el prenedor de l'assegurança forma part d'un grup de societats els comptes consolidats del qual s'estableixin d'acord amb el que disposen els articles 42 a 49 del Codi de comerç, els criteris esmentats anteriorment s'han d'aplicar sobre la base dels comptes consolidats.

Article 12. *Coassegurança comunitària.*

Als efectes del que estableixen aquesta Llei i les altres disposicions reguladores de la supervisió i contractació de les assegurances privades, s'entén per operacions de coassegurança comunitària les que reuneixin les condicions següents:

1. Que donin lloc a la cobertura d'un o més riscos que es puguin qualificar com a grans riscos.
2. Que participin en la cobertura del risc diverses entitats asseguradores, una de les quals ha de ser l'entitat asseguradora obridora, de manera no solidària, en qualitat de coasseguradores, per mitjà d'un contracte únic, mitjançant una prima global i per a una mateixa durada.
3. Que cobreixin riscos localitzats a la Unió Europea.
4. Que, als efectes de la cobertura del risc, l'entitat asseguradora obridora estigui habilitada per cobrir la totalitat del risc.
5. Que almenys una de les entitats coasseguradores participi en el contracte per mitjà del seu domicili social o d'una sucursal establerta en un Estat membre diferent de l'estat de l'entitat asseguradora obridora.
6. Que l'entitat asseguradora obridora assumeixi plenament les funcions que li corresponen en la coassegurança i, en particular, determini les condicions d'assegurança i de tarifació.

Article 13. *Sistema de govern i externalització de funcions.*

Als efectes del que estableixen aquesta Llei i les altres disposicions reguladores de la supervisió de les assegurances privades, s'entén per:

1. Funció: en un sistema de govern, la capacitat d'una entitat asseguradora o reasseguradora per portar a terme determinades tasques del govern de l'entitat.
2. Sistema de govern de l'entitat: estructura organitzativa transparent i apropiada, amb una distribució clara i una separació adequada de funcions, un sistema eficaç per garantir la transmissió d'informació, que garanteixi la gestió sana i prudent de l'activitat i els mecanismes eficaços de control intern d'una entitat asseguradora o reasseguradora, que inclouen les funcions fonamentals següents: la funció de gestió de riscos, la funció de verificació del compliment, la funció d'auditoria interna i la funció actuarial.
3. Externalització de funcions: qualsevol tipus d'acord subscrit entre una entitat asseguradora o reasseguradora i un tercer, ja sigui o no una entitat subjecta a supervisió, en virtut del qual aquest, directament o per subcontractació, efectua una activitat o una funció que, en altres circumstàncies, hauria dut a terme la mateixa entitat asseguradora o reasseguradora.

Article 14. *Riscos.*

Als efectes del que estableixen aquesta Llei i les altres disposicions reguladores de la supervisió i contractació de les assegurances privades, s'entén per:

1. Risc de subscripció: el risc de pèrdua o de modificació adversa del valor dels compromisos derivats de l'activitat asseguradora, a causa de la inadequació de les hipòtesis de tarifació i constitució de provisions.
2. Risc de mercat: el risc de pèrdua o de modificació adversa de la situació financera resultant, directament o indirectament, de fluctuacions en el nivell i en la volatilitat dels preus de mercat dels actius, passius i instruments financers.
3. Risc de crèdit: el risc de pèrdua o de modificació adversa de la situació financera resultant de fluctuacions en la solvència dels emissors de valors, les contraparts i qualssevol deutors al qual estan exposades les entitats asseguradores i reasseguradores, en forma de risc d'incompliment de la contrapart, risc de diferencial o concentració de risc de mercat.

4. Risc operacional: el risc de pèrdua derivat de la inadequació o la disfunció de processos interns, del personal o dels sistemes, o de successos externs.

5. Risc de liquiditat: el risc que les entitats asseguradores i reasseguradores no puguin realitzar les inversions i altres actius a fi de fer front a les seves obligacions financeres al venciment.

6. Risc de concentració: tota exposició a riscos que comporti una pèrdua potencial prou important per posar en perill la solvència o la situació financera de les entitats asseguradores i reasseguradores.

7. Tècniques de reducció del risc: totes les que permeten a les entitats asseguradores i reasseguradores transferir una part o la totalitat dels seus riscos a tercers.

8. Efectes de diversificació: la reducció de l'exposició al risc de les entitats asseguradores i reasseguradores, i dels seus grups, relacionada amb la diversificació de les seves activitats, i resultant de la possibilitat de compensar el resultat negatiu d'un risc amb el resultat més favorable d'un altre risc, quan no hi hagi una correlació total entre els riscos esmentats.

9. Previsió de distribució de probabilitat: una funció matemàtica que assigna a un conjunt exhaustiu de successos futurs mútuament excloents una probabilitat de realització.

10. Mesura del risc: una funció matemàtica que assigna un valor monetari a una determinada previsió de distribució de probabilitat i que creix monòtonament amb el nivell d'exposició al risc subjacent a aquesta previsió de distribució de probabilitat.

Article 15. *Mesures de sanejament i procediments de liquidació.*

Als efectes del que estableixen aquesta Llei i les altres disposicions reguladores de la supervisió i contractació de les assegurances privades, s'entén per:

1. Autoritats competents: les autoritats administratives o judicials dels estats membres competents en matèria de mesures de sanejament o de procediments de liquidació.

2. Mesures de sanejament: les destinades a mantenir o restablir la situació financera de l'entitat asseguradora o reasseguradora que impliquin l'actuació de les autoritats competents i afectin els drets preexistents de tercers aliens a la mateixa entitat.

3. Mesures de control especial: les destinades a controlar i revertir la situació de deteriorament financer o de gestió de l'entitat que impliquin l'actuació de les autoritats competents i siguin necessàries per salvaguardar les obligacions que es derivin dels contractes d'assegurança, de reassegurança, així com qualssevol altres interessos de la mateixa entitat que puguin afectar-ne la solvència o viabilitat.

4. Procediment de liquidació: el procediment col·lectiu que suposi la liquidació dels actius i la distribució del producte de la liquidació entre els creditors, accionistes o socis, segons que correspongui, i que impliqui algun tipus d'actuació de l'autoritat administrativa o judicial, estigui o no fonamentat en la insolvència, i tant si té caràcter voluntari com obligatori.

5. Administrador provisional: qualsevol persona o òrgan nomenat per les autoritats competents d'un Estat membre per administrar les mesures de sanejament.

6. Liquidador: qualsevol persona o òrgan nomenat per les autoritats competents o pels òrgans socials de l'entitat asseguradora per gestionar els procediments de liquidació.

7. Compromís per contracte d'assegurança: tot compromís que una entitat asseguradora contregui amb assegurats, prenedors d'assegurances, beneficiaris o tercers perjudicats amb dret d'acció directa contra l'entitat asseguradora, i que tingui el seu origen en un contracte d'assegurança o en qualsevol operació prevista a l'annex B), lletra a), apartats 2, 3 i 4, d'aquesta Llei, en l'àmbit de l'assegurança directa, inclosos aquells en què encara es desconeguin determinats elements del deute.

TÍTOL I

Òrgans de supervisió i competències

CAPÍTOL I

Competències de l'Administració General de l'Estat

Article 16. *Competències de supervisió de l'Administració General de l'Estat.*

1. Les competències de l'Administració General de l'Estat en la supervisió de les entitats asseguradores i reasseguradores i en el desenvolupament ordenat dels mercats d'assegurances i reassegurances les han d'exercir el ministre d'Economia i Competitivitat i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en els termes que fixen aquesta Llei i les seves normes de desplegament, sense perjudici de les funcions que corresponen a les comunitats autònomes en l'àmbit de les seves competències.

2. En matèria de regulació i supervisió de les assegurances privades, correspon al ministre d'Economia i Competitivitat:

- a) Autoritzar l'accés a l'activitat asseguradora i reasseguradora, i la seva revocació.
- b) Autoritzar el càlcul del capital de solvència obligatori utilitzant un model intern.
- c) Autoritzar la constitució, modificació i dissolució de grups mutuels.
- d) Aprovar normes sobre transparència de mercat i protecció dels drets dels usuaris en l'àmbit de les assegurances.
- e) Acordar la dissolució administrativa de les entitats asseguradores i reasseguradores i, si s'escau, encarregar la seva liquidació al Consorci de Compensació d'Assegurances.
- f) Imposar les sancions per infraccions molt greus en els termes que disposa el títol VIII.
- g) Autoritzar les cessions de cartera, les modificacions estructurals i, si s'escau, les agrupacions i unions temporals de les entitats asseguradores i reasseguradores, regulades al capítol VI del títol III, sense perjudici del que preveuen la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de defensa de la competència, en relació amb el control de concentracions econòmiques, i les disposicions comunitàries aplicables.
- h) L'exercici de totes les altres potestats que li atribueixin aquesta Llei i la resta de l'ordenament jurídic.

Article 17. *Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.*

1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de formar part, en la seva condició d'autoritat supervisora espanyola, de l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació (AEAPJ), de conformitat amb el que disposa el Reglament núm. 1094/2010, de 24 de novembre, del Parlament Europeu i del Consell, pel qual es crea una Autoritat Europea de Supervisió.

En l'exercici de les funcions de supervisió encomanades per aquesta Llei i les seves normes de desplegament, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'analitzar i, si s'escau, prendre en consideració les directrius i recomanacions emanades de l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació. Quan la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions s'aparti d'aquestes directrius o recomanacions, ho ha de fer mitjançant una resolució motivada.

2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot dictar disposicions en desplegament de la normativa d'assegurances que estigui continguda en reials decrets o en ordres del ministre d'Economia i Competitivitat, sempre que aquestes normes l'habilitin de manera expressa per a això, amb l'informe previ de la Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions.

Aquestes disposicions reben la denominació de circulars, s'han de tramitar pel procediment que regula l'article 24 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern,

s'han de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat» i entren en vigor de conformitat amb el que disposa l'apartat primer de l'article 2 del Codi civil.

3. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, a través de la seva seu electrònica, ha de promoure la difusió de tota la informació que sigui necessària per assegurar la consecució dels fins que estableix aquesta Llei, i la tramitació dels procediments que li competeixen per via electrònica.

4. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'elaborar i donar publicitat a un informe anual en què es reflecteixi la seva activitat supervisora i la situació general dels mercats d'assegurances i fons de pensions.

5. Les resolucions que dicti la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en l'exercici de les potestats administratives que se li confereixen en aquesta Llei són recurribles davant el ministre d'Economia i Competitivitat, de conformitat amb el que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 18. *Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions.*

1. La Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions és l'òrgan col·legiat administratiu assessor del Ministeri d'Economia i Competitivitat en els afers concernents a la regulació i supervisió de les assegurances privades, de la reassegurança, dels plans i fons de pensions i de la mediació en assegurances i reassegurances.

2. Correspon a la Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions:

a) Emetre informe sobre els projectes de disposicions de caràcter general sobre matèries relacionades directament amb les assegurances privades, reassegurança, plans i fons de pensions i la mediació en assegurances i reassegurances amb l'objecte de fer efectiu el principi d'audiència dels sectors afectats en el procediment d'elaboració d'aquestes disposicions. L'informe que emeti no és vinculant.

b) Dur a terme els estudis i informes que li sol·liciti el seu president.

c) Formular recomanacions generals o de caràcter particular en les matèries assenyalades a la lletra a) i en relació amb les assegurances obligatòries.

3. La Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions l'ha de presidir el director general d'Assegurances i Fons de Pensions i n'han de formar part, com a vocals, representants de l'Administració General de l'Estat, assegurats i usuaris, participants de plans de pensions, entitats asseguradores, entitats gestores de fons de pensions, mediadors d'assegurances, organitzacions sindicals i empresarials, corporacions de prestigi relacionades amb l'assegurança privada, actuaris, pèrits d'assegurances i comissaris d'avaries, en la forma i amb la composició que es determini reglamentàriament.

A més, el president pot sol·licitar l'assistència d'altres persones o entitats en condició d'experts, segons la naturalesa dels assumptes que s'hagin de tractar.

4. La Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions s'ha de convocar en els supòsits en què la llei preveu que se la consulti i quan així ho decideixi el seu president.

5. En defecte de les normes que contenen aquesta Llei i el seu reglament de desplegament, així com d'altres que es puguin establir per complementar el seu règim i funcionament, la Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions s'ha de regir per les normes sobre funcionament dels òrgans col·legiats que preveu la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i per les altres disposicions de dret administratiu comú aplicables a aquest tipus d'òrgans.

CAPÍTOL II

Competències de les comunitats autònomes

Article 19. *Distribució de competències.*

1. Les comunitats autònomes que d'acord amb els seus estatuts d'autonomia hagin assumit competències en l'ordenació d'entitats asseguradores i reasseguradores, les tenen respecte a aquelles entitats que tinguin domicili social, àmbit d'operacions i localització dels riscos, en el cas d'assegurances diferents de la de vida, o assumpció dels compromisos, en el supòsit d'assegurances de vida, que se circumscriu al territori de la comunitat autònoma respectiva, d'acord amb els criteris següents:

a) En l'àmbit de competències normatives, els correspon el desplegament legislatiu de les bases de l'ordenació i supervisió, d'entitats asseguradores i reasseguradores contingudes en aquesta Llei i en les disposicions reglamentàries bàsiques que la complementin. Quant a les cooperatives d'assegurança i mutualitats de previsió social, tenen, a més, competència exclusiva en la regulació de la seva organització i funcionament.

b) En l'àmbit de competències d'execució, els corresponen les d'ordenació i supervisió, d'entitats asseguradores i reasseguradores que s'atorguen a l'Administració General de l'Estat en aquesta Llei, excepte les competències d'atorgament de l'autorització administrativa per exercir l'activitat asseguradora i revocar-la, que queden en tot cas reservades a l'Estat, que ha de comunicar, si s'escau, a la comunitat autònoma respectiva. Les referències que conté aquesta Llei al Ministeri d'Economia i Competitivitat i a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions s'entenen fetes a l'òrgan autònom competent, a excepció de les que es refereixen a entitats espanyoles que actuïn en l'àmbit de la Unió Europea o entitats europees que operin a Espanya.

També correspon a les comunitats autònomes l'autorització de l'accés a l'activitat asseguradora a les cooperatives d'assegurança i mutualitats de previsió social, així com la seva revocació, amb l'informe previ de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en tots dos casos. El transcurs del termini màxim legal per resoldre el procediment d'autorització o revocació queda suspès des de la sol·licitud fins a la recepció de l'informe esmentat. Aquest termini de suspensió no pot excedir en cap cas els tres mesos. La comunitat autònoma ha de comunicar a la Direcció General esmentada cada autorització que concedeixi, així com la seva revocació.

2. Les comunitats autònomes que d'acord amb els seus estatuts d'autonomia hagin assumit competències en matèria d'ordenació i supervisió d'entitats asseguradores, les tenen sobre les agències de subscripció que actuïn exclusivament a compte d'aquestes.

3. A aquests efectes, els òrgans competents de les comunitats autònomes han de remetre, quan ho sol·liciti la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i, en tot cas, anualment, la informació i documentació de cada entitat a què es refereixen els articles 80 i 114 d'aquesta Llei i el seu desplegament reglamentari. Així mateix, les comunitats autònomes han de facilitar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions l'accés per mitjans electrònics a la informació relativa als seus registres administratius d'entitats asseguradores i reasseguradores.

4. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i els òrgans competents de les comunitats autònomes han de mantenir la cooperació necessària als efectes d'homogeneïtzar la informació documental i coordinar les seves activitats de supervisió.

TÍTOL II

Accés a l'activitat asseguradora i reasseguradora

CAPÍTOL I

Accés a l'activitat de les entitats asseguradores i reasseguradores espanyoles

Secció 1a Condicions d'accés a l'activitat

Article 20. *Autorització administrativa.*

1. L'accés a les activitats definides a l'article 3.1 per part d'entitats asseguradores i reasseguradores domiciliades a Espanya està supeditat a l'obtenció prèvia d'una autorització administrativa del ministre d'Economia i Competitivitat.

2. També cal una autorització administrativa en els supòsits següents:

a) Per estendre l'activitat d'una entitat asseguradora a altres rams diferents dels autoritzats.

b) Per ampliar una autorització d'una entitat asseguradora que compregui només una part dels riscos inclosos en un ram.

c) Per permetre a una entitat asseguradora exercir la seva activitat en un territori d'àmbit superior a l'autoritzat inicialment.

d) Per ampliar l'àmbit territorial d'actuació o de l'activitat exercida per una entitat reasseguradora.

3. La sol·licitud d'autorització s'ha de presentar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i ha d'anar acompanyada dels documents acreditatius del compliment dels requisits a què es refereixen l'article 22 d'aquesta Llei i el seu reglament de desplegament. El termini màxim per resoldre el procediment d'autorització i notificar la resolució és de sis mesos. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi notificat cap resolució expressa, la sol·licitud presentada s'ha d'entendre desestimada.

4. L'autorització atorgada pel ministre d'Economia i Competitivitat és vàlida a tota la Unió Europea sense perjudici del que estableix l'article 21.1.

5. L'autorització determina la inscripció al registre administratiu que regula l'article 40.

6. Tota autorització concedida a una entitat asseguradora o reasseguradora per actuar en tot el territori nacional ha de ser comunicada per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions a l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació, amb la finalitat que l'autoritat esmentada inclogui la seva denominació social a la llista pública d'entitats asseguradores i reasseguradores autoritzades i que mantingui actualitzada aquesta llista.

Article 21. *Abast de l'autorització.*

1. L'autorització a les entitats asseguradores s'ha de concedir per rams, d'acord amb la classificació que estableix l'annex d'aquesta Llei. Ha d'incloure el ram complet i la cobertura dels riscos accessoris o complementaris d'aquell, segons que correspongui.

L'autorització permet a l'entitat asseguradora exercir activitats en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis a la Unió Europea, llevat que el sol·licitant només vulgui cobrir una part dels riscos corresponents al ram autoritzat, exercir la seva activitat en un territori d'àmbit inferior al del territori nacional, o dur a terme operacions compreses a l'article 46.2.

Les entitats asseguradores autoritzades així poden acceptar operacions de reassegurança en els mateixos rams que compregui l'autorització.

2. L'autorització a les entitats reasseguradores s'ha de concedir per a activitats de reassegurança de vida, activitats de reassegurança diferent de la de vida, o per a tot tipus

d'activitats de reassurança, i permet a l'entitat reassuradora exercir en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis a la Unió Europea.

L'activitat reassuradora s'ha d'exercir amb separació total respecte dels prenedors d'assegurança i dels assegurats.

Secció 2a Requisits per obtenir l'autorització

Article 22. Requisits generals de l'autorització d'entitats asseguradores i reassuradores.

Són requisits necessaris perquè les entitats asseguradores i reassuradores domiciliades a Espanya obtinguin i conservin l'autorització administrativa els següents:

1. Adoptar una de les formes jurídiques que preveu aquesta Llei.
2. Limitar el seu objecte social a l'activitat asseguradora i reassuradora.
3. Presentar i atènyer-se a un programa d'activitats.
4. Disposar del capital social o fons mutual mínim i dels fons propis bàsics admissibles per cobrir el mínim absolut del capital mínim obligatori.
5. Mantenir fons propis bàsics admissibles per cobrir en tot moment el capital mínim obligatori, així com fons propis admissibles per cobrir el capital de solvència obligatori.
6. Indicar les aportacions i participacions en el capital social o fons mutual de tots els socis. S'ha de fer constar expressament quins socis tenen el control i quins socis tenen la condició d'entitat asseguradora, entitat de crèdit o empresa de serveis d'inversió, així com, si s'escau, les participacions, independentment de la seva quantia, de les quals sigui titular qualsevol soci en una entitat asseguradora, una entitat de crèdit o una empresa de serveis d'inversió.
7. Informar sobre l'existència de vincles estrets amb altres persones o entitats.
8. Que els qui, sota qualsevol títol, exerceixin la direcció efectiva de l'entitat o exerceixin les funcions que integren el seu sistema de govern, siguin persones que compleixin les exigències d'honorabilitat i les condicions necessàries de qualificació i experiència professionals a què es refereix l'article 38.
9. Disposar d'un sistema eficaç de govern que compleixi els requisits que preveu l'article 65.

Article 23. Denegació de l'autorització.

1. El ministre d'Economia i Competitivitat ha de denegar l'autorització quan l'entitat asseguradora o reassuradora no acrediti el compliment dels requisits que exigeix l'article 22.

2. La denegació s'ha de fer per ordre ministerial, que s'ha de notificar a l'entitat interessada i que posa fi a la via administrativa.

Article 24. Operacions efectuades sense autorització administrativa.

1. Són nuls de ple dret els contractes d'assegurança subscrits i altres operacions sotmeses a aquesta Llei efectuats per una entitat no autoritzada, l'autorització administrativa dels quals s'hagi revocat, o que transgredeixin els límits de l'autorització administrativa concedida.

2. Qui hagi contractat amb aquella entitat no està obligat a complir la seva obligació de pagament de la prima i té dret a la devolució de la prima pagada, llevat que, amb anterioritat, hagi tingut lloc un sinistre. Si abans d'aquesta devolució s'esdevé un sinistre, emparat pel contracte si ha estat vàlid, l'entitat que l'ha subscrit està obligada a satisfer una indemnització d'una quantia que s'ha de fixar d'acord amb les normes que regeixen el pagament de la prestació de conformitat amb el contracte d'assegurança, sense perjudici del deure d'indemnitzar la resta de danys i perjudicis que hagi pogut ocasionar.

Aquesta obligació ha de ser solidària entre l'entitat i els qui hi exerceixin càrrecs d'administració o direcció i hagin autoritzat o permès la signatura d'aquests contractes o

operacions, tot això sense perjudici de la infracció administrativa en què hagin pogut incórrer tant l'entitat com els administradors o directors esmentats.

3. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de requerir a qualsevol persona física o jurídica que, sense haver obtingut l'autorització preceptiva o transgredint els límits d'aquesta, dugui a terme operacions sotmeses a aquesta Llei, perquè cessi immediatament en l'exercici de l'activitat esmentada, i ha d'acordar la publicitat que consideri necessària per a informació del públic.

Article 25. *Organitzacions i agrupacions.*

1. No requereixen autorització administrativa prèvia les organitzacions, dotades o no de personalitat jurídica, que es creïn amb caràcter de permanència per a la distribució de la cobertura de riscos entre entitats asseguradores o per a la prestació de serveis comuns relacionats amb la seva activitat, així com les agrupacions d'entitats asseguradores a què es refereix l'article 93, però en tots aquests casos ho han de notificar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions amb una antelació d'un mes a la iniciació de l'activitat organitzada o agrupada.

2. La Direcció General esmentada pot suspendre les activitats a què es refereix aquest article o requerir modificacions en aquestes, quan aprecii que no s'ajusten als preceptes d'aquesta Llei.

Article 26. *Consulta prèvia a autoritats de supervisió.*

Ha de ser objecte de consulta prèvia amb l'autoritat supervisora competent de l'Estat membre corresponent l'autorització d'una entitat asseguradora o reasseguradora quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

1. Que la nova entitat hagi d'estar controlada per una entitat asseguradora o reasseguradora, una entitat de crèdit, una empresa de serveis d'inversió o una societat gestora d'institucions d'inversió col·lectiva o de fons de pensions, autoritzada en un altre Estat membre.

2. Que el seu control l'hagi d'exercir l'empresa dominant d'una entitat asseguradora o reasseguradora, d'una entitat de crèdit, d'una empresa de serveis d'inversió o una societat gestora d'institucions d'inversió col·lectiva o de fons de pensions, autoritzada en un altre Estat membre.

3. Que el seu control l'hagin d'exercir les mateixes persones físiques o jurídiques que controlin una entitat asseguradora o reasseguradora, una entitat de crèdit, una empresa de serveis d'inversió o una societat gestora d'institucions d'inversió col·lectiva o de fons de pensions, autoritzada en un altre Estat membre.

Aquesta consulta afecta, en especial, l'avaluació de la idoneïtat dels socis i l'honorabilitat, la qualificació i l'experiència dels qui, sota qualsevol títol, exerceixin la direcció efectiva i dels qui exerceixin les funcions que integren el sistema de govern de la nova entitat o de l'entitat dominant, i es pot reiterar per a l'avaluació continuada del compliment per part de les entitats asseguradores espanyoles dels requisits esmentats.

Article 27. *Naturalesa, forma i denominació de les entitats asseguradores i reasseguradores.*

1. L'activitat asseguradora únicament poden dur-la a terme entitats privades que adoptin alguna de les formes següents:

- a) societat anònima,
- b) societat anònima europea,
- c) mútua d'assegurances,
- d) societat cooperativa,
- e) societat cooperativa europea,

f) mutualitat de previsió social.

Les mútues d'assegurances, les societats cooperatives i les mutualitats de previsió social només poden operar a prima fixa.

2. Les entitats reasseguradores han d'adoptar la forma jurídica de societat anònima o societat anònima europea.

3. També poden exercir l'activitat asseguradora i reasseguradora les entitats que adoptin qualsevol forma de dret públic, sempre que tinguin per objecte la realització d'operacions d'assegurança o reassegurança en condicions equivalents a les de les entitats asseguradores o reasseguradores privades.

Les entitats a què es refereix el paràgraf anterior s'han d'ajustar al que disposa aquesta Llei, en defecte de regles especials contingudes en la seva normativa específica, i també estan sotmeses, en l'exercici de la seva activitat asseguradora, a la legislació del contracte d'assegurança i a la competència dels tribunals de l'ordre civil.

Article 28. *Constitució.*

Les entitats asseguradores i reasseguradores s'han de constituir mitjançant escriptura pública, que s'ha d'inscriure al Registre Mercantil. Amb aquesta inscripció adquireixen la seva personalitat jurídica les societats anònimes, mútues d'assegurances i mutualitats de previsió social. Les cooperatives d'assegurances adquireixen la personalitat jurídica d'acord amb la seva normativa específica.

Article 29. *Denominació.*

En la denominació social de les entitats asseguradores i reasseguradores s'han d'incloure les paraules «assegurances» o «reassegurances», o totes dues alhora, d'acord amb el seu objecte social, que queden reservades en exclusiva per a les entitats esmentades. També queden reservades les expressions «mútues d'assegurances», «cooperatives d'assegurances» i «mutualitats de previsió social», que han d'incloure en la seva denominació les entitats d'aquesta naturalesa.

Article 30. *Domicili social.*

1. El domicili social de les entitats asseguradores i reasseguradores s'ha de situar dins del territori espanyol, quan el centre de la seva administració i direcció efectiva, o el seu establiment o explotació principal, es trobin a Espanya.

2. El trasllat del domicili social d'una entitat asseguradora o reasseguradora domiciliada a Espanya a l'estranger ha de ser autoritzat pel ministre d'Economia i Competitivitat, amb la publicació prèvia de l'acord de trasllat de domicili i el transcurs d'un mes des de la publicació de l'últim anunci en què s'adverteixi els prenedors del seu dret a comunicar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions les raons que, si s'escau, puguin tenir per estar disconformes amb el trasllat. No obstant això, es pot prescindir d'aquesta informació pública quan es denegui l'autorització per no reunir els requisits exigibles legalment.

3. El trasllat del domicili social d'una entitat asseguradora a l'estranger ha de ser objecte de notificació individual als prenedors d'assegurança. En la notificació individual s'ha d'informar sobre l'autoritat supervisora a la qual queda sotmesa l'entitat asseguradora una vegada fet el trasllat del domicili social i sobre el dret dels prenedors a resoldre els contractes d'assegurança.

4. S'ha de regular per reglament el procediment de trasllat de domicili que preveuen els apartats anteriors.

5. En el supòsit de trasllat a Espanya del domicili social d'una entitat asseguradora o reasseguradora domiciliada a l'estranger, és aplicable el que disposa l'article 20.

Article 31. *Objecte social.*

1. L'objecte social de les entitats asseguradores és exclusivament la pràctica de les operacions d'assegurança i altres activitats definides a l'article 3.

2. L'objecte social de les entitats asseguradores que vulguin operar en qualsevol modalitat del ram de vida és la realització únicament d'operacions del ram esmentat i la cobertura de riscos complementaris del ram de vida. A més, amb l'obtenció prèvia de l'autorització administrativa pertinent, es poden efectuar operacions en els rams 1 (accidents) i 2 (malaltia), que recull l'annex A).a) d'aquesta Llei, sense sotmetre's, en aquest cas, a les limitacions i requisits exigibles a la cobertura de riscos complementaris.

3. L'objecte social de les entitats asseguradores que vulguin operar en qualsevol dels rams de l'assegurança directa diferent de la de vida no pot comprendre la realització d'operacions del ram de vida. No obstant això, si només estan autoritzades per als riscos compresos als rams 1 (accidents) i 2 (malaltia), que recull l'annex A).a) d'aquesta Llei, poden operar en el ram de vida si obtenen l'autorització administrativa pertinent.

4. L'objecte social de les entitats reasseguradores és exclusivament l'activitat de reassegurança i operacions connexes. S'entén per operacions connexes la realització d'estudis estadístics o actuuarials, anàlisi de riscos o investigacions per als seus clients, així com qualsevol altra activitat relacionada o derivada de l'activitat reasseguradora. També es poden considerar incloses en l'objecte social de les entitats reasseguradores funcions de societat de cartera i les activitats relacionades amb el sector financer.

Article 32. *Programa d'activitats.*

El programa d'activitats és el document que recull el pla estratègic del projecte empresarial, i ha de contenir indicacions o justificacions completes i adequades relatives a tots els requisits, previsions, estimacions i condicions o polítiques que es determinin reglamentàriament.

Article 33. *Capital social.*

1. Les societats anònimes i cooperatives d'assegurances han de tenir els capitals socials mínims següents quan vulguin operar en els rams que s'enumeren tot seguit:

a) 9.015.000 euros en els rams de vida, caució, crèdit, qualsevol dels que cobreixin el risc de responsabilitat civil i en l'activitat exclusivament reasseguradora.

b) 2.103.000 euros en els rams d'accidents, malaltia, defensa jurídica, assistència i decessos.

En el cas d'entitats asseguradores que únicament practiquin l'assegurança de malaltia atorgant prestacions d'assistència sanitària i limitin la seva activitat a un àmbit territorial amb menys de dos milions d'habitants, n'hi ha prou amb la meitat del capital o fons mutual que preveu el paràgraf anterior.

c) 3.005.000 euros, en la resta.

2. El capital social mínim de les societats anònimes ha d'estar totalment subscrit i desembossat almenys en un cinquanta per cent. Els desembossaments de capital per damunt del mínim s'han d'ajustar a la legislació mercantil general.

En tot cas, el capital ha d'estar representat per títols nominatius o anotacions en compte nominatives.

3. Les entitats que exerceixin la seva activitat en diversos rams d'assegurança directa diferents de la de vida han de tenir el capital social corresponent al ram per al qual s'exigeixi una quantia més gran.

Si, d'acord amb l'article 31.2 o 3, exerceixen activitat també en el ram de vida, el capital social és el corresponent a la suma dels requerits per al ram de vida i per a un dels rams diferents del de vida dels que operin.

Article 34. *Fons mutual.*

1. Les mútues d'assegurances han d'acreditar fons mutuels permanents, aportats pels seus mutualistes o constituïts amb excedents dels exercicis socials, les quanties mínimes dels quals, segons els rams en què vulguin operar, han de ser les assenyalades com a capital social desembossat de les societats anònimes.

No obstant això, per a les mútues amb règim de derrama passiva es requereixen les tres quartes parts de la quantia esmentada.

2. Les mutualitats de previsió social que hagin obtingut l'autorització administrativa per operar per rams han d'acreditar un fons mutual amb una quantia mínima que ha de ser la que correspongui entre les assenyalades com a capital social desembossat de les societats anònimes a l'article 33.1, sense perjudici del que disposa l'article 45.2.c) per a les mutualitats que operin per rams i continuïn efectuant operacions d'assegurança de l'article 44.1.

3. La resta de mutualitats de previsió social han d'acreditar un fons mutual de 30.050,61 euros. Així mateix, han de formar amb el seu patrimoni un fons de maniobra que els permeti pagar els sinistres i les despeses sense esperar al cobrament de les derrames.

4. Quan les mútues d'assegurances i les mutualitats de previsió social que operin per rams exerceixin la seva activitat en diversos rams d'assegurança, els és aplicable el que indica l'article 33.3, i les referències al capital social s'han d'entendre fetes al fons mutual.

5. El fons mutual ha d'estar sempre subscrit i desembossat íntegrament.

Article 35. *Limitacions al repartiment de dividendes, derrames o qualsevol tipus de retribució vinculada al capital social.*

Les entitats asseguradores i reasseguradores no poden distribuir dividendes, derrames o cap altre tipus de retribució vinculada al capital social desembossat, a la prima d'emissió, al fons mutual desembossat o a qualssevol altres elements de capital equivalent dels fons propis bàsics per a mútues o mutualitats, en les circumstàncies següents:

a) en cas que no s'assoleixi el capital de solvència obligatori o el capital mínim obligatori o,

b) si el repartiment d'aquests dividendes, derrames o altres retribucions vinculades a aquests elements de capital pot derivar en un incompliment del capital de solvència obligatori o del capital mínim obligatori.

Article 36. *Socis.*

Les persones físiques o jurídiques que, directament o indirectament, participin en l'entitat asseguradora o reasseguradora mitjançant una participació significativa en aquesta han de ser idònies perquè la gestió de l'entitat sigui sana i prudent, de conformitat amb el que es disposi reglamentàriament.

Article 37. *Vincles estrets.*

Els vincles estrets entre l'entitat asseguradora o reasseguradora i altres persones físiques o jurídiques, si n'hi ha, no poden obstaculitzar l'exercici adequat de la supervisió de l'entitat.

Les disposicions d'un tercer país aliè a la Unió Europea que regulin una o diverses de les persones amb les quals l'entitat asseguradora o reasseguradora mantingui vincles estrets, o l'aplicació de les disposicions esmentades, tampoc poden obstaculitzar l'exercici adequat de la supervisió de l'entitat.

Article 38. Honorabilitat i aptitud dels qui exerceixin la direcció efectiva o exerceixin funcions que integren el sistema de govern de l'entitat.

1. Les entitats asseguradores i reasseguradores i les entitats dominants de grups d'entitats asseguradores han de garantir que totes les persones que exerceixin la direcció efectiva, sota qualsevol títol, i els qui exerceixin les funcions que integren el sistema de govern compleixin en tot moment els requisits següents:

- a) Ser persones d'honorabilitat comercial i professional reconeguda.
- b) Posseir coneixements i experiència adequats per fer possible la gestió sana i prudent de l'entitat.

2. S'entén que exerceixen la direcció efectiva d'una entitat asseguradora o reasseguradora els qui ocupin càrrecs d'administració o direcció, i es consideren com a tals:

- a) Els administradors o membres dels òrgans col·legiats d'administració. Poden exercir càrrecs d'administració les persones jurídiques, però en aquest cas han de designar en la seva representació una persona física que compleixi igualment els requisits esmentats anteriorment.
- b) Els directors generals i assimilats, entenent com a tals totes les persones que exerceixen en l'entitat l'alta direcció sota la dependència directa del seu òrgan d'administració, de comissions executives o de consellers delegats d'aquell.

3. Les entitats asseguradores i reasseguradores, així com les entitats dominants de grups d'entitats asseguradores, han de comunicar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions el nomenament, així com tot canvi en la identitat de les persones que exerceixen la direcció efectiva de l'entitat o del grup, sota qualsevol títol, i els qui exerceixen les funcions que integren el sistema de govern de l'entitat, juntament amb tota la informació necessària per avaluar si les persones que, si s'escau, s'hagin nomenat, compleixen les exigències d'honorabilitat i aptitud. Igualment han d'informar la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions quan alguna de les persones que preveuen els apartats anteriors hagi estat substituïda per no complir ja els requisits d'honorabilitat i aptitud. Aquestes comunicacions s'han de fer en un termini màxim de quinze dies hàbils a comptar del moment del nomenament.

4. Cal determinar per reglament els supòsits en què s'entén que es compleixen els requisits d'honorabilitat i aptitud dels qui porten la direcció efectiva o exerceixen funcions que integren el sistema de govern de les entitats, així com els requisits d'informació que s'ha de remetre a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions als efectes d'avaluar-ne el compliment.

Article 39. Responsabilitat i deures dels òrgans d'administració o direcció de les entitats asseguradores o reasseguradores.

1. L'òrgan d'administració de l'entitat asseguradora o reasseguradora ha d'assumir la responsabilitat del compliment, per part d'aquesta, de les disposicions que conté aquesta Llei i de les altres normes reguladores de les assegurances privades.

2. És aplicable als membres de l'òrgan d'administració de les entitats asseguradores, sigui quina sigui la seva forma jurídica, el que disposa sobre els deures dels administradors el capítol III del títol VI del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.

3. Els càrrecs de direcció han d'assumir la responsabilitat derivada del compliment de les funcions que tinguin atribuïdes d'acord amb l'estructura organitzativa de l'entitat i de les funcions que els hagi delegat l'òrgan d'administració.

Article 40. *Registre administratiu.*

1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de portar un registre administratiu, en el qual s'ha d'inscriure les entitats i persones següents:

a) Les entitats asseguradores i reasseguradores espanyoles, i els socis amb una participació significativa en l'entitat asseguradora o reasseguradora.

b) Els qui, sota qualsevol títol, exerceixin la direcció efectiva de les entitats asseguradores i reasseguradores, de les societats de cartera d'assegurances, de les societats financeres mixtes de cartera, de les societats mixtes de cartera d'assegurances i de les societats de grup mutual que siguin capçalera d'un grup assegurador. En cas que es designi una persona jurídica com a membre de l'òrgan d'administració, s'ha d'inscriure a més la persona física que la representi.

c) Els grups i subgrups supervisats per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions d'acord amb el que preveu el títol V d'aquesta Llei.

d) Les entitats asseguradores de la Unió Europea que operin a Espanya en règim de dret d'establiment o lliure prestació de serveis i els seus apoderats o representants, així com els qui portin la direcció efectiva d'aquestes sucursals i les sucursals d'entitats reasseguradores de la Unió Europea que ho sol·licitin voluntàriament.

e) Les sucursals d'entitats asseguradores o reasseguradores de tercers països autoritzades a Espanya, així com els seus apoderats o representants i les persones que portin la direcció efectiva d'aquestes sucursals.

f) Les organitzacions per a la distribució de la cobertura de riscos entre entitats asseguradores o per a la prestació de serveis comuns relacionats amb la seva activitat, i els seus alts càrrecs.

2. S'ha de determinar per reglament els actes inscriptibles i el règim d'inscripció.

3. El registre administratiu ha de ser públic, i s'hi ha de garantir l'accés mitjançant l'ús de mitjans electrònics. Els interessats poden accedir a les dades inscrites, tenint en compte que l'accés a dades de caràcter personal es regeix pel que disposa la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern i altres lleis que siguin aplicables.

4. Les comunitats autònomes que tinguin competències d'ordenació i supervisió de conformitat amb l'article 19.1 han de portar el registre administratiu corresponent. Cada inscripció que es practiqui en aquest registre s'ha de comunicar telemàticament a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

Secció 3a Mútues d'assegurances, cooperatives d'assegurances i mutualitats de previsió social

Article 41. *Mútues d'assegurances.*

1. Les mútues d'assegurances són societats mercantils sense ànim de lucre que tenen per objecte la cobertura als socis, siguin persones físiques o jurídiques, dels riscos assegurats mitjançant una prima fixa pagadora al començament del període del risc.

2. Les mútues poden constituir grups mutuals d'acord amb els requisits que s'estableixin reglamentàriament.

3. En els casos de dissolució de la mútua i en els de transformació, fusió i escissió en què l'entitat resultant de la transformació o fusió, o beneficiària de l'escissió, sigui una societat anònima, així com en els de cessió global d'actiu i passiu, els mutualistes actuals i els que ho hagin estat en els cinc últims anys, o amb anterioritat si així ho preveuen els estatuts, han de percebre, almenys, la meitat del valor del patrimoni de la mútua.

Article 42. *Cooperatives d'assegurances.*

Les cooperatives d'assegurances, que tenen per objecte la cobertura als socis dels riscos assegurats mitjançant una prima fixa pagadora al començament del període del risc, es regeixen per les disposicions següents:

a) La condició de soci cooperativista és inseparable de la de prenedor de l'assegurança o d'assegurats, sempre que aquest últim sigui el pagador final de la prima.

b) Tret que els estatuts socials continguin una disposició contrària, els cooperativistes no responen dels deutes de la societat. En cas que, de conformitat amb els estatuts socials, els cooperativistes responguin dels deutes de la societat, la seva responsabilitat es limita a una quantitat igual a l'import de la prima anual corresponent a cadascun d'ells. La clàusula estatutària sobre responsabilitat personal del soci cooperativista pels deutes socials ha de figurar a les pòlisses d'assegurança de manera destacada.

c) La inscripció al Registre Mercantil i al registre de societats cooperatives corresponent ha de tenir lloc amb caràcter previ a l'autorització administrativa que regula l'article 20.

d) Pel que fa a la resta, es regeixen per les disposicions d'aquesta Llei, pel seu desplegament reglamentari i pels preceptes del text refós de la Llei de societats de capital als quals es remet, així com per les disposicions reglamentàries que la despleguin i, supletòriament, per la legislació de cooperatives.

Les cooperatives sotmeses a ordenació i supervisió de les comunitats autònomes que hagin assumit competències en matèria asseguradora es regeixen per les disposicions dictades per aquelles, per les disposicions d'aquesta Llei i les normes que la despleguin i, supletòriament, pels preceptes del text refós de la Llei de societats de capital.

Article 43. *Mutualitats de previsió social.*

1. Les mutualitats de previsió social són entitats asseguradores que exerceixen una modalitat asseguradora de caràcter voluntari complementària al sistema de Seguretat Social obligatòria, mitjançant aportacions dels mutualistes, persones físiques o jurídiques, o d'altres entitats o persones protectores. Les mutualitats de previsió social que estan reconegudes com a alternatives a la Seguretat Social a la disposició addicional quinzena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, exerceixen a més una modalitat asseguradora alternativa a l'alta en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms.

Quan en una mutualitat de previsió social tots els seus mutualistes siguin empleats, els seus socis protectors o promotors siguin les empreses, les institucions o els empresaris individuals en què prestin els seus serveis, i les prestacions que s'atorguin siguin únicament conseqüència d'acords de previsió entre aquestes i aquells, s'entén que la mutualitat actua com a instrument de previsió social empresarial.

2. Les mutualitats de previsió social han de complir els requisits següents:

a) El que disposa per a les mútues d'assegurances l'article 41.

b) La condició de soci mutualista és inseparable de la de prenedor de l'assegurança o d'assegurats, sempre que aquest últim sigui el pagador final de la prima.

c) Establir igualtat d'obligacions i drets per a tots els mutualistes, sense perjudici que les aportacions i prestacions tinguin la relació establerta estatutàriament amb les circumstàncies que concorrin en cadascun d'ells.

d) Tret que els estatuts socials continguin una disposició contrària, els mutualistes no responen dels deutes de la mutualitat. En cas que, de conformitat amb el que preveuen els estatuts socials, els mutualistes responguin d'aquests deutes, la seva responsabilitat es limita a una quantitat inferior al terç de la suma de les quotes que hagin satisfet en els tres últims exercicis, independentment de l'exercici corrent. La clàusula estatutària sobre responsabilitat personal del mutualista pels deutes socials ha de figurar als reglaments de prestacions i pòlisses d'assegurança de manera destacada.

e) La incorporació dels mutualistes a la mutualitat de previsió social és en tot cas voluntària i requereix una declaració individual del sol·licitant, o bé de caràcter general derivada d'acords adoptats pels òrgans representatius d'una cooperativa o d'un col·legi professional, excepte oposició expressa del mutualista, sense que es puguin posar límits per ingressar en la mutualitat de previsió social diferents dels que preveuen els seus estatuts per raons justificades.

f) La incorporació dels mutualistes es pot dur a terme directament mitjançant la mateixa mutualitat de previsió social o bé a través de l'activitat de mediació en assegurances, això últim sempre que compleixin els requisits de fons mutual i garanties financeres que siguin exigibles. No obstant això, els mutualistes poden participar en la incorporació de nous socis i en la gestió de cobrament de les quotes; en aquest cas, poden percebre la compensació econòmica adequada fixada estatutàriament.

g) Efectuar només les operacions asseguradores i atorgar les prestacions socials que s'enumeren a l'article 44, sense perjudici del que disposa l'article 45 per a les mutualitats de previsió social autoritzades per operar per rams.

h) Assumir directament els riscos garantits als seus mutualistes, sense practicar operacions de coassegurança ni d'acceptació en reassegurança, si bé poden dur a terme operacions de cessió en reassegurança amb entitats autoritzades per operar a Espanya. No obstant això, les mutualitats de previsió social que tinguin autorització per operar per rams d'assegurança poden efectuar operacions de coassegurança i acceptar en reassegurança.

i) Les remuneracions i altres ingressos dels administradors per desplaçament, allotjament i manutenció percebuts per la seva gestió en la mutualitat forma part de les despeses d'administració, que no poden excedir els límits que fixa la normativa corresponent. No obstant això, les mutualitats de previsió social autoritzades per operar per rams no estan subjectes a límits en les seves despeses d'administració.

j) En el supòsit que una mutualitat exerceixi el control majoritari sobre altres entitats i aboní als administradors d'aquestes últimes alguna quantia en concepte de les despeses que fixa l'apartat anterior, aquestes computen com a despeses d'administració de la mutualitat.

3. Les mutualitats de previsió social poden constituir grups mutuels d'acord amb els mateixos requisits que s'estableixin reglamentàriament per als grups de mútues.

4. S'ha de regular per reglament per a les mutualitats de previsió social les normes del règim jurídic de les mútues d'assegurances que els siguin aplicables.

Article 44. *Àmbit de cobertura i prestacions de les mutualitats de previsió social.*

1. En la previsió de riscos sobre les persones, les contingències que poden cobrir són les de mort, viduïtat, orfanat, jubilació i dependència, i han de garantir prestacions econòmiques en forma de capital o renda. Així mateix, poden atorgar prestacions per raó de matrimoni, maternitat, fills i defunció. I poden dur a terme operacions d'assegurança d'accidents i invalidesa per al treball, malaltia, defensa jurídica i assistència, així com prestar ajudes familiars per subvenir a necessitats motivades per fets o actes jurídics que impedeixin temporalment l'exercici de la professió.

Les prestacions econòmiques que es garanteixin no poden excedir els 30.000 euros com a renda anual ni el seu equivalent actuarial com a percepció única de capital, calculat d'acord amb la base tècnica establerta per al càlcul de la renda esmentada, amb el límit de 300.000 euros.

Els límits que preveu el paràgraf anterior es poden actualitzar per ordre del ministre d'Economia i Competitivitat, considerant la suficiència de les garanties financeres per atendre les prestacions actualitzades.

No obstant això, per a les mutualitats que estiguin incurses en alguna de les situacions que preveuen els articles 159.1 i 172 d'aquesta Llei, les noves prestacions econòmiques que es garanteixin no poden excedir els 18.000 euros com a renda anual ni els 78.000 euros com a percepció única de capital.

2. En la previsió de riscos sobre les coses, només poden garantir els que s'enumeren tot seguit i dins de l'import quantitatiu dels béns esmentats:

- a) Habitatges de protecció oficial i altres d'interès social, sempre que estiguin habitats pel mutualista i la seva família.
- b) Maquinària, béns i instruments de treball de mutualistes que siguin emprenedors i petits empresaris. A aquests efectes, s'entén per petits empresaris els treballadors autònoms per compte propi i els professionals i empresaris, inclosos els agrícoles, que no utilitzin més de cinc treballadors.
- c) Collites de finques cultivades directament i personalment per l'agricultor o per la seva família, sempre que no quedin compreses en el pla anual d'assegurances agràries combinades, i els boscos, bestiar, ruscós, vivers piscícoles i granges de cria d'animals per a consum que estiguin integrats en la unitat d'explotació familiar.

3. Cada mutualitat pot atorgar la totalitat o part de les prestacions esmentades als dos apartats anteriors.

4. A més del que preveuen els apartats 1 i 2, les mutualitats de previsió social que compleixin els requisits de fons mutual i garanties financeres poden atorgar prestacions socials vinculades a les operacions d'assegurances esmentades d'acord amb el següent:

- a) Han de ser autoritzades específicament per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o per l'organisme de la comunitat autònoma competent.
- b) L'atorgament de prestacions socials s'ha de fer amb absoluta separació economicofinancera i comptable respecte de les seves operacions d'assegurança.
- c) Els recursos que dediquin a l'activitat de prestació social han de ser de la seva lliure disposició.

5. A les mutualitats de previsió social que no hagin obtingut l'autorització administrativa a què es refereix l'article 45 els és aplicable, en tot cas, el principi de proporcionalitat que recull l'article 65.

Article 45. *Mutualitats de previsió social autoritzades per operar per rams d'assegurança.*

1. Les mutualitats de previsió social poden operar per rams d'assegurança i no estan subjectes als límits que imposa l'article 44, sempre que obtinguin l'autorització administrativa prèvia.

L'autorització es pot concedir per al ram de vida o per als rams següents d'assegurança diferent de la de vida, previstos a l'annex A).a) d'aquesta Llei: ram 1 (accidents), ram 2 (malaltia), ram 16 (pèrdues pecuniàries diverses), ram 17 (defensa jurídica), ram 18 (assistència) i ram 19 (decessos), tenint en compte el que estableix l'article 31.

2. Són requisits necessaris perquè una mutualitat de previsió social pugui obtenir i conservar l'autorització administrativa per operar per rams els següents:

- a) Que hagi transcorregut, almenys, un termini de cinc anys des de l'obtenció de l'autorització administrativa per dur a terme l'activitat asseguradora.
- b) Que no hagi estat subjecta a mesures de control especial, ni se li hagi incoat cap procediment administratiu de dissolució o de revocació de l'autorització administrativa durant els dos anys anteriors a la presentació de la sol·licitud d'autorització.
- c) Posseir el mínim de fons mutual, els fons propis bàsics admissibles per cobrir el mínim absolut del capital mínim obligatori i els fons propis admissibles per cobrir el capital de solvència obligatori, així com tenir constituïdes les provisions tècniques, tot això en els mateixos termes que estableix aquesta Llei per a les mútues d'assegurances.

Quan una mutualitat de previsió social obtingui autorització administrativa per operar en el ram de vida i continuï efectuant operacions d'assegurances diferents de la de vida, ha de disposar d'un fons mutual mínim corresponent a la suma del que es requereix a les mútues d'assegurances per al ram de vida i el mínim que preveu l'article 34.3.

Quan una mutualitat de previsió social obtingui autorització administrativa per operar en un o diversos rams d'assegurances diferents de la de vida i continuï duent a terme operacions d'assegurança de vida, ha de disposar d'un fons mutual mínim corresponent a la suma del que es requereix a les mútues d'assegurances per al ram autoritzat per al qual s'exigeixi una quantia més gran i el mínim que preveu l'article 34.3.

d) Tenir uns ingressos bruts anuals per primes i un import brut total de provisions tècniques superior als límits que s'estableixin reglamentàriament per al règim especial de solvència a què es refereix l'article 101.

e) Presentar i atènyer-se a un programa d'activitats d'acord amb l'article 32 en relació amb els rams d'assegurança per als quals sol·liciti l'autorització.

3. La sol·licitud d'autorització per operar per rams l'ha de tramitar la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o, si s'escau, l'òrgan competent de la comunitat autònoma, i ha d'anar acompanyada dels documents acreditatius del compliment dels requisits que exigeix l'apartat 2. L'autorització es concedeix per rams, i inclou el ram complet i la cobertura dels riscos accessoris o complementaris d'aquell, segons que correspongui.

En tota la resta, el procediment i la resolució administrativa s'han d'ajustar al que disposen amb caràcter general els articles 20 a 22.

4. Si l'autorització administrativa s'obté en el ram de vida, la mutualitat de previsió social pot continuar efectuant, a més, si s'escau, operacions d'assegurança d'accidents, malaltia i decessos. Si l'autorització administrativa ho és en qualsevol dels rams diferents del de vida, la mutualitat de previsió social pot, a més de dur a terme les operacions d'assegurança corresponents al ram autoritzat, continuar efectuant les de l'article 44.1. En tots dos casos estan exemptes de les limitacions que imposa l'article 43.2, lletres g) i h), únicament en els rams d'assegurança en què hagin obtingut l'autorització administrativa.

5. La realització per part d'una mutualitat de previsió social de les activitats que aquest article subjecta a una autorització administrativa per operar per rams, sense haver-la obtingut prèviament, es considera una operació prohibida i queda subjecta als efectes i les responsabilitats administratives que preveuen l'article 5, la regulació sobre les mesures de control especial del títol VI i el règim d'infraccions i sancions del títol VIII.

6. Les mutualitats de previsió social poden renunciar a l'autorització per operar per rams concedida, i tornar al règim de cobertura i prestacions que regula l'article 44, en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

Secció 4a Activitat de les entitats asseguradores i reasseguradores espanyoles en règim de dret d'establiment i lliure prestació de serveis a la Unió Europea

Article 46. Entitats espanyoles que poden operar a la Unió Europea.

1. Les entitats asseguradores i reasseguradores espanyoles que hagin obtingut l'autorització vàlida a tota la Unió Europea d'acord amb l'article 20 poden exercir, en els mateixos termes de l'autorització concedida, les seves activitats en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis a tot el territori de la Unió Europea.

2. El que disposa l'apartat anterior no és aplicable a:

a) Les operacions d'assegurança quan els riscos els cobreixi el Consorci de Compensació d'Assegurances.

b) Les entitats asseguradores que s'acullin al règim especial de solvència, regulat al capítol VIII del títol III d'aquesta Llei.

c) Les operacions següents d'assegurança diferent de la de vida:

1a Les efectuades per mútues d'assegurances que hagin concertat amb una altra mútua un acord sobre la reassegurança íntegra dels contractes d'assegurança que hagin subscrit o la substitució de la mútua cessionària per la cedent per a l'execució dels compromisos resultants dels contractes esmentats.

2a Les del ram 19 (decessos) dels que regula l'annex A).a) d'aquesta Llei.

3. L'activitat en règim de dret d'establiment o lliure prestació de serveis a la Unió Europea de les entitats asseguradores espanyoles s'ha d'inscriure al registre que regula l'article 40, i s'hi ha de fer constar les dades que es detallen als articles següents i a les disposicions reglamentàries de desplegament.

Article 47. *Condicions per establir sucursals.*

1. Tota entitat asseguradora espanyola que es proposi establir una sucursal al territori d'un altre Estat membre ho ha de comunicar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, i ha d'adjuntar la informació que es determini reglamentàriament.

2. En el termini màxim de tres mesos a partir de la recepció de la comunicació a què fa referència l'apartat anterior, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'informar d'aquesta qüestió l'autoritat supervisora de l'Estat membre de la sucursal. Així mateix, ha d'adjuntar una certificació segons la qual l'entitat asseguradora disposa del capital de solvència obligatori i del capital mínim obligatori, calculat d'acord amb el que estableixen aquesta Llei i les seves normes de desplegament, i ha d'informar l'entitat asseguradora sobre aquesta remissió.

3. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions es pot negar a remetre la informació esmentada quan, a la vista de la documentació presentada per l'entitat asseguradora, tingui raons per dubtar de la idoneïtat del seu sistema de govern, de la seva situació financera o de l'aptitud i honorabilitat de l'apoderat general, d'acord amb el que disposa l'article 38. La negativa a remetre la informació a l'Estat membre de la sucursal s'ha de notificar a l'entitat asseguradora, la qual pot interposar el recurs corresponent contra aquella. Transcorregut el termini de tres mesos sense que s'hagi notificat cap resolució expressa, la comunicació d'informació es considera denegada.

4. Si l'autoritat supervisora de l'Estat membre de la sucursal indica a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions les condicions en què, per raons d'interès general, s'hagi d'exercir les activitats esmentades en l'Estat membre referit de la sucursal, la Direcció General ho ha de comunicar a l'entitat asseguradora interessada.

5. L'entitat asseguradora pot establir la sucursal i començar les seves activitats des que la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions li notifiqui la conformitat de l'autoritat supervisora de l'Estat membre de la sucursal o les condicions d'exercici indicades per aquella. També pot iniciar l'activitat una vegada transcorregut el termini de dos mesos des de la comunicació efectuada per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions a què es refereix l'apartat 2.

6. La modificació del contingut d'alguna de les dades comunicades d'acord amb el que disposa l'apartat 1 s'ha d'ajustar al procediment que regula aquest article. L'entitat asseguradora ho ha de comunicar, a més, a l'autoritat supervisora de l'Estat membre de la sucursal en què s'hagi d'establir o estigui establerta, i tant aquesta com la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions disposen d'un termini comú d'un mes per exercir les funcions que els atribueix aquest article.

7. La sucursal ha de conservar la seva documentació a l'adreça de l'Estat membre de la sucursal en què li poden reclamar i lliurar els documents.

Article 48. *Comunicació per operar en lliure prestació de serveis.*

1. Tota entitat asseguradora espanyola que es proposi exercir per primera vegada en un o més estats membres activitats en règim de lliure prestació de serveis ha d'informar del seu projecte la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, i ha d'indicar la naturalesa dels riscos o compromisos que es proposi cobrir.

2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de comunicar la informació rebuda d'acord amb el que estableix l'apartat anterior en el termini màxim d'un mes, a partir de la seva recepció, a l'Estat o estats membres en el territori dels quals l'entitat asseguradora es proposi dur a terme les seves activitats en règim de lliure prestació de serveis. S'ha de regular per reglament el contingut d'aquesta comunicació.

3. L'entitat asseguradora pot iniciar la seva activitat a partir de la data certificada en què la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions li notifiqui que ha cursat la comunicació a què es refereix l'apartat 2.

4. Tota modificació de la naturalesa dels riscos o compromisos que l'entitat asseguradora pretengui cobrir en règim de lliure prestació de serveis s'ha d'ajustar al procediment i els requisits que estableixen els apartats anteriors.

Article 49. Informació estadística relativa a les activitats transfrontereres de les entitats asseguradores espanyoles.

Les entitats asseguradores espanyoles que operin en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis han de comunicar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la informació estadística que s'estableixi reglamentàriament, la qual la pot remetre, en un termini raonable, a les autoritats de supervisió dels estats membres interessats que així ho sol·licitin.

Secció 5a Activitat de les entitats asseguradores i reasseguradores espanyoles a tercers països

Article 50. Creació d'entitats i altres operacions a tercers països.

1. La creació per part d'entitats asseguradores o reasseguradores espanyoles de societats dominades estrangeres, l'adquisició de la condició de dominant en societats estrangeres, l'establiment de sucursals i, si s'escau, l'activitat en règim de lliure prestació de serveis en països no membres de la Unió Europea exigeix la comunicació a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions amb un mes d'antelació.

Quan les activitats esmentades perjudiquin la situació financera i de solvència de l'entitat, la Direcció General pot acordar motivadament en el termini d'un mes la prohibició d'aquelles activitats o establir condicions per dur-les a terme.

2. Si transcorregut el termini anterior no s'ha formulat cap oposició, s'ha de comunicar la realització de l'operació a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions una vegada s'hagi fet efectiva.

CAPÍTOL II

Accés a l'activitat a Espanya d'entitats asseguradores i reasseguradores d'altres estats de la Unió Europea

Secció 1a Disposicions generals per a entitats asseguradores i reasseguradores

Article 51. Entitats asseguradores i reasseguradores d'altres estats membres que poden operar a Espanya.

1. Les entitats asseguradores domiciliades en altres estats membres que hagin obtingut l'autorització per operar al seu Estat d'origen poden exercir les seves activitats a Espanya en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis.

No es poden acollir al que disposa el paràgraf anterior les entitats asseguradores excloses de l'àmbit d'aplicació de la Directiva 2009/138/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2009, sobre l'assegurança de vida, l'accés a l'activitat d'assegurança i de reassegurança i el seu exercici (Solvència II), de conformitat amb el que disposen els seus articles 4 i 7, ni els organismes de dret públic que s'enumeren als articles 8 i 10 de la Directiva esmentada.

2. Les entitats asseguradores a què es refereix el primer paràgraf de l'apartat 1 han de respectar les disposicions dictades per raons d'interès general i les del capítol VII del títol III, sobre conductes de mercat, que, si s'escau, siguin aplicables. Han de presentar, en els mateixos termes que les entitats asseguradores espanyoles, tots els documents que

els exigeixi la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions amb l'objecte de comprovar si respecten a Espanya les disposicions espanyoles que els són aplicables.

3. Les entitats reasseguradores domiciliades en altres estats membres que hagin obtingut l'autorització per operar al seu Estat d'origen poden exercir les seves activitats a Espanya en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de serveis, sense que sigui necessària l'autorització administrativa ni la comunicació prèvia, si bé han de respectar les disposicions dictades per raons d'interès general i les de supervisió que, si s'escau, siguin aplicables. Han de presentar, en els mateixos termes que les entitats reasseguradores espanyoles, tots els documents que els exigeixi la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions amb l'objecte de comprovar si respecten a Espanya les disposicions espanyoles que els són aplicables.

4. S'ha de presentar en castellà la documentació contractual i altres informacions que la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions té dret a exigir o que li hagin de remetre les entitats asseguradores domiciliades en un altre Estat membre que operin a Espanya en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de serveis.

Article 52. Observança de les disposicions legals per part de les entitats asseguradores i reasseguradores que operen a Espanya en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de serveis.

1. Si la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions comprova que una entitat asseguradora o reasseguradora que opera a Espanya en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de serveis no respecta les disposicions espanyoles que li són aplicables, li ha de requerir que acomodi la seva actuació a l'ordenament jurídic espanyol. En defecte de l'adequació pertinent per part de l'entitat, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'informar d'això l'autoritat supervisora de l'Estat membre d'origen, per tal que adopti les mesures pertinents perquè l'entitat asseguradora o reasseguradora posi fi a aquesta situació irregular i les notifiqui a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

2. Si, per falta d'adopció de les mesures pertinents o perquè les adoptades resulten inadequades, persisteix la infracció de l'ordenament jurídic espanyol, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot adoptar, després d'informar-ne les autoritats supervisores de l'Estat membre d'origen, les mesures de prohibició de pòlisses i tarifes que regula l'article 120 i les mesures de control especial del capítol II del títol VI que, en tots dos casos, li siguin aplicables.

A més, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o l'autoritat supervisora de l'Estat membre d'origen pot remetre l'assumpte a l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació i sol·licitar-li assistència.

3. En cas d'urgència, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot adoptar les mesures a què es refereix l'apartat anterior sense necessitat del requeriment ni la informació que exigeix l'apartat 1.

Article 53. Tributs i recàrrecs.

Els contractes d'assegurança subscrits en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis que cobreixin riscos localitzats o assumeixin compromisos a Espanya estan subjectes als recàrrecs a favor del Consorci de Compensació d'Assegurances per cobrir les necessitats d'aquest en l'exercici de les seves funcions de compensació de pèrdues derivades d'esdeveniments extraordinaris esdevinguts a Espanya, de fons nacional de garantia en l'assegurança de responsabilitat civil derivada de la circulació de vehicles automòbils, i en la seva funció de liquidador d'entitats asseguradores, així com als altres recàrrecs i tributs exigibles legalment en les mateixes condicions que els contractes subscrits amb entitats asseguradores espanyoles.

Article 54. Assegurança de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils.

Les entitats asseguradores que operin a Espanya en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servei en l'assegurança de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, exclosa la responsabilitat del transportista, s'han d'integrar a l'Oficina Espanyola d'Asseguradors d'Automòbils (OFESAUTO).

Secció 2a Activitat en règim de dret d'establiment d'entitats asseguradores i reasseguradores domiciliades en altres estats membres

Article 55. Condicions d'accés a l'activitat en règim de dret d'establiment.

1. Abans que una sucursal a Espanya d'una entitat asseguradora domiciliada en un altre Estat membre s'estableixi i comenci a exercir la seva activitat en règim de dret d'establiment, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot indicar a l'autoritat supervisora de l'Estat membre d'origen les condicions en què, per raons d'interès general, s'ha d'exercir l'activitat a Espanya.

Per a això, la Direcció General disposa d'un termini de dos mesos, comptat des que rebí de l'autoritat supervisora de l'Estat membre d'origen la comunicació a què fa referència l'article 47.2.

La sucursal es pot establir i pot començar la seva activitat a Espanya des que l'autoritat supervisora de l'Estat membre d'origen li notifiqui la conformitat o les condicions indicades per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions. També la pot iniciar quan, transcorregut el termini de dos mesos esmentat, no hagi rebut aquesta notificació.

2. Tota modificació en la sucursal d'algun dels aspectes a què fa referència l'article 47.1 està subjecta a un procediment idèntic, però el termini, que és comú, es redueix a un mes.

Article 56. Supervisió de sucursals a Espanya per part de les autoritats de l'Estat d'origen.

Quan una entitat asseguradora o reasseguradora autoritzada en un altre Estat membre exerceixi la seva activitat a Espanya a través d'una sucursal, les autoritats de supervisió de l'Estat membre d'origen poden procedir, per si mateixes o per mitjà de persones designades per a això, i si n'informa prèviament la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, a verificar la informació necessària per poder dur a terme la supervisió financera de l'entitat.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de participar en aquesta verificació en els termes que es determinin reglamentàriament.

L'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació pot participar en les verificacions que es facin de manera conjunta amb els altres supervisors intervinents.

Secció 3a Activitat en lliure prestació de serveis d'entitats asseguradores i reasseguradores domiciliades en altres estats membres

Article 57. Condicions d'accés a l'activitat en règim de lliure prestació de serveis.

Les entitats asseguradores domiciliades en un altre Estat de la Unió Europea poden iniciar o, si s'escau, modificar la seva activitat a Espanya en règim de lliure prestació de serveis des que rebín la comunicació que l'autoritat supervisora de l'Estat membre d'origen ha remès a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la comunicació a què es refereix l'article 48.2.

Article 58. Requisits específics per a l'assegurança de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils.

1. Les entitats asseguradores domiciliades en un altre Estat de la Unió Europea que vulguin operar a Espanya en règim de lliure prestació de serveis cobrint els riscos del ram

de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, exclosa la responsabilitat del transportista, han de complir els requisits següents amb caràcter previ al començament de la seva activitat a Espanya:

a) Comunicar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions el nom i domicili d'un representant persona física que resideixi habitualment a Espanya o persona jurídica que hi estigui establerta, amb les facultats següents:

1a Atendre les reclamacions que presentin els tercers perjudicats. A aquest efecte, han de tenir prou poders per representar l'entitat asseguradora, fins i tot per al pagament de les indemnitzacions, i per defensar-la davant els tribunals i les autoritats administratives espanyoles.

2a Representar l'entitat asseguradora davant les autoritats judicials i administratives espanyoles competents en tot el que faci referència al control de l'existència i la validesa de les pòlisses d'assegurança de responsabilitat civil que resulti de la circulació de vehicles terrestres automòbils.

b) Formular davant la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la declaració expressa responsable que l'entitat asseguradora s'ha integrat a l'Oficina Espanyola d'Asseguradors d'Automòbils (OFESAUTO) i que aplicarà els recàrrecs exigibles legalment a favor del Consorci de Compensació d'Assegurances.

2. Si l'entitat asseguradora no ha designat el representant a què es refereix l'apartat 1.a), ha d'assumir les seves funcions el representant designat a Espanya per tramitar i liquidar els sinistres ocorreguts en un altre Estat membre, quan el perjudicat tingui la residència a Espanya.

Article 59. *Obligacions tributàries.*

Les entitats asseguradores domiciliades en un altre Estat de la Unió Europea que vulguin operar a Espanya en règim de lliure prestació de serveis estan obligades a practicar una retenció o un ingrés a compte i ingressar l'import al Tresor, així com a informar l'Administració tributària, en relació amb les operacions que es duguin a terme a Espanya, en els termes que preveu la normativa reguladora dels impostos sobre la renda de les persones físiques, sobre societats i sobre la renda de no residents.

Article 60. *Agències de subscripció.*

1. Les entitats asseguradores poden subscriure contractes d'apoderament amb persones jurídiques espanyoles per a la subscripció de riscos en nom i a compte d'aquelles.

2. L'agència de subscripció a Espanya ha d'accedir a la seva activitat una vegada obtinguda l'autorització administrativa de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions. Els requisits i el procediment per obtenir i conservar l'autorització administrativa s'han de regular reglamentàriament.

3. També cal una autorització administrativa perquè una agència de subscripció pugui operar per a altres entitats asseguradores diferents de les autoritzades, i perquè pugui subscriure un negoci en altres riscos diferents dels sol·licitats i autoritzats inicialment amb una determinada entitat amb la qual ja estigui autoritzada. Els requisits i el procediment per obtenir l'ampliació de l'autorització administrativa s'han de regular reglamentàriament.

4. Són aplicables a les agències de subscripció les normes sobre participacions significatives contingudes als articles 85 a 88, entenent les mencions que s'hi fan a les entitats asseguradores com referides a les agències de subscripció, quan el transmissor o l'adquirent siguin una entitat asseguradora, o un mediador d'assegurances, o un corredor de reassurances o una altra agència de subscripció.

5. La denominació «agència de subscripció» queda reservada a les societats que defineix aquest article. A la documentació mercantil de subscripció d'assegurances i publicitat que les agències de subscripció elaborin amb caràcter general o a través de

mitjans telemàtics, hi han d'esmentar la seva naturalesa d'agència de subscripció i l'entitat o entitats asseguradores amb qui hagin subscrit un contracte d'apoderament.

6. Els departaments i serveis d'atenció al client de les entitats asseguradores han d'atendre i resoldre les queixes i reclamacions que es presentin en relació amb l'actuació de les agències de subscripció en els termes que estableixi la normativa sobre protecció del client de serveis financers.

7. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de revocar l'autorització administrativa concedida a les agències de subscripció en els termes que estableixen l'apartat 3, lletres a) i b), l'apartat 4, lletres a), b), d), e) i f), i els apartats 6 i 7 de l'article 169, entenent que les referències allà contingudes a les entitats asseguradores es fan a les agències de subscripció.

La causa de revocació de l'autorització administrativa per falta efectiva d'activitat d'aquesta Llei s'ha de referir al fet que tots els poders concedits a l'agència de subscripció s'hagin revocat.

8. Són aplicables a les agències de subscripció les mesures de control especial que conté l'article 160 en allò que els sigui aplicable.

9. El règim d'infraccions i sancions és el que estableix el títol VIII d'aquesta Llei.

CAPÍTOL III

Accés a l'activitat a Espanya d'entitats asseguradores i reasseguradores de tercers països

Secció 1a Entitats asseguradores de tercers països

Article 61. Autorització de sucursals d'entitats asseguradores de tercers països.

1. El ministre d'Economia i Competitivitat pot autoritzar entitats asseguradores domiciliades a tercers països no membres de la Unió Europea a establir sucursals a Espanya, sempre que compleixin els requisits que s'estableixin reglamentàriament.

2. El termini màxim per resoldre el procediment i notificar la resolució és de sis mesos. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi notificat cap resolució expressa, la sol·licitud presentada s'ha d'entendre desestimada.

3. Una vegada atorgada l'autorització administrativa, la sucursal, el seu apoderat general i els qui exerceixin la direcció efectiva s'han d'inscriure al registre administratiu que regula l'article 40.

4. No s'exigeixen en l'àmbit de les assegurances diferents de l'assegurança de vida a les sucursals establertes a Espanya d'entitats asseguradores de nacionalitat suïssa els requisits que es determinin reglamentàriament.

Article 62. Limitacions a l'activitat a Espanya de les entitats asseguradores de tercers països.

Queda prohibit concertar a Espanya operacions d'assegurança directa amb entitats asseguradores de tercers països aliens a la Unió Europea, o fer-ho a través de mediadors d'assegurances privades que exerceixin la seva activitat per a aquestes entitats. S'exceptua d'això el supòsit en què les entitats asseguradores contractin a través de sucursals establertes legalment a Espanya.

Secció 2a Entitats reasseguradores de tercers països

Article 63. Sucursals d'entitats reasseguradores de tercers països.

1. L'establiment de sucursals a Espanya d'entitats reasseguradores de tercers països requereix l'autorització administrativa prèvia del ministre d'Economia i Competitivitat, que s'atorga d'acord amb el que preveu l'article 61, per a activitats de reassegurança de vida,

activitats de reassurance diferent de la de vida, o per a tot tipus d'activitats de reassurance.

2. L'autorització de les sucursals determina la inscripció al registre administratiu que preveu l'article 40.

Article 64. *Activitat a Espanya de les entitats reassuradores de tercers països des del país d'origen.*

Les entitats reassuradores de tercers països poden exercir la seva activitat a Espanya des del país en què tinguin el seu domicili social, però no des de sucursals situades fora d'Espanya, encara que estiguin establertes a la Unió Europea.

TÍTOL III

Exercici de l'activitat

CAPÍTOL I

Sistema de govern de les entitats asseguradores i reassuradores

Article 65. *Requisits generals del sistema de govern.*

1. Totes les entitats asseguradores i reassuradores han de disposar d'un sistema eficaç de govern que garanteixi la gestió sana i prudent de l'activitat i que sigui proporcionat a la seva naturalesa, al volum i a la complexitat de les seves operacions.

2. El sistema de govern ha de comprendre polítiques escrites de govern corporatiu que incloguin, entre d'altres, una estructura organitzativa transparent i apropiada, amb una distribució clara i una separació de funcions adequada, mecanismes eficaços per garantir la transmissió de la informació, i polítiques i pràctiques de remuneració adequades a les característiques de les entitats.

3. El sistema de govern de l'entitat comprèn les funcions següents: gestió de riscos, verificació del compliment i auditoria interna i actuarial.

El sistema de govern ha d'establir mecanismes eficaços que garanteixin el compliment de les exigències d'aptitud i honorabilitat de les persones que dirigeixen de manera efectiva l'entitat o hi exerceixen les funcions fonamentals que l'integren, previstes a l'article 38, i dels requisits que estableixen aquesta Llei i la normativa de desplegament en relació amb la gestió de riscos, l'avaluació interna prospectiva de riscos, el control intern i de compliment, l'auditoria interna, la funció actuarial i l'externalització de funcions o activitats.

4. El responsable últim del sistema de govern és l'òrgan d'administració de les entitats asseguradores i reassuradores.

5. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de verificar el sistema de govern de les entitats asseguradores i reassuradores, ha d'avaluar els riscos emergents identificats per aquestes entitats que puguin afectar-ne la solidesa financera, i els pot exigir que adoptin les mesures necessàries per millorar i consolidar el seu sistema de govern.

Article 66. *Sistema de gestió de riscos, avaluació interna de riscos i solvència, sistema de control intern i funcions del sistema de govern.*

1. Les entitats asseguradores i reassuradores han d'establir un sistema eficaç de gestió de riscos que compregui les estratègies, els processos i els procediments d'informació necessaris per identificar, mesurar, vigilar, gestionar i notificar de manera contínua els riscos a què, de manera individual i agregada, estiguin o puguin estar exposades, i les seves interdependències.

Aquest sistema de gestió de riscos ha de ser eficaç i ha d'estar degudament integrat en l'estructura organitzativa i en el procés de presa de decisions de l'entitat, i ha de tenir

degudament en compte les persones que la dirigeixen de manera efectiva o exerceixen les funcions que integren el sistema de govern.

Les entitats asseguradores i reasseguradores han d'establir una funció de gestió de riscos que faciliti l'aplicació del sistema de gestió de riscos.

2. Com a part del seu sistema de gestió de riscos, les entitats asseguradores i reasseguradores han de fer una avaluació interna de riscos i solvència amb caràcter periòdic i, en tot cas, immediatament després de qualsevol canvi significatiu del seu perfil de risc.

L'avaluació interna de riscos i solvència forma part integrant de l'estratègia de negoci i s'ha de tenir en compte de manera contínua en les decisions estratègiques de l'entitat.

Les entitats asseguradores i reasseguradores han de comunicar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions els resultats de cada avaluació interna de riscos i solvència, en els termes que es determini reglamentàriament.

L'avaluació interna de riscos i de solvència no serveix per calcular ni ajustar el capital obligatori.

3. Les entitats asseguradores i reasseguradores han d'establir, documentar i mantenir en tot moment un sistema de control intern apropiat a la seva organització.

Aquest sistema ha de constar, almenys, de procediments administratius i comptables, d'una estructura adequada, de mecanismes apropiats d'informació en tots els nivells de l'entitat i d'una funció de verificació del compliment.

La funció de verificació del compliment ha d'incloure l'assessorament a l'òrgan d'administració sobre el compliment de les disposicions legals, reglamentàries i administratives que afectin l'entitat, així com sobre el compliment de la seva normativa interna. Comporta, així mateix, l'avaluació de l'impacte de qualsevol modificació de l'entorn legal en les operacions de l'entitat i la determinació i avaluació del risc de compliment.

4. Les entitats asseguradores i reasseguradores han de disposar d'una funció eficaç d'auditoria interna, que ha d'incloure la comprovació de l'adequació i l'eficàcia del sistema de control intern i d'altres elements del sistema de govern de l'entitat i s'ha de desenvolupar d'acord amb el que estableix la regulació d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores i de l'activitat d'auditoria de comptes.

La funció d'auditoria interna ha de ser objectiva i independent de les funcions operatives.

Les conclusions i recomanacions derivades de l'auditoria interna s'han de notificar a l'òrgan d'administració, que ha de determinar quines accions s'han d'adoptar respecte a cadascuna d'elles i ha de garantir que es duguin a terme les accions esmentades.

5. Les entitats asseguradores i reasseguradores han de disposar d'una funció actuarial efectiva.

La funció actuarial l'han d'exercir persones que tinguin prou coneixements de matemàtica actuarial i financera, concordades amb la naturalesa, el volum i la complexitat dels riscos inherents a l'activitat de l'entitat asseguradora o reasseguradora, i que puguin acreditar l'experiència oportuna en relació amb les normes professionals i d'una altra índole aplicables.

6. S'han de determinar reglamentàriament els riscos que ha d'incloure el sistema de gestió de riscos, així com l'abast de l'avaluació interna i de la funció actuarial.

Article 67. *Externalització de funcions.*

1. Les entitats asseguradores o reasseguradores poden externalitzar les seves funcions o activitats operatives crítiques o importants, excepte quan concorrin les circumstàncies següents:

- a) Es perjudiqui sensiblement la qualitat del seu sistema de govern.
- b) Augmenti indegudament el risc operacional, menyscabi la capacitat de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions per supervisar el compliment de les obligacions de l'entitat o afecti el servei continu i satisfactori per als prenedors d'assegurances.

2. Per tal d'evitar aquests efectes negatius, s'ha de designar dins de l'entitat una persona responsable de la funció o activitat externalitzada que tingui l'experiència i els coneixements suficients per comprovar l'actuació dels proveïdors de serveis.

3. Les entitats asseguradores i reasseguradores han de comunicar prèviament a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions l'externalització de funcions o activitats crítiques o importants, així com qualsevol canvi posterior significatiu en relació amb les funcions o activitats esmentades. Aquesta Direcció General s'hi pot oposar, en el termini d'un mes des de la recepció de la comunicació, quan es doni algun dels supòsits que estableix l'apartat 1.

Es consideren significatius els canvis relatius al responsable de la funció, al proveïdor del servei o a l'abast de les activitats externalitzades.

4. En tot cas, les entitats asseguradores i reasseguradores que externalitzin part de les seves funcions han de seguir responnent del compliment de totes les obligacions que estableixen aquesta Llei i les seves normes de desplegament.

CAPÍTOL II

Valoració d'actius i passius, garanties financeres i inversions

Secció 1a Valoració d'actius i passius, i normes sobre provisions tècniques

Article 68. *Valoració d'actius i passius.*

Les entitats asseguradores i reasseguradores han de valorar els actius i passius d'acord amb les normes següents:

1. Els actius s'han de valorar per l'import pel qual es podrien intercanviar entre parts interessades i degudament informades que efectuïn una transacció en condicions d'independència mútua.

2. Els passius s'han de valorar per l'import pel qual es podrien transferir o liquidar entre parts interessades i degudament informades que efectuïn una transacció en condicions d'independència mútua.

3. En valorar els passius d'acord amb l'apartat 2, no s'ha d'efectuar cap ajust per tenir en compte la solvència pròpia de l'entitat asseguradora o reasseguradora.

Article 69. *Provisions tècniques.*

1. Les entitats asseguradores i reasseguradores han de computar entre els seus deutes les provisions tècniques necessàries per reflectir totes les obligacions derivades de contractes d'assegurança i de reassegurança.

2. El valor de les provisions tècniques s'ha de correspondre amb l'import actual que les entitats asseguradores i reasseguradores haurien de pagar si transferissin les seves obligacions d'assegurança i reassegurança de manera immediata a una altra entitat asseguradora o reasseguradora.

3. Als efectes del càlcul de les provisions tècniques, s'ha d'utilitzar la informació facilitada pels mercats financers i les dades generalment disponibles sobre riscos de subscripció, informació amb la qual el càlcul esmentat ha de ser coherent.

4. Les provisions tècniques s'han de valorar de manera prudent, fiable i objectiva.

5. Cal determinar reglamentàriament les provisions tècniques que s'han de computar i les tècniques, els mètodes i les hipòtesis per fer aquest càlcul, així com les condicions d'aplicació de l'ajust per casament a l'estructura temporal de tipus d'interès sense risc i de l'ajust per volatilitat a l'estructura temporal de tipus d'interès sense risc.

6. Quan l'entitat asseguradora o reasseguradora vulgui aplicar l'ajust per casament a què es refereix l'apartat anterior, ha d'obtenir l'autorització prèvia de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, en els termes i les condicions que estableixi la normativa de la Unió Europea d'aplicació directa.

El termini màxim per resoldre el procediment de l'autorització prèvia i notificació de la resolució és de sis mesos. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi notificat cap resolució expressa, la sol·licitud presentada s'ha d'entendre desestimada.

Article 70. Exigència d'increment de l'import de les provisions tècniques.

1. A requeriment de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, les entitats asseguradores i reasseguradores han de demostrar l'adequació del nivell de les seves provisions tècniques, així com l'aplicabilitat i pertinència dels mètodes utilitzats, i la idoneïtat de les dades estadístiques de base utilitzades.

2. En la mesura que l'import i el càlcul de les provisions tècniques no s'atingui al que preveuen les disposicions aplicables, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot exigir a les entitats esmentades que incrementin l'import de les provisions tècniques fins a situar-les en el nivell exigít.

Aquests requeriments no constitueixen una mesura de control especial de les que regula el capítol II del títol VI. Les facultats de supervisió en relació amb les provisions tècniques dins d'un procediment de mesures de control especial són aplicables sense perjudici del que disposa el paràgraf anterior.

Secció 2a Fons propis

Article 71. Determinació dels fons propis.

1. Els fons propis de les entitats asseguradores i reasseguradores estan constituïts per la suma dels fons propis bàsics i els fons propis complementaris. Els elements que integren cadascun d'ells s'han de determinar reglamentàriament.

L'import de cada element dels fons propis complementaris que l'entitat vulgui incloure entre els fons propis, als efectes de solvència, ha de reflectir la seva capacitat d'absorció de pèrdues i s'ha de basar en hipòtesis prudentes i realistes, i està subjecte a l'autorització prèvia de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en els termes i les condicions que estableixi la normativa de la Unió Europea d'aplicació directa.

L'autorització prèvia de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'aprovar l'import monetari de cada element dels fons propis complementaris, o el mètode per calcular aquest import. En aquest últim cas, l'autorització s'ha d'estendre a l'import determinat segons aquest mètode i, a més, n'ha de fixar el termini de validesa.

El termini màxim per resoldre el procediment de l'autorització prèvia i notificació de la resolució és de tres mesos, llevat que concorrin circumstàncies excepcionals; en aquest cas, es pot ampliar a sis. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi notificat cap resolució expressa, la sol·licitud presentada s'ha d'entendre desestimada.

2. Es poden establir reglamentàriament els supòsits i les condicions en què els fons excedents constituïts pels beneficis acumulats que no s'han destinat a ser distribuïts als prenedors i als beneficiaris d'assegurances, i que compleixin els criteris que s'hi estableixen per ser classificats com a fons propis de nivell 1 d'acord amb l'article 72, no es consideren obligacions derivades dels contractes d'assegurances o reassegurances.

Article 72. Classificació dels fons propis en nivells.

1. Els elements dels fons propis es classifiquen en tres nivells: nivell 1, nivell 2 i nivell 3. Els criteris de classificació en aquests nivells els ha de determinar la normativa de la Unió Europea d'aplicació directa.

2. Les entitats asseguradores i reasseguradores han de classificar els seus fons propis d'acord amb els criteris esmentats. Amb aquesta finalitat, s'han de remetre a la llista dels elements dels fons propis que regula la normativa de la Unió Europea d'aplicació directa.

3. Cal determinar reglamentàriament els límits aplicables als nivells 1, 2 i 3, les obligacions de les entitats asseguradores respecte a les classificacions de fons i el

procediment d'autorització per part de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions per a la inclusió d'elements no incorporats a la llista de l'apartat anterior, sense perjudici de la normativa de la Unió Europea d'aplicació directa.

Article 73. Admissibilitat dels fons propis.

1. Els fons propis bàsics són computables per a la cobertura del capital de solvència obligatori i del capital mínim obligatori.
2. Els fons propis complementaris només són computables per a la cobertura del capital de solvència obligatori. Els fons propis complementaris no s'admeten per cobrir el capital mínim obligatori.

Secció 3a Capital de solvència obligatori

Article 74. Càlcul del capital de solvència obligatori.

1. El capital de solvència obligatori es calcula partint del principi de continuïtat del negoci de l'entitat i ha de ser igual al valor en risc dels fons propis bàsics d'una entitat asseguradora o reasseguradora, amb un nivell de confiança del 99,5 per cent, i un horitzó temporal d'un any.

2. Les entitats asseguradores i reasseguradores han de calcular el capital de solvència obligatori amb una periodicitat mínima anual i han de comunicar els resultats d'aquest càlcul a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

3. Les entitats asseguradores i reasseguradores han de cobrir en tot moment el capital de solvència obligatori amb els fons propis, bàsics o complementaris, que siguin admissibles.

L'import admissible de fons propis per a la cobertura del capital de solvència obligatori ha de ser igual a la suma de l'import del nivell 1, de l'import admissible del nivell 2 i de l'import admissible del nivell 3.

4. S'ha de regular reglamentàriament el càlcul del capital de solvència obligatori.

5. Addicionalment, l'entitat asseguradora o reasseguradora està obligada a remetre aquesta informació, en el termini d'un mes des que es detecten les variacions, quan el seu perfil de risc o els seus fons propis es puguin haver apartat significativament de les hipòtesis en què es va basar l'última informació aportada a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

Sense perjudici d'aquesta obligació, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot exigir a l'entitat asseguradora o reasseguradora que torni a elaborar i presentar nous càlculs, en relació amb la informació que s'ha de remetre, quan hi hagi indicis que el perfil de risc de l'entitat hagi variat significativament des de la data de referència de l'última informació presentada.

Article 75. Mètodes de càlcul del capital de solvència obligatori.

1. El capital de solvència obligatori es pot calcular d'acord amb els mètodes següents:
 - a) Mitjançant l'ús de la fórmula estàndard, amb possibilitat d'aplicar simplificacions i paràmetres específics, si s'escau.
 - b) Mitjançant l'ús de models interns complets o parcials.
2. La utilització de models interns o de paràmetres específics requereix l'aprovació administrativa prèvia, a sol·licitud de l'entitat. El termini màxim per resoldre el procediment i notificar la resolució és de sis mesos. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi notificat cap resolució expressa, la sol·licitud s'ha d'entendre desestimada.
3. Els mètodes de càlcul del capital de solvència obligatori, els procediments d'autorització i aplicació, i els efectes del seu incompliment s'han de desplegar reglamentàriament i per la normativa de la Unió Europea d'aplicació directa.

Article 76. *Exigència de capital de solvència obligatori addicional.*

Després de les actuacions de supervisió i amb caràcter excepcional, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot exigir a l'entitat asseguradora o reasseguradora supervisada, mitjançant una resolució motivada, un capital addicional. Els supòsits d'exigència de capital addicional, el procediment aplicable i els terminis de revisió s'han de desplegar reglamentàriament i per la normativa de la Unió Europea d'aplicació directa.

Article 77. *Responsabilitat de l'òrgan d'administració en relació amb els models interns.*

1. Els òrgans d'administració de les entitats asseguradores i reasseguradores han de donar la seva conformitat expressa a la sol·licitud d'autorització del model intern dirigida a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, i igualment pel que fa a la sol·licitud d'autorització de qualsevol modificació posterior d'aquest model.

2. És responsabilitat dels òrgans d'administració de les entitats implantar els sistemes necessaris que garanteixin el bon funcionament permanent del model intern.

En particular, han de vetllar perquè el disseny i funcionament del model intern siguin sempre eficaços, i perquè aquest model continuï reflectint apropiadament el perfil de risc de l'entitat.

Secció 4a Capital mínim obligatori

Article 78. *Capital mínim obligatori.*

1. Les entitats asseguradores i reasseguradores han de posseir fons propis bàsics admissibles per cobrir el capital mínim obligatori, que s'ha de correspondre amb l'import dels fons propis bàsics admissibles per sota del qual els prenedors i els beneficiaris, en cas que les entitats continuïn la seva activitat, estarien exposats a un nivell de risc inacceptable.

L'import admissible de fons propis bàsics per a la cobertura del capital mínim obligatori ha de ser igual a la suma de l'import del nivell 1 i de l'import admissible d'elements dels fons propis bàsics classificats en el nivell 2.

2. El capital mínim obligatori es calcula com una funció lineal d'un conjunt o subconjunt de les variables netes de reassegurança següents: les provisions tècniques, les primes meritades, els capitals en risc, els impostos diferits i les despeses d'administració de l'entitat. La funció lineal s'ha de calibrar en funció del valor en risc dels fons propis bàsics d'una entitat asseguradora o reasseguradora, amb un nivell de confiança del 85 per 100, amb un horitzó temporal d'un any.

3. El capital mínim obligatori no ha de ser inferior al 25 per 100 ni ha d'excedir el 45 per 100 del capital de solvència obligatori de l'entitat, inclòs qualsevol capital de solvència obligatori addicional exigut.

En tot cas, ha de tenir els imports mínims absoluts següents:

a) 2.500.000 euros quan es tracti d'entitats asseguradores que operin en rams d'assegurança diferents de l'assegurança de vida, incloses les entitats asseguradores captives, excepte quan estiguin coberts tots o alguns dels riscos de responsabilitat civil, crèdit i caució [rams 10 a 15 de l'annex A).a) d'aquesta Llei]; en aquest cas, no ha de ser inferior a 3.700.000 euros;

b) 3.700.000 euros en el cas de les entitats asseguradores que operin en el ram de vida, incloses les entitats asseguradores captives;

c) 3.600.000 euros quan es tracti d'entitats reasseguradores, excepte en el cas de les entitats reasseguradores captives, per a les quals el capital mínim obligatori no ha de ser inferior a 1.200.000 euros;

d) la suma dels imports que fixen les lletres a) i b) quan es tracti d'entitats asseguradores que duguin a terme simultàniament activitats d'assegurança de vida i d'assegurances diferents de la de vida.

4. Per a les mútues amb règim de derrama passiva i les cooperatives, l'import mínim absolut del capital mínim obligatori ha de ser de tres quartes parts del que s'exigeix per a la resta d'entitats.

Quan les entitats esmentades no operin en els rams de responsabilitat civil, crèdit, caució ni duguin a terme una activitat exclusivament reasseguradora, i el seu import anual de primes o quotes no superi els cinc milions d'euros durant tres anys consecutius, el capital mínim obligatori no pot ser inferior a 800.000 euros si operen en el ram de vida, a 200.000 euros si operen en els rams d'altres danys als béns, defensa jurídica o decessos, i a 300.000 euros si operen en la resta. En cas que l'entitat superi l'import de cinc milions d'euros durant tres anys consecutius, amb efectes a partir del quart any s'ha d'aplicar l'import mínim que preveu el paràgraf anterior.

No obstant això, estan exemptes de l'import mínim absolut del capital mínim obligatori les mútues acollides al règim esmentat quan no operin en els rams de vida, responsabilitat civil, crèdit o caució ni duguin a terme una activitat exclusivament reasseguradora i el seu import anual de primes o quotes no excedeixi els 750.000 euros.

5. Per a les mutualitats de previsió social que no hagin obtingut l'autorització administrativa per operar per rams, l'import mínim absolut del capital mínim obligatori ha de ser les tres quartes parts del que s'exigeix al paràgraf primer de l'apartat anterior.

No obstant això, per a les mutualitats que prevegin als seus estatuts la possibilitat d'efectuar derrames de quotes o de reduir les prestacions i l'import anual de quotes de les quals no superi els cinc milions d'euros durant tres exercicis consecutius, l'import mínim absolut del capital mínim obligatori ha de ser el que preveu el paràgraf segon de l'apartat anterior. En cas que l'entitat superi l'import de cinc milions d'euros durant tres anys consecutius, a partir del quart any els imports mínims han de ser els que estableix el paràgraf anterior.

Estan exemptes de l'import mínim absolut del capital mínim obligatori les mutualitats de previsió social l'objecte exclusiu de les quals sigui atorgar prestacions o subsidis de docència o educació i, en tot cas, les mutualitats de previsió social que no operin per rams, que prevegin als seus estatuts la possibilitat d'efectuar derrames de quotes o de reduir les prestacions, que no cobreixin riscos de vida i que tinguin unes quotes d'un l'import que no excedeixi els 750.000 euros.

Als efectes d'aquest apartat, s'han d'assimilar els riscos coberts per aquestes mutualitats de previsió social als rams d'assegurances tal com es prevegi reglamentàriament per al capital de solvència obligatori.

6. Les entitats asseguradores i reasseguradores han de calcular el capital mínim obligatori almenys trimestralment i han de comunicar els resultats d'aquest càlcul a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions. No obstant això, no cal calcular trimestralment el capital de solvència obligatori, per a l'aplicació dels límits que preveu el primer paràgraf de l'apartat 3.

Secció 5a Inversions

Article 79. Normes sobre inversions de les entitats asseguradores i reasseguradores.

1. Les entitats asseguradores i reasseguradores han d'invertir els seus recursos d'acord amb el principi de prudència. Han d'invertir només en actius i instruments els riscos dels quals puguin determinar, mesurar, vigilar, gestionar i controlar degudament, a més d'informar-ne adequadament la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions. Aquests riscos s'han de tenir en compte en l'avaluació de les necessitats globals de solvència dins de l'avaluació interna de riscos i solvència.

2. Les normes sobre inversions s'han de desplegar reglamentàriament i mitjançant una normativa de la Unió Europea d'aplicació directa.

CAPÍTOL III

Informació pública sobre la situació financera i de solvència

Article 80. *Informe sobre la situació financera i de solvència.*

1. Les entitats asseguradores i reasseguradores han de publicar, amb caràcter anual, un informe sobre la seva situació financera i de solvència. El contingut, la forma i els terminis per a la publicació d'aquest informe s'han de determinar reglamentàriament.

2. Les entitats asseguradores i reasseguradores han de disposar de sistemes i estructures adequats per complir els requisits exigits en relació amb les obligacions d'informació i publicació de l'informe sobre la situació financera i de solvència, i han d'incloure una política escrita que garanteixi l'adequació permanent de tota la informació publicada.

L'informe públic sobre la situació financera i de solvència ha de ser aprovat per l'òrgan d'administració de l'entitat amb caràcter previ a la seva publicació.

Article 81. *Dispensa de divulgació d'informació en l'informe sobre la situació financera i de solvència.*

1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot autoritzar les entitats asseguradores i reasseguradores la no-divulgació d'informació quan aquesta divulgació permeti als competidors de l'entitat adquirir indegudament un avantatge significatiu o quan els compromisos amb els prenedors d'assegurances o amb altres contraparts obliguin l'entitat al secret o la confidencialitat.

En aquest cas, les entitats han de fer una declaració en aquest sentit al seu informe sobre la situació financera i de solvència i indicar-hi les raons.

2. El que indica l'apartat anterior no s'aplica a la informació relativa a la gestió del capital el contingut de la qual s'ha de desplegar reglamentàriament.

Article 82. *Actualitzacions de l'informe sobre la situació financera i de solvència i informació voluntària addicional.*

1. Quan alguna circumstància important afecti de manera significativa la informació publicada a l'informe sobre la situació financera i de solvència, les entitats asseguradores i reasseguradores han de publicar la informació oportuna sobre la seva naturalesa i els seus efectes. S'ha de determinar reglamentàriament què es considera circumstància important i les mesures que la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot adoptar en aquests casos.

2. Les entitats asseguradores i reasseguradores poden publicar, amb caràcter voluntari, qualsevol informació o explicació referida a la seva situació financera i de solvència la publicació de la qual no sigui preceptiva d'acord amb els articles 80 i 81 d'aquesta Llei i el seu reglament de desplegament i amb l'apartat 1 d'aquest article.

CAPÍTOL IV

Obligacions comptables

Article 83. *Comptabilitat de les entitats asseguradores i reasseguradores.*

1. La comptabilitat de les entitats asseguradores i reasseguradores es regeix per les seves normes específiques i, si no n'hi ha, per les que estableix el Codi de comerç, el Pla general de comptabilitat i les altres disposicions de la legislació mercantil en matèria comptable.

2. L'exercici econòmic de tota classe d'entitats asseguradores i reasseguradores ha de coincidir amb l'any natural.

S'han d'establir reglamentàriament les normes específiques de comptabilitat a què es refereix l'apartat anterior, les obligacions comptables de les entitats asseguradores, els principis comptables d'aplicació obligatòria, les normes sobre formulació de comptes anuals, els criteris de valoració dels seus elements integrants, així com el règim d'aprovació, verificació, dipòsit i publicitat dels comptes esmentats.

3. El ministre d'Economia i Competitivitat, amb l'informe previ de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes i de la Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions, pot dictar les normes específiques de comptabilitat a què es refereix l'apartat 1, en particular el Pla de comptabilitat de les entitats asseguradores, així com les seves modificacions i normes complementàries.

El ministre d'Economia i Competitivitat pot encarregar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions el desplegament de les normes específiques de comptabilitat de les entitats asseguradores i reasseguradores, i la seva adequació a les normes internacionals d'informació financera que siguin aplicables, amb l'informe previ de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes i de la Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions.

Article 84. Formulació de comptes consolidats dels grups d'entitats asseguradores i reasseguradores.

1. És aplicable als grups d'entitats asseguradores i reasseguradores definits a l'apartat 3 d'aquest article el que disposa l'article 43 bis del Codi de comerç.

No obstant això, quan de conformitat amb el que disposa l'article esmentat no s'apliquin les normes internacionals d'informació financera adoptades pels reglaments de la Unió Europea, la formulació dels comptes consolidats dels grups d'entitats asseguradores i reasseguradores s'ha de regir per les seves normes específiques i, si no n'hi ha, per les establertes al Codi de comerç i a les seves disposicions de desplegament.

2. La determinació de les normes específiques aplicables per a la formulació de comptes consolidats dels grups d'entitats asseguradores i reasseguradores s'ha de fer de conformitat amb el que preveu l'article 83.3. Per a aquesta determinació s'ha de respectar els principis que sobre la presentació dels comptes dels grups de societats conté el Llibre I del Codi de comerç i les seves disposicions de desplegament, i s'hi poden introduir les adaptacions de compliment obligat que siguin necessàries per als grups d'entitats asseguradores i reasseguradores.

3. Als efectes d'aquest article, s'entén per grup d'entitats asseguradores i reasseguradores aquell en què es doni alguna de les circumstàncies següents:

- a) La societat dominant és una entitat asseguradora o reasseguradora.
- b) La societat dominant és una entitat l'activitat principal de la qual consisteix a tenir participacions en entitats asseguradores o reasseguradores.
- c) Quan estigui integrat per entitats asseguradores i reasseguradores i per entitats d'un altre tipus, i l'activitat de les primeres sigui la més important del grup.

El concepte de grup que preveu aquest article als efectes de la formulació de comptes consolidats és independent del que preveu per a la supervisió de grups el títol V d'aquesta Llei.

CAPÍTOL V

Règim de participacions en entitats asseguradores i reasseguradores

Article 85. Obligacions relatives a l'adquisició de participacions en entitats asseguradores i reasseguradores.

1. Qualsevol persona física o jurídica que, per si sola o actuant de manera concertada amb altres, hagi adquirit directament o indirectament una participació en una entitat asseguradora o reasseguradora, de manera que el seu percentatge de capital o de drets

de vot resulti igual o superior al cinc per cent, sempre que no sigui aplicable l'apartat 2 següent, ha d'informar en un termini màxim de deu dies hàbils a comptar del moment de l'adquisició per escrit la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i l'entitat participada, amb indicació de la quantia de la participació assolida.

2. Qualsevol persona física o jurídica que, per si sola o actuant de manera concertada amb una altra, hagi decidit adquirir, directament o indirectament, fins i tot en els supòsits d'augment o reducció de capital, fusions i escissions, una participació significativa en una entitat asseguradora o reasseguradora o bé incrementar la seva participació significativa, de manera que la proporció dels seus drets de vot o de participació en el capital arribi a ser igual o superior als límits del vint per cent, trenta per cent o cinquanta per cent, i també quan en virtut de l'adquisició es pugui arribar a controlar l'entitat asseguradora o reasseguradora, ho ha de notificar prèviament per escrit a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, amb indicació de la quantia de la participació esmentada, els termes i condicions de l'adquisició i el termini màxim en què es pretén efectuar l'operació, i ha d'aportar la documentació que s'estableixi reglamentàriament.

Aquesta obligació també correspon a l'entitat asseguradora o reasseguradora de la qual s'adquireixi o augmenti la participació significativa referida.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'avaluar la idoneïtat de qui es proposa adquirir o incrementar la participació i la solidesa financera de l'adquisició o de l'increment proposat d'acord amb els criteris i el procediment que es determinin reglamentàriament. La informació que se li subministri ha de ser pertinent per a l'avaluació, i proporcional i adequada a la naturalesa de qui es proposa adquirir o incrementar la participació i a l'adquisició proposada. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions es pot oposar a l'adquisició o formular-hi objeccions.

3. Als efectes de determinar si hi ha una participació significativa en una entitat asseguradora o reasseguradora, no s'han de tenir en compte els drets de vot o el percentatge de capital resultant de l'assegurament d'una emissió o d'una col·locació d'instruments financers ni de la col·locació d'instruments financers basada en un compromís ferm, sempre que els drets esmentats no s'exerceixin per intervenir en l'administració de l'emissor i se cedeixin en el termini d'un any des de la seva adquisició. Les accions, les aportacions i els drets de vot que s'han d'integrar en el còmput d'una participació es regulen per reglament.

En tot cas, s'entén per influència notable la possibilitat de nomenar o destituir algun membre de l'òrgan d'administració de l'entitat asseguradora.

4. El que disposa aquest article per a les entitats asseguradores i reasseguradores s'ha d'entendre sense perjudici de l'aplicació de les normes sobre ofertes públiques d'adquisició i informació sobre participacions significatives que contenen la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, i les seves normes de desplegament, i sense perjudici de l'aplicació de les normes sobre control de concentracions econòmiques que conté la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de defensa de la competència.

Article 86. *Efectes de l'incompliment.*

1. Quan s'efectuï una de les adquisicions o increments que regula l'article 85 sense haver notificat prèviament la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o, si se li ha notificat però no ha transcorregut el termini previst reglamentàriament, o si es produeix l'oposició expressa de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, es produeixen els efectes següents:

a) No es poden exercir els drets polítics corresponents a les participacions adquirides irregularment. Si s'arriben a exercir, els vots corresponents esdevenen nuls i els acords són impugnables de conformitat amb el que preveu el capítol IX del títol V del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, per a la qual cosa està legitimada la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

b) Si cal, s'han d'adoptar sobre l'entitat asseguradora o reasseguradora alguna o algunes de les mesures de control especial que preveuen els articles 160 a 163.

c) A més, s'han d'imposar les sancions administratives que corresponguin de conformitat amb el que disposa el capítol II del títol VIII.

2. Quan s'acrediti que els titulars d'una participació significativa exerceixen una influència que vagi en detriment de la gestió sana i prudent d'una entitat asseguradora o reasseguradora, que danyi greument la seva situació financera, o que hagin deixat de ser idonis de manera sobrevinguda, es poden adoptar alguna o algunes de les mesures que preveu l'apartat anterior, si bé la suspensió dels drets de vot no pot excedir els tres anys. Amb caràcter excepcional, el ministre d'Economia i Competitivitat, a proposta de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, pot revocar l'autorització.

Article 87. Obligacions relatives a la reducció d'una participació significativa en una entitat asseguradora o reasseguradora.

1. Qualsevol persona física o jurídica que hagi decidit deixar de tenir, directament o indirectament, una participació significativa en alguna entitat asseguradora o reasseguradora, ho ha de notificar prèviament per escrit a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i ha de comunicar la quantia prevista de la disminució de la seva participació. Aquesta persona també ha de notificar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions si ha decidit reduir la seva participació significativa de manera que el percentatge de drets de vot o capital posseït resulti inferior al vint, trenta o cinquanta per cent, o bé que pugui arribar a perdre el control de l'entitat asseguradora o reasseguradora.

Aquesta obligació també correspon a l'entitat asseguradora o reasseguradora de la qual es disminueixi o deixi de tenir la participació significativa referida.

2. L'incompliment d'aquest deure d'informació s'ha de sancionar tal com preveu el capítol II del títol VIII.

Article 88. Obligacions d'informació addicionals.

Les entitats asseguradores han de comunicar, en el moment de presentar la seva informació periòdica, i també quan siguin requerides a l'efecte per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, la identitat dels accionistes o socis que posseeixin participacions significatives, la quantia d'aquestes participacions i les alteracions que es produeixen en l'accionariat. En particular, les dades sobre participació significativa s'han d'obtenir de la junta general anual d'accionistes o socis, o de la informació rebuda en virtut de les obligacions derivades de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

CAPÍTOL VI

Operacions societàries

Secció 1a Cessió de cartera

Article 89. Cessió de cartera entre entitats asseguradores.

1. Correspon al ministre d'Economia i Competitivitat autoritzar l'operació de cessió de cartera entre entitats asseguradores.

2. La sol·licitud d'autorització s'ha de resoldre dins dels sis mesos següents a la seva recepció a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, o en el moment en què es completi la documentació exigible i, en tot cas, dins dels dotze mesos següents a la recepció. Si la sol·licitud no es resol en el termini anterior, es pot entendre desestimada. El procediment d'autorització i les conseqüències de la cessió de cartera s'han d'establir reglamentàriament.

3. La cessió de cartera de contractes d'assegurança entre entitats asseguradores pot ser:

a) Parcial, quan compregui un conjunt de pòlisses dins d'un o més rams, agrupades atenent un criteri objectiu que ha de quedar determinat clarament al conveni de cessió amb les condicions que s'estableixin reglamentàriament.

b) Total, quan compregui la totalitat de les pòlisses corresponents a un o més rams. En aquest cas, l'autorització de la cessió ha de declarar la revocació a l'entitat cedent de l'autorització administrativa per operar en el ram o rams cedits.

Secció 2a Modificacions estructurals

Article 90. Modificacions estructurals.

1. Correspon al ministre d'Economia i Competitivitat autoritzar les operacions de transformació, fusió, cessió global d'actiu i passiu o escissió en què intervingui una entitat asseguradora, o qualsevol acord que tingui efectes econòmics o jurídics anàlegs als anteriors. A aquests efectes, i amb caràcter previ a la concessió de l'autorització, s'ha de sol·licitar un informe al Banc d'Espanya, al Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries i a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en els aspectes de la seva competència.

2. La sol·licitud d'autorització s'ha de resoldre dins dels sis mesos següents a la seva recepció a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, o en el moment en què es completi la documentació exigible i, en tot cas, dins dels dotze mesos següents a la recepció. Si la sol·licitud no es resol en el termini anterior, es pot entendre desestimada. La resta dels termes del procediment d'autorització s'han d'establir reglamentàriament.

3. En tot allò que no regulin expressament aquesta Llei i el seu reglament de desplegament, i en la mesura que no s'oposi a aquesta, s'ha d'aplicar a la transformació, fusió, cessió global d'actiu i passiu i escissió d'entitats asseguradores la normativa mercantil i, en concret, el que disposa la Llei 3/2009, de 3 d'abril, sobre modificacions estructurals de les societats mercantils, i en els supòsits que sigui aplicable, la legislació de cooperatives.

4. En tot allò que no reguli expressament aquesta Llei, i en la mesura que no s'oposi a aquesta, s'ha d'aplicar a la fusió, cessió global d'actiu i passiu i escissió d'entitats reasseguradores la normativa mercantil i, en concret, el que disposa la Llei 3/2009, de 3 d'abril, sobre modificacions estructurals de les societats mercantils.

Article 91. Supòsits excepcionals de modificacions estructurals.

Excepcionalment, el ministre d'Economia i Competitivitat pot autoritzar la transformació, fusió, cessió global d'actiu i passiu i escissió d'entitats asseguradores en supòsits diferents dels que es prevegin reglamentàriament quan, ateses les circumstàncies singulars que concorrin en l'entitat asseguradora que ho sol·liciti, s'obtingui un desenvolupament més adequat de l'activitat per part de l'entitat asseguradora afectada, sempre que això no menyscabi les seves garanties financeres, els drets dels assegurats i la transparència en l'assumpció de les obligacions derivades dels contractes d'assegurança.

Secció 3a Modificacions estatutàries

Article 92. Modificacions estatutàries.

Cal comunicar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions les modificacions dels estatuts que pel seu objecte hagin de constar al registre administratiu especial.

La comunicació a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions s'ha de fer dins dels deu dies hàbils següents a l'adopció de l'acord de modificació estatutària.

Secció 4a Agrupacions i unions temporals d'entitats asseguradores o reasseguradores

Article 93. Agrupacions d'interès econòmic i unions temporals d'entitats asseguradores o reasseguradores.

1. Les entitats asseguradores i reasseguradores poden constituir agrupacions d'interès econòmic i unions temporals d'empreses, en aquest últim cas exclusivament entre si, d'acord amb la legislació general que les regula i amb submissió al control de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, a més del que preveu la legislació esmentada.

2. Excepcionalment, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot autoritzar unions temporals d'empreses en què s'integrin entitats asseguradores o reasseguradores amb altres que no ho siguin quan, ateses les circumstàncies singulars que concorrin en l'entitat asseguradora o reasseguradora que sol·liciti la unió temporal, s'obtingui un desenvolupament més adequat de l'activitat per part de l'entitat, sempre que això no menyscabi les seves garanties financeres, els drets dels assegurats i la transparència en l'assumpció de les obligacions derivades dels contractes d'assegurança.

CAPÍTOL VII

Conductes de mercat

Secció 1a Pòlisses i tarifes

Article 94. Tarifes de primes i bases tècniques.

1. Les tarifes de primes s'han de fonamentar en bases tècniques i en informació estadística elaborada d'acord amb el que disposen aquesta Llei i les seves normes de desplegament. Han de ser suficients, segons hipòtesis actuàries raonables, per permetre a l'entitat asseguradora satisfer el conjunt de les obligacions derivades dels contractes d'assegurança i, en particular, constituir les provisions tècniques adequades.

En el càlcul de les tarifes, dins de l'àmbit d'aplicació de la Directiva 2004/113/CE, del Consell, per la qual s'aplica el principi d'igualtat de tracte entre homes i dones en l'accés a béns i serveis i el seu subministrament, no es poden establir diferències de tracte entre dones i homes en les primes i prestacions de les persones assegurades, quan aquestes considerin el sexe com a factor de càlcul. En cap cas els costos relacionats amb l'embaràs i el part han de justificar diferències en les primes i en les prestacions de les persones considerades individualment.

S'exceptuen del que disposa el paràgraf anterior els contractes d'assegurança vinculats a una relació laboral, en els quals es permet la diferenciació en les primes i prestacions quan estigui justificada per factors actuàries.

Així mateix, han de respectar els principis d'equitat, indivisibilitat i invariabilitat.

2. Les tarifes de primes han de respondre al règim de llibertat de competència al mercat d'assegurances sense que, a aquests efectes, tingui el caràcter de pràctica restrictiva de la competència la utilització d'estadístiques comunes, per part de les entitats asseguradores i reasseguradores, per a l'elaboració individual de les seves tarifes de primes de risc, sempre que aquestes estadístiques s'elaborin de conformitat amb els reglaments de la Unió Europea dictats per a l'aplicació de l'article 101.3 del Tractat de funcionament de la Unió Europea.

Article 95. Control de les pòlisses, tarifes i documentació tècnica de l'activitat.

1. Les condicions contractuals i models de pòlisses, les tarifes de primes i les bases tècniques no estan subjectes a cap autorització administrativa ni han de ser objecte de remissió sistemàtica a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

No obstant això, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot requerir la presentació, sempre que ho entengui pertinent, de les condicions contractuals, els models de pòlisses, les tarifes de primes i les bases tècniques de les entitats asseguradores, així com dels models de contractes, primes i qualsevol altra documentació relacionada amb l'activitat reasseguradora, per controlar si respecten els principis actuàrials, les disposicions contingudes en aquesta Llei i les seves normes de desplegament i les reguladores del contracte d'assegurança.

L'exigència que conté el paràgraf precedent no pot constituir per a l'entitat asseguradora o reasseguradora una condició prèvia per a l'exercici de la seva activitat.

2. Les entitats asseguradores i reasseguradores tenen a disposició de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la documentació a què es refereix aquest article en el seu domicili social.

Secció 2a Deure d'informació

Article 96. Deure general d'informació al prenedor d'assegurança.

1. Abans de subscriure un contracte d'assegurança, l'entitat asseguradora ha d'informar per escrit el prenedor sobre l'Estat membre i l'autoritat als quals correspon el control de l'activitat de la mateixa entitat asseguradora, qüestió que ha de figurar també a la pòlissa i en qualsevol altre document en què es formalitzi tot contracte d'assegurança. Així mateix, s'ha de subministrar al prenedor tota la informació que estableix el reglament de desplegament de la Llei.

2. Abans de subscriure un contracte d'assegurança diferent de l'assegurança de vida, si el prenedor és una persona física, o qualsevol contracte d'assegurança de vida, l'entitat asseguradora ha d'informar per escrit el prenedor sobre la legislació aplicable al contracte, sobre les disposicions relatives a les reclamacions que es puguin formular i sobre els altres extrems que es determinin reglamentàriament.

3. En les assegurances de vida en què el prenedor assumeix el risc de la inversió s'ha d'informar de manera clara i precisa que l'import que es percebrà depèn de fluctuacions en els mercats financers, aliens al control de l'assegurador i amb uns resultats històrics que no són indicadors de resultats futurs.

En les modalitats d'assegurança de vida en què el prenedor no assumeix el risc de la inversió, s'ha d'informar de la rendibilitat esperada de l'operació considerant tots els costos. Les modalitats a les quals és aplicable, així com la metodologia de càlcul de la rendibilitat esperada, s'han de determinar reglamentàriament.

4. Abans de subscriure un contracte d'assegurança de decessos o assegurança de malaltia, en qualsevol de les seves modalitats de cobertura, l'entitat asseguradora ha d'informar per escrit el prenedor de l'assegurança sobre els criteris que cal aplicar per renovar la pòlissa i actualitzar les primes en períodes successius, en els termes que es determinin reglamentàriament.

5. Durant tot el període de vigència del contracte d'assegurança sobre la vida, l'entitat asseguradora ha d'informar el prenedor de les modificacions de la informació subministrada inicialment, i també sobre la situació de la seva participació en beneficis, en els termes i terminis que es determinin reglamentàriament.

6. Aquesta informació ha de ser accessible i s'ha de facilitar en els formats i canals adequats a les necessitats de les persones amb discapacitat, de manera que puguin accedir efectivament al seu contingut sense discriminacions i en igualtat de condicions.

Secció 3a Mecanismes de solució de conflictes. Altres disposicions

Article 97. Mecanismes de solució de conflictes.

1. Els conflictes que puguin sorgir entre prenedors d'assegurança, assegurats, beneficiaris, tercers perjudicats o drethavents de qualssevol d'ells amb entitats asseguradores s'han de resoldre a través del jutges i els tribunals competents.

2. Així mateix, poden sotmetre voluntàriament les seves divergències a decisió arbitral en els termes dels articles 57 i 58 del text refós de la Llei general per a la defensa dels consumidors i usuaris i altres lleis complementàries, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2007, de 16 de novembre.

3. Igualment, poden sotmetre les seves divergències a un mediador en els termes que preveu la Llei 5/2012, de 6 de juliol, de mediació en afers civils i mercantils.

4. En tot cas, i excepte en els supòsits en què la legislació de protecció dels consumidors i usuaris ho impedeixi, també poden sotmetre a arbitratge les qüestions litigioses, sorgides o que puguin sorgir, en matèria de lliure disposició d'acord amb el dret, en els termes de la Llei 60/2003, de 23 de desembre, d'arbitratge.

5. En els termes que preveu la normativa vigent sobre protecció de clients de serveis financers, continguda a la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer, i a les seves normes de desplegament, les entitats asseguradores estan obligades a atendre i resoldre les queixes i reclamacions que els prenedors, assegurats, beneficiaris, tercers perjudicats o drethavents de qualssevol d'ells puguin presentar, relacionats amb els seus interessos i drets reconeguts legalment. A aquests efectes, les entitats han de disposar d'un departament o servei d'atenció al client encarregat d'atendre i resoldre les queixes i reclamacions.

Article 98. *Publicitat.*

1. Les entitats asseguradores poden fer publicitat dels seus serveis a través de tots els mitjans de comunicació respectant sempre el que disposen la Llei 34/1988, d'11 de novembre, general de publicitat, i les seves disposicions de desplegament, així com les normes necessàries per a la seva adaptació a les entitats asseguradores que recull el reglament de desplegament d'aquesta Llei.

2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot aprovar mitjançant circulars, d'acord amb el que recull l'article 17.2, normes especials en matèria de publicitat de les activitats que preveu aquesta Llei.

3. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'exercir les accions procedents per tal d'aconseguir la cessació o rectificació de la publicitat que sigui contrària a les disposicions a què es refereixen els apartats anteriors, sense perjudici de les sancions que siguin aplicables d'acord amb el capítol II del títol VIII.

Article 99. *Protecció de dades de caràcter personal.*

1. Les entitats asseguradores poden tractar les dades dels prenedors, assegurats, beneficiaris o tercers perjudicats, així com dels seus drethavents, sense necessitat de tenir el seu consentiment només a l'efecte de garantir el ple desenvolupament del contracte d'assegurança i el compliment de les obligacions que estableixen aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament.

El tractament de les dades de les persones abans indicades per a qualsevol finalitat diferent de les que s'especifiquen al paràgraf anterior ha de tenir el consentiment específic dels interessats.

2. Les entitats asseguradores poden tractar sense consentiment de l'interessat les dades relacionades amb la seva salut en els supòsits següents:

a) Per determinar l'assistència sanitària que s'hagi hagut de facilitar al perjudicat, així com la indemnització que si s'escau sigui procedent, quan aquestes hagin de ser satisfetes per l'entitat.

b) Per procedir a l'abonament adequat als prestadors sanitaris o el reintegrament a l'assegurat o els seus beneficiaris de les despeses d'assistència sanitària que s'hagin portat a terme en l'àmbit d'un contracte d'assegurança d'assistència sanitària.

El tractament de les dades s'ha de limitar en aquests casos a les que siguin imprescindibles per a l'abonament de la indemnització o la prestació derivada del contracte

d'assegurança. Les dades no poden ser objecte de tractament per a cap altra finalitat, sense perjudici de les obligacions d'informació que estableix aquesta Llei.

Les entitats asseguradores han d'informar l'assegurat, el beneficiari o el tercer perjudicat sobre el tractament i, si s'escau, sobre la cessió de les dades de salut, en els termes que preveu l'article 5 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, llevat que, en el cas de les assegurances col·lectives, aquesta obligació sigui assumida contractualment pel prenedor.

3. Les entitats asseguradores que formin part d'un grup als efectes que preveu el títol V poden intercanviar, sense necessitat de tenir el consentiment de l'interessat, les dades de caràcter personal que siguin necessàries per al compliment de les obligacions de supervisió que estableix aquesta Llei. Les dades no es poden utilitzar per a cap altra finalitat si no es disposa del consentiment específic de l'interessat per a això.

4. Les entitats asseguradores, o si s'escau, reasseguradores, poden comunicar a les seves entitats reasseguradores, sense consentiment del prenedor de l'assegurança, assegurat, beneficiari o tercer perjudicat, les dades que siguin estrictament necessàries per subscriure el contracte de reassegurança en els termes que preveu l'article 77 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança, o la realització de les operacions connexes, entenent com a tals la realització d'estudis estadístics o actuàries, anàlisis de riscos o investigacions per als seus clients, així com qualsevol altra activitat relacionada o derivada de l'activitat reasseguradora.

La cessió d'aquestes dades per a qualsevol finalitat diferent de les que estableix el paràgraf anterior requereix el consentiment de l'interessat.

5. Les entitats que duguin a terme a compte d'entitats asseguradores activitats objecte d'externalització tenen la consideració d'encarregades del tractament, i s'han de subjectar al règim que preveuen per a aquestes la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, i la seva normativa de desplegament.

6. En els supòsits de cessió de cartera que preveu aquesta Llei, així com en els de transformació, fusió o escissió d'entitats asseguradores a què aquesta es refereix, no s'ha de produir cessió de dades, sense perjudici del compliment per part del responsable del que disposa l'article 5 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre.

7. Les entitats asseguradores poden establir fitxers comuns que continguin dades de caràcter personal per a la liquidació de sinistres i la col·laboració estadística actuarial amb la finalitat de permetre la tarifació i selecció de riscos i l'elaboració d'estudis de tècnica asseguradora. La cessió d'aquestes dades no requereix el consentiment previ de l'afectat, però sí la comunicació a aquest de la possible cessió de les seves dades personals a fitxers comuns per a les finalitats assenyalades, amb indicació expressa del responsable, perquè es puguin exercir els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició que preveu la llei.

També es poden establir fitxers comuns que tinguin per finalitat prevenir el frau en l'assegurança sense que es necessiti el consentiment de l'afectat. No obstant això, en aquests casos cal comunicar a l'afectat, en la primera introducció de les seves dades, qui és el responsable del fitxer i quines són les maneres d'exercir els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició.

En tot cas, les dades relatives a la salut només poden ser objecte de tractament amb el consentiment exprés de l'afectat.

8. A la informació que s'ha de facilitar al prenedor de l'assegurança de conformitat amb l'article 96 també cal incorporar-hi la que, en relació amb el tractament de les seves dades personals, estableix l'article 5 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre.

9. Les entitats asseguradores han de procedir, en el termini de deu dies, a cancel·lar les dades que se'ls hagin facilitat amb anterioritat a la signatura d'un contracte si aquest no s'arriba a signar, llevat que tinguin el consentiment específic de l'interessat, que ha de ser exprés si es tracta de dades relacionades amb la salut.

Article 100. *Lluita contra el frau en assegurances.*

Les entitats asseguradores han d'adoptar mesures efectives per prevenir, impedir, identificar, detectar, informar i remeiar conductes fraudulentas relatives a assegurances, tant si s'adopten de manera individual o mitjançant la seva participació en els fitxers comuns a què es refereix l'article 99.7.

Les entitats asseguradores també poden subscriure convenis de col·laboració amb el Ministeri de l'Interior i els cossos i forces de seguretat de l'Estat, així com amb les conselleries i policies de les comunitats autònomes que tinguin funcions anàlogues, per tal de col·laborar, cada un en l'àmbit de les seves competències, en la prevenció i investigació del frau en l'assegurança. En tot cas, l'intercanvi d'informació que es pugui portar a terme a l'empara dels convenis esmentats ha de respectar el que estableix la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre.

CAPÍTOL VIII

Règim especial de solvència

Article 101. *Àmbit d'aplicació.*

1. Les entitats asseguradores domiciliades a Espanya que no portin a terme activitats en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de serveis en altres estats membres ni en tercers països es poden acollir a aquest règim especial de solvència, si acrediten haver complert totes les condicions exigides reglamentàriament durant els tres anys immediatament anteriors a la sol·licitud i no preveuen superar els imports previstos en els propers cinc anys.

Quan les entitats asseguradores acollides a aquest règim especial superin algun dels imports enumerats reglamentàriament durant tres exercicis consecutius, queden automàticament sotmeses al règim general a partir del quart exercici.

2. Addicionalment, es poden acollir al règim especial de solvència, tal com s'estableixi reglamentàriament, les entitats asseguradores domiciliades a Espanya que no duguin a terme activitats en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de serveis en altres estats membres ni en tercers països, i que estiguin en qualsevol de les situacions següents:

a) Les mutualitats de previsió social que no hagin obtingut autorització per operar per rams i que tinguin reconegut al seu reglament de cotitzacions i prestacions un sistema financer actuarial a través del qual la prestació que ha d'obtenir el mutualista està en relació directa amb les cotitzacions efectivament realitzades i imputades, i que els resultats totals al tancament de l'exercici, positius o negatius, una vegada cobertes les obligacions legals i de solvència de l'entitat, es traslladin a les provisions dels mutualistes actius.

b) Garanteixin exclusivament prestacions per al cas de mort, quan l'import d'aquestes prestacions no excedeixi el valor mitjà de les despeses funeràries per una mort o quan aquestes prestacions se serveixin en espècie.

3. Les entitats asseguradores pertanyents a un grup només es poden acollir al règim especial de solvència si totes elles compleixen, individualment, els requisits necessaris per acollir-se al règim esmentat.

4. La resolució que dicti la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'indicar l'exercici a partir del qual l'entitat es pot acollir al règim especial de solvència.

5. Les entitats que sol·licitin autorització administrativa per exercir l'activitat no es poden acollir a aquest règim especial en el moment de l'autorització inicial per exercir l'activitat asseguradora.

Article 102. *Condicions d'exercici de les entitats sotmeses al règim especial.*

Les entitats a què es refereix aquest capítol han d'ajustar la seva actuació a les disposicions d'aquesta Llei que els siguin aplicables i a les seves normes de desplegament, amb les particularitats següents:

- a) L'autorització administrativa no ha d'incloure l'exercici d'activitats en règim de dret d'establiment o lliure prestació de serveis a la Unió Europea.
- b) El capital social ha de ser el que requereixen els articles 33 i 34.
- c) El capital mínim obligatori s'ha d'ajustar al que exigeix l'article 78.
- d) Els requisits i el règim aplicable a la valoració de provisions tècniques, inversions, fons propis i capital de solvència obligatori s'ha d'ajustar al procediment que es determini reglamentàriament.
- e) Els requisits del sistema de govern per a aquest tipus d'entitats s'han de determinar reglamentàriament.
- f) Els requisits d'informació pública sobre la situació financera i de solvència d'aquestes entitats han de ser, en la mesura que els sigui aplicable, els que estableixen el capítol III del títol III d'aquesta Llei i el seu desplegament reglamentari.

CAPÍTOL IX

Coassegurança comunitària. Reassegurança limitada

Article 103. *Règim de la coassegurança comunitària.*

1. Les entitats asseguradores que participin a Espanya en una operació de coassegurança comunitària en qualitat d'obridores, així com les activitats que exerceixen com a coasseguradores, es regeixen per les disposicions aplicables al contracte d'assegurança de grans riscos.

2. Quan un contracte d'assegurança es pugui qualificar de coassegurança comunitària, les obligacions que s'imposen a les entitats asseguradores que operin en règim de lliure prestació de serveis segons el que disposen els articles 57 a 59 s'apliquen únicament a l'entitat obridora de l'operació.

3. Les entitats espanyoles que participin en operacions de coassegurança comunitària han de disposar de prou dades estadístiques sobre les operacions en què participin en cadascun dels estats membres.

Article 104. *Provisions tècniques de la coassegurança comunitària.*

Si una entitat asseguradora espanyola participa en una operació de coassegurança comunitària, ha de calcular les provisions tècniques corresponents a la seva participació en l'operació d'acord amb les disposicions d'aquesta Llei i les normes que la despleguin, si bé l'import d'aquestes provisions tècniques ha de ser com a mínim igual a l'import calculat d'acord amb les normes a què estigui sotmesa l'entitat obridora de l'operació.

Article 105. *Reassegurança limitada.*

Les entitats asseguradores o reasseguradores que subscriuguin contractes o duguin a terme activitats de reassegurança limitada han de tenir prou mitjans per identificar, mesurar, vigilar, gestionar, controlar i notificar adequadament els riscos que derivin d'aquests contractes o activitats. Es poden adoptar per reglament disposicions específiques respecte als requisits per exercir activitats de reassegurança limitada.

CAPÍTOL X

Condicions relatives a l'exercici de l'activitat per part de sucursals i filials d'entitats asseguradores i reasseguradores de tercers països

Article 106. *Garanties financeres de les sucursals d'entitats asseguradores i reasseguradores domiciliades a tercers països.*

1. Les sucursals d'entitats asseguradores i reasseguradores domiciliades a tercers països han d'exercir la seva activitat amb submissió a les disposicions que estableixen aquesta Llei i les seves normes de desplegament per a les entitats domiciliades a Espanya, excepte les relatives a l'activitat en règim de dret d'establiment i en règim de lliure prestació de serveis a la Unió Europea, que en cap cas els són aplicables, de manera que els seus riscos sempre han d'estar localitzats i els seus compromisos assumits a Espanya.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, i sense perjudici dels acords signats per la Unió Europea amb tercers països, s'han de tenir en compte les normes que s'especifiquin reglamentàriament.

Article 107. *Règim de les sucursals d'entitats domiciliades a tercers països, autoritzades en diversos estats membres.*

1. No obstant el que disposa l'article 106, i sense perjudici dels acords signats per la Unió Europea amb tercers països, a les sucursals a Espanya d'entitats domiciliades a tercers països que al seu torn tinguin sucursals en altres estats membres se'ls pot aplicar el règim que es determini reglamentàriament.

2. Per aplicar aquest règim, l'entitat ho ha de sol·licitar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i a les autoritats supervisores dels altres estats membres en què tingui sucursals, i ha de proposar motivadament l'autoritat supervisora a què es vol sotmetre, la qual s'ha d'encarregar, d'ara endavant, de verificar la solvència de totes les sucursals autoritzades a la Unió Europea per al conjunt de les seves operacions.

L'aprovació de la sol·licitud requereix l'acord de totes les autoritats de supervisió implicades, i el règim només es pot aplicar des de la data en què l'autoritat de supervisió escollida, en cas de no ser l'espanyola, notifiqui a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions el seu compromís de comprovar la solvència de totes les sucursals establertes a la Unió Europea per al conjunt de les seves operacions.

3. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de proporcionar a l'autoritat de supervisió encarregada de controlar la solvència la informació necessària respecte de la sucursal establerta a Espanya, a fi que aquesta pugui comprovar la solvència global.

4. L'aplicació d'aquest règim pot concloure per decisió de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o de qualsevol de les altres autoritats de supervisió implicades. La terminació de l'aplicació del règim afecta totes les sucursals autoritzades a la Unió Europea. A aquests efectes, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de comunicar la seva decisió a la resta d'autoritats de supervisió implicades i, en cas que hagi adoptat la decisió una altra de les autoritats de supervisió implicades, la terminació en l'aplicació del règim es produeix des de la data en què la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions rebí la comunicació de l'autoritat supervisora que hagi adoptat la decisió.

5. Als efectes de l'aplicació dels articles 156, 157 i 160.1.a), l'autoritat de supervisió encarregada de comprovar la solvència global s'ha d'equiparar, pel que fa a les seves facultats per al conjunt de les sucursals, a les autoritats de supervisió d'entitats domiciliades a la Unió Europea.

6. En cas de revocació de l'autorització concedida a la sucursal establerta a Espanya, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions n'ha d'informar les autoritats de supervisió dels altres estats membres.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, una vegada rebuda la comunicació de revocació de l'autorització concedida a una sucursal establerta en un altre Estat membre, ha d'adoptar les mesures apropiades, i si la revocació està motivada per insuficiència de la solvència global, ha de procedir a revocar l'autorització concedida a la sucursal a Espanya.

Article 108. *Equivalència del règim de solvència de les entitats reasseguradores de tercers països.*

1. S'ha d'avaluar si el règim de solvència que un tercer país aplica a les activitats de reassegurança d'entitats amb domicili social en aquest tercer país és equivalent a l'establert a la Unió Europea, d'acord amb els apartats següents:

a) Aquesta equivalència l'ha de determinar la Comissió Europea d'acord amb els criteris que aquesta especifiqui, amb l'assistència de l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació.

L'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació ha de publicar al seu lloc web la llista de règims prudencials equivalents, que s'ha de mantenir actualitzada. Les decisions de la Comissió s'han de revisar periòdicament a fi que es mantinguin actualitzades per atendre qualsevol modificació substancial del règim de supervisió de la Unió Europea i del règim de supervisió del tercer país.

b) Quan no es compleixin tots els criteris que estableix l'apartat a), la Comissió Europea pot determinar l'equivalència de manera temporal, amb l'assistència de l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació, d'acord amb els criteris que s'estableixin reglamentàriament.

L'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació ha de publicar al seu lloc web la llista dels tercers països per als quals s'ha determinat un règim de solvència temporalment equivalent, i aquesta llista s'ha de mantenir actualitzada. Les decisions de la Comissió s'han de revisar regularment a fi que es mantinguin actualitzades amb els informes dels progressos efectuats pel tercer país, que s'han de presentar a la Comissió anualment per avaluar-los amb l'ajuda de l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació.

El règim d'equivalència temporal és de cinc anys a partir de l'1 de gener de 2016 o conclou en la data en què, de conformitat amb l'apartat a), el règim prudencial d'aquest tercer país es consideri equivalent, si aquesta última data és anterior. Aquest període es pot prorrogar com a màxim un any més quan sigui necessari perquè l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació i la Comissió portin a terme l'avaluació de l'equivalència als efectes de l'apartat a).

2. En cas que el règim de solvència d'un tercer país es consideri equivalent, els contractes de reassegurança subscrits amb entitats reasseguradores que tinguin el domicili social en aquest tercer país tenen la mateixa consideració que els contractes de reassegurança subscrits amb una entitat reasseguradora autoritzada d'acord amb el que disposa aquesta Llei.

TÍTOL IV

Supervisió d'entitats asseguradores i reasseguradores

CAPÍTOL I

Principis generals

Article 109. *Àmbit subjectiu i objectiu de la supervisió.*

1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'exercir les seves funcions de supervisió sobre les entitats asseguradores i reasseguradores autoritzades per

operar a Espanya, incloses les activitats que efectuïn a través de sucursals i en règim de lliure prestació de serveis, així com sobre la resta d'entitats i subjectes que preveu l'article 2.

2. La supervisió ha de consistir en la verificació contínua de l'exercici correcte de l'activitat d'assegurança o de reassegurança, de la situació financera, de les conductes de mercat i del compliment de la normativa de supervisió per part de les entitats asseguradores o reasseguradores.

Article 110. Proporcionalitat de les actuacions de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

1. Sense perjudici de la finalitat principal d'aquesta Llei, establerta a l'article 1, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de considerar degudament els efectes de les seves decisions en l'estabilitat del sistema financer, en particular en situacions d'emergència, tenint en compte la informació disponible en el moment oportú. En períodes de gran inestabilitat, ha de tenir en compte, a més, els possibles efectes procíclics de les seves decisions.

2. Les actuacions de supervisió s'han de fer de manera proporcionada a la naturalesa, la complexitat i l'envergadura dels riscos inherents a l'activitat de les entitats asseguradores o reasseguradores.

Article 111. Transparència de l'actuació supervisora.

1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'exercir la supervisió de les entitats asseguradores i reasseguradores de manera transparent i garantint degudament la protecció de la informació confidencial.

2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot elaborar guies tècniques, dirigides a les entitats sotmeses a la seva supervisió, amb indicació dels criteris, les pràctiques o els procediments que considera adequats per al compliment de la normativa de supervisió. Aquestes guies, que s'han de fer públiques, poden incloure els criteris que la mateixa Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de seguir en l'exercici de les seves activitats de supervisió.

Amb aquesta finalitat, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot fer seves, i transmetre com a tals, així com desplegar, complementar o adaptar les directrius que, dirigides als subjectes sotmesos a la seva supervisió, aprovin els organismes o comitès internacionals actius en la regulació o supervisió d'assegurances o plans de pensions.

Article 112. Convergència de pràctiques supervisores.

En el marc de les polítiques comunitàries d'estabilitat i integració financera, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de tenir en compte, de manera adequada, la dimensió europea de la supervisió de les entitats asseguradores i reasseguradores mitjançant la convergència en els instruments i les pràctiques de supervisió.

A aquests efectes, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de participar en les activitats de l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació.

Article 113. Facultats generals de supervisió.

1. En l'exercici de les seves funcions de supervisió d'entitats asseguradores i reasseguradores i en els termes que estableixen aquesta Llei i les altres normes reguladores de les assegurances privades, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions té les facultats següents:

- a) Requerir tota la informació que sigui necessària als efectes de supervisió, estadístics i comptables, de conformitat amb l'article 114.
- b) Accedir a qualsevol document sota qualsevol forma i rebre'n una còpia.

c) Requerir de qualsevol persona la remissió d'informació en el termini que fixi raonablement la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i, si cal, citar i prendre declaració a una persona per obtenir informació.

d) Efectuar les inspeccions i comprovacions necessàries.

e) Requerir els registres telefònics i de trànsit de dades de què disposin.

f) Exigir a les entitats asseguradores i reasseguradores i als membres dels seus òrgans d'administració o direcció o les persones que els controlin, l'aportació d'informes d'experts independents, auditors dels seus òrgans de control intern o de verificació del compliment normatiu.

g) Desenvolupar, amb caràcter complementari al càlcul del capital de solvència obligatori i quan sigui oportú, els instruments quantitius necessaris en el marc del procés de supervisió, a fi d'avaluar la capacitat de les entitats asseguradores i reasseguradores de fer front a possibles successos o futures alteracions de les condicions econòmiques que puguin incidir negativament en la seva situació financera global. També pot exigir que les entitats portin a terme les proves corresponents.

h) Adoptar les mesures preventives i correctores que siguin necessàries a fi de garantir que les entitats asseguradores i reasseguradores s'atinguin a les normes reguladores de la seva activitat que han de complir.

i) Fer pública qualsevol mesura adoptada com a conseqüència de l'incompliment de les normes aplicables, llevat que la seva divulgació pugui posar en greu risc el mercat assegurador o causar un perjudici desproporcionat a les persones afectades.

j) Totes les altres funcions necessàries per a l'exercici de la supervisió financera, de la supervisió de conductes de mercat i de la supervisió per inspecció en l'àmbit de les entitats i dels grups.

2. Les facultats anteriors també es poden exercir respecte a les activitats externalitzades de les entitats asseguradores i reasseguradores, d'acord amb el que s'estableixi reglamentàriament i a la normativa de la Unió Europea d'aplicació directa.

3. Les actuacions de supervisió les han d'exercir els funcionaris pertanyents al cos superior d'inspectors d'Assegurances de l'Estat amb la col·laboració de funcionaris pertanyents als cossos tècnics de l'Administració General de l'Estat, així com de funcionaris experts informàtics.

4. Sense perjudici de les facultats de supervisió que s'enumeren als apartats anteriors, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot iniciar el procediment de supervisió per inspecció en els termes que estableix el capítol IV d'aquest títol.

5. En defecte de normes especials de procediment, és aplicable la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 114. Informació que s'ha de facilitar als efectes de supervisió, estadístics i comptables.

1. Les entitats asseguradores i reasseguradores han de subministrar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la documentació i informació que siguin necessàries als efectes de l'exercici de la funció supervisora. Aquesta documentació i informació ha d'incloure, almenys, la que sigui necessària per a les actuacions en el marc del procés de supervisió que preveu l'article 117.2.

Adicionalment, les entitats asseguradores i reasseguradores han de subministrar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions documentació i informació a efectes estadístics i comptables.

2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot determinar la naturalesa, l'abast i el format de la informació a què fa referència l'apartat 1, la presentació de la qual s'exigeixi, bé periòdicament, bé en aquells casos en què es donin situacions definides per endavant, bé mitjançant requeriments individualitzats o bé en el transcurs d'actuacions inspectores.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot requerir, a més, qualsevol informació relativa als contractes en poder d'intermediaris o als contractes subscrits amb tercers. Així mateix, pot sol·licitar informació a auditors de comptes, de conformitat amb el que disposa la normativa reguladora de l'activitat d'auditoria de comptes, actuaris i altres experts externs de les entitats.

3. La informació a què es refereixen els apartats 1 i 2 ha de comprendre dades qualitatives o quantitatives, tant si són dades històriques, actuals o previstes, com si procedeixen de fonts internes o externes, o qualsevol combinació adequada d'elles, i s'ha d'ajustar als principis determinats reglamentàriament.

4. Les entitats asseguradores i reasseguradores han de disposar de sistemes i estructures apropiats per complir els requisits establerts en aquest article, així com d'una política escrita, aprovada per l'òrgan d'administració de l'entitat, que garanteixi l'adequació contínua de la informació presentada.

Article 115. Supervisió d'entitats asseguradores i reasseguradores de la Unió Europea que operen a Espanya en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de serveis.

1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de supervisar l'activitat de les entitats asseguradores i reasseguradores d'altres estats membres que operin a Espanya en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de serveis, quant al compliment de les disposicions que els siguin aplicables per raó d'interès general i les del capítol VII del títol III. A aquests efectes, estan subjectes al procediment de supervisió per inspecció del capítol IV d'aquest títol.

2. Si la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions té motius per considerar que les activitats d'una entitat asseguradora o reasseguradora que operi mitjançant sucursal o en lliure prestació de serveis a Espanya puguin afectar la seva solidesa financera, n'ha d'informar les autoritats de supervisió de l'Estat membre d'origen.

3. Quan una entitat asseguradora o reasseguradora autoritzada en un altre Estat membre exerceixi la seva activitat a Espanya a través d'una sucursal, l'autoritat de supervisió de l'Estat membre d'origen pot procedir, per si mateixa o per mitjà de les persones designades per a això, amb informació prèvia a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, a la verificació «in situ» de la informació necessària per poder portar a terme la supervisió financera de l'entitat.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot participar en aquesta verificació.

Article 116. Supervisió de sucursals espanyoles establertes en un altre Estat membre.

1. Quan una entitat asseguradora o reasseguradora autoritzada a Espanya exerceixi la seva activitat en un altre Estat membre a través d'una sucursal, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot procedir, per si mateixa o per mitjà de les persones designades per a això, amb informació prèvia a l'autoritat supervisora de l'Estat membre d'acollida, a la verificació «in situ» de la informació necessària per poder efectuar la supervisió financera de l'entitat.

Les autoritats de l'Estat membre d'acollida interessat poden participar en aquesta verificació.

Quan la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions comuniqui a les autoritats de supervisió de l'Estat membre d'acollida que té la intenció d'efectuar una inspecció d'acord amb el present article, i quan en la pràctica se li prohibeixi exercir el seu dret a fer aquesta inspecció, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot remetre l'afer a l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació i sol·licitar la seva assistència. Aquesta autoritat té dret a participar en les inspeccions quan siguin efectuades de manera conjunta per dues o més autoritats de supervisió.

2. Si la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions és informada per l'autoritat de supervisió d'un altre Estat membre que una entitat asseguradora o reasseguradora espanyola que operi en aquest Estat mitjançant una sucursal o en lliure

prestació de serveis, exerceix activitats que puguin afectar la seva solidesa financera, ha de comprovar que l'entitat observa els principis prudencials que li són exigibles.

CAPÍTOL II

Supervisió financera

Article 117. *Contingut de la supervisió financera.*

1. La supervisió financera consisteix, en particular, en la comprovació, per al conjunt d'activitats de l'entitat supervisada, del sistema de govern, de la solvència, de la constitució de provisions tècniques, dels actius i dels fons propis admissibles, d'acord amb les normes que siguin aplicables, així com en la verificació del compliment de les obligacions restants imposades en aquesta Llei i les seves normes de desplegament.

A més, quan es tracti d'entitats asseguradores que garanteixin la prestació d'un servei, la supervisió també s'estén als mitjans tècnics de què disposin les entitats per portar a terme les operacions que s'hagin compromès a efectuar.

La supervisió de la situació financera es basa en un plantejament prospectiu i orientat al risc.

2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de revisar i avaluar les estratègies, els processos i els procediments d'informació establerts per les entitats asseguradores i reasseguradores a fi de complir les disposicions contingudes en aquesta Llei i en les altres normes reguladores de les assegurances privades.

La revisió i avaluació comprèn l'anàlisi de la situació legal, tècnica i economicofinancera de l'entitat i, en particular, el compliment dels requisits establerts en el reglament de desplegament d'aquesta Llei sobre solvència, provisions tècniques, capital, normes d'inversió, fons propis i models interns quan s'utilitzin.

3. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'avaluar l'adequació dels mètodes i les pràctiques de les entitats asseguradores i reasseguradores destinats a determinar possibles successos o futures alteracions de les condicions econòmiques que puguin incidir negativament en la situació financera global de l'entitat considerada. Així mateix, ha d'avaluar la capacitat de les entitats per resistir aquests possibles successos o futures alteracions de les condicions econòmiques.

4. Les entitats asseguradores i reasseguradores han de reparar les carències o deficiències detectades en el desenvolupament de la supervisió.

5. Les revisions i avaluacions s'han de portar a terme amb regularitat. S'ha d'establir per reglament l'abast mínim de les revisions i avaluacions atenent la naturalesa, l'envergadura i la complexitat de les activitats de l'entitat asseguradora o reasseguradora considerada.

CAPÍTOL III

Supervisió de conductes de mercat

Article 118. *Contingut de la supervisió de conductes de mercat.*

La supervisió de les conductes de mercat ha de vetllar per la transparència i el desenvolupament ordenat del mercat d'assegurances, la llibertat dels prenedors per decidir la contractació de les assegurances i l'asseguradora amb la qual els contracten i, en general, la protecció de prenedors, assegurats i beneficiaris promovent la difusió de tota la informació que sigui necessària per assegurar la consecució d'aquests fins, de conformitat amb el que disposen aquesta Llei i les seves normes de desplegament.

L'actuació de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions s'entén sense perjudici de la possible qualificació d'aquestes pràctiques com a restrictives de la competència per part de les autoritats de competència, d'acord amb el que preveuen els articles 1, 2 i 3 de la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de defensa de la competència.

Article 119. *Protecció administrativa.*

1. La protecció dels usuaris en l'àmbit de les assegurances privades l'exerceix la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, en els termes previstos en aquesta Llei, la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer, i les seves normes de desplegament.

2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de resoldre les queixes i reclamacions que presentin els prenedors, assegurats, beneficiaris, tercers perjudicats i associacions, que estiguin relacionades amb els seus interessos i drets legalment reconeguts i que derivin de presumptes incompliments per part de les entitats reclamades de la normativa de transparència i protecció de la clientela o de les bones pràctiques en el mercat d'assegurances.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de resoldre les queixes i reclamacions presentades mitjançant informes motivats, que no tenen en cap cas caràcter d'acte administratiu recurrible.

3. La desatenció dels requeriments efectuats per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions derivats dels informes emesos pel servei de reclamacions de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions dona lloc, segons els casos, a la imposició de les sancions administratives corresponents a les infraccions tipificades en el títol VIII o a la prohibició regulada a l'article 120.

4. Quan s'apreciïn indicis d'incompliments reiterats o greus de les normes de transparència i protecció a la clientela o de les bones pràctiques en el mercat d'assegurances per part d'una entitat asseguradora, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'adoptar les mesures que corresponguin en el marc d'un procediment de supervisió.

Article 120. *Prohibició de pòlisses i tarifes.*

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot prohibir mitjançant una resolució la utilització de les pòlisses i tarifes de primes que no compleixin el que disposen els articles 94 i 95. A aquests efectes, s'ha d'instruir el procediment administratiu corresponent en el qual es pot acordar, com a mesura provisional, la suspensió de la utilització de les pòlisses o les tarifes de primes.

Prèviament a la iniciació del procediment administratiu en què s'acordi la referida prohibició, la Direcció General pot requerir l'entitat asseguradora perquè acomodi les seves pòlisses o tarifes de primes al que disposen els articles esmentats.

CAPÍTOL IV

Supervisió per inspecció

Article 121. *Actuacions d'inspecció.*

1. Per a l'exercici adequat de les funcions de supervisió que té atribuïdes, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot exercir la facultat inspectora en els termes que preveu aquest capítol. La supervisió es pot desenvolupar mitjançant el procediment d'inspecció.

2. La inspecció pot versar sobre pràctiques de mercat, la situació legal, tècnica, economicofinancera i de solvència, així com sobre les condicions en què exerceixen la seva activitat i les pràctiques de comercialització, per tal que la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pugui exercir adequadament les competències que té atribuïdes. Es pot dur a terme amb caràcter general o referit a qüestions determinades.

Article 122. *Subjectes de l'activitat inspectora.*

Poden ser objecte d'inspecció les entitats i persones següents:

- a) Les entitats asseguradores i reasseguradores autoritzades per operar a Espanya, incloses les activitats que efectuïn a través de sucursals i en règim de lliure prestació de serveis.
- b) La resta d'entitats i subjectes que preveu l'article 2.
- c) Les entitats que es presumeixi que formen part d'un grup d'entitats asseguradores.
- d) Els qui facin operacions que es puguin qualificar, en principi, d'assegurances, per comprovar si exerceixen l'activitat sense l'autorització administrativa prèvia.
- e) Els qui exerceixin funcions externalitzades d'entitats d'assegurances i reasseguradores.

Article 123. *Personal inspector.*

1. Les actuacions inspectores les han de dur a terme els funcionaris del cos superior d'inspectors d'assegurances de l'Estat. En l'exercici de les seves funcions tenen la condició d'autoritat pública.

2. Els funcionaris pertanyents als cossos tècnics de l'Administració General de l'Estat, així com els funcionaris experts informàtics, només poden col·laborar en les actuacions inspectores en els termes que determini el reglament de desplegament d'aquesta Llei.

Article 124. *Facultats inspectores.*

1. Per a l'exercici correcte de les seves funcions, el personal inspector pot examinar els llibres, registres i documents, sigui quin sigui el seu suport, inclosos els programes informàtics i els arxius magnètics, òptics o de qualsevol altra classe, relatius a les operacions de l'entitat, en els termes en què es desplegui per reglament.

2. Així mateix, poden demanar que els sigui presentada o lliurada una còpia als efectes de la seva incorporació en l'acta d'inspecció, i l'entitat asseguradora està obligada a això i a donar-los les màximes facilitats per a l'exercici de la seva comesa. Si la persona o entitat inspeccionada en té motius fundats, es pot oposar al lliurament d'una còpia de la documentació adduint les seves raons per escrit per tal que s'incorporin en l'acta d'inspecció.

3. Les actuacions d'inspecció es poden dur a terme indistintament en el domicili social del subjecte inspeccionat, en qualsevol de les seves sucursals, on realitzi totalment o parcialment la seva activitat, en els locals des d'on prestin els serveis, funcions o activitats d'assegurances i reassegurances quan aquests estiguin externalitzats, i en les oficines de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions quan els elements sobre els quals s'hagi d'efectuar hi puguin ser examinats.

Els funcionaris de la Inspecció d'Assegurances de l'Estat han de tenir accés al domicili social i a les sucursals, locals i oficines en què duguin a terme activitats la persona inspeccionada, l'entitat o les entitats que es presumeixin formen grup. Si es tracta del domicili constitucionalment protegit, i en cas d'oposició, requereixen l'autorització judicial pertinent i, en el cas d'altres dependències, de la de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

4. La inspecció de pràctiques de mercat es pot iniciar sense notificació prèvia ni identificació dels funcionaris actuants, els quals assumeixen la condició de mers usuaris o interessats en els productes o serveis oferts, amb la finalitat de conèixer així, tan fidelment com es pugui, les condicions reals de les pràctiques esmentades, cosa que s'ha de fer constar en l'informe corresponent.

Article 125. *Documentació de les actuacions inspectores.*

1. Les actuacions d'inspecció s'han de documentar en actes d'inspecció, que poden ser definitives o prèvies.

S'han d'aixecar actes d'inspecció prèvies quan de les actuacions inspectores resultin elements suficients per tramitar el procediment de supervisió per inspecció, si l'espera fins

a la formulació de l'acta definitiva posaria en perill la tutela dels interessos dels assegurats o l'actitud de l'entitat o persona inspeccionada o altres circumstàncies concurrents en la instrucció de la inspecció així ho aconsellin.

2. Independentment del contingut i la forma que es determini per reglament, en les actes d'inspecció s'ha de reflectir, si s'escau:

a) Els fets constatats per l'inspector actuant que siguin rellevants als efectes de la qualificació jurídica de la conducta o activitat inspeccionada.

b) La situació legal, tècnica, economicofinancera i de solvència derivada de les actuacions realitzades per la inspecció.

c) Les causes que puguin determinar la revocació de l'autorització, la dissolució administrativa, l'adopció de mesures de control especial, l'adopció d'un pla de recuperació o del pla de finançament a curt termini, l'increment de l'import de les provisions tècniques i l'exigència de capital de solvència obligatori addicional, així com la imposició de sancions administratives.

d) La proposta de revocació de l'autorització, de dissolució administrativa de l'entitat asseguradora, d'adopció de mesures de control especial, d'un pla de recuperació o de finançament a curt termini en supòsits de deteriorament financer o l'increment de l'import de les provisions tècniques o l'exigència d'un capital de solvència obligatori addicional.

3. Formen part de l'acta d'inspecció, a tots els efectes, els seus annexos i les diligències esteses per l'inspector durant la seva activitat comprovadora.

4. Les actes d'inspecció tenen naturalesa de documents públics i fan prova dels fets que s'hi consignen i estan comprovats per l'inspector actuant, llevat que s'acrediti el contrari.

Article 126. *Procediment de supervisió per inspecció.*

1. El procediment administratiu de supervisió per inspecció s'ha d'ajustar als tràmits següents:

a) S'ha d'iniciar per acord de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en el qual s'han de determinar els aspectes que han de ser objecte d'inspecció.

b) Les actuacions inspectores prèvies a l'aixecament de l'acta tenen, des de l'acord de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pel qual s'ordeni la inspecció, la durada que sigui necessària per al compliment adequat del mandat contingut en l'ordre d'inspecció.

c) L'acta d'inspecció s'ha de notificar a la persona interessada, qui disposa de quinze dies per formular les al·legacions i proposar les proves que consideri pertinents en defensa del seu dret davant la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions. Si es proposen proves i aquestes són admeses, s'han de practicar en un termini no superior a deu dies.

d) Si, després de les al·legacions de l'entitat interessada i, si s'escau, la pràctica de la prova, es duen a terme noves actuacions d'instrucció del procediment administratiu de supervisió per inspecció, s'han de recollir en una acta complementària i s'ha de donar a aquella un nou tràmit d'audiència per un terme de vuit dies.

e) Vist el que s'ha actuat, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de dictar una resolució que posi fi al procediment.

f) En cas que l'acta d'inspecció contingui una proposta d'increment de l'import de les provisions tècniques, de l'exigència de capital de solvència obligatori addicional, d'adopció de mesures de control especial, d'un pla de recuperació o de finançament a curt termini en supòsits de deteriorament financer, de revocació de l'autorització o de dissolució administrativa de l'entitat asseguradora o reasseguradora, la resolució ha d'adoptar, si escau, les mesures d'increment o de control especial pertinents, el pla de recuperació o de finançament a curt termini, i ha d'iniciar el procediment de dissolució administrativa de l'entitat asseguradora o reasseguradora, o de revocació de l'autorització administrativa.

2. El termini per dictar una resolució és de sis mesos des de la notificació de l'acta. En el cas previst a la lletra d) de l'apartat 1, aquest termini es computa a partir de la notificació de l'acta complementària.

CAPÍTOL V

Deure de secret professional i ús d'informació confidencial

Article 127. *Deure de secret professional.*

1. Excepte les dades inscriptibles en el registre administratiu a què es refereix l'article 40, les dades, els documents i les informacions de què disposi la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en virtut de totes les funcions que li encarrega aquesta Llei tenen caràcter reservat.

2. Totes les persones que exerceixin o hagin exercit una activitat d'ordenació i supervisió d'entitats asseguradores i reasseguradores, així com aquelles a qui s'hagi encarregat funcions respecte de les entitats esmentades, tenen l'obligació de guardar secret professional sobre les informacions confidencials que rebin a títol professional en l'exercici d'aquesta funció. L'incompliment d'aquesta obligació determina les responsabilitats penals i les altres previstes per les lleis. Aquestes persones no poden prestar declaració ni testimoni ni publicar, comunicar o exhibir dades o documents reservats, ni tan sols després d'haver cessat en el servei, llevat de permís exprés atorgat per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, que en cap cas no es pot referir a les dades de caràcter personal. Si aquest permís no és concedit, la persona afectada ha de mantenir el secret i queda exempta de la responsabilitat que d'això emani.

3. S'exceptuen de l'obligació de secret establerta a l'apartat anterior els supòsits següents:

a) Quan l'interessat consenti expressament la difusió, publicació o comunicació de les dades.

b) La publicació de dades agregades amb fins estadístics, o les comunicacions en forma sumària o agregada de manera que les entitats individuals no puguin ser identificades ni tan sols indirectament.

c) Les informacions requerides per les autoritats judicials competents en un procés penal.

d) Les informacions que, en el marc dels procediments concursals a què es trobi sotmesa una entitat asseguradora o reasseguradora, siguin requerides per les autoritats judicials, sempre que no versin sobre tercers interessats en la rehabilitació de l'entitat.

e) Les informacions que, en el marc dels recursos administratius o contenciosos administratius en què s'impugnin resolucions administratives dictades en l'exercici de les potestats de supervisió de l'activitat de les entitats asseguradores i reasseguradores, siguin requerides per les autoritats administratives o judicials competents.

f) Les informacions requerides per les comissions parlamentàries d'investigació, en els termes establerts pels reglaments parlamentaris. A aquest efecte, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot sol·licitar motivadament dels òrgans competents de la Cambra la celebració d'una sessió secreta o l'aplicació del procediment establert per a l'accés a les matèries classificades.

Les autoritats judicials, així com els membres d'una comissió parlamentària d'investigació que rebin la informació de caràcter reservat, estan obligades a adoptar les mesures pertinents que garanteixin la seva reserva.

4. El que disposa aquest article s'entén sense perjudici de les facultats d'investigació conferides al Parlament Europeu a l'article 226 del Tractat de funcionament de la Unió Europea.

Article 128. *Intercanvi d'informació confidencial.*

1. No obstant el que disposa l'article anterior, les informacions confidencials poden ser subministrades a les persones i entitats que s'enumeren a continuació per facilitar el compliment de les seves funcions respectives, les quals estan obligades al seu torn al deure de secret professional de conformitat amb el que disposa l'article esmentat:

- a) Les autoritats competents per a la supervisió de les entitats asseguradores i altres entitats financeres en els estats membres restants.
- b) El Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i els altres ens o òrgans encarregats de la supervisió dels comptes i de la solvència d'entitats financeres.
- c) El Consorci de Compensació d'Assegurances en l'exercici de les seves funcions de liquidador d'entitats asseguradores i de fons de garantia, així com en relació amb la informació necessària per a la comprovació dels recàrrecs previstos a l'article 18 del text refós de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial decret legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre.
- d) Les autoritats responsables de la lluita contra el blanqueig de capitals.
- e) Els auditors de comptes de les entitats asseguradores i reasseguradores i els seus grups, i l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes.

2. Les informacions confidencials també es poden subministrar a l'Administració Tributària de conformitat amb el que disposen els articles 93 i 94 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, amb l'autorització prèvia indelegable del ministre d'Economia i Competitivitat.

3. Així mateix, les informacions confidencials poden ser rebudes de les persones i entitats referides a l'apartat 1 anterior. Les informacions confidencials així rebudes, així com les obtingudes per la inspecció de sucursals d'entitats asseguradores i reasseguradores espanyoles establertes en altres estats membres, no poden ser objecte de la comunicació a què es refereix l'apartat esmentat, llevat d'acord exprés de l'autoritat competent que hagi comunicat les informacions o de l'autoritat competent de l'Estat membre de la sucursal, respectivament.

Article 129. *Cooperació amb l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació.*

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de proporcionar sense demora a l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació tota la informació necessària perquè aquesta compleixi les seves obligacions.

Article 130. *Acords de cooperació amb tercers països.*

1. Els acords de cooperació en què es prevegi l'intercanvi d'informació amb les autoritats de tercers països competents per a la supervisió de les entitats asseguradores, reasseguradores i altres entitats financeres o amb altres autoritats, òrgans, persones físiques o jurídiques, de tercers països, requereixen que la informació subministrada quedi protegida per garanties de secret professional almenys equivalents a les que preveu l'article 127, que hi hagi reciprocitat i que l'intercanvi d'informació tingui per objecte el compliment de les tasques de supervisió de les esmentades autoritats, òrgans, persones físiques o jurídiques.

2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot transferir dades personals a tercers països de conformitat amb el títol V de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

3. Quan la informació tingui el seu origen en un altre Estat membre no pot ser revelada sense la conformitat expressa de les autoritats competents que l'hagin facilitat i, si s'escau, únicament amb la finalitat per a la qual les esmentades autoritats hagin donat la seva conformitat.

4. Sense perjudici del que disposen els apartats anteriors, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions es pot negar a facilitar informació a les autoritats

competents de tercers països quan el subministrament d'aquesta informació perjudiqui la sobirania, la seguretat o l'ordre públic, o s'hagin iniciat davant les autoritats espanyoles procediments judicials o les esmentades autoritats hagin dictat sentència ferma en els procediments esmentats sobre els mateixos fets i contra els mateixos responsables respecte dels quals se sol·liciti la informació.

TÍTOL V

Supervisió de grups d'entitats asseguradores i reasseguradores

CAPÍTOL I

Disposicions generals sobre grups

Article 131. *Definicions i normes sobre la supervisió de grups d'entitats asseguradores i reasseguradores.*

1. Als efectes del que disposa aquest títol, s'entén per:

a) Entitat matriu: la definida com a tal a l'article 9, així com qualsevol entitat que, segons el parer de les autoritats de supervisió, exerceixi de manera efectiva una influència dominant en una altra entitat.

b) Entitat filial: la definida com a tal a l'article 9, així com qualsevol entitat sobre la qual, segons el parer de les autoritats de supervisió, una entitat matriu exerceixi de manera efectiva una influència dominant.

c) Participació: la definida com a tal a l'article 9, així com la possessió, directa o indirecta, de drets de vot o de capital en una entitat sobre la qual, segons el parer de les autoritats de supervisió, s'exerceix de manera efectiva una influència notable.

d) Entitat participant: una entitat matriu o una altra entitat que tingui una participació, o bé tota entitat vinculada a una altra perquè estan subjectes a una direcció única o perquè els seus òrgans d'administració, de direcció o de control es componen majoritàriament de les mateixes persones.

e) Entitat vinculada: una entitat que sigui filial o una altra entitat en la qual es tingui una participació o que estigui vinculada a una altra perquè estan subjectes a una direcció única o perquè els seus òrgans d'administració, de direcció o de control, es componen majoritàriament de les mateixes persones.

f) Grup: tot conjunt d'entitats que:

1r estigui integrat per una entitat participant, les seves filials i les entitats en les quals el participant o les seves filials tinguin una participació, així com les entitats vinculades entre si perquè estan subjectes a una direcció única o perquè els seus òrgans d'administració, de direcció o de control, es componen majoritàriament de les mateixes persones; o

2n es basi en un reconeixement, contractual o d'un altre tipus, de vincles financers sòlids i sostenibles entre aquestes entitats, que pot incloure mútues i mutualitats de previsió social, sempre que:

i. una d'aquestes entitats, que ha de ser considerada l'entitat matriu, exerceixi efectivament, mitjançant una coordinació centralitzada, una influència dominant en les decisions, incloses les decisions financeres, de totes les entitats que formen part del grup, que es consideren entitats filials;

ii. l'establiment i la dissolució de la relació esmentada, als efectes del present títol, estiguin sotmesos a l'autorització del supervisor del grup; i

iii. en cas que es tractin de grups de mútues o de mutualitats de previsió social, s'ajustin al que es determini per reglament.

g) Supervisor de grup: l'autoritat de supervisió responsable de la supervisió de grup, determinada d'acord amb el que disposa l'article 134.

h) Col·legi de supervisors: estructura permanent i flexible de cooperació i coordinació, per facilitar la presa de decisions relatives a la supervisió d'un grup.

i) Societat de cartera d'assegurances: una entitat matriu l'activitat principal de la qual consisteixi a adquirir i tenir participacions en filials que siguin exclusivament o principalment entitats asseguradores o reasseguradores, incloses entitats domiciliades a tercers països quan en aquest cas almenys una de les filials estigui domiciliada a la Unió Europea, i que no sigui una societat financera mixta de cartera.

j) Societat mixta de cartera d'assegurances: una entitat matriu, diferent d'una entitat asseguradora, d'una entitat asseguradora d'un tercer país, d'una entitat reasseguradora, d'una entitat reasseguradora d'un tercer país, d'una societat de cartera d'assegurances o d'una societat financera mixta de cartera entre les filials de la qual hi hagi almenys una entitat asseguradora o reasseguradora.

k) Societat financera mixta de cartera: la definida com a tal a l'article 2.7 de la Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer.

l) Operacions intragrup: totes les operacions que relacionen directament o indirectament una entitat asseguradora amb altres entitats del mateix grup o amb qualsevol persona física o jurídica estretament vinculada a les entitats d'aquest grup per al compliment d'una obligació, sigui o no contractual, i tingui o no per objecte un pagament.

m) Entitats regulades: les definides com a tals a l'article 2.3 de la Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer.

2. Les disposicions d'aquesta Llei sobre la supervisió de grups d'entitats asseguradores i reasseguradores s'apliquen sense perjudici de les obligacions que es deriven de les normes de supervisió per a les entitats considerades individualment.

Article 132. *Grups subjectes a supervisió.*

1. Estan subjectes a supervisió els grups formats per:

a) entitats asseguradores o reasseguradores que siguin entitat participant en, almenys, una entitat asseguradora o reasseguradora, fins i tot en una entitat asseguradora o reasseguradora d'un tercer país;

b) entitats asseguradores o reasseguradores la matriu de les quals sigui una societat de cartera d'assegurances o una societat financera mixta de cartera amb domicili social a la Unió Europea;

c) entitats asseguradores o reasseguradores la matriu de les quals sigui una societat de cartera d'assegurances o una societat financera mixta de cartera que tingui el seu domicili social fora de la Unió Europea, o una entitat asseguradora o reasseguradora d'un tercer país;

d) entitats asseguradores o reasseguradores la matriu de les quals sigui una societat mixta de cartera d'assegurances.

2. Quan una societat financera mixta de cartera estigui subjecta a disposicions equivalents de conformitat amb aquesta Llei i amb la Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer, en particular pel que fa als requisits de supervisió en funció dels riscos, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, quan sigui el supervisor de grup, amb consulta prèvia amb les altres autoritats de supervisió afectades, pot decidir aplicar únicament les disposicions pertinents de la Llei 5/2005 a aquesta societat financera mixta de cartera.

3. Quan una societat financera mixta de cartera estigui subjecta a disposicions equivalents de conformitat amb aquesta Llei i amb la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, o amb la Llei 24/1988, de 28 de

juliol, del mercat de valors, i les seves disposicions de desplegament respectives, en particular pel que fa als requisits de supervisió en funció dels riscos, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, quan sigui el supervisor de grup, amb consulta prèvia amb les altres autoritats responsables de la supervisió de les filials de la societat financera mixta de cartera, pot decidir que s'apliquin a la societat esmentada únicament les disposicions de la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, o de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

4. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, quan sigui el supervisor de grup, ha d'informar l'Autoritat Bancària de Supervisió i l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació de les decisions adoptades en virtut dels apartats 2 i 3.

Article 133. *Àmbit d'aplicació de la supervisió de grup.*

1. La supervisió de grup no implica obligatòriament l'exercici de funcions de supervisió sobre les entitats asseguradores o reasseguradores d'un tercer país, sobre societats de cartera d'assegurances i societats financeres mixtes de cartera, sense perjudici del que es disposi per reglament, o sobre societats mixtes de cartera d'assegurances, totes considerades individualment.

2. En cas que la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions sigui el supervisor de grup pot acordar que no s'inclouï una entitat en la supervisió de grup, quan es trobi en algun dels supòsits següents:

- a) l'entitat estigui domiciliada en un tercer país en el qual existeixin impediments legals per a la remissió de la informació necessària, sense perjudici del que es disposi per reglament;
- b) l'entitat presenti un interès poc significatiu pel que fa als objectius de la supervisió de grup; o
- c) la inclusió de l'entitat sigui inadequada o indueixi a error en relació amb els objectius de la supervisió de grup.

No obstant això, encara que, considerades individualment, diverses entitats del mateix grup es puguin excloure a l'empara del que preveu la lletra b), les entitats esmentades s'hi han d'incloure si conjuntament presenten un interès significatiu quant als objectius de la supervisió de grup.

En els supòsits de les lletres b) i c), la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, abans d'acordar la no-inclusió de l'entitat en l'àmbit de la supervisió de grup, ha de consultar les altres autoritats de supervisió afectades.

Un cop acordada per part de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la no-inclusió en la supervisió de grup d'una entitat asseguradora o reasseguradora que tingui el seu domicili social en un altre Estat membre, en virtut dels supòsits de les lletres b) o c), les autoritats de supervisió de l'Estat membre on estigui domiciliada l'entitat no inclosa poden sol·licitar a l'entitat espanyola que figuri al capdavant del grup tota informació necessària per a la supervisió de l'entitat asseguradora o reasseguradora considerada.

3. Quan l'autoritat de supervisió d'un altre Estat membre, que sigui supervisor de grup, acordi la no-inclusió d'una entitat asseguradora o reasseguradora espanyola en la supervisió de grup en virtut de supòsits anàlegs als previstos a les lletres b) o c) de l'apartat anterior, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot sol·licitar a l'entitat que figuri al capdavant del grup qualsevol informació que pugui facilitar la supervisió de l'entitat asseguradora o reasseguradora espanyola que no hagi estat inclosa en la supervisió de grup.

CAPÍTOL II

Exercici de la supervisió de grups

Secció 1a Funcions i facultats de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions com a supervisor de grup

Article 134. *Exercici de les funcions de supervisor de grup per part de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.*

1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'exercir les funcions de supervisor de grup quan totes les entitats del grup tinguin el seu domicili social a Espanya.

2. En cas que no totes les entitats del grup tinguin el seu domicili social a Espanya, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'exercir les funcions de supervisor de grup quan es trobi en algun dels supòsits següents:

a) Al capdavant del grup figuri una entitat asseguradora o reasseguradora que tingui el seu domicili social a Espanya.

b) Al capdavant del grup figuri una societat de cartera d'assegurances o societat financera mixta de cartera, si totes les entitats asseguradores o reasseguradores filials de la societat de cartera d'assegurances tenen el seu domicili social a Espanya.

c) Al capdavant del grup figuri una societat de cartera d'assegurances o societat financera mixta de cartera que tingui el seu domicili social a Espanya, si alguna de les entitats asseguradores o reasseguradores filials de la societat de cartera d'assegurances o societat financera mixta de cartera té també el seu domicili social a Espanya.

d) Al capdavant del grup figuren diverses societats de cartera d'assegurances o societats financeres mixtes de cartera amb domicili social a Espanya i en altres estats membres, si té el seu domicili social a Espanya l'entitat asseguradora o reasseguradora el balanç total de la qual sigui el més alt de totes les entitats asseguradores i reasseguradores amb domicili social a la Unió Europea.

e) Diverses entitats asseguradores o reasseguradores amb domicili social en diferents estats membres tenen com a matriu una mateixa societat de cartera d'assegurances o societat financera mixta de cartera que no tingui domicili social a Espanya ni en un altre Estat membre on hi hagi una filial, si té el seu domicili social a Espanya l'entitat asseguradora o reasseguradora el balanç total de la qual sigui superior.

f) El grup no tingui matriu, o en qualsevol altra circumstància no prevista a les lletres a) a e), si té el seu domicili social a Espanya l'entitat asseguradora o reasseguradora el balanç total de la qual sigui superior.

3. S'han de determinar per reglament els casos en què fins i tot sense que es donin les circumstàncies indicades a l'apartat 2, correspon a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions assumir les funcions de supervisor de grup, així com els casos en què, tot i concórrer aquestes circumstàncies, la Direcció General esmentada no assumeix les funcions de supervisor de grup.

Article 135. *Facultats de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions com a supervisor de grup. Col·legi de supervisors.*

1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, quan sigui supervisor de grup, té les facultats següents:

a) La coordinació de la recopilació i la difusió d'informació pertinent o necessària per a les situacions corrents i d'emergència, inclosa la difusió d'informació que revesteixi importància per a la funció de les autoritats de supervisió.

b) La supervisió i avaluació de la situació financera de grup.

c) La comprovació que el grup compleix les disposicions sobre la solvència i la concentració de risc, i sobre les operacions intragrup.

d) L'examen del sistema de govern del grup i de si els membres de l'òrgan d'administració o direcció de l'entitat participant compleixen els requisits establerts a l'article 38 i altres que s'estableixin per reglament.

e) La planificació i coordinació, mitjançant reunions celebrades almenys amb una periodicitat anual o mitjançant altres mitjans apropiats, de les activitats de supervisió en les situacions corrents i d'emergència, en cooperació amb les autoritats de supervisió afectades i tenint en compte el caràcter, la dimensió i la complexitat dels riscos inherents a l'activitat de totes les entitats que formen part del grup.

f) La direcció del procés de validació dels models interns utilitzats a escala de grup, de conformitat amb el que disposa l'article 147, i del procés destinat a autoritzar l'aplicació del règim de grups amb gestió centralitzada de riscos.

g) Les altres funcions, mesures i decisions assignades al supervisor de grup en aquesta Llei i en les altres normes que siguin aplicables.

2. És aplicable a la supervisió de grups el que disposen els capítols I, IV i V del títol IV, en relació amb la supervisió d'entitats asseguradores o reasseguradores.

3. A fi de facilitar l'exercici de les tasques de supervisió de grup, s'ha d'establir un col·legi de supervisors. S'han de desplegar per reglament els aspectes relatius als membres i al funcionament dels col·legis de supervisors, així com el contingut dels acords de coordinació subscrits entre la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i altres autoritats de supervisió.

Article 136. *Accés a la informació i verificació.*

1. Les persones físiques i jurídiques incloses en l'àmbit de la supervisió de grup, i les seves entitats vinculades i participants, s'han d'intercanviar tota la informació que sigui pertinent als efectes de la supervisió de grup.

2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, quan sigui el supervisor de grup, té accés a tota informació que sigui pertinent als efectes de l'exercici de la supervisió de grup, i això independentment de la naturalesa de l'entitat afectada, en els termes establerts per a la supervisió d'entitats individuals als articles 113 i 114.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions només es pot adreçar directament per sol·licitar informació a entitats del grup diferents de l'entitat asseguradora o reasseguradora subjecta a supervisió de grup, si aquesta informació ha estat sol·licitada a aquesta i no s'ha facilitat en el termini requerit.

3. Quan de les relacions econòmiques, financeres o de gestió d'una entitat asseguradora o reasseguradora amb altres entitats calgui presumir l'existència d'un grup d'entitats asseguradores subjecte a supervisió segons el que disposa aquesta Llei, sense que les entitats hagin procedit a calcular el capital de solvència obligatori del grup, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot sol·licitar informació a aquestes entitats, o inspeccionar-les, als efectes de determinar la procedència d'aquest càlcul.

4. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot verificar la informació sol·licitada, d'acord amb l'apartat 2 d'aquest article, en els locals de l'entitat asseguradora o reasseguradora subjecta a supervisió de grup, així com en els locals de les seves entitats vinculades, en els de la seva entitat matriu, en els d'altres entitats vinculades amb l'entitat matriu i en els de les entitats que es presumeixi formen grup.

5. S'ha de regular per reglament el procediment de verificació d'informació per part de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions d'entitats que formin part d'un grup i estiguin domiciliades en altres estats membres, així com el procediment de verificació d'informació d'entitats que formin part d'un grup i estiguin domiciliades a Espanya per part de l'autoritat supervisora d'un altre Estat membre.

Secció 2a Col·laboració amb altres autoritats de supervisió

Article 137. Convocatòria i consulta entre les autoritats de supervisió.

1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, tant si és supervisor de grup com si no, ha de convocar totes les autoritats de supervisió que participin en la supervisió de grup com a mínim quan tingui constància de la concurrència d'alguna de les circumstàncies següents:

- a) Un incompliment important respecte del capital de solvència obligatori o del capital mínim obligatori d'una entitat asseguradora o reasseguradora individual.
- b) Un incompliment important respecte del capital de solvència obligatori a escala de grup calculat sobre la base de dades consolidades, o del capital de solvència obligatori agregat del grup, sigui quin sigui el mètode de càlcul que s'utilitzi.
- c) Altres circumstàncies excepcionals.

2. Sense perjudici del que disposa l'article 135, sempre que una decisió revesteixi importància per a la tasca supervisora d'altres autoritats de supervisió, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de consultar amb les altres autoritats supervisoras del col·legi de supervisors que es puguin veure afectades, amb caràcter previ a l'adopció d'una decisió, en relació amb:

- a) La modificació de l'estructura accionarial, organitzativa o directiva de les entitats asseguradores i reasseguradores d'un grup subjecta a l'autorització prèvia per part del supervisor.
- b) La decisió sobre la pròrroga del període de recuperació d'acord amb l'article 156.
- c) Les sancions importants o les mesures extraordinàries adoptades com ara l'exigència d'un capital addicional al capital de solvència obligatori, la imposició de límits en l'ús d'un model intern per al càlcul del capital de solvència obligatori, o altres mesures extraordinàries.

En relació amb el que estableixen les lletres b) i c), s'ha de consultar sempre el supervisor de grup.

A més, sempre que una decisió es basi en informació rebuda d'altres autoritats supervisoras, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de consultar amb les autoritats de supervisió afectades abans d'adoptar la decisió esmentada.

3. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot no fer aquesta consulta en casos d'urgència o si considera que la consulta esmentada podria posar en perill l'eficàcia de la decisió. En aquest supòsit, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'informar les altres autoritats de supervisió afectades.

Article 138. Informació sol·licitada a altres autoritats supervisoras.

1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, quan sigui el supervisor de grup, pot demanar a les autoritats supervisoras de l'Estat membre en què l'entitat matriu tingui el seu domicili social que sol·licitin a aquesta entitat tota informació que sigui pertinent per a l'exercici dels seus drets i deures de coordinació de la supervisió de grup, i li facilitin la informació esmentada.

2. Quan la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, com a supervisor de grup, necessiti qualsevol informació que hagi estat facilitada ja a altres autoritats supervisoras, ha de sol·licitar inicialment d'aquestes la informació esmentada.

Article 139. Cooperació amb les autoritats supervisoras de les entitats de crèdit i d'empreses de serveis d'inversió.

Si una entitat asseguradora o reasseguradora i una entitat de crèdit, una empresa de serveis d'inversió, o totes dues, estan directament o indirectament vinculades o tenen una entitat participant comuna, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de

cooperar estretament amb les autoritats de supervisió d'aquestes últimes, subministrant-los i requerint-los, sense perjudici de les seves competències respectives, tota informació que pugui simplificar la seva tasca.

Secció 3a Nivells de supervisió

Article 140. *Entitat matriu última a la Unió Europea.*

1. Quan una entitat asseguradora o reasseguradora participant o una societat de cartera d'assegurances o una societat financera mixta de cartera, que tinguin domicili social a Espanya, sigui al seu torn filial d'una altra entitat asseguradora o reasseguradora o d'una altra societat de cartera d'assegurances o d'una altra societat financera mixta de cartera matriu que tingui el seu domicili social en un altre Estat membre, la supervisió de grup s'ha de dur a terme exclusivament al nivell de l'entitat asseguradora o reasseguradora matriu o de la societat de cartera d'assegurances o societat financera mixta de cartera última amb domicili social en aquest altre Estat membre.

2. La supervisió de grup sobre una entitat asseguradora o reasseguradora matriu o una societat de cartera d'assegurances o societat financera mixta de cartera que tinguin el seu domicili social a Espanya i sigui matriu última a escala de la Unió Europea, ha d'abraçar la totalitat de les entitats que formin part del grup.

Article 141. *Subgrup nacional d'entitats asseguradores o reasseguradores.*

1. Quan una entitat asseguradora o reasseguradora participant o una societat de cartera d'assegurances o una societat financera mixta de cartera que tinguin el seu domicili social a Espanya formin part al seu torn d'un grup la matriu última del qual tingui el seu domicili social en un altre Estat membre, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot acordar que quedi subjecta a la supervisió de grup l'entitat asseguradora o reasseguradora matriu o societat de cartera d'assegurances o societat financera mixta de cartera última amb domicili social a Espanya, que ha de ser considerada a aquests efectes com a matriu d'un subgrup nacional d'entitats asseguradores o reasseguradores.

La supervisió del subgrup nacional requereix una resolució motivada de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, amb la consulta prèvia al supervisor de grup i a l'entitat matriu última a escala de la Unió Europea.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de justificar la decisió adoptada tant davant el supervisor de grup com davant l'entitat asseguradora o reasseguradora matriu o societat de cartera d'assegurances o societat financera mixta de cartera última a escala de la Unió Europea. El supervisor de grup n'ha d'informar el col·legi de supervisors.

No es pot acordar ni mantenir la supervisió del subgrup nacional quan l'entitat matriu última a escala de la Unió Europea hagi estat autoritzada pel supervisor de grup a sotmetre la seva filial amb domicili social a Espanya al règim de supervisió de la solvència de grups amb gestió centralitzada de riscos.

2. La supervisió del subgrup nacional s'ha d'ajustar al que disposa per a la supervisió de grup, amb les particularitats següents:

a) La supervisió del subgrup nacional es pot estendre a totes les àrees objecte de la supervisió de grup o només a una o dues, bé sigui la supervisió de la solvència, la de concentració de risc i operacions intragrup, o la de gestió de riscos i control intern.

b) La supervisió de la solvència del subgrup nacional s'ha d'ajustar, al seu torn, als criteris següents:

1r El mètode per supervisar la solvència del subgrup és l'elegit pel supervisor de grup per analitzar la solvència de l'entitat matriu última a escala de la Unió Europea.

2n Si l'entitat matriu última a escala de la Unió Europea ha obtingut l'autorització del supervisor de grup per calcular el capital de solvència obligatori del grup i el de les entitats

asseguradores i reasseguradores que en formin part d'acord amb un model intern, aquest mètode s'ha d'utilitzar per al càlcul del capital de solvència obligatori del subgrup nacional i de les entitats asseguradores i reasseguradores que el formin.

3r Si el perfil de risc de l'entitat matriu última en l'àmbit nacional s'aparta significativament del model intern aprovat a escala de la Unió Europea, i l'entitat considerada no respon adequadament als requeriments que a aquest efecte se li efectuari, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot exigir, mitjançant una resolució motivada, un capital addicional al capital de solvència obligatori del subgrup nacional que es derivi de l'aplicació del model referit, o, en circumstàncies excepcionals en les quals sigui inapropiada aquesta exigència, pot exigir a l'entitat que calculi el capital de solvència obligatori del subgrup nacional d'acord amb la fórmula estàndard. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de donar compte de la resolució anterior tant a l'entitat com al supervisor de grup. El supervisor de grup n'ha d'informar el col·legi de supervisors.

4t L'entitat matriu última en l'àmbit nacional no pot sol·licitar una autorització per sotmetre a qualsevol de les seves filials al règim de supervisió de la solvència de grups amb gestió centralitzada de riscos.

Article 142. Subgrup d'entitats que compregui subgrups nacionals de diversos estats membres.

1. Quan la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions hagi acordat, de conformitat amb el que disposa l'article 141, sotmetre a la supervisió de grup un subgrup nacional, pot subscriure un acord amb les autoritats de supervisió dels estats membres en els quals estiguin presents altres entitats vinculades a la mateixa matriu última en l'àmbit comunitari, i que siguin matriu última d'un subgrup nacional en aquests estats, que la supervisió es faci al nivell d'un subgrup més gran que abraci diversos subgrups nacionals. En aquest cas la supervisió de grup a escala de subgrup únicament l'ha d'exercir el supervisor designat en l'acord.

Les autoritats de supervisió nacionals implicades en l'acord han de justificar la decisió adoptada tant davant el supervisor de grup com davant l'entitat asseguradora o reasseguradora matriu o societat de cartera d'assegurances o societat financera mixta de cartera última a escala de la Unió Europea. El supervisor de grup n'ha d'informar el col·legi de supervisors.

La supervisió del subgrup que abraci diversos estats membres no pot incloure entitats que siguin matriu última d'un subgrup nacional en altres estats membres diferents dels de les autoritats de supervisió amb les quals s'ha arribat a l'acord esmentat.

2. En l'exercici de la supervisió del subgrup que abraci diversos estats membres s'han d'aplicar les normes previstes per a la supervisió d'un subgrup nacional.

CAPÍTOL III

Situació financera de grup

Secció 1a Solvència de grup

Article 143. Supervisió de la solvència de grup.

1. Les entitats asseguradores o reasseguradores participants han d'assegurar que el grup disposa en tot moment dels fons propis admissibles en quantia, com a mínim, igual al capital de solvència obligatori de grup calculat d'acord amb el que preveuen aquesta Llei i les altres normes que siguin aplicables.

Quan l'entitat matriu del grup sigui una societat de cartera d'assegurances o societat financera mixta de cartera, les entitats asseguradores i reasseguradores que formin part del grup han d'assegurar el compliment de l'obligació disposada al paràgraf anterior.

2. Les entitats obligades de conformitat amb l'apartat 1 han d'assegurar que el grup disposa en tot moment de fons propis bàsics admissibles per cobrir el capital mínim obligatori del grup, determinat d'acord amb les normes que siguin aplicables, quan resulti exigible.

Article 144. Informe sobre la situació financera i de solvència a escala de grup.

1. Les entitats asseguradores i reasseguradores participants, les societats de cartera d'assegurances o les societats financeres mixtes de cartera, han de publicar anualment un informe sobre la situació financera i de solvència a escala de grup. A aquests efectes s'ha d'aplicar el que disposen els articles 80 a 82 per a l'informe sobre la situació financera i de solvència de les entitats individuals.

2. Les entitats obligades de conformitat amb l'apartat 1 poden elaborar, amb la conformitat prèvia de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, quan sigui el supervisor de grup, un sol informe sobre la situació financera i de solvència, que ha de comprendre la informació a escala de grup que s'hagi de fer pública i la informació sobre qualsevol de les filials integrants del grup que ha de ser identificable individualment i que s'hagi de fer pública de conformitat amb el que preveuen els articles 80 a 82.

Article 145. Càlcul de la solvència a escala de grup d'entitats participants.

El càlcul de la solvència a escala de grup d'entitats asseguradores o reasseguradores participants s'ha d'efectuar de conformitat amb el mètode basat en la consolidació comptable.

No obstant això, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, quan sigui el supervisor de grup, pot acordar, amb la consulta prèvia a les altres autoritats de supervisió afectades i al mateix grup, l'aplicació del mètode de deducció i agregació, o una combinació dels dos mètodes quan l'aplicació exclusiva del mètode basat en la consolidació comptable no sigui apropiada.

Article 146. Càlcul de la solvència del grup consolidat: mètode basat en la consolidació comptable.

1. El càlcul de la solvència de grup s'ha d'efectuar a partir dels comptes consolidats.
2. El capital de solvència obligatori de grup consolidat s'ha de calcular d'acord amb la fórmula estàndard o bé amb un model intern, aprovat de manera coherent amb els principis i requisits exigits individualment. El termini màxim per resoldre el procediment i notificar la resolució és de sis mesos. Si, un cop transcorregut aquest termini, no s'ha notificat una resolució expressa, la sol·licitud s'entén desestimada.

3. S'ha de desenvolupar per reglament un sistema de càlcul d'aquest mètode.

Article 147. Model intern de grup consolidat i de les entitats asseguradores i reasseguradores del grup.

1. Les entitats asseguradores i reasseguradores participants i les seves entitats vinculades, o bé conjuntament les entitats vinculades a una societat de cartera d'assegurances o a una societat financera mixta de cartera, poden presentar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, quan sigui el supervisor de grup, la sol·licitud d'autorització per utilitzar un model intern en el càlcul del capital de solvència obligatori de grup consolidat i del capital de solvència obligatori de les entitats asseguradores i reasseguradores del grup.

2. Quan cap de les entitats asseguradores o reasseguradores del grup estiguin situades en un altre Estat membre diferent d'Espanya, l'aprovació del model intern de grup consolidat i de les entitats asseguradores i reasseguradores del grup s'ha de dur a terme de manera coherent amb els principis i requisits exigits individualment. El termini màxim per resoldre el procediment i notificar la resolució és de sis mesos. Si, un cop transcorregut aquest termini, no s'ha notificat una resolució expressa, la sol·licitud s'entén desestimada.

3. S'ha de desenvolupar per reglament el procediment d'autorització d'un model intern de grup consolidat i de les entitats asseguradores i reasseguradores del grup quan alguna entitat del grup estigui situada en un altre Estat membre diferent d'Espanya. En qualsevol cas, el termini màxim per resoldre el procediment i notificar la resolució és de sis mesos. Si, un cop transcorregut aquest termini, no s'ha notificat una resolució expressa, la sol·licitud s'entén desestimada.

4. Les mesures que s'han d'adoptar quan el perfil de risc d'una entitat asseguradora o reasseguradora s'aparti significativament de les hipòtesis en què es basa el model intern que hagi estat autoritzat a escala de grup, s'han de recollir per reglament.

Article 148. Exigència de capital de solvència obligatori addicional de grup consolidat.

En cas que el perfil de risc del grup no quedi reflectit adequadament, es pot exigir un capital addicional sobre el capital de solvència obligatori de grup consolidat.

Article 149. Mètode de deducció i agregació.

1. D'acord amb l'article 145, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, quan sigui el supervisor de grup, pot autoritzar l'ús del mètode de deducció-agregació en els casos en què s'estableixi a la normativa de la Unió Europea d'aplicació directa.

2. S'ha de desenvolupar per reglament un sistema de càlcul d'aquest mètode.

Article 150. Règim de grups amb gestió centralitzada de riscos.

Les entitats matrius poden presentar una sol·licitud d'autorització perquè les seves filials es puguin acollir al règim de grups amb gestió centralitzada de riscos.

S'han de determinar per reglament els requisits per acollir-se a aquest règim, així com el procediment d'autorització d'aquest.

Secció 2a Concentració de risc i operacions intragrup

Article 151. Supervisió de la concentració de risc i de les operacions intragrup.

Les entitats asseguradores i reasseguradores, les societats de cartera d'assegurances i les societats financeres mixtes de cartera estan obligades a notificar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, quan sigui el supervisor de grup, amb la periodicitat que s'estableixi per reglament i, com a mínim, un cop l'any, qualsevol possible concentració de risc significativa a escala de grup, així com totes les operacions significatives que duguin a terme dins del grup, incloses les dutes a terme amb una persona física vinculada a qualsevol entitat del grup mitjançant vincles estrets.

Secció 3a Gestió de riscos i control intern

Article 152. Supervisió del sistema de govern de grup.

1. Els sistemes de gestió de riscos i de control intern i els procediments d'informació s'han d'implantar coherentment en totes les entitats que formin part d'un grup, de manera que aquests sistemes i procediments d'informació puguin ser objecte de supervisió a escala de grup.

El que disposa aquesta Llei en relació amb el sistema de govern de les entitats asseguradores i reasseguradores individualment considerades és aplicable a escala de grup.

2. L'entitat asseguradora o reasseguradora participant o la societat de cartera d'assegurances o la societat financera mixta de cartera han de dur a terme a escala de grup l'avaluació interna de riscos i solvència a què es refereix l'article 66. Aquesta avaluació interna de riscos i solvència de grup està subjecta a revisió per part de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions quan sigui el supervisor de grup.

3. L'entitat asseguradora o reasseguradora participant o la societat de cartera d'assegurances han d'implantar procediments dirigits a detectar el deteriorament de la situació financera del grup i han de notificar en el termini màxim de deu dies a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, quan sigui el supervisor de grup, el deteriorament que s'hagi pogut produir.

Secció 4a Incompliment de la solvència de grup

Article 153. Mesures destinades a fer front a incompliments.

1. Si les entitats asseguradores o reasseguradores d'un grup no compleixen les exigències sobre la solvència del grup, la concentració de risc i operacions intragrup, i la gestió de riscos i control intern, establertes al capítol III d'aquest títol o, malgrat complir les exigències esmentades, està en risc la seva solvència, o les operacions intragrup i les concentracions de risc posen en perill la situació financera de l'entitat asseguradora o reasseguradora, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, quan sigui el supervisor de grup, ha d'exigir a les entitats esmentades que adoptin les mesures necessàries per solucionar la situació. Quan l'entitat asseguradora o reasseguradora tingui el seu domicili social en un altre Estat membre, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'informar l'autoritat supervisora de l'Estat membre del domicili de l'entitat sobre aquesta decisió a fi que pugui adoptar les mesures necessàries.

Igualment, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, com a supervisor de grup, pot exigir, si s'escau, l'adopció de mesures correctores a una societat de cartera d'assegurances o societat financera mixta de cartera matriu. Quan la societat de cartera d'assegurances o societat financera mixta de cartera matriu tingui el seu domicili social en un altre Estat membre, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'informar l'autoritat supervisora de l'Estat del domicili de la societat de cartera d'assegurances a fi que pugui adoptar les mesures necessàries.

2. Les societats de cartera d'assegurances o societat financera mixta de cartera que infringeixin les disposicions legals, reglamentàries o administratives adoptades en aplicació del present títol, i les persones que dirigeixin aquestes societats de manera efectiva estan sotmeses al règim d'infraccions i sancions establert al títol VIII d'aquesta Llei.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de cooperar amb la resta d'autoritats de supervisió afectades a fi de garantir que les sancions que es puguin imposar es facin efectives, especialment quan l'administració central o l'establiment principal d'una societat de cartera d'assegurances no coincideixen amb el seu domicili social.

CAPÍTOL IV

Grups amb entitats matrius fora de la Unió Europea

Article 154. Verificació de l'equivalència.

1. En cas que l'entitat matriu d'un grup sigui una entitat asseguradora o reasseguradora o una societat de cartera d'assegurances o una societat financera mixta de cartera, que tinguin el seu domicili social en un tercer país, les autoritats de supervisió afectades han de verificar l'equivalència del règim prudencial per a la supervisió de grups d'aquest tercer país amb el que preveu aquest títol, d'acord amb les regles següents:

a) Aquesta equivalència ha de ser determinada per la Comissió Europea d'acord amb els criteris que aquesta especifiqui, amb l'assistència de l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació.

La llista de règims prudencials equivalents ha de ser publicat per l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació en el seu lloc web i s'ha de mantenir actualitzat. Les decisions de la Comissió s'han de revisar periòdicament per tal de mantenir-se

actualitzades per atendre qualsevol modificació substancial del règim de supervisió de la Unió Europea i del règim de supervisió del tercer país.

b) Quan no es compleixin tots els criteris que estableix la lletra a), l'equivalència pot ser determinada de manera temporal per la Comissió Europea, amb l'assistència de l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació, d'acord amb els criteris que s'estableixin per reglament.

La llista dels tercers països per als quals s'ha determinat un règim de solvència temporalment equivalent ha de ser publicada per l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació en el seu lloc web i s'ha de mantenir actualitzada. Les decisions de la Comissió s'han de revisar regularment per tal de mantenir-se actualitzades amb els informes dels progressos realitzats pel tercer país, que s'han de presentar a la Comissió anualment per a la seva avaluació amb l'ajuda de l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació.

El règim d'equivalència temporal és de cinc anys a partir de l'1 de gener de 2016 o conclou en la data en què, de conformitat amb la lletra a), el règim prudencial d'aquest tercer país es consideri equivalent, si aquesta última data és anterior. El període esmentat es pot prorrogar com a màxim un any més quan sigui necessari perquè l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació i la Comissió portin a terme l'avaluació de l'equivalència als efectes de la lletra a).

No s'ha d'aplicar l'equivalència temporal en cas que hi hagi una entitat asseguradora o reasseguradora situada en un Estat membre el balanç total de la qual sigui superior al balanç total de l'empresa matriu situada en un tercer país. En aquest cas, la funció de supervisor de grup ha de ser exercida pel supervisor de grup determinat d'acord amb els criteris que preveu l'article 134.2.

c) Quan no s'hagi adoptat cap decisió d'acord amb les lletres a) i b) anteriors, correspon a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, quan segons els criteris que preveu l'article 134.2 sigui el supervisor de grup, verificar, d'ofici o a instància de l'entitat matriu o de qualsevol de les entitats asseguradores o reasseguradores del grup autoritzades a la Unió Europea, l'equivalència del règim prudencial per a la supervisió de grups del tercer país. L'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació ha d'assistir en això el supervisor de grup.

En procedir a aquesta verificació, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de consultar, amb l'assistència de l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació, les altres autoritats de supervisió afectades, abans d'adoptar una decisió pel que fa a l'equivalència. Aquesta decisió s'ha de prendre d'acord amb els criteris adoptats per la Comissió Europea d'acord amb la lletra a), així com amb les decisions adoptades prèviament bilateralment respecte a aquest tercer país, excepte quan sigui necessari atendre modificacions substancials introduïdes en el règim de supervisió espanyol o en el règim de supervisió d'aquest tercer país.

En cas de desacord entre les autoritats de supervisió quant a la decisió sobre l'equivalència adoptada, es pot remetre l'afer a l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació i sol·licitar la seva assistència en un termini de tres mesos a partir de la notificació de la decisió per part de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, quan actuï com a supervisor de grup.

2. En cas que la supervisió de grup en el tercer país sigui considerada equivalent, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de recórrer a la supervisió equivalent exercida per les autoritats supervisores del tercer país, i s'ha d'aplicar el que preveuen les seccions 1a i 2a del capítol II d'aquest títol i els articles 144, 148 i el que es determini per reglament, «mutatis mutandis», a la cooperació amb les autoritats de supervisió del tercer país.

3. S'han de determinar per reglament les normes aplicables quan la supervisió de grups en tercers països no sigui considerada equivalent.

TÍTOL VI

Situacions de deteriorament financer. Mesures de control especial

CAPÍTOL I

Situacions de deteriorament financer

Article 155. *Deteriorament financer de les entitats asseguradores i reasseguradores.*

Les entitats asseguradores i reasseguradores han d'implantar procediments dirigits a detectar el deteriorament de la seva situació financera i han d'informar en el termini màxim de deu dies a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions de la producció d'aquest deteriorament, de qualsevol insuficiència respecte al capital de solvència obligatori o respecte al capital mínim obligatori, així com quan s'observi un risc que aquesta insuficiència es pugui produir en els tres mesos següents.

Article 156. *Incompliment respecte al capital de solvència obligatori.*

1. Quan l'entitat asseguradora o reasseguradora observi un incompliment respecte al capital de solvència obligatori o el risc que es produeixi en els tres mesos següents, està obligada a sotmetre a l'aprovació de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions un pla de recuperació, en el termini de dos mesos des que s'hagi observat l'incompliment o el risc d'incompliment.

2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de requerir l'entitat que adopti i executi, en el termini de sis mesos des que es va observar l'incompliment o el risc que es produeixi, les mesures necessàries per restablir el nivell de fons propis admissibles corresponents a la cobertura del capital de solvència obligatori o per reduir el seu perfil de risc de manera que es cobreixi el capital de solvència obligatori. El termini pot ser ampliat tres mesos més.

3. S'han de regular per reglament els supòsits i les mesures a adoptar en cas que situacions adverses excepcionals afectin entitats d'assegurances i de reassegurances que representin una quota significativa del mercat o dels rams afectades.

Article 157. *Incompliment respecte al capital mínim obligatori.*

Quan l'entitat asseguradora o reasseguradora observi un incompliment en el capital mínim obligatori o el risc que es produeixi en els tres mesos següents, està obligada a sotmetre a l'aprovació de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, dins del mes següent, un pla de finançament a curt termini dirigit a restablir en un període de tres mesos, a comptar des que s'hagi observat l'incompliment o el risc que es produeixi, els fons propis bàsics admissibles, almenys, fins al nivell del capital mínim obligatori, o reduir el perfil de risc de manera que se satisfaci el capital mínim obligatori.

Article 158. *Contingut del pla.*

El contingut del pla de recuperació i de les mesures de finançament a curt termini previstes en aquest capítol s'han de regular per reglament.

CAPÍTOL II

Mesures de control especial

Article 159. *Situacions que poden donar lloc a l'adopció de mesures de control especial.*

1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot adoptar mesures de control especial quan les entitats asseguradores o reasseguradores estiguin en alguna de les situacions següents:

- a) Insuficiència dels fons propis admissibles per cobrir el capital mínim obligatori.
- b) Insuficiència dels fons propis admissibles per cobrir el capital de solvència obligatori.
- c) Dèficit superior al 20 per 100 en el càlcul del capital de solvència obligatori.
- d) Incompliment de les normes relatives a la valoració d'actius i passius, incloses les provisions tècniques, de manera que es produeixi una desviació superior al 20 per 100 en el càlcul dels fons propis admissibles per cobrir el capital de solvència obligatori. Així com un incompliment respecte a les provisions tècniques, quan no s'arribi al nivell exigít una vegada requerida l'entitat per al seu increment en els termes de l'article 70.2.
- e) Dificultats financeres o de liquiditat que hagin determinat demora o incompliment en els seus pagaments.
- f) Deficiències rellevants en el sistema de govern o en el sistema de control intern que impedeixin la gestió de l'activitat i, en especial, el compliment de les obligacions en matèria de gestió de riscos, compliment, auditoria interna i actuarial o en l'externalització de funcions o activitats.
- g) Dificultat manifesta de dur a terme l'objecte social, o paralització dels òrgans socials de manera que en dificulti el funcionament.
- h) Situacions de fet, deduïdes de comprovacions efectuades per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, que posin en perill la solvència de l'entitat, els interessos dels assegurats o el compliment de les obligacions contretes, així com la falta d'adequació de la comptabilitat al pla de comptabilitat de les entitats asseguradores, o la irregularitat de la comptabilitat o administració en termes tals que impedeixin o dificultin notablement conèixer la vertadera situació patrimonial de l'entitat.

2. Les mesures de control especial es poden adoptar sobre les entitats dominants de grups d'entitats asseguradores i reasseguradores, i sobre les mateixes entitats asseguradores i reasseguradores que formin part del grup quan aquest estigui en alguna de les situacions que descriu l'apartat 1.

Article 160. *Mesures de control especial que es poden adoptar.*

1. Independentment de les sancions administratives que es puguin imposar, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot adoptar les mesures de control especial següents:

- a) Exigir a l'entitat asseguradora un pla de finançament a curt termini.
- b) Exigir a l'entitat asseguradora un pla de recuperació per restablir la seva situació financera.
- c) Prohibir la disposició dels béns que es determinin de l'entitat i de les seves filials, llevat que siguin entitats financeres sotmeses a supervisió. Aquesta mesura es pot completar amb les següents:

1a El dipòsit dels valors i altres béns mobles o l'administració dels béns immobles per persona acceptada per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

2a La notificació de la mesura a les entitats de crèdit dipositàries d'efectiu o de valors.

3a L'anotació preventiva de la prohibició de disposar en els registres públics corresponents, per a la qual cosa és títol suficient la resolució de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en què s'acordi la referida prohibició de disposar. Durant la vigència de l'anotació preventiva no es poden inscriure en els registres públics drets reals de garantia ni es poden anotar manaments judicials o providències administratives d'embargament, ni les entitats de crèdit poden carregar o fer efectiu cap pagament per manaments judicials o de constreyniment o per qualsevol altre concepte, sense l'autorització prèvia i expressa de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

d) Prohibir a l'entitat i a les seves filials, llevat que aquestes últimes siguin entitats financeres sotmeses a supervisió, que, sense l'autorització prèvia de la Direcció General

d'Assegurances i Fons de Pensions, pugui fer els actes de gestió i disposició que es determinin, assumir nous deutes, distribuir dividendes, derrames actives i retorns, contractar noves assegurances o admetre nous socis.

2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de dur a terme per compte i amb càrrec a l'entitat les comunicacions que, com a conseqüència de les mesures de control especial adoptades, s'hagin d'efectuar en els registres públics.

Article 161. Mesures addicionals de control especial.

Si el dèficit de fons propis admissibles per cobrir el capital de solvència obligatori és superior al vint per cent, quan la insuficiència afecti el capital mínim obligatori i la resta de situacions que descriu l'article 159.1, lletres c) a h), i per tal de salvaguardar els interessos dels assegurats, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot adoptar, conjuntament o separatament, qualsevol de les mesures següents:

- a) Prohibir la disposició de béns.
- b) Prohibir els actes que enumera l'article 160.1.d).
- c) Suspendre la contractació de noves assegurances o l'acceptació de reassegurança.
- d) Prohibir la pròrroga dels contractes d'assegurança subscrits per l'entitat asseguradora en tots o en alguns dels rams. A aquests efectes, l'entitat asseguradora ha de comunicar per escrit als assegurats la prohibició de la pròrroga del contracte en el termini de quinze dies naturals des que rebí la notificació d'aquesta mesura de control especial; en aquest cas, el termini previst al paràgraf segon de l'article 22 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança, queda reduït a quinze dies naturals. Independentment de la comunicació per escrit als assegurats, la resolució per la qual s'adopta aquesta mesura s'ha de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat» i al «Diari Oficial de la Unió Europea».
- e) Prohibir l'exercici de l'activitat asseguradora o reasseguradora a l'estranger.
- f) Exigir a l'entitat asseguradora o reasseguradora que proposi mesures organitzatives, financeres o d'un altre ordre que siguin adequades, formuli una previsió dels seus resultats i fixi els terminis per a la seva execució, a fi de superar la situació que va donar origen a l'exigència esmentada. Les mesures esmentades s'han de sotmetre a l'aprovació de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.
- g) Ordenar al conseller delegat o càrrec similar d'administració que doni a conèixer als altres òrgans d'administració la resolució administrativa adoptada i, si s'escau, l'acta de la inspecció d'assegurances, així com als òrgans d'administració de les filials.
- h) Convocar els òrgans d'administració o la junta o assemblea general de l'entitat asseguradora o reasseguradora, així com designar la persona que hagi de presidir la reunió i donar compte de la situació.
- i) Substituir provisionalment els òrgans d'administració de l'entitat.
- j) Dur a terme revisions de qüestions específiques per part de l'auditor de comptes de l'entitat o d'un altre auditor de comptes, sempre que no suposin una vulneració del règim d'independència al qual aquests estan subjectes, d'acord amb la normativa reguladora de l'activitat d'auditoria de comptes.

Article 162. Col·laboració del Consorci de Compensació d'Assegurances en l'execució de les mesures de control especial adoptades.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot sol·licitar la col·laboració del Consorci de Compensació d'Assegurances per tal que, en relació amb les mesures de control especial adoptades, porti a terme les funcions que es determinin per reglament.

Article 163. *Intervenció de l'entitat asseguradora.*

1. Com a mesura de control especial complementària de les previstes als articles 160 i 161, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot acordar la intervenció de l'entitat asseguradora o reasseguradora per garantir el seu compliment correcte.

2. Els actes i acords de qualsevol òrgan de l'entitat asseguradora o reasseguradora que s'adoptin a partir de la data de la notificació de la resolució que acordi la intervenció administrativa i que afectin les mesures de control especial esmentades anteriorment o hi tinguin relació no són vàlids ni es poden portar a efecte sense l'aprovació expressa dels interventors designats. S'exceptua d'aquesta aprovació l'exercici d'accions o recursos per part de l'entitat intervinguda contra els actes administratius de supervisió o en relació amb l'actuació dels interventors.

3. Els interventors designats estan facultats per revocar tots els poders o les delegacions que hagi conferit l'òrgan d'administració de l'entitat asseguradora o reasseguradora, o els seus apoderats, amb anterioritat a la data de publicació de l'acord. Un cop adoptada aquesta mesura, els interventors han d'exigir la devolució dels documents on constin els apoderaments, així com promoure la inscripció de la seva revocació en els registres públics corresponents.

4. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot sol·licitar el suport del Consorci de Compensació d'Assegurances per a la realització de les funcions que tenen assignades els interventors.

Article 164. *Procediment d'adopció de mesures de control especial.*

L'adopció de mesures de control especial s'ha de portar a terme mitjançant un procediment administratiu tramitat d'acord amb les normes del procediment de supervisió per inspecció, amb les peculiaritats que s'estableixin per reglament.

Article 165. *Substitució provisional dels òrgans d'administració.*

La substitució provisional dels òrgans d'administració de l'entitat asseguradora o reasseguradora s'ha d'ajustar a les regles següents:

1. La resolució administrativa, de caràcter immediatament executiu, ha de designar la persona o les persones que hagin d'actuar com a administradors provisionals i ha d'indicar si ho han de fer mancomunadament o solidàriament.

El nomenament s'ha de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat» i s'ha d'inscriure en els registres públics corresponents, inclosos, si s'escau, els existents a la resta d'estats membres, publicació que determina la seva eficàcia enfront de tercers. A idèntics requisits i efectes se subjecta la substitució d'administradors provisionals quan sigui necessari procedir-hi.

2. Els administradors provisionals han de reunir els requisits exigits per l'article 38.

3. Els administradors provisionals tenen, a més, el caràcter d'interventors, amb les facultats que exposa l'article 163, dels actes i acords de la junta o l'assemblea general de l'entitat asseguradora o reasseguradora.

4. L'obligació de formular els comptes anuals de l'entitat asseguradora o reasseguradora i l'aprovació d'aquests i de la gestió social poden quedar en suspens, per un termini no superior a un any a comptar des del venciment del termini legalment establert a aquest efecte, si la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions considera, a sol·licitud dels administradors provisionals, que no existeixen dades o documents fiables i complets per a això. En aquest cas pot quedar en suspens, igualment, la celebració de juntes o assemblees ordinàries d'accionistes o mutualistes per a la seva aprovació.

5. Un cop acordat per part de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions el cessament de la mesura de substitució provisional dels òrgans d'administració de l'entitat, els administradors provisionals han de convocar immediatament la junta o assemblea general de l'entitat asseguradora o reasseguradora, en la qual s'ha de nomenar

el nou òrgan d'administració. Fins a la presa de possessió d'aquest, els administradors provisionals han de seguir exercint les seves funcions.

6. Els administradors provisionals poden desenvolupar la seva actuació en el territori de tots els estats membres i hi poden exercir les mateixes funcions i poders que a Espanya. A aquests efectes, és títol suficient per acreditar la condició d'administrador una certificació de la resolució per la qual se n'acordi el nomenament. Només poden atorgar poders de representació o sol·licitar assistència, quan això sigui necessari per portar a terme l'execució de les mesures en el territori d'altres estats membres i, en particular, per resoldre les dificultats que puguin trobar els creditors que hi resideixin.

Les persones que els assisteixin o representin han de tenir una honorabilitat reconeguda i han de reunir les condicions necessàries de qualificació o experiència professional per exercir les seves funcions, en els termes de l'article 38.

Article 166. Efectes de les mesures de control especial en altres estats membres.

1. Un cop adoptada per part de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions sobre una entitat asseguradora alguna de les mesures previstes als articles 160.1.a), b), c) i d), 161.d), e), f) i i) i 163, aquesta té efectes, de conformitat amb el que preveu la seva legislació, a tots els estats membres. A aquests efectes, i sense perjudici del que preveu l'apartat següent, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'informar les autoritats supervisores dels estats membres restants sobre l'acord pel qual s'adopta la mesura i els seus efectes en el termini de deu dies a comptar de la seva adopció.

2. A més, si s'adopta la mesura de control especial de prohibició de disposar dels béns sobre una entitat asseguradora espanyola que operi en altres estats membres en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de sol·licitar, si s'escau, a les autoritats supervisores corresponents que adoptin sobre els béns situats al seu territori les mateixes mesures que la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions hagi adoptat.

Aquestes mesures es regeixen pel que disposa aquesta Llei i les seves normes de desplegament.

Article 167. Mesures adoptades respecte a entitats asseguradores domiciliades en altres estats membres.

1. Quan sobre una entitat asseguradora domiciliada en un altre Estat membre l'autoritat supervisora d'aquest Estat membre hagi adoptat la mesura de control especial de prohibició de disposar i sol·liciti a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions que imposi la mateixa mesura sobre els béns de l'entitat situats en territori espanyol, amb indicació d'aquells que hagin de ser objecte d'aquesta, la Direcció General esmentada ha d'imposar aquesta mesura.

2. Quan respecte a una entitat asseguradora domiciliada en un altre Estat membre, incloses les seves sucursals a Espanya o en altres estats membres, s'hagi adoptat una mesura de sanejament o un procediment de liquidació, aquesta mesura o procediment té efectes a Espanya tan aviat com els tingui a l'Estat membre en què s'hagi adoptat la mesura o incoat el procediment.

3. Una vegada sigui notificada a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions l'adopció de la mesura o la incoació del procediment, aquesta ha de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat» un extracte de l'acord o resolució del qual derivi la mesura o el procediment; en tot cas, en l'extracte esmentat ha de constar l'autoritat competent de l'Estat membre que hagi adoptat la mesura o el procediment i la legislació que sigui aplicable, així com, si s'escau, la identificació del liquidador o liquidadors designats.

4. Els administradors provisionals i liquidadors designats per l'autoritat competent d'un altre Estat membre poden exercir la seva funció a Espanya; a aquests efectes, és títol suficient per acreditar la seva condició una certificació de la resolució o còpia legalitzada de l'acord pel qual s'efectuï el seu nomenament o designació, traduïda al castellà.

5. Aquestes mesures adoptades per altres estats i els procediments d'adopció es regeixen per la legislació de l'Estat membre d'adopció de la mesura sense perjudici que per als supòsits que a continuació s'esmenten s'hagin d'observar les normes següents, i deixant fora de perill el que puguin preveure els tractats internacionals:

a) Els efectes de les referides mesures i procediments en els contractes de treball sotmesos a la legislació espanyola es regeixen per aquesta.

b) Els drets de l'entitat asseguradora sobre un immoble, vaixell o aeronau que estiguin subjectes a inscripció en un registre públic espanyol es regeixen per la legislació espanyola.

c) Sense perjudici del que estableix l'apartat 1, l'adopció de mesures de sanejament o la incoació del procediment de liquidació no afecta els drets reals dels creditors o de tercers respecte d'actius materials o immaterials, mobles o immobles, tant actius específics com conjunts d'actius indeterminats, la composició dels quals està subjecta a modificació, pertanyents a l'entitat asseguradora i que estiguin situats a Espanya en el moment d'adopció de les mesures esmentades o incoació del procediment esmentat, ni al dret exclusiu a cobrar un crèdit, en particular el dret garantit per una penyora de la qual sigui objecte el crèdit o per la cessió de l'esmentat crèdit a títol de garantia, quan les garanties esmentades es regeixin per la Llei espanyola.

d) L'adopció de mesures de sanejament o la incoació d'un procediment de liquidació sobre una entitat asseguradora compradora d'un bé no afecta els drets del venedor basats en una reserva de domini quan el bé esmentat es trobi, en el moment de l'adopció de la mesura o de la incoació del procediment, en territori espanyol.

L'adopció de mesures de sanejament o la incoació d'un procediment de liquidació sobre una entitat asseguradora venedora d'un bé, després que aquest hagi estat lliurat, no constitueix causa de resolució o rescissió de la venda i no impedeix al comprador l'adquisició de la propietat del bé venut quan aquest es trobi, en el moment de l'adopció de les mesures o la incoació del procediment, en territori espanyol.

e) L'adopció de mesures de sanejament o la incoació d'un procediment de liquidació no afecta el dret d'un creditor a reclamar la compensació del seu crèdit amb el crèdit de l'entitat asseguradora quan la Llei que regeixi la liquidació permeti la compensació.

f) Els efectes d'una mesura de sanejament o d'un procediment de liquidació en els drets i les obligacions dels participants en un mercat regulat espanyol es regeixen exclusivament per la Llei espanyola.

g) La nul·litat, anul·lació o inoposabilitat dels actes jurídics perjudicials per al conjunt dels creditors es regeix per la legislació de l'Estat membre d'origen, llevat que la persona que es va beneficiar de l'acte perjudicial per al conjunt dels creditors provi que l'acte esmentat està subjecte a la legislació espanyola i que aquesta legislació no permet de cap manera la seva impugnació.

h) La validesa de la transmissió a títol oneros per part d'una entitat asseguradora efectuada amb posterioritat a l'adopció d'una mesura de sanejament o incoació d'un procediment de liquidació, d'un immoble situat a Espanya, vaixell o aeronau subjectes a inscripció en un registre públic espanyol o de valors negociables o altres títols l'existència i transferència dels quals suposi una inscripció en un registre o en un compte prevista per la legislació espanyola o estiguin col·locats en un sistema de dipòsit central regulat per la legislació espanyola, es regeix per la legislació espanyola.

i) Els efectes d'una mesura de sanejament o d'un procediment de liquidació en una causa pendent seguida a Espanya relativa a un bé o un dret del qual s'ha desposseït l'asseguradora es regeixen exclusivament per la legislació espanyola.

Article 168. *Procediments concursals.*

1. Les entitats asseguradores subjectes a un procediment de mesures de control especial no poden sol·licitar judicialment la declaració de concurs ni acollir-se a les mesures que preveu l'article 5 bis de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

2. El jutge, en el supòsit de sol·licitud de concurs, abans d'acordar la seva declaració ha de sol·licitar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o, si s'escau, a l'organisme supervisor de la comunitat autònoma competent, un informe sobre la situació de l'entitat i les mesures adoptades. En cas que la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, o l'organisme supervisor de la comunitat autònoma competent, informi que l'entitat està sotmesa a alguna mesura de control especial, ha d'inadmetre la sol·licitud de concurs o del mediador concursal.

3. El jutge, en declarar en concurs una entitat asseguradora, ha de notificar immediatament la resolució a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o, si s'escau, a l'organisme supervisor de la comunitat autònoma competent. En el cas de les entitats autoritzades per operar a tot el territori nacional, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'informar, en els deu dies següents, les autoritats supervisoras dels restants estats membres sobre l'existència del procediment i els seus efectes. Així mateix, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de procedir a la publicació al «Diari Oficial de la Unió Europea» d'un extracte de la resolució esmentada en el qual s'indiqui, en tot cas, l'òrgan jurisdiccional competent i l'aplicació al procediment de la legislació espanyola.

4. La declaració en concurs d'una entitat asseguradora no impedeix l'adopció de mesures de control especial, o la seva modificació, i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o, si s'escau, l'organisme supervisor de la comunitat autònoma competent, manté totes les facultats de revocació i dissolució que preveuen els articles 169 a 174. L'acord de dissolució d'una entitat en concurs suposa l'obertura de la fase de liquidació, la qual es regeix per la legislació concursal.

L'adopció de qualsevol de les mesures esmentades s'ha de notificar al jutge del concurs, de manera immediata, per part de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o, si s'escau, per part de l'organisme supervisor de la comunitat autònoma competent.

Un cop rebuda la proposta de conveni, i abans de traslladar-la a l'administració concursal, el jutge ha de sol·licitar un informe a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o, si s'escau, a l'organisme supervisor de la comunitat autònoma competent, amb la finalitat que es pronunciï sobre la viabilitat de la continuïtat de l'activitat asseguradora i el compliment de totes les garanties de solvència i d'exercici de l'activitat asseguradora legalment exigibles.

Un cop rebut l'informe esmentat o transcorregut el termini atorgat sense que s'hagi emès, el jutge ho ha de posar en coneixement de l'administració concursal juntament amb la proposta de conveni als efectes del que preveuen els articles 107 i 115 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

L'alienació d'actius subjectes a la mesura de prohibició de disposició, sigui quina sigui la fase del procediment concursal en què tingui lloc, requereix l'autorització expressa de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o, si s'escau, de l'organisme supervisor de la comunitat autònoma competent.

5. Si es tracta de creditors coneguts que tinguin el seu domicili en un altre Estat membre, han de ser informats sobre la manera com han de sol·licitar el reconeixement dels seus crèdits i poden presentar els escrits de reclamació de crèdits o d'observacions a aquests en la forma que es determini per reglament.

6. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o, si s'escau, l'organisme supervisor de la comunitat autònoma competent, és part en tots els procediments concursals que afectin entitats asseguradores.

TÍTOL VII

Revocació, dissolució i liquidació

CAPÍTOL I

Revocació de l'autorització administrativa

Article 169. *Causas de revocació i els seus efectes.*

1. Correspon al ministre d'Economia i Competitivitat la revocació de l'autorització administrativa concedida a les entitats asseguradores i reasseguradores, sense perjudici del que disposa l'article 19.1.

2. La revocació de l'autorització administrativa d'una entitat asseguradora pot ser parcial, quan afecti un o diversos rams, o total, quan s'estengui a tots els rams en què estigui autoritzada l'entitat.

Igualment, la revocació de l'autorització administrativa d'una entitat reasseguradora pot ser parcial, quan afecti l'activitat de reassegurança de vida o l'activitat de reassegurança diferent de l'assegurança de vida, o total, quan s'estengui a les dues activitats.

3. És procedent la revocació de l'autorització d'un ram o rams o d'una activitat en els supòsits següents:

a) Si l'entitat hi renuncia expressament.

b) Quan l'entitat no hagi iniciat la seva activitat en el termini d'un any o cessi d'exercir-la durant un període superior a sis mesos. A aquesta inactivitat s'equipara la manca d'activitat efectiva per part de l'entitat asseguradora en el ram o rams, en els termes que es determinin per reglament. Per a les entitats reasseguradores, a la inactivitat per manca d'iniciació o cessament d'exercici, s'equipara la manca d'activitat efectiva en la reassegurança de vida o en la reassegurança diferent de vida.

c) Quan es produeixi la cessió total de la cartera de l'entitat asseguradora en un o més rams o la cessió total de la cartera de l'entitat reasseguradora en una de les activitats.

4. És procedent la revocació total de l'autorització administrativa en els supòsits següents:

a) Els que indica l'apartat 3, quan afectin tots els rams en què està autoritzada l'entitat asseguradora o la totalitat de l'activitat de l'entitat reasseguradora.

b) Quan l'entitat deixi de complir algun dels requisits que estableix aquesta Llei per a l'atorgament de l'autorització administrativa o quan hagi obtingut l'autorització mitjançant declaracions falses o inexactes.

c) Quan l'entitat no compleixi les exigències de capital mínim obligatori i el pla de finançament presentat sigui manifestament inadequat, o quan no apliqui o no hagi pogut complir el pla aprovat en els tres mesos següents al moment en què s'observi la insuficiència respecte al capital mínim obligatori.

d) Quan s'acordi la dissolució.

e) Quan s'hagi imposat a l'entitat la sanció administrativa de revocació de l'autorització.

f) Quan s'acrediti que els titulars d'una participació significativa exerceixen una influència que vagi en detriment de la gestió sana i prudent de l'entitat asseguradora o reasseguradora, que danyi greument la seva situació financera o aquells hagin deixat de ser idonis de manera sobrevinguda.

5. El Govern pot revocar totalment l'autorització concedida a entitats asseguradores i reasseguradores espanyoles amb participació estrangera majoritària en aplicació del principi de reciprocitat o quan ho aconsellin circumstàncies extraordinàries d'interès nacional. En cap cas no és aplicable aquesta causa de revocació a les entitats

asseguradores i reasseguradores espanyoles en què la participació estrangera majoritària procedeixi de països de la Unió Europea.

6. Quan concorri alguna de les causes de revocació previstes a l'apartat 3.b) o a l'apartat 4, lletres b) i c), el ministre d'Economia i Competitivitat, abans d'acordar la revocació de l'autorització administrativa, pot concedir un termini, que no ha d'excedir els sis mesos, per tal que l'entitat que ho hagi sol·licitat procedeixi a reparar-la.

7. La resolució de revocació de l'autorització administrativa s'ha de notificar en el termini màxim de sis mesos, i aquest termini queda en suspens durant el temps que, si s'escau, es concedeixi a l'entitat per superar la causa de revocació.

8. La revocació de l'autorització administrativa determina, en tots els casos, la prohibició immediata de subscriure nous contractes d'assegurança o de reassegurança per part de l'entitat, així com la liquidació de les operacions d'assegurança dels rams afectats per la revocació, amb submissió al que disposa la secció 2a del capítol II d'aquest títol.

En cas de revocació total de l'autorització, és procedent la dissolució administrativa de l'entitat asseguradora o reasseguradora, sense necessitat de subjectar-se al que disposen els articles 173 i 174.1, llevat dels casos a què es refereix l'article 172.1 i 2.

9. En cas de revocació de l'autorització d'una entitat asseguradora o reasseguradora autoritzada per actuar a tot el territori nacional, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'informar les autoritats de supervisió dels estats membres restants perquè adoptin les mesures oportunes per impedir que l'entitat asseguradora o reasseguradora iniciï noves operacions al seu territori.

Així mateix, en col·laboració amb les autoritats esmentades, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'adoptar les mesures que siguin oportunes per salvaguardar els interessos dels assegurats i, en particular, pot prohibir la lliure disposició dels actius de l'entitat asseguradora.

10. Tota revocació d'autorització d'una entitat asseguradora o reasseguradora autoritzada per actuar a tot el territori nacional s'ha de notificar a l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació, amb la finalitat que aquesta Autoritat mantingui actualitzada la llista pública d'entitats asseguradores autoritzades a què fa referència l'article 20.6.

Així mateix, la resolució per la qual s'adopti la revocació s'ha de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat» i al «Diari Oficial de la Unió Europea».

Article 170. Revocació de l'autorització administrativa a entitats asseguradores domiciliades en altres estats membres.

Quan l'autoritat supervisora d'una entitat asseguradora domiciliada en un altre Estat membre, que operi a Espanya en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis, li revoqui l'autorització administrativa, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de prohibir a l'entitat asseguradora esmentada la contractació de noves assegurances en els dos règims.

En aquest cas, i amb l'objecte de salvaguardar els interessos dels assegurats, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot adoptar, en col·laboració amb la referida autoritat, les mesures de control especial regulades als articles 160 i 161.

Article 171. Revocació de l'autorització administrativa de les sucursals d'entitats domiciliades a tercers països.

1. És causa de revocació de l'autorització administrativa concedida a la sucursal d'una entitat asseguradora domiciliada en un país no membre de la Unió Europea, a més de les enumerades a l'article 169, apartats 3 i 4, que concorri en la sucursal esmentada qualsevol de les circumstàncies que, en una entitat asseguradora espanyola, són causa de dissolució. A més, el Govern pot revocar l'autorització a aquestes sucursals, quan així ho aconsellin circumstàncies extraordinàries d'interès nacional.

En el supòsit que una entitat asseguradora domiciliada en un país no membre de la Unió Europea tingui sucursals establertes a Espanya i en altres estats membres, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'informar la resta d'autoritats supervidores implicades i ha de coordinar amb aquestes les seves actuacions.

2. La necessitat de salvaguarda dels interessos dels assegurats, beneficiaris, perjudicats o d'altres entitats asseguradores, exigida per aquesta Llei per acordar la intervenció de la liquidació d'una entitat asseguradora, es presumeix, en tot cas, en la liquidació que afecti sucursals d'entitats estrangeres domiciliades en països no membres de la Unió Europea les seus centrals de les quals hagin estat dissoltes.

CAPÍTOL II

Dissolució i liquidació d'entitats asseguradores i reasseguradores

Secció 1a Dissolució

Article 172. Causes de dissolució.

Són causes de dissolució de les entitats asseguradores i reasseguradores:

1. La revocació de l'autorització administrativa que afecti tots els rams o activitats en què opera l'entitat. No obstant això, la revocació no és causa de dissolució quan la mateixa entitat renunciï a l'autorització administrativa i aquesta renúncia estigui motivada únicament per la modificació del seu objecte social per desenvolupar una activitat diferent a les que enumera l'article 3.1.

2. La cessió total de la cartera de contractes d'assegurança quan afecti tots els rams en què opera l'entitat. No obstant això, aquestes cessions de cartera o activitat no són causa de dissolució quan en l'escriptura pública de cessió la cedent manifesti la modificació del seu objecte social per desenvolupar una activitat diferent de les que enumera l'article 3.1, o en el cas de mútues d'assegurances i mutualitats de previsió social que es transformin en una societat de capital amb una activitat diferent de l'asseguradora.

3. Haver quedat reduït el nombre de socis en les mútues d'assegurances, cooperatives d'assegurances i mutualitats de previsió social a una xifra inferior al mínim per reglament establert.

4. No efectuar les derrames passives.

5. Les causes de dissolució enumerades a l'article 363 del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, tenint en compte el següent:

a) Si es tracta de mútues d'assegurances i de mutualitats de previsió social, les referències que en aquest precepte es fan al capital social s'han d'entendre fetes al fons mutual.

b) S'entén per patrimoni net el definit a l'article 36.1.c) del Codi de comerç.

6. Per a les cooperatives d'assegurances, les causes de dissolució recollides en la seva legislació específica.

Article 173. Acord de dissolució.

1. La dissolució, excepte en el cas de compliment del terme que fixen els estatuts, requereix l'acord de la junta o assemblea general. A aquests efectes, els administradors l'han de convocar perquè se celebri en el termini de dos mesos des de la concurrència de la causa de dissolució i qualsevol soci pot requerir als administradors que convoquin la junta o assemblea si, a parer seu, existeix una causa legítima per a la dissolució.

2. En l'acord de dissolució s'ha d'incloure la relació de béns i drets que representin els actius assignats a les provisions tècniques en el registre d'inversions i els que cobreixin els requeriments de capital obligatori de l'entitat asseguradora.

Article 174. Dissolució administrativa.

1. En cas que existeixi causa legal de dissolució i la junta o assemblea no sigui convocada o, si és convocada, no se celebri, no es pugui aconseguir l'acord o aquest sigui contrari a la dissolució, els administradors estan obligats a sol·licitar la dissolució administrativa de l'entitat en el termini de deu dies naturals, a comptar de la data en què s'hagi convocat la junta o assemblea d'acord amb l'article 173, quan no sigui convocada; o, des de la data prevista per a la seva celebració, quan aquella no s'hagi constituït; o, finalment, des del dia de la celebració, quan l'acord de dissolució no es pugui aconseguir o aquest hagi estat contrari a la dissolució.

2. Un cop coneguda per part de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la concurrència d'una causa de dissolució, així com l'incompliment per part dels òrgans socials del que disposa l'apartat anterior, s'ha de procedir a la dissolució administrativa de l'entitat.

*Secció 2a Liquidació**Article 175. Normes generals de liquidació.*

1. La liquidació de les entitats asseguradores i reasseguradores espanyoles que tinguin adoptada la forma de societat anònima, mútua d'assegurances o mutualitat de previsió social es regeix pel que disposen aquesta Llei i la seva normativa de desplegament i, en allò que no disposa, per les normes aplicables a les societats de capital.

La liquidació de les cooperatives d'assegurances es regeix pel que disposa la legislació de cooperatives que sigui aplicable en tot el que no disposen aquesta Llei i la seva normativa de desplegament.

2. La liquidació ha de garantir als mutualistes i cooperativistes els mateixos drets que tenen els socis de les societats de capital i, en especial, el dret d'informació i el dret a participar en el patrimoni resultant de la liquidació.

3. Durant el període de liquidació no es poden formalitzar les operacions que defineix l'article 3.1, però els contractes d'assegurança vigents en el moment de la dissolució conserven la seva eficàcia fins a la conclusió del període de l'assegurança en curs i vencen en el moment esmentat sense possibilitat de pròrroga, sense perjudici de la declaració de venciment anticipat.

4. La liquidació d'una entitat espanyola comprèn també la de totes les seves sucursals.

Les obligacions derivades dels contractes subscrits en règim de dret d'establiment i en règim de lliure prestació de serveis tenen el mateix tractament que les obligacions que resultin dels altres contractes d'assegurança de l'entitat en liquidació, sense distinció de nacionalitat dels creditors per contracte d'assegurança.

Quan una entitat reasseguradora espanyola sigui liquidada, les obligacions derivades dels contractes de reassegurança subscrits en règim de dret d'establiment i en règim de lliure prestació de serveis tenen el mateix tractament que les obligacions que resultin dels altres contractes de reassegurança de l'entitat en liquidació.

Article 176. Efectes en altres estats membres de la liquidació d'entitats espanyoles.

1. La resolució administrativa o l'acord del qual derivi la liquidació ha de ser reconegut en el territori dels altres estats membres, de conformitat amb el que preveu la seva legislació, i hi té efectes tan aviat com els tingui a Espanya.

A aquests efectes, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, en el termini de deu dies, a comptar del següent a la data en què es dicti la resolució o tingui coneixement de l'acord, ha d'informar les autoritats supervisores dels estats membres restants sobre l'existència del procediment i els seus efectes.

Així mateix, ha de publicar al «Diari Oficial de la Unió Europea» un extracte de la resolució o acord esmentat que, en tot cas, ha d'indicar la competència de la Direcció

General d'Assegurances i Fons de Pensions sobre el procediment, que la legislació aplicable al procediment de liquidació esmentat és la continguda en aquesta Llei i en les seves normes de desplegament, així com la identificació del liquidador o liquidadors nomenats.

2. Els liquidadors poden desenvolupar la seva actuació en el territori de tots els estats membres i hi poden exercir les mateixes funcions i poders que a Espanya. A aquests efectes, és títol suficient per acreditar la condició de liquidador una certificació de la resolució o una còpia legalitzada de l'acord pel qual s'efectuï el seu nomenament.

Igualment, poden atorgar poders de representació o sol·licitar assistència quan això sigui necessari per portar a terme el procés de liquidació en el territori d'altres estats membres i, en particular, per resoldre les dificultats que puguin trobar els creditors que hi resideixin.

En tot cas, les persones que els assisteixin o representin han de tenir una honorabilitat reconeguda i han de reunir les condicions necessàries de qualificació i experiència professional per exercir les seves funcions, en els mateixos termes que els liquidadors.

Article 177. Efectes a Espanya de la liquidació d'entitats asseguradores domiciliades en altres estats membres i que operen a Espanya en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de serveis.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot requerir a les autoritats supervisores d'altres estats membres informació sobre l'estat i desenvolupament dels procediments de liquidació que es portin a terme respecte a les entitats sotmeses a la supervisió de les autoritats esmentades i que operin a Espanya en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de serveis i hi ha de donar publicitat.

Tota decisió relativa a la incoació d'un procediment de liquidació d'una entitat asseguradora o reasseguradora, incloses les sucursals que tingui en altres estats membres, adoptada de conformitat amb la legislació de l'Estat membre d'origen, una vegada comunicada a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, s'ha de reconèixer sense més tràmits i té efecte a Espanya quan en tingui a l'Estat membre d'incoació del procediment.

Article 178. Supervisió de la liquidació.

1. Les entitats en liquidació estan subjectes a supervisió fins a la cancel·lació de la inscripció en el registre administratiu.

2. La liquidació no afecta la vigència de les mesures que en l'exercici de la funció supervisora s'hagin adoptat, i a més es poden adoptar les següents:

a) La intervenció de la liquidació, subjectant a aquesta les actuacions dels liquidadors en els termes definits en aquest article, en l'article 163, i en les seves disposicions reglamentàries de desplegament.

b) La separació, el nomenament de liquidadors o la comanda de la liquidació al Consorci de Compensació d'Assegurances en els supòsits que enumera l'article 14 de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial decret legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre.

c) La disposició, d'ofici o a petició dels liquidadors, de la cessió de la cartera de contractes d'assegurança de l'entitat per facilitar-ne la liquidació.

d) La determinació de la data de venciment anticipat del període de durada dels contractes d'assegurança que integrin la cartera de l'entitat en liquidació, per evitar perjudicis als creditors per contracte d'assegurança. Aquesta determinació ha de respectar l'equilibri econòmic de les prestacions en els contractes afectats i ha de tenir lloc amb la publicitat necessària, amb una antelació de quinze dies naturals a la data en què hagi de tenir efecte i, llevat que concorrin circumstàncies excepcionals que aconsellin no demorar la data de venciment, simultàniament al compliment per part dels liquidadors del deure d'informar que es determini per reglament.

e) El requeriment d'informació als liquidadors sobre la marxa de la liquidació.

Article 179. *Protecció dels crèdits per contracte d'assegurança.*

1. En els processos de liquidació tenen la consideració de crèdits per contracte d'assegurança, els següents:

a) Els dels prenedors, assegurats i beneficiaris d'un contracte d'assegurança i els dels tercers perjudicats a què es refereix l'article 73 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança. S'hi inclouen els crèdits derivats de la prestació del servei de reparació o de reposició del bé sinistrat o de l'assistència o la prestació en espècie a què s'hagi obligat l'entitat asseguradora en el contracte d'assegurança.

b) Els dels qui hagin subscrit amb les entitats asseguradores contractes afectats pel que disposa l'article 24 per a les operacions efectuades sense autorització administrativa, o bé efectuats en incompliment de les mesures de control especial de suspensió de la contractació de noves assegurances o de l'acceptació de reassegurança i de prohibició de la pròrroga dels contractes d'assegurança subscrits, previstes respectivament a l'article 161, lletres c) i d).

c) Els crèdits satisfets pel Consorci de Compensació d'Assegurances en virtut del que preveu l'article 11.e) del text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre.

2. Els crèdits per contracte d'assegurança tenen la consideració de crèdits amb privilegi especial sobre els béns i drets següents:

a) Els actius assignats a les provisions tècniques en el registre especial d'actius als efectes de liquidació i els assignats als requeriments de capital obligatori de l'entitat asseguradora. També tenen aquesta consideració aquest tipus d'actius de l'entitat asseguradora que, incomplint la normativa aplicable, no figurin en el registre degudament assignats.

b) Els béns respecte dels quals s'hagi adoptat la mesura de control especial de prohibició de disposar, encara que aquesta mesura no hagi estat objecte d'inscripció registral.

3. Als efectes de la liquidació, les entitats han de mantenir actualitzat un registre especial dels actius que representin les provisions tècniques calculades i invertides de conformitat amb el que preveu la normativa aplicable. Mitjançant un reglament s'han de regular els requisits del registre especial d'actius esmentat.

4. El pagament dels crèdits per contracte d'assegurances s'ha de fer amb càrrec als béns i drets afectes, i s'ha de satisfer a prorrata, amb preferència sobre qualsevol altre crèdit.

Respecte dels crèdits contra l'entitat asseguradora que no gaudeixin de la prioritat a què es refereix l'apartat 2, és aplicable el sistema de prelació establert per la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

Article 180. *Règim jurídic dels liquidadors.*

1. L'honorabilitat, qualificació i experiència professional dels liquidadors s'han d'ajustar als criteris que preveu l'article 38 per als administradors.

2. Els liquidadors estan subjectes al mateix règim de responsabilitat administrativa que els administradors d'una entitat asseguradora.

Article 181. *Procés de liquidació.*

1. Els liquidadors han de subscriure, en unió dels administradors, l'inventari, un cens dels socis o mutualistes que ho siguin en el moment de la dissolució i el balanç de l'entitat i els han de sotmetre, en un termini no superior a un mes des del seu nomenament, a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o, si la liquidació és intervinguda, a l'interventor.

2. Els liquidadors han d'adoptar les mesures necessàries per ultimar la liquidació en el termini més breu possible, i poden cedir la cartera de contractes d'assegurança de l'entitat de manera parcial, total o global, amb l'autorització prèvia, així com pactar el rescat o la resolució dels contractes d'assegurança.

3. L'alienació dels immobles pot tenir lloc sense subhasta pública quan la liquidació sigui intervinguda o quan, havent estat taxats a aquests efectes per societats de taxació autoritzades i inscrites en el Registre del Banc d'Espanya, el preu d'alienació no sigui inferior al de taxació. Ha de requerir, en tot cas, l'autorització prèvia de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

4. Quan el valor de realització d'un actiu sigui inferior al seu valor estimat en el registre especial d'actius als efectes de liquidació, els liquidadors han de justificar aquesta situació davant la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

5. Una vegada abonats tots els crèdits, els liquidadors han de procedir al repartiment de l'haber líquid resultant entre els socis o, si s'escau, entre els mutualistes en els termes que preveu aquesta Llei. Quan es tracti d'una cooperativa d'assegurances, el repartiment de l'haber líquid resultant es regeix per la legislació de cooperatives que sigui aplicable.

6. Una vegada concloses les operacions de liquidació i, si s'escau, la divisió del patrimoni resultant de la liquidació, el ministre d'Economia i Competitivitat ha de declarar extingida l'entitat en liquidació i s'ha de procedir a cancel·lar els assentaments en el registre administratiu, i aquesta resolució s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

La cancel·lació en el registre administratiu determina, en els supòsits de declaració d'extinció de l'entitat, la posterior cancel·lació al seu torn en el Registre Mercantil i en el Registre de societats cooperatives, quan aquesta sigui la forma jurídica.

Per excepció, és procedent la cancel·lació dels assentaments en el registre administratiu esmentat sense declaració d'extinció de l'entitat, i en el moment esmentat pot iniciar l'activitat d'acord amb l'objecte social modificat, quan tingui lloc la cessió general de la cartera o la revocació de l'autorització, sempre que, en tots dos casos, s'hagi procedit a modificar l'objecte social de l'entitat sense dissolució d'aquesta i prèviament la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions comprovi que s'ha executat la cessió de cartera o s'han liquidat les operacions d'assegurança, respectivament.

7. Durant el període de liquidació, l'entitat pot oferir al ministre d'Economia i Competitivitat la remoció de la causa de dissolució i sol·licitar-li la rehabilitació de l'autorització administrativa revocada. Aquesta rehabilitació només es pot concedir quan l'entitat compleixi tots els requisits exigits durant el funcionament normal i garanteixi la totalitat dels drets d'assegurats i creditors, fins i tot els d'aquells els contractes d'assegurança dels quals s'hagin declarat vençuts durant el període de liquidació. Si s'acorda la rehabilitació de l'autorització administrativa revocada, s'entén remoguda de ple dret la causa de dissolució, s'ha de cancel·lar la inscripció practicada en el Registre Mercantil i s'ha de donar a l'acord de rehabilitació la mateixa publicitat que el precepte esmentat imposa per a l'acord de dissolució.

Article 182. *Efectes sobre les accions enfront d'entitats asseguradores en liquidació.*

1. En els supòsits de liquidació intervinguda o assumida pel Consorci de Compensació d'Assegurances, i respecte dels béns sobre els quals s'hagi adoptat la mesura de prohibició de disposició de l'article 160.1.c), no es poden inscriure en els registres públics drets reals de garantia ni es poden anotar manaments judicials o providències administratives d'embargament des de la data de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» de l'ordre ministerial de dissolució, sense perjudici de l'efectivitat dels crèdits que, si s'escau, es pretenguin garantir amb les inscripcions o anotacions esmentades.

Els encarregats dels registres han de fer constar per mitjà d'una nota marginal el fet de la dissolució i el tancament del foli registral als actes a què es refereix el paràgraf anterior. Si s'acorda la rehabilitació de l'autorització administrativa revocada, s'ha de cancel·lar la nota marginal referida.

2. En els supòsits de liquidació intervinguda pel Ministeri d'Economia i Competitivitat, les accions individuals exercitades pels creditors, abans del començament de la liquidació

o durant aquesta, poden continuar fins al pronunciament de sentència ferma, però la seva execució queda suspesa i el crèdit que, si s'escau, declari la sentència a favor seu esmentada s'ha de liquidar amb els dels altres creditors. No obstant això, un cop transcorregut un any des que la sentència adquireixi fermesa, la suspensió queda aixecada automàticament sense necessitat de declaració ni resolució sobre això, independentment de quin sigui l'estat en què estigui la liquidació.

El que disposa el paràgraf anterior no és aplicable a les accions en l'exercici de drets reals sobre béns situats fora del territori espanyol, que es regeixen per la seva legislació específica, ni a les accions en l'exercici d'un dret real de garantia que es regeixi per una Llei diferent a l'espanyola.

Secció 3a Liquidació per part del Consorci de Compensació d'Assegurances

Article 183. Actuació del Consorci de Compensació d'Assegurances en la liquidació d'entitats asseguradores i reasseguradores.

El Consorci de Compensació d'Assegurances, d'ara endavant el Consorci, assumeix la condició de liquidador de les entitats asseguradores i reasseguradores espanyoles, independentment de quina sigui la seva forma o naturalesa jurídica, en els supòsits previstos en aquesta Llei i en el text refós de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial decret legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre.

Article 184. Normes generals substantives.

1. El Consorci ha de substituir tots els òrgans socials de l'entitat la liquidació de la qual se li hagi encarregat. En conseqüència, no pertoca la celebració de les juntes o assemblees ordinàries o extraordinàries d'accionistes, mutualistes o cooperativistes de l'entitat.

No obstant això, els recursos administratius i contenciosos administratius interposats per l'entitat asseguradora o reasseguradora contra els actes de supervisió del Ministeri d'Economia i Competitivitat amb anterioritat a l'assumpció de la liquidació per part del Consorci poden ser continuats pels administradors en el seu propi nom, si es personen a aquests efectes davant l'òrgan administratiu o jurisdiccional en el termini d'un mes des de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» de la comanda de la liquidació al Consorci.

2. El Consorci, com a òrgan liquidador, en representació dels creditors i en defensa dels seus drets, ha d'instar, quan pertoqui, l'exigència de responsabilitats de tota índole, civils o penals, sense obligació de prestar cap fiança, en què hagin pogut incórrer els qui van exercir càrrecs d'administració o direcció de l'entitat en liquidació.

Quan, com a conseqüència d'aquestes accions, els tribunals assenyalin indemnitzacions o qualsevol altra compensació econòmica a favor de l'entitat i hagi finalitzat la seva liquidació, el Consorci, si així s'ha acordat en el pla de liquidació aprovat per la junta de creditors, ha de distribuir l'import obtingut entre els creditors que no hagin recuperat la totalitat dels seus crèdits, d'acord amb els criteris que estableix el pla de liquidació esmentat i, en el cas d'entitats solvents, entre els socis o mutualistes de l'entitat.

3. En cap cas, el Consorci, els seus òrgans, representants o apoderats són considerats deutors ni responsables de les obligacions i responsabilitats que incumbeixin l'entitat la liquidació de la qual se li encomana, o els seus administradors.

4. En les liquidacions intervingudes, la intervenció de la liquidació cessa en el moment que aquesta s'encarregui al Consorci.

5. En cas que existeixin entitats filials participades majoritàriament per l'entitat asseguradora o reasseguradora en liquidació i l'objecte social de les quals sigui la gestió d'actius a compte de l'entitat en liquidació, la comanda al Consorci de la liquidació de l'entitat asseguradora o reasseguradora implica el nomenament d'aquest com a liquidador de les entitats filials esmentades, amb substitució de tots els òrgans socials, i n'hi ha prou per a la inscripció d'aquest nomenament en el Registre Mercantil la resolució administrativa corresponent, en què es declari la liquidació conjunta del grup de societats.

La liquidació de les entitats filials s'ha de portar a terme de conformitat amb les normes del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol. Si la filial és insolvent el Consorci està exempt de sol·licitar el concurs, i totes les liquidacions s'han de tramitar de manera coordinada.

6. La comanda de la liquidació d'una entitat asseguradora o reasseguradora al Consorci suposa el canvi del seu domicili social, a tots els efectes legals, al domicili que designi el Consorci. El canvi de domicili afecta també les entitats filials controlades majoritàriament per l'entitat en liquidació l'objecte social de les quals sigui la gestió d'actius a compte de l'entitat en liquidació esmentada.

Per a la inscripció del canvi de domicili social en el Registre Mercantil i en els registres administratius és suficient la certificació de l'acord adoptat, expedida pel president del Consorci.

El canvi de domicili i les seves modificacions posteriors s'han de notificar en la forma i amb la publicitat que la legislació mercantil determini per a les modificacions estatutàries.

Article 185. *Normes generals de procediment.*

El procediment de liquidació pel Consorci s'ha d'ajustar a les especialitats següents:

1. Encomanada la liquidació al Consorci, tots els creditors estan subjectes al procediment de liquidació per part d'aquest i ni els creditors ni l'entitat asseguradora no poden sol·licitar la declaració de concurs, sense perjudici que les accions de tota índole exercides davant els tribunals contra l'asseguradora, anteriors a la dissolució o durant el període de liquidació, continuïn la tramitació fins a obtenir sentència o resolució judicial ferma. Però l'execució de la sentència, dels embargaments preventius, administracions judicialment acordades i altres mesures cautelars adoptades per l'autoritat judicial, la de la interlocutòria que despatxi l'execució en el procediment executiu, els procediments judicials sumaris i executius extrajudicials sobre béns hipotecats o pignorats que estiguin en territori espanyol, així com l'execució de les providències administratives de constrenyiment, queden en suspens des de l'encàrrec de la liquidació al Consorci i durant la tramitació per aquest del procediment liquidador.

2. Es consideren vençuts, a la data de publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» de la resolució administrativa per la qual s'encomana la liquidació al Consorci, els deutes pendents de l'asseguradora, sense perjudici del descompte corresponent si el pagament d'aquests es verifica abans del temps prefixat en l'obligació, i deixen de meritjar interessos tots els deutes de l'asseguradora, excepte els crèdits hipotecaris i pignoratius, fins on arribi la garantia respectiva.

3. Els administradors o liquidadors, si han estat nomenats, han de lliurar al Consorci l'inventari, el cens de socis i mutualistes i el balanç de l'entitat en el termini d'un mes des que hagi assumit la liquidació, sense que el Consorci l'hagi de sotmetre a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ni a l'interventor, ni estar subjecta a les obligacions que imposen els articles 383 i 388 del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.

Si no rep dels administradors o liquidadors la documentació i informació necessàries, el Consorci ha de formular un inventari dels béns de l'entitat, un cens de socis i mutualistes i una relació de deutes a la data de l'assumpció de la liquidació, i a aquest efecte ha d'utilitzar els antecedents i les dades al seu abast, que han de servir de base per formular la documentació precisa per al compliment de les obligacions comptables i tributàries legalment exigibles, sense que assumeixi cap responsabilitat en cas d'error o omissió sobre dades que no figurin en la documentació o els antecedents trobats.

4. En el compliment del deure d'informació als creditors, s'ha de fer constància expressa a l'especial circumstància que la liquidació ha estat assumida pel Consorci. Així mateix, des del moment en què tingui coneixement de l'existència de crèdits laborals o presumeixi la possibilitat que existeixen, ho ha de comunicar al Fons de Garantia Salarial, comunicació que produeix els efectes de la citació a què es refereix l'article 33.3 del text

refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març.

5. Quan la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions recordi d'ofici la cessió de cartera d'una entitat en liquidació, no és aplicable el que preveu el reglament de desplegament d'aquesta Llei pel que fa a la informació pública i al dret d'oposició.

6. L'alienació dels immobles de l'entitat asseguradora en liquidació pot tenir lloc sense subhasta pública i no necessita autorització de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, sense perjudici que en l'alienació dels actius esmentats s'observin les normes de transparència degudes i de la necessitat de sol·licitar l'aixecament de la mesura cautelar en els béns cautelats.

7. En allò que no regula expressament aquesta Llei, són aplicables les normes sobre liquidació i extinció del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, i és d'aplicació supletòria la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

Article 186. Compra de crèdits amb càrrec a recursos del Consorci de Compensació d'Assegurances.

1. Amb càrrec als recursos del Consorci afectes a la seva activitat liquidadora i amb la finalitat de millorar i aconseguir una satisfacció més ràpida dels drets dels creditors per contracte d'assegurança, de conformitat amb l'article 179, incloses les administracions públiques que tinguin aquesta condició, el Consorci pot oferir l'adquisició per cessió dels seus crèdits, per l'import que els correspondria en proporció al previsible haver líquid resultant, tenint en compte, a aquests únics efectes, les normes següents:

a) S'han d'incorporar a l'actiu la totalitat dels béns, drets i crèdits, inclosos, si s'escau, els interessos, dels quals sigui titular l'asseguradora, encara que sobre aquests estiguin pendents o s'hagin d'iniciar actuacions judicials o extrajudicials per al seu manteniment en el patrimoni de l'entitat o el seu reintegrament a aquest. Els crèdits a favor de l'entitat s'han de computar pel seu valor comptabilitzat, incrementat en els interessos, si escau, i sense deduir a aquests efectes les correccions de valor que s'hagin de constituir en funció de la possible insolvència dels deutors.

b) Les inversions materials i financeres s'han de valorar per la quantia que sigui superior de les dues següents: el preu d'adquisició més l'import de les millores efectuades sobre aquelles, incrementats en les regularitzacions i actualitzacions legalment possibles; o el valor de realització.

c) No s'ha de tenir en compte, als efectes de fixar el percentatge que s'ha d'oferir als creditors per contracte d'assegurança a què es refereix l'article 179.1, l'ordre de prelación de crèdits ni les despeses de liquidació anticipats pel Consorci.

Així mateix, també amb càrrec als seus propis recursos, el Consorci pot adquirir els crèdits dels treballadors derivats de salaris i, si s'escau, les indemnitzacions degudes a aquells com a conseqüència de l'extinció de les relacions laborals, amb els límits que preveu l'article 53.1.b) del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, per als supòsits d'acomiadaments col·lectius o d'extinció per causes objectives de l'article 52.c) del text refós esmentat, i que derivin exclusivament de la liquidació, i se subroguen en la posició d'aquests creditors en el pla de liquidació de l'entitat.

El Consorci pot adquirir la part de salaris i indemnització per extinció de la relació laboral que correspon abonar al Fons de Garantia Salarial, i se subroguen en la posició del treballador enfront del referit organisme.

La resolució administrativa que encarrega la liquidació al Consorci de Compensació d'Assegurances és suficient per tenir els efectes previstos als apartats 6 i 7 de l'article 33 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, en relació amb les prestacions que ha d'abonar el Fons de Garantia Salarial.

Als efectes del que preveu l'article 51, apartats 9 i 10, del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, l'acomiadament col·lectiu en una entitat insolvent la liquidació

de la qual s'hagi encarregat al Consorci té el mateix tractament que les empreses incurses en un procediment concursal.

El Consorci pot adquirir, pels seus valors reals i sempre que sigui convenient per a l'exercici més eficaç de la seva funció liquidadora, tota classe de crèdits contra les entitats en liquidació, i se subroguen en els drets dels perceptors, amb manteniment del rang que tinguin els crèdits adquirits. Així mateix, pot subscriure tots els convenis que consideri convenients per a un millor desenvolupament del procés de liquidació.

2. L'adquisició per cessió dels crèdits a què es refereix l'apartat 1 no suposa, en cap cas, assumptió dels deutes de l'entitat asseguradora en liquidació per part del Consorci.

La cessió dels crèdits esmentats, sigui quina sigui la quantitat satisfeta, abasta l'import total d'aquells i en idèntic ordre de preferència que els correspongui. Els seus titulars no poden formular cap reclamació per aquest concepte; tampoc no poden efectuar reclamació contra el Consorci els titulars d'aquests crèdits que optin per no acceptar l'oferta formulada pel Consorci, els quals mantenen la titularitat dels seus crèdits i s'han d'atenir a la liquidació.

Article 187. *Pagaments amb càrrec als recursos de l'entitat.*

El Consorci pot satisfer anticipadament, amb càrrec als recursos de l'entitat asseguradora en liquidació, els crèdits dels creditors amb dret real en els termes i per l'ordre establerts a la legislació hipotecària. Si no s'arriba a la satisfacció d'aquests crèdits, els creditors referits tenen en la liquidació, per cobrar l'import no satisfet, la preferència que els correspongui segons la naturalesa del seu crèdit.

Article 188. *Junta general de creditors.*

1. Simultàniament a la formulació del pla de liquidació, el Consorci ha de convocar la junta general de creditors amb una antelació no inferior a un mes ni superior a dos. Els ha de citar mitjançant una notificació personal i ha de donar a la convocatòria la publicitat que, d'acord amb les circumstàncies del cas, consideri pertinent. Fins al dia assenyalat per dur a terme la junta, els creditors o els seus representants poden examinar el pla de liquidació. Fins als quinze dies abans de l'assenyalat per a la junta, es pot sol·licitar l'exclusió o la inclusió de crèdits, així com la impugnació de la quantia dels inclosos mitjançant un escrit adreçat al Consorci, o per compareixença davant aquest organisme, designant els documents de la liquidació o presentant la documentació de què es vulgui valer el sol·licitant en justificació del seu dret. El Consorci ha de resoldre sobre cada reclamació sense recurs ulterior, sense perjudici del dret d'impugnació a què es refereix l'apartat 4 i ha de formular la llista definitiva de creditors.

2. La junta s'ha de fer el dia, a l'hora i en el lloc assenyalats en la convocatòria, i pot continuar els dies consecutius que siguin necessaris, i l'ha de presidir un representant del Consorci. Hi poden concórrer, personalment o per mitjà d'un representant, tots els creditors inclosos a la llista definitiva. La junta de creditors queda legalment constituïda si els crèdits dels concurrents i representats sumen, almenys, tres cinquens del passiu del deutor en primera convocatòria i sigui quin sigui el nombre dels crèdits concurrents i representats en segona convocatòria; entre l'una i l'altra hi ha d'haver, almenys, vint-i-quatre hores.

3. Declarada legalment constituïda la junta pel representant del Consorci, la sessió ha de començar amb la lectura del pla de liquidació i s'ha de procedir al debat i a la votació ulterior sobre el pla. S'entén aprovat el pla de liquidació sempre que hi votin a favor creditors els crèdits dels quals importin més de la meitat de l'import dels crèdits presents i representats, tant en primera com en segona convocatòria, i queden obligats tots els creditors per aquell, sense que cap tingui dret d'abstenció, i és aplicable a la hisenda pública creditora el que disposa l'article 10.3 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

Si el pla de liquidació no és aprovat pels creditors, el Consorci ha de sol·licitar la declaració de concurs.

4. Dins els vuit dies següents a la realització de la junta, els creditors que no hi hagin concorregut o que, concorrent-hi, hagin discordat del vot de la majoria o que hagin estat eliminats pel Consorci de la llista definitiva a què es refereix l'apartat 1, poden impugnar judicialment el pla de liquidació. La impugnació únicament es pot fundar en les causes següents:

- a) Defectes en les formes prescrites per a la convocatòria, la realització, la deliberació i l'adopció d'acords de la junta de creditors.
- b) Manca de capacitat o representació en algun dels votants, inclusió o exclusió indeguda de crèdits o figurar a la llista definitiva de creditors amb quantitat superior o inferior a la que es consideri justa, sempre que en qualsevol d'aquests casos l'estimació de la pretensió influeixi decisivament en la formació de la majoria.
- c) Error en l'estimació de l'actiu o en la prelatió de crèdits patit pel Consorci.

En tota la resta, la impugnació del pla de liquidació s'ha d'ajustar al que disposa la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, per a l'oposició a l'aprovació del conveni.

5. Transcorregut el termini assenyalat a l'apartat 4 sense que s'hagi formulat oposició, o una vegada dictada sentència ferma que la resolgui, el Consorci ha de ratificar el pla de liquidació i ajustar-lo a les possibles modificacions que hagin pogut resultar de la votació en la junta de creditors o, si s'escau, a les introduïdes per la sentència definitiva que hagi resolt la impugnació i a les variacions sobrevingudes en els actius.

6. El Consorci ha de procedir a pagar els crèdits en execució del pla de liquidació ratificat. Els crèdits no reclamats s'han de consignar en dipòsit en el mateix Consorci a disposició dels seus legítims propietaris durant un termini de vint anys, transcorregut el qual sense que hagin estat reclamats s'han d'ingressar en el Tresor Públic. Un cop executat el pla de liquidació, s'ha de procedir a l'extinció de l'entitat i a la cancel·lació en els registres en la forma prevista a l'article 181.6. És aplicable el que disposa l'article 400 del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.

7. Si, com a conseqüència del desfasament temporal, diferent al cas d'impugnació del pla de liquidació previst a l'apartat 5 d'aquest mateix article, entre l'aprovació en junta general de creditors del pla de liquidació i el pagament efectiu dels crèdits als creditors, i si s'escau, la divisió de l'haver social entre els socis, resulta un romanent o apareixen actius sobrevinguts, aquests s'han d'incorporar al patrimoni del Consorci als efectes que preveu l'apartat següent.

8. Els crèdits reconeguts per sentència ferma notificada al creditor en una data posterior a la realització de la junta general de creditors, així com els que el Consorci reconegui, per constatar que són ajustats a dret, amb posterioritat a la junta esmentada, els ha de satisfer el Consorci amb el romanent a què es refereix l'apartat anterior i, si no, amb els seus propis recursos en els mateixos termes que li haurien correspost si haguessin estat inclosos en el pla de liquidació. En el cas de crèdits per contracte d'assegurança a què es refereix l'article 179 el percentatge que s'ha d'abonar és, si s'escau, l'aprovat per aplicació dels beneficis de liquidació de l'article 186, si és superior al que resulta del pla de liquidació.

9. Quan l'entitat asseguradora en liquidació estigui en situació d'insolvència, si la junta de creditors aprova el pla de liquidació, la recuperació per part del Consorci de les despeses de liquidació queda condicionada a què siguin totalment satisfetes les altres reconegudes en la liquidació.

Article 189. Actuació del Consorci de Compensació d'Assegurances en els procediments concursals.

1. El jutge, a la vista de l'informe emès per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions de conformitat amb el que disposa l'article 168.2, pot acordar d'ofici l'obertura de la fase de liquidació sense més tràmits, amb els efectes previstos als articles 143 i següents de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, i amb les especialitats que preveu

aquesta Llei. En aquest cas, l'administració concursal ha de presentar, simultàniament amb l'informe previst a l'article 74 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, el pla de liquidació de conformitat amb l'article 148 de la mateixa Llei.

2. L'administració concursal d'una entitat asseguradora l'ha d'exercir exclusivament el Consorci de Compensació d'Assegurances. Igualment, en cas de sol·licitud d'un mediador concursal d'acord amb el que preveu l'article 5 bis de la Llei esmentada, el nomenament recau en el Consorci de Compensació d'Assegurances.

3. En qualsevol cas, en els supòsits de declaració judicial de concurs d'entitats asseguradores, el Consorci de Compensació d'Assegurances, a més d'assumir les funcions que li atribueix l'article 14.2 del text refós del seu Estatut legal, aprovat pel Reial decret legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre, ha de procedir, si s'escau, a liquidar l'import dels béns a què es refereix l'article 179.2 a l'únic efecte de distribuir-lo entre els assegurats, beneficiaris i tercers perjudicats, sense perjudici dels drets que els continuïn corresponent en el procediment concursal.

Dins del concurs, els creditors per contracte d'assegurança tenen la consideració de creditors especialment privilegiats en els termes que preveu l'article 179.

4. Si l'entitat asseguradora concursada no té la liquiditat necessària, el Consorci pot anticipar les despeses que siguin necessàries, amb càrrec als seus propis recursos, per al desenvolupament adequat del procediment concursal. No obstant això, el pagament dels drets de procuradors i honoraris de lletrats intervinents en la sol·licitud o oposició al concurs, així com en els incidents i recursos que se'n puguin derivar, són de compte de les parts que els designin, sense que escaigui el seu avançament per part del Consorci.

5. Els crèdits amb privilegi especial dels creditors per contracte d'assegurança a què es refereix l'article 179 es poden satisfer durant la fase comuna del concurs si així ho considera convenient l'administració concursal, amb càrrec als béns a què es refereix l'article 186, tant si el pagament es pot efectuar sense necessitat de la seva alienació com si aquesta fos necessària, alienació que ha de portar a terme el Consorci de Compensació d'Assegurances d'acord amb el que disposa l'apartat 3.

6. El Consorci pot aplicar els beneficis de liquidació de l'article 186 sense perjudici de portar a efecte la liquidació dels béns afectes en la forma prevista a l'apartat 3.

7. L'informe sobre la qualificació previst al número 3 de l'article 175 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, l'ha d'emetre el Consorci com a òrgan de liquidació de l'entitat, que ha de ser part interessada en l'incident en representació dels creditors. Aquest informe s'ha de remetre tan aviat com el Consorci hagi tingut possibilitat de conèixer suficientment els antecedents i la situació de l'entitat, per determinar l'inventari d'actiu i la relació de creditors i poder emetre un informe raonat sobre les causes de la insolvència i la qualificació corresponent. A aquests efectes el jutge ha de deixar en suspens l'obertura de la secció autònoma de qualificació prevista a l'article 174 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, fins que l'òrgan liquidador li notifiqui que ja s'està en condicions d'emetre l'informe referit, que en tot cas ha de ser sempre abans de la convocatòria de la junta de creditors.

8. Un cop finalitzat el concurs, si aquest s'ha resolt finalment liquidant l'entitat, és aplicable el que disposa l'article 188.8.

TÍTOL VIII

Infraccions i sancions

CAPÍTOL I

Infraccions

Article 190. *Subjectes infractors.*

1. Són subjectes infractors les persones físiques o jurídiques que incorrin en les accions o omissions tipificades com a infracció en aquesta Llei, i en particular les següents:

- a) Les entitats asseguradores o reasseguradores.
- b) Les societats de cartera d'assegurances, les societats financeres mixtes de cartera i les societats mixtes de cartera d'assegurances, quan siguin matrius d'un grup d'entitats asseguradores subjecte a supervisió i les societats de grup mutual, d'acord amb el que preveu el títol III.
- c) Les entitats que, si s'escau, hagin de formular i aprovar els comptes consolidats dels grups d'entitats asseguradores i reasseguradores previstos a l'article 84.
- d) Les entitats obligades dels conglomerats financers quan es tracti d'una entitat asseguradora o una societat financera mixta de cartera, sempre que en aquest últim cas correspongui a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions exercir la funció de coordinador de la supervisió addicional del conglomerat financer esmentat.
- e) Les persones físiques o entitats que siguin titulars de participacions significatives en entitats asseguradores o reasseguradores.
- f) Les persones que exerceixin la direcció efectiva, sota qualsevol títol, en qualsevol de les entitats descrites a les lletres anteriors o hi exerceixin alguna de les funcions del sistema de govern previstes a l'article 65.3.
- g) Les persones per a qui legalment s'estableixi alguna prohibició o mandat en relació amb l'àmbit objectiu d'aquesta Llei.
- h) Els liquidadors d'entitats asseguradores o reasseguradores.

2. En relació amb la lletra f) de l'apartat anterior, es considera que exerceixen la direcció efectiva, sota qualsevol títol, els qui exerceixin càrrecs d'administració i direcció a l'entitat en els termes de l'article 38.2, així com els qui, sense haver estat designats formalment, exerceixin «de facto» aquestes responsabilitats.

Article 191. Responsabilitat de partícips, liquidadors o càrrecs d'administració i direcció.

1. Els subjectes infractors previstos a l'article 190.1, lletres e) a h), quan aquests siguin els responsables de les infraccions comeses per les entitats, poden ser els únics sancionats per la seva comissió.
2. Als efectes del que disposa l'apartat anterior, no són considerats responsables de les infraccions comeses per les entitats enumerades a les lletres a), b) i c) de l'article 190.1, els qui exerceixin càrrecs d'administració, en els casos següents:

- a) Quan els qui, formant part d'òrgans col·legiats d'administració, no hagin assistit per causa justificada a les reunions corresponents o hagin votat en contra o salvat el seu vot en relació amb les decisions o acords que hagin donat lloc a les infraccions.
- b) Quan les infraccions esmentades siguin exclusivament imputables a comissions executives, consellers delegats, directors generals o òrgans assimilats, o altres persones amb funcions previstes a l'article 65.

L'absència de responsabilitat no eximeix de l'obligació de reposició de la situació alterada al seu estat original, prevista a l'article 206.1, en cas que hagin obtingut guanys derivats de les decisions o els acords que hagin donat lloc a les infraccions.

Article 192. Potestat sancionadora respecte d'entitats asseguradores domiciliades en altres estats membres.

Les entitats asseguradores domiciliades en altres estats membres que operin a Espanya en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis estan subjectes a la potestat sancionadora del Ministeri d'Economia i Competitivitat en els termes que preveu aquest títol en allò que sigui aplicable i amb les precisions següents:

- a) La sanció de revocació de l'autorització s'entén substituïda per la prohibició que iniciï noves operacions en el territori espanyol, així com per la prohibició de renovació de les pòlisses vigents.

b) La iniciació del procediment s'ha de comunicar a les autoritats supervisores de l'Estat membre d'origen per tal que, sense perjudici de les sancions que siguin procedents d'acord amb aquesta Llei, adoptin les mesures que considerin apropiades per tal que, si s'escau, l'entitat posi fi a la seva actuació infractora o eviti la seva reiteració en el futur. Un cop enllestit el procediment, el Ministeri d'Economia i Competitivitat ha de notificar la decisió adoptada a les autoritats esmentades.

c) Es consideren càrrecs d'administració i direcció de les sucursals l'apoderat general i altres persones que dirigeixin de manera efectiva la sucursal esmentada.

Article 193. *Classes d'infraccions.*

Les infraccions es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

Article 194. *Infraccions molt greus.*

Tenen la consideració d'infraccions molt greus:

1. L'incompliment de l'obligació de disposar del capital mínim obligatori.
2. L'incompliment de l'obligació de disposar dels fons propis admissibles per cobrir el capital de solvència obligatori, quan d'aquest incompliment es derivi una desviació igual o superior al 20 per cent.
3. L'incompliment de les normes relatives a la valoració d'actius i passius, incloses les provisions tècniques, de manera que es produeixi una desviació superior al 20 per cent en el càlcul dels fons propis admissibles per cobrir el capital de solvència obligatori.
4. L'incompliment de les normes relatives al càlcul del capital de solvència obligatori quan d'aquest incompliment es derivi una desviació igual o superior al 20 per cent.
5. No tenir la comptabilitat exigida legalment, així com l'incompliment de l'obligació de sotmetre els seus comptes anuals a auditoria de comptes d'acord amb la legislació vigent.
6. L'exercici d'activitats alienes a l'objecte social que tinguin legalment determinat amb caràcter exclusiu o la realització d'operacions prohibides per normes d'ordenació o supervisió amb rang de llei o amb incompliment dels requisits que s'hi estableixen, llevat que tingui un caràcter merament ocasional o aïllat.
7. En cas d'insuficiència del capital mínim obligatori o del capital de solvència obligatori, no efectuar la comunicació a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en els supòsits i els terminis establerts als articles 156 i 157 o no presentar el pla de finançament o de recuperació previstos als articles esmentats.
8. L'incompliment de l'obligació de comunicar dins del termini l'existència de la causa de dissolució.
9. L'incompliment reiterat de les mesures de control especial previstes als articles 160 i 161. A aquests efectes, s'entén que l'incompliment té el caràcter de reiterat quan s'incompleixi la resolució d'adopció de les mesures i no s'atengui en el termini concedit el requeriment que a aquest efecte li formuli la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.
10. Presentar deficiències en el sistema de govern, especialment pel que fa a les funcions de gestió de riscos, control intern, verificació del compliment i actuarial, així com en l'externalització de funcions o activitats, quan aquestes deficiències disminueixin la solvència o posin en perill la viabilitat de l'entitat asseguradora o reasseguradora o la del grup definit a l'article 131.1.f), o conglomerat financer al qual pertanyi.
11. La falta de remissió de totes les dades o documents que s'hagin de subministrar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, o la manca de veracitat dels remesos, quan amb això es posi en perill la gestió sana i prudent de l'entitat asseguradora o reasseguradora o la del grup definit a l'article 131.1.f), o conglomerat financer al qual pertanyi, o es dificulti l'apreciació de la seva solvència i quan, tot i haver-se presentat correctament, es dedueixi que l'entitat o el grup o conglomerat financer estarien incursos en una causa d'adopció de mesures de control especial, en situacions de deteriorament

financer o en situacions que donin lloc a l'exigència d'un capital de solvència obligatori addicional.

12. L'adquisició o l'increment d'una participació significativa en una entitat asseguradora o reasseguradora incomplint el que disposa l'article 85, quan aquesta operació impliqui la transmissió de control en aquesta.

13. La cessió de cartera, la transformació, fusió, escissió i extinció d'entitats asseguradores o reasseguradores sense l'autorització preceptiva o, quan aquesta s'hagi atorgat, sense ajustar-s'hi.

14. L'excusa, negativa o resistència a l'actuació inspectora, sempre que hi hagi un requeriment exprés i per escrit sobre això. Es considera excusa, negativa o resistència a l'actuació inspectora qualsevol acció o omissió de l'entitat o persones amb les quals s'entenguin les actuacions que tendeixi a dilatar-les indegudament, entorpir-les o impedir-les.

15. L'incompliment del deure de publicar l'informe sobre la situació financera i de solvència.

16. La manca de remissió per part de les entitats asseguradores que operin en el ram 8 de l'annex A).a): Incendi i elements naturals, de la informació a subministrar als efectes de la liquidació i recaptació de les taxes pel manteniment del servei de prevenció i extinció d'incendis de les contribucions especials per l'establiment o ampliació del servei de prevenció i extinció d'incendis, en compliment de l'obligació establerta per la disposició addicional catorzena, quan aquesta conducta tingui caràcter reincident.

17. La realització d'actes o operacions que siguin contràries a les normes sobre transparència de mercat i protecció dels drets dels usuaris en l'àmbit de les assegurances, sempre que pel nombre d'afectats, la reiteració de la conducta o els efectes sobre la confiança de la clientela i l'estabilitat del sistema financer, aquests incompliments es puguin considerar especialment rellevants.

18. Retenir indegudament, sense ingressar-los dins del termini, els recàrrecs obligatoris recaptats a favor del Consorci de Compensació d'Assegurances.

19. L'incompliment de l'obligació de subministrar a l'òrgan competent la informació a què es refereix la legislació reguladora del registre de contractes d'assegurances de cobertura de mort, així com la manca de veracitat de la informació remesa, quan aquesta conducta tingui caràcter reincident.

20. La manca de remissió de la informació a què es refereix l'article 2.2 del text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre, i les seves normes de desplegament, així com la manca de veracitat de la informació remesa quan amb això es dificulti el control del compliment efectiu de l'obligació d'assegurament o la identificació de l'entitat asseguradora que ha d'assumir els danys i perjudicis ocasionats en un accident de circulació, sempre que aquestes conductes tinguin caràcter reincident.

21. L'incompliment del deure de veracitat informativa deguda als seus socis, als assegurats i al públic en general, així com l'incompliment o compliment defectuós de les obligacions d'informació als assegurats i mutualistes dels futurs drets estimats derivats d'instruments de caràcter complementari o alternatiu a la Seguretat Social que prevegin compromisos per jubilació, sempre que pel nombre d'afectats o per la importància de la informació, aquest incompliment es pugui considerar especialment rellevant.

Article 195. *Infraccions greus.*

Tenen la consideració d'infraccions greus:

1. L'incompliment de l'obligació de disposar dels fons propis admissibles per cobrir el capital de solvència obligatori, quan d'aquest incompliment es derivi una desviació igual o superior al 10 per cent i no constitueixi una infracció molt greu.

2. L'incompliment de les normes relatives a la valoració d'actius i passius, incloses les provisions tècniques, de manera que es produeixi una desviació igual o superior al 10

per cent en el càlcul dels fons propis admissibles per cobrir el capital de solvència obligatori quan no constitueixi una infracció molt greu.

3. L'incompliment de les normes relatives al càlcul del capital de solvència obligatori quan d'aquest incompliment es derivi una desviació igual o superior al 10 per cent i no constitueixi una infracció molt greu.

4. L'incompliment de les normes sobre comptabilització d'operacions i formulació dels comptes anuals, sempre que no constitueixi una infracció molt greu, així com les relatives a l'elaboració dels estats financers d'obligada comunicació a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

5. La realització merament ocasional o aïllada d'activitats alienes a l'objecte social exclusiu o d'actes o operacions prohibits per normes d'ordenació i supervisió o amb incompliment dels requisits que s'hi estableixen.

6. L'incompliment de l'obligació de comunicar dins del termini l'acord de dissolució o la sol·licitud de dissolució administrativa.

7. Presentar deficiències en el sistema de govern, especialment pel que fa a les funcions de gestió de riscos, control intern, auditoria interna, actuarial, així com en l'externalització de funcions o activitats i sempre que això no constitueixi una infracció molt greu.

8. La manca de remissió de totes les dades o documents que s'hagin de subministrar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, o la manca de veracitat dels remesos, quan amb això es dificulti l'apreciació de la solvència de l'entitat asseguradora o reasseguradora o del grup definit a l'article 131.1.f), o conglomerat financer al qual pertanyi i, si s'hagués presentat correctament, es dedueix una disminució en les ràtios de solvència declarades.

9. L'incompliment reiterat dels acords o les resolucions de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions. A aquests efectes, s'entén que l'incompliment té el caràcter de reiterat quan s'incompleixi un acord o una resolució i no s'atengui el requeriment que a aquest efecte li formuli la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

10. L'adquisició o l'increment d'una participació significativa en una entitat asseguradora o reasseguradora incomplint el que disposa l'article 85.

11. L'incompliment per part dels liquidadors, o dels qui van exercir càrrecs d'administració o direcció en els cinc anys anteriors a la data de dissolució, de les obligacions que els imposa l'article 180.

12. No recaptar en la forma i el termini procedents, fer-ho indegudament de manera insuficient i, en general, incomplir les seves obligacions de recaptació dels recàrrecs legalment exigibles a favor del Consorci de Compensació d'Assegurances.

13. L'incompliment del deure de veracitat informativa deguda als seus socis, mutualistes, assegurats o al públic en general, així com la realització de qualsevol acte o operació amb incompliment de les normes reguladores de la publicitat i el deure d'informació de les entitats asseguradores o reasseguradores.

14. La manca de substitució, de conformitat amb el que preveu l'article 38.3, d'aquells en qui concorri causa d'incapacitat o prohibició, així com la manca de remissió a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions de la informació necessària per a l'avaluació de les exigències d'honorabilitat i aptitud, i la seva remissió incompleta o la manca de veracitat en la informació remesa.

15. L'incompliment per part de l'entitat asseguradora de les normes imperatives de la legislació específica sobre contracte d'assegurança, quan durant els dos anys anteriors a la seva comissió s'hagin desatès més de deu requeriments de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en el termini concedit a aquest efecte, per haver-se entès fundades les queixes i reclamacions plantejades en el procediment de protecció administrativa dels clients de serveis financers, quan no sigui considerat com a infracció molt greu.

16. La realització d'actes o operacions amb incompliment de les normes sobre transparència de mercat i protecció dels drets dels usuaris en l'àmbit de les assegurances,

sempre que això no suposi la comissió d'una infracció molt greu de conformitat amb el que preveu l'article anterior, llevat que tingui caràcter ocasional o aïllat.

17. Les conductes discriminatòries per raó de sexe contra els prenedors, assegurats, beneficiaris o tercers perjudicats, quan hagin estat així declarades per sentència judicial, d'acord amb la normativa sobre la igualtat efectiva d'homes i dones.

18. L'absència o el mal funcionament dels departaments o serveis d'atenció al client, una vegada, transcorregut el termini concedit a aquest efecte per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, no s'hagi procedit a esmenar les deficiències detectades per aquesta.

19. L'incompliment de l'obligació de subministrar a l'òrgan competent la informació a què es refereix la legislació reguladora del registre de contractes d'assegurances de cobertura de mort, així com la manca de veracitat de la informació remesa.

20. L'incompliment de les mesures de control especial quan no sigui considerat molt greu.

21. La manca de remissió per part de les entitats asseguradores que operin en el ram 8 de l'annex A).a): Incendi i elements naturals, de la informació a subministrar als efectes de la liquidació i recaptació de les taxes pel manteniment del servei de prevenció i extinció d'incendis o de les contribucions especials per l'establiment o ampliació del servei de prevenció i extinció d'incendis, en compliment de l'obligació establerta per la disposició addicional catorzena.

22. La manca de remissió de la informació a què es refereix l'article 2.2 del text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre, i les seves normes de desplegament, així com la manca de veracitat de la informació remesa quan amb això es dificulti el control del compliment efectiu de l'obligació d'assegurament o la identificació de l'entitat asseguradora que ha d'assumir els danys i perjudicis ocasionats en un accident de circulació.

23. L'incompliment del deure de presentar l'oferta motivada o donar la resposta motivada a què es refereixen els articles 7 i 22.3 del text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre, quan aquesta conducta tingui caràcter reincident.

Article 196. *Infraccions lleus.*

Tenen la consideració d'infraccions lleus:

1. L'incompliment de l'obligació de disposar dels fons propis admissibles per cobrir el capital de solvència obligatori quan d'aquest incompliment es derivi una desviació inferior al 10 per cent.

2. L'incompliment de les normes relatives a la valoració d'actius i passius, incloses les provisions tècniques, de manera que es produeixi una desviació en el càlcul dels fons propis admissibles per cobrir el capital de solvència obligatori inferior al 10 per cent.

3. L'incompliment de les normes relatives al càlcul del capital de solvència obligatori quan d'aquest incompliment es derivi una desviació inferior al 10 per cent.

4. La remissió fora de termini de totes les dades o els documents que s'hagin de subministrar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, o la seva manca de veracitat quan no constitueixi una infracció greu o molt greu. En particular, la remissió, fora dels terminis i la forma determinats per reglament, de la documentació i informació necessàries per permetre l'administració actualitzada del registre administratiu regulat a l'article 40.

5. L'incompliment per part de l'entitat asseguradora de les normes imperatives de la legislació específica sobre contracte d'assegurança, si no atén en el termini d'un mes el requeriment que a aquest efecte li formuli la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions quan entengui fundades les queixes i reclamacions plantejades en el procediment de protecció administrativa dels clients de serveis financers.

6. Deixar de tenir una participació significativa incomplint el que disposa l'article 85.

7. Presentar de manera incompleta o inexacta els estats financers de comunicació obligada a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

8. L'incompliment dels acords o les resolucions de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, quan no constitueixi una infracció greu.

9. La realització d'actes o operacions que siguin contraris a les normes sobre transparència de mercat i protecció dels drets dels usuaris en l'àmbit de les assegurances, quan no constitueixin infracció greu o molt greu d'acord amb el que disposen els dos articles anteriors.

10. L'incompliment del deure de presentar l'oferta motivada o donar la resposta motivada a què es refereixen els articles 7 i 22.3 del text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre, quan no constitueixi una infracció greu.

11. L'incompliment de la decisió emesa pel defensor del client d'una entitat asseguradora quan sigui favorable a la reclamació plantejada per un prenedor d'assegurança, assegurat, beneficiari o tercer perjudicat.

12. Ingressar fora de termini els recàrrecs recaptats a favor del Consorci de Compensació d'Assegurances.

13. En general, els incompliments de preceptes d'obligada observança per a les entitats asseguradores compresos en normes amb rang de llei de supervisió de les assegurances privades, sempre que no constitueixin una infracció greu o molt greu. A aquests efectes s'entenen per normes de supervisió de les assegurances privades, les compreses en aquesta llei i en les seves disposicions reglamentàries de desplegament i, en general, les que figurin en normes que continguin preceptes d'obligada observança referits a l'àmbit objectiu d'aquesta llei.

Article 197. *Prescripció d'infraccions.*

1. Les infraccions molt greus prescriuen als cinc anys, les greus, als quatre i les lleus, als dos anys.

2. El termini de prescripció de les infraccions es comença a comptar des del dia en què la infracció s'ha comès. En les infraccions derivades d'una activitat continuada, la data inicial del còmput és la de finalització de l'activitat o la de l'últim acte amb què la infracció es consuma.

3. Interromp la prescripció la iniciació del procediment sancionador amb coneixement de l'interessat, i es reprèn si l'expedient sancionador està paralitzat més de dos mesos per causa no imputable al presumpte responsable.

També interromp la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment d'inspecció en què es posi de manifest la comissió de la infracció i es reprèn una vegada dictada la resolució que posi fi al procediment esmentat.

CAPÍTOL II

Sancions

Article 198. *Sancions administratives a les entitats per infraccions molt greus.*

Per la comissió d'infraccions molt greus s'imposa a l'entitat infractora una o diverses de les sancions següents:

- a) Revocació de l'autorització administrativa.
- b) Suspensió de l'autorització administrativa per operar en un o diversos rams en els quals estigui autoritzada l'entitat asseguradora o per operar en una o diverses de les activitats en les quals estigui autoritzada l'entitat reasseguradora, per un període no superior a deu anys ni inferior a cinc.
- c) Multa per un import màxim de l'1 per cent del seu volum de negoci i superior a 240.001 euros. A aquests efectes, s'entén per volum de negoci les primes periodificades,

enteses com les primes meritades corregides amb la variació de la provisió per a primes no consumides, en l'últim exercici econòmic tancat amb anterioritat a la comissió de la infracció. Per a aquelles entitats que operin en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de serveis, aquesta xifra es refereix al volum de negoci a Espanya.

Aquesta sanció es pot imposar simultàniament amb les sancions previstes a les lletres a), b) i d).

d) Amonestació pública amb publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Aquesta sanció es pot imposar simultàniament amb les sancions previstes a les lletres a), b) i c).

Article 199. Sancions administratives a les entitats per infraccions greus.

Per la comissió d'infraccions greus s'imposa a l'entitat infractora una o diverses de les sancions següents:

a) Suspensió de l'autorització administrativa per operar en un o diversos rams en els quals estigui autoritzada l'entitat asseguradora o per operar en una o diverses de les activitats en les quals estigui autoritzada l'entitat reasseguradora, per un període de fins a cinc anys.

b) Multa per un import màxim de 240.000 euros i superior a 60.000 euros.

Aquesta sanció es pot imposar simultàniament amb les sancions previstes a les lletres a) i c).

c) Amonestació pública amb publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Aquesta sanció es pot imposar simultàniament amb les sancions previstes a les lletres a) i b).

Article 200. Sancions administratives a les entitats per infraccions lleus.

Per la comissió d'infraccions lleus s'imposa a l'entitat infractora una o diverses de les sancions següents:

a) Multa per un import màxim de 60.000 euros.

b) Amonestació privada.

Article 201. Responsabilitat en cas de fusió, cessió global d'actiu i passiu o escissió.

En el cas d'entitats extingides per fusió, cessió global d'actiu i passiu o escissió, la responsabilitat administrativa d'aquestes per les sancions de multa en l'àmbit de la supervisió de les assegurances privades és exigible a l'entitat absorbent o de nova creació, tenint en compte, per al cas de l'escissió, el percentatge del patrimoni adquirit.

Article 202. Sancions per infraccions molt greus comeses per partícips, liquidadors, pels qui, sota qualsevol títol, exerceixin la direcció efectiva i pels qui exerceixin les funcions que integren el sistema de govern.

Per la comissió d'infraccions molt greus, es poden imposar una o diverses de les sancions següents, a cada subjecte infractor:

a) Separació del càrrec, amb inhabilitació per exercir càrrecs d'administració, direcció, liquidació i exercici de les funcions previstes a l'article 66 en qualsevol entitat asseguradora o reasseguradora, per un termini màxim de deu anys.

b) Suspensió temporal en l'exercici del càrrec per un termini no inferior a un any ni superior a cinc anys.

c) Multa per un import màxim de 500.000 euros i superior a 150.000 euros. Aquesta sanció es pot imposar simultàniament amb les sancions previstes a les lletres a) i b).

d) Amonestació pública amb publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat». Aquesta sanció es pot imposar simultàniament amb les sancions previstes a les lletres a), b) i c).

Article 203. Sancions per infraccions greus comeses per partícips, liquidadors, pels qui, sota qualsevol títol, exerceixin la direcció efectiva i pels qui exerceixin les funcions que integren el sistema de govern.

Per la comissió d'infraccions greus es poden imposar una o diverses de les sancions següents, a cada subjecte infractor:

- a) Suspensió temporal en l'exercici del càrrec per un termini no superior a un any.
- b) Multa per un import màxim de 150.000 euros i superior a 30.000 euros. Aquesta sanció es pot imposar simultàniament amb la sanció prevista a la lletra a).
- c) Amonestació pública amb publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat». Aquesta sanció es pot imposar simultàniament amb les sancions previstes a les lletres a) i b).

Article 204. Sancions per infraccions lleus comeses per partícips, liquidadors, pels qui, sota qualsevol títol, exerceixin la direcció efectiva i pels qui exerceixin les funcions que integren el sistema de govern.

Per la comissió d'infraccions lleus, es poden imposar una o diverses de les sancions següents, a cada subjecte infractor:

- a) Multa per un import màxim de 30.000 euros.
- b) Amonestació privada.

Article 205. Criteris de graduació de les sancions.

1. En la imposició de sancions s'han de tenir en compte els factors d'agreujament o atenuació que hi puguin concórrer.
2. Es consideren agreujants o atenuants, segons els casos, les circumstàncies següents:

- a) La naturalesa i el nombre de fets constitutius de la infracció, així com el grau d'intencionalitat en la seva comissió.
- b) La gravetat del perill creat o dels perjudicis causats.
- c) Els guanys obtinguts, si s'escau, com a conseqüència dels actes o omissions constitutius de la infracció.
- d) La conducta desenvolupada amb anterioritat pel subjecte infractor en relació amb la comissió d'infraccions de la mateixa naturalesa, previstes als articles 194, 195 i 196, que no hagin prescrit i hagin estat declarades per resolució ferma.
- e) El grau de responsabilitat en els fets que concorri en l'infractor.
- f) La rellevància del lloc ocupat o de les funcions exercides pel responsable en l'estructura organitzativa de l'entitat.
- g) Les conseqüències desfavorables dels fets per al sector assegurador, el sistema financer o l'economia nacional.
- h) Haver procedit voluntàriament a la reparació dels danys o perjudicis causats.
- i) La dimensió de l'entitat infractora mesurada en funció de l'import total del seu balanç, i el volum de negoci, mesurat en funció de l'import del seu volum de primes en l'últim exercici econòmic acabat amb anterioritat a la comissió de la infracció.
- j) Les conseqüències que la quantia de la sanció a imposar puguin tenir en la continuïtat o viabilitat de l'entitat infractora.
- k) En el cas d'insuficiència del capital de solvència obligatori o del capital mínim obligatori, les dificultats objectives que puguin haver concorregut per assolir o mantenir el nivell legalment exigít.
- l) Les remuneracions obtingudes pel subjecte infractor en l'exercici del seu càrrec, així com la seva situació econòmica i altres circumstàncies personals.
- m) El nivell de cooperació dels subjectes infractors en la clarificació i tramitació dels expedients sancionadors.

3. Les circumstàncies agreujants o atenuants de les infraccions s'apliquen per cada subjecte infractor i per cada infracció comesa, i es poden considerar molt qualificades en atenció a la seva rellevància especial.

4. Les sancions a imposar es divideixen en tres graus, mínim, mitjà i màxim. Cada grau comprèn el resultat de dividir l'import màxim del temps o de la quantia pecuniària prevista en la sanció a imposar en tres trams. Atenent la concurrència o no de circumstàncies atenuants o agreujants, la sanció s'ha de fixar segons les regles següents:

a) Quan en les infraccions molt greus concorrin més de dues circumstàncies d'agreujament i, almenys, dues siguin molt qualificades, s'imposa la sanció prevista a l'article 198.a) i, si s'escau, a l'article 202.a). Per a la graduació en aquesta última cal atènyer-se a la concurrència d'altres circumstàncies diferents a les dues d'agreujament molt qualificades determinants de la imposició d'aquesta sanció.

b) Quan en les infraccions molt greus i greus concorrin circumstàncies d'agreujament i, almenys, una sigui molt qualificada, s'imposen les sancions previstes a l'article 198.b) o article 199.a) i, si s'escau, les de l'article 202.b) o 203.a), respectivament, sempre que en les infraccions molt greus no concorrin les circumstàncies determinants de l'aplicació del que disposa la lletra a) anterior. A més, per a la graduació de la sanció cal atènyer-se, en tots els casos i d'acord amb els criteris de l'apartat 2, a la concurrència d'altres circumstàncies diferents a la d'agreujament molt qualificada determinant de la imposició d'aquestes sancions.

c) Quan concorrin circumstàncies d'agreujament i atenuació per a una mateixa infracció, es compensen racionalment per a la determinació de la sanció, es gradua el valor d'unes i altres, i s'apliquen al que resulti els criteris següents:

1r Quan concorri una sola circumstància d'agreujament, la sanció s'imposa en el grau mitjà.

2n Quan concorrin diverses circumstàncies d'agreujament, o una sola molt qualificada, la sanció s'imposa en el grau màxim.

d) Quan no concorrin circumstàncies d'atenuació ni d'agreujament, o aquestes quedin compensades, s'imposa la sanció en el grau mínim.

e) Amb caràcter general, dins dels límits de cada grau, la quantia de la sanció se situa en la meitat del grau que li correspongui, i en cas contrari s'ha de motivar, i tenint en compte que, si concorren circumstàncies d'atenuació, la sanció a aplicar és el resultat de multiplicar l'import de la meitat del grau per 0,5 tantes vegades com circumstàncies d'atenuació concorrin. Si una circumstància d'atenuació és considerada molt qualificada s'ha de computar com si es tractés de dues circumstàncies d'atenuació que no tenen aquesta consideració.

f) Quan s'imposin simultàniament diverses sancions per una mateixa infracció, les circumstàncies agreujants o atenuants existents s'apliquen per a la graduació de totes les sancions corresponents a aquesta infracció.

Article 206. *Mesures inherents a la imposició de sancions administratives.*

1. L'òrgan que imposi la sanció pot exigir a l'infractor el cessament de la conducta i la reposició al seu estat originari de la situació alterada per ell en el termini que a aquest efecte s'estipuli.

2. Així mateix, en el supòsit que, pel nombre i la classe de les persones afectades per les sancions de separació o suspensió, sigui necessari per assegurar la continuïtat en l'administració i direcció de l'entitat, l'òrgan que imposi la sanció pot disposar el nomenament, amb caràcter provisional, d'un o més administradors o dels membres que es requereixin per tal que l'òrgan col·legiat d'administració pugui adoptar acords, i ha d'assenyalar les seves funcions en tots dos casos. El nomenament dels administradors provisionals es regeix pel que disposen les normes generals d'aquesta Llei i han d'exercir els seus càrrecs fins que l'òrgan competent de l'entitat, que ha de ser convocat de manera

immediata, proveeixi els nomenaments corresponents i els designats prenguin possessió o, si s'escau, fins que transcorri el termini de separació o suspensió.

3. La imposició de les sancions, llevat de la consistent en amonestació privada, s'ha de fer constar en el registre administratiu d'entitats asseguradores i reasseguradores i en el dels alts càrrecs d'entitats asseguradores i reasseguradores i, una vegada siguin executives, han de ser objecte de comunicació a la immediata junta o assemblea general que se celebri amb posterioritat.

Les sancions de separació del càrrec i suspensió, una vegada siguin executives, s'han de fer constar, a més, en el Registre Mercantil i, si s'escau, en el Registre de cooperatives.

4. Igualment, les sancions, llevat de la consistent en amonestació privada, una vegada siguin executives, s'han de comunicar a la Comissió Nacional del Mercat de Valors i al Banc d'Espanya.

5. La cancel·lació dels antecedents per sancions en el registre administratiu es pot efectuar d'ofici o a instància dels interessats, sempre que hagi transcorregut, sense haver estat sancionat de nou, el termini d'un any per a les sancions per infraccions lleus, tres anys per a les sancions per infraccions greus i cinc anys per a les sancions per infraccions molt greus. Aquest termini compta des de l'endemà del dia en què hagi quedat complerta la sanció.

Article 207. *Concurrència de procediments administratius i processos penals.*

L'exercici de la potestat sancionadora és independent de l'eventual concurrència de delictes o faltes de naturalesa penal. No obstant això, quan es consideri que els fets poden ser constitutius de delicte s'han de posar en coneixement de l'autoritat judicial o del Ministeri Fiscal i queda suspès el procediment administratiu sancionador fins que es dicti un pronunciament judicial ferm. També s'ha d'acordar la suspensió del procediment administratiu sancionador fins que es dicti un pronunciament judicial ferm quan es tingui coneixement que s'està tramitant un procés penal pels mateixos fets o per altres la separació dels quals dels sancionables d'acord amb aquesta Llei sigui racionalment impossible.

No cal imposar una sanció administrativa quan s'hagi dictat una sanció penal i existeixi identitat de subjecte, fet i fonament. Si pertoca reprendre el procediment administratiu sancionador, la resolució administrativa que es dicti ha de respectar l'apreciació dels fets que contingui el pronunciament judicial.

Article 208. *Exercici d'activitats i ús de denominacions reservades a les entitats asseguradores i reasseguradores.*

1. Les persones o entitats, així com els qui de fet o de dret hi exerceixin càrrecs d'administració o direcció, que realitzin operacions d'assegurança o reassegurança sense tenir l'autorització administrativa preceptiva o que utilitzin les denominacions pròpies de les entitats asseguradores o reasseguradores, sense ser-ho, han de ser sancionades amb una multa per un import de fins a 500.000 euros, a més de donar-se publicitat a la conducta constitutiva de la infracció. Si, requerides perquè cessin immediatament en la realització d'activitats o en la utilització de les denominacions, continuessin realitzant-les o utilitzant-les, han de ser sancionades amb una multa per un import de fins a 1.000.000 d'euros, que pot ser reiterada en ocasió de requeriments posteriors.

2. És competent per imposar les sancions i per formular els requeriments que regula l'apartat anterior el director general d'Assegurances i Fons de Pensions. Els requeriments s'han de formular amb l'audiència prèvia de la persona o entitat afectada i les multes s'han d'imposar d'acord amb el procediment aplicable per a la imposició de les sancions a les entitats asseguradores o reasseguradores.

3. El que disposa aquest article s'entén sense perjudici de les altres responsabilitats, fins i tot d'ordre penal, que puguin ser exigibles.

Article 209. *Prescripció de les sancions.*

1. Les sancions per infraccions molt greus prescriuen al cap de cinc anys, les sancions per infraccions greus, al cap de quatre i les sancions per infraccions lleus prescriuen al cap de dos anys.
2. El termini de prescripció de les sancions començarà a comptar des de l'endemà del dia en què adquireixi fermesa la resolució per la qual s'imposa la sanció o, si s'escau, des del trencament de la sanció imposada, si aquesta s'ha començat a complir.
3. Interromp la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, de l'execució de la sanció, i es reprèn el termini si l'execució esmentada està paralitzada durant més de tres mesos per causa no imputable a l'infractor.

CAPÍTOL III

Procediment sancionador

Article 210. *Regulació del procediment sancionador.*

1. El procediment sancionador es regula:
 - a) Per les normes especials establertes en aquesta Llei i la normativa reglamentària dictada en el seu desplegament.
 - b) Si no n'hi ha, cal atènyer-se al que preveuen el Reial decret 2119/1993, de 3 de desembre, sobre procediment sancionador aplicable als subjectes que actuen en els mercats financers, i el Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora. Així mateix, és d'aplicació supletòria el títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.
2. S'ha de regular per reglament un procediment simplificat quan es tracti d'infraccions lleus o, fins i tot si són greus, quan els fets estiguin clarament determinats perquè s'han provat en altres actuacions sancionadores o consignat en actes de la Inspecció d'Assegurances, perquè han estat reconeguts o declarats pels mateixos interessats, perquè consten en registres administratius o per altres circumstàncies justificades.

Article 211. *Denúncia pública.*

Mitjançant la denúncia pública es poden posar en coneixement de l'Administració fets o situacions que puguin ser constitutius d'infraccions de normes de supervisió de les assegurances privades.

Un cop rebuda una denúncia, s'ha de remetre a l'òrgan competent per efectuar les actuacions que puguin escaure. Aquest òrgan pot acordar l'arxivament de la denúncia quan es consideri infundada o quan no es concretin o identifiquin suficientment els fets o les persones denunciades. Es poden iniciar les actuacions que procedeixin si existeixen indicis suficients de veracitat en els fets imputats i aquests són desconeguts per a l'Administració. En aquest cas, la denúncia no ha de formar part de l'expedient administratiu.

No es considera el denunciant interessat en les actuacions administratives que s'iniciïn com a conseqüència de la denúncia ni se l'ha d'informar del seu resultat. Tampoc està legitimat per interposar recursos o reclamacions en relació amb els resultats de les actuacions esmentades.

Article 212. *Competències administratives.*

1. L'inici dels procediments sancionadors correspon al director general d'Assegurances i Fons de Pensions, qui ha de designar com a instructor un funcionari destinat a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

2. La resolució dels procediments sancionadors per infraccions greus i lleus correspon al director general d'Assegurances i Fons de Pensions.

En el cas d'infraccions molt greus, la resolució correspon al ministre d'Economia i Competitivitat, a proposta de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

3. L'execució de les sancions correspon a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

Article 213. *Terminis.*

1. El termini per resoldre i notificar la resolució en el procediment sancionador és d'un any a comptar des de l'adopció de l'acord d'iniciació. En cas que se segueixi el procediment simplificat el termini per resoldre i notificar la resolució és de sis mesos.

2. Tant el termini per dictar resolució com els terminis per a la realització dels tràmits que preveu aquest capítol es poden ampliar segons el que preveuen els articles 42.6 i 49 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i la decisió adoptada s'ha de notificar als interessats.

Disposició addicional primera. *Règim aplicable als estats de l'Espai Econòmic Europeu que no formin part de la Unió Europea.*

Les disposicions d'aquesta Llei que fan referència als estats membres de la Unió Europea, a les entitats asseguradores i reasseguradores que hi estan domiciliades o a l'activitat que hi fan les entitats asseguradores i reasseguradores espanyoles també són aplicables als estats part de l'Acord de l'Espai Econòmic Europeu que no són membres de la Unió Europea, a les entitats asseguradores i reasseguradores que hi estan domiciliades i a l'activitat de les entitats asseguradores i reasseguradores espanyoles en aquests estats.

Disposició addicional segona. *Establiment i informació sobre assegurances obligatòries.*

1. Es pot exigir als qui exerceixin determinades activitats que presentin un risc directe i concret per a la salut o per a la seguretat de les persones, inclosa la seguretat financera, la subscripció d'una assegurança o una altra garantia equivalent que cobreixi els danys i perjudicis que puguin provocar i dels quals siguin responsables.

La garantia exigida ha de ser proporcionada a la naturalesa i l'abast del risc cobert.

2. L'obligació de subscripció d'assegurances s'ha d'establir mitjançant normes amb rang de llei que han de disposar d'un informe preceptiu de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, o de l'òrgan competent de les comunitats autònomes, per tal que puguin formular observacions en matèria de tècnica asseguradora.

La realització d'activitats sense tenir l'assegurança obligatòria corresponent és constitutiu d'infracció administrativa molt greu, llevat del que disposa la seva normativa específica.

És subjecte infractor la persona física o jurídica que estigui obligada a subscriure l'assegurança, i pot ser sancionat amb una multa de 1.000 a 20.000 euros.

La instrucció i resolució del procediment sancionador correspon a l'Administració pública competent per raó de la matèria la regulació de la qual imposa la subscripció de l'assegurança obligatòria.

3. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de comunicar a la Comissió Europea, d'acord amb el registre que es desenvolupi per reglament i que ha de gestionar el Consorci de Compensació d'Assegurances, les assegurances obligatòries existents a Espanya, amb indicació de les disposicions específiques que regulen l'assegurança obligatòria.

4. A aquest efecte els òrgans competents de les comunitats autònomes han de comunicar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, en el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les assegurances obligatòries existents en la seva comunitat respectiva, i en el termini d'un mes des de la seva aprovació, les

assegurances obligatòries que s'estableixin amb posterioritat, amb indicació de les especificacions de l'apartat anterior.

Disposició addicional tercera. *Validesa de l'autorització administrativa a tota la Unió Europea.*

L'autorització administrativa concedida a les entitats asseguradores i reasseguradores espanyoles a l'empara de la legislació anterior a aquesta Llei, quan s'estengui a tot el territori espanyol, és vàlida a tota la Unió Europea en els termes del que disposa l'article 21, excepte en el cas de les mutualitats de previsió social que no estiguin autoritzades a operar per rams d'assegurança i de les entitats asseguradores acollides al règim especial de solvència.

Disposició addicional quarta. *Validesa de les autoritzacions d'ampliació de prestacions concedides a mutualitats de previsió social.*

Les mutualitats de previsió social que amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei hagin obtingut l'autorització administrativa per a l'ampliació de prestacions però compleixin els requisits per acollir-se al règim especial de solvència poden continuar operant per rams.

Disposició addicional cinquena. *Informació a la Comissió Europea i a l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació sobre dificultats de les entitats asseguradores o reasseguradores espanyoles.*

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'informar la Comissió Europea i l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació de les dificultats de caràcter general que trobin les entitats asseguradores o reasseguradores espanyoles per establir-se i exercir la seva activitat en un tercer país.

Disposició addicional sisena. *Entitats amb comesa especial.*

Les entitats amb comesa especial domiciliades a Espanya que compleixin les condicions establertes a la normativa específica que els sigui aplicable, poden sol·licitar a Espanya una autorització administrativa per a l'exercici de les seves activitats, que ha d'atorgar el ministre d'Economia i Competitivitat de conformitat amb el procediment que es determini per reglament, tenint en compte la normativa de la Unió Europea d'aplicació directa. El termini màxim per resoldre i notificar la resolució és de sis mesos. Si, un cop transcorregut aquest termini, no s'ha notificat una resolució expressa, la sol·licitud s'entén desestimada.

Disposició addicional setena. *Revisió dels imports expressats en euros.*

Els imports expressats en euros als articles 11 i 78 s'han de revisar cada cinc anys, i es modifica el seu import inicial en euros en el canvi percentual dels índexs harmonitzats de preus del consum de tots els estats membres de la Unió Europea d'acord amb el que publica Eurostat, a partir del 31 de desembre de 2015 fins a la data de la revisió, arrodonits a l'alça a un múltiple de 100.000 euros. Si el canvi percentual des de la revisió prèvia és inferior al cinc per cent, no s'ha d'efectuar cap revisió dels imports.

Els imports revisats han de ser publicats per la Comissió Europea en el «Diari Oficial de la Unió Europea» i s'han d'aplicar en el termini de dotze mesos a partir de la publicació esmentada.

Per facilitar-ne el coneixement i l'aplicació, les actualitzacions esmentades s'han de fer públiques, igualment, mitjançant una resolució de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

Disposició addicional vuitena. *Obligacions dels auditors de comptes de les entitats asseguradores i reasseguradores.*

Els auditors de comptes de les entitats asseguradores o reasseguradores tenen l'obligació de comunicar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, en el termini establert a la normativa reguladora d'auditoria de comptes, qualsevol fet o decisió sobre una entitat asseguradora o reasseguradora del qual hagin tingut coneixement en l'exercici de la seva funció d'auditoria practicada a aquesta entitat o a una altra entitat amb la qual l'entitat asseguradora o reasseguradora esmentada tingui un vincle estret resultant d'una relació de control, quan aquest fet o decisió pugui:

- a) constituir una violació greu de la normativa de supervisió de les assegurances privades;
- b) perjudicar la continuïtat de l'exercici de l'activitat de l'entitat asseguradora o reasseguradora;
- c) implicar l'abstenció de l'opinió de l'auditor de comptes, o una opinió desfavorable o amb excepcions, o impedir l'emissió de l'informe d'auditoria;
- d) suposar un incompliment respecte al capital de solvència obligatori; o
- e) suposar un incompliment respecte al capital mínim obligatori.

Disposició addicional novena. *Actuaris d'assegurances.*

Els actuaris d'assegurances poden exercir, en tot cas, la funció actuarial a què es refereix l'article 66.5 i el seu desplegament reglamentari.

En qualsevol cas són actuaris els que hagin obtingut un títol superior universitari de caràcter avançat i especialitzat en ciències actuàries i financeres.

Disposició addicional desena. *Pèrits d'assegurances, comissaris d'avaries i liquidadors d'avaries.*

Són pèrits d'assegurances els qui dictaminen sobre les causes del sinistre, la valoració dels danys i les altres circumstàncies que influeixen en la determinació de la indemnització derivada d'un contracte d'assegurança i formulen la proposta d'import líquid de la indemnització.

Són comissaris i liquidadors d'avaries els qui desenvolupen les funcions que els atribueix la Llei 14/2014, de 24 de juliol, de navegació marítima.

Els pèrits d'assegurances, comissaris d'avaries i liquidadors d'avaries que intervinguin en el procediment de taxació pericial contradictòria han de tenir coneixement tècnic suficient de la legislació sobre contracte d'assegurança i, si es tracta de professions regulades, han d'estar en possessió de titulació en la matèria sobre la qual s'ha de dictaminar, amb l'abast que s'estableixi per reglament.

Disposició addicional onzena. *Concerts d'entitats asseguradores amb organismes de l'Administració de la Seguretat Social.*

Sense perjudici del que estableixen els articles 77 i 199 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, i aquesta Llei, les normes de supervisió de les assegurances privades són aplicables a les garanties financeres, bases tècniques i tarifes de primes que corresponguin a les obligacions que assumeixin les entitats asseguradores en virtut dels concerts que, si s'escau i amb l'informe previ de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o òrgan competent de les comunitats autònomes, estableixin amb organismes de l'Administració de la Seguretat Social, o amb entitats de dret públic que tinguin encomanada, de conformitat amb la seva legislació específica, la gestió d'alguns dels règims especials de la Seguretat Social.

Els models de pòlisses d'assegurances establerts en virtut dels concerts a què es refereix el paràgraf anterior han d'estar a disposició de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o òrgans competents de les comunitats autònomes.

Disposició addicional dotzena. *Comunicacions entre supervisors en matèria de sancions.*

En cas que el Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència o la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions iniciïn un procediment sancionador a una entitat financera sotmesa al control d'un altre dels supervisors, ha de comunicar aquesta circumstància al supervisor corresponent, el qual pot sol·licitar la informació que consideri rellevant als efectes de les seves competències de supervisió.

Disposició addicional tretzena. *Assegurança de caució a favor d'administracions públiques.*

El contracte d'assegurança de caució subscrit amb una entitat asseguradora autoritzada per operar en el ram de caució és admissible com a forma de garantia davant les administracions públiques en tots els supòsits que la legislació vigent exigeixi o permeti a les entitats de crèdit o als establiments financers de crèdit constituir garanties davant les administracions esmentades. Són requisits perquè el contracte d'assegurança de caució pugui servir com a forma de garantia davant les administracions públiques els següents:

- a) Té la condició de prenedor de l'assegurança qui hagi de prestar la garantia davant l'Administració pública i la d'assegurat l'Administració esmentada.
- b) La manca de pagament de la prima, sigui única, primera o següents, no dóna dret a l'assegurador a resoldre el contracte, ni aquest queda extingit, ni la cobertura de l'assegurador suspesa ni aquest alliberat de la seva obligació en cas que es produeixi el sinistre consistent en el concurs de les circumstàncies en virtut de les quals hagi de fer efectiva la garantia.
- c) L'assegurador no pot oposar a l'assegurat les excepcions que li puguin correspondre contra el prenedor de l'assegurança.
- d) La pòlissa en què es formalitzi el contracte d'assegurança de caució s'ha d'ajustar al model aprovat per ordre del ministre d'Economia i Competitivitat.

Disposició addicional catorzena. *Obligacions addicionals d'informació de les entitats asseguradores que operen en el ram d'incendi i elements naturals.*

1. Les entitats asseguradores que operin en el ram 8 (Incendi i elements naturals), previst a l'annex A).a) d'aquesta Llei, han de remetre al Consorci de Compensació d'Assegurances, amb la periodicitat i mitjançant el procediment que es determini per mitjà d'una resolució de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, la informació següent:

a) Dades identificadores de l'entitat asseguradora: denominació social, domicili i clau administrativa amb la qual figura inscrita en el Registre administratiu d'entitats asseguradores i reasseguradores.

b) Primes cobrades en l'exercici per contractes d'assegurança d'incendis, distribuïdes per termes municipals en funció dels riscos assumits per béns situats a cadascun.

A aquests efectes, les primes a considerar són el 100 per 100 de les corresponents a l'assegurança d'incendi i el 50 per 100 de les corresponents a les assegurances multiriscos que incloguin el risc d'incendis.

En cas d'existència de coassegurança l'obligació recau en cada entitat coasseguradora en funció de la seva quota de participació.

2. Aquesta obligació és aplicable tant a les entitats asseguradores espanyoles com a les domiciliades en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu que exerceixin la seva activitat a Espanya en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis.

La informació és objecte de tractament automatitzat.

3. El Consorci de Compensació d'Assegurances ha de facilitar, a sol·licitud dels òrgans competents per a la liquidació i recaptació de les taxes pel manteniment del servei

de prevenció i extinció d'incendis i de les contribucions especials per l'establiment o ampliació del servei d'extinció d'incendis, informació desglossada per termes municipals i entitats asseguradores, de manera que es pugui determinar el percentatge que el volum de primes de l'assegurança d'incendis d'una entitat asseguradora representa sobre la suma del volum de primes de totes les entitats asseguradores que cobreixen el risc d'incendis de béns situats en un municipi.

La informació anterior s'ha de subministrar directament o a través de la Federació Espanyola de Municipis i Províncies en els terminis i mitjançant el procediment que determini la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions. A aquests efectes, el Consorci de Compensació d'Assegurances i la Federació Espanyola de Municipis i Províncies poden subscriure els acords de col·laboració que siguin necessaris.

Igualment, el Consorci de Compensació d'Assegurances ha de subministrar la informació a la «Gestora de Concerts per a la Contribució als Serveis d'Extinció d'Incendis AIE», com a organització més representativa de les entitats asseguradores per a la subscripció dels convenis de col·laboració per al compliment de les obligacions tributàries.

4. L'obligació prevista a l'apartat 1 té la consideració de norma d'ordenació i supervisió de les assegurances privades i el seu incompliment constitueix una infracció administrativa d'acord amb el que disposa aquesta Llei.

El Consorci de Compensació d'Assegurances ha de remetre a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions una relació de les entitats asseguradores que, tot i estar autoritzades per operar en el ram esmentat, no hagin remès la informació a què es refereix l'apartat 1. Així mateix, el Consorci de Compensació d'Assegurances ha de comunicar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions les incidències significatives que es puguin produir en el compliment d'aquesta obligació.

Sense perjudici de les infraccions administratives derivades de l'incompliment de l'obligació i a la vista de les comunicacions del Consorci de Compensació d'Assegurances, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot formular requeriments a les entitats asseguradores o exigir la realització d'auditories informàtiques, o l'aplicació d'altres mesures conduents a garantir la veracitat de la informació subministrada.

5. El format del fitxer de dades per a la remissió de la informació de primes cobrades per les entitats asseguradores s'ha d'establir per mitjà d'una resolució de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

Disposició addicional quinzena. *Bases tècniques i calibratge dels riscos de l'assegurança de decessos.*

S'ha de determinar per reglament el règim simplificat aplicable a les assegurances de decessos, a escala de bases tècniques, provisions i capital de solvència obligatori, en funció dels riscos específics d'aquest tipus d'assegurances.

Disposició addicional setzena. *Introducció progressiva de les autoritzacions establertes per aquesta Llei i altres mesures d'adaptació a Solvència II.*

1. A partir de la publicació d'aquesta Llei, les entitats asseguradores i reasseguradores poden presentar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions les sol·licituds d'aprovació relatives a un model intern complet o parcial, de conformitat amb l'article 75.1.b), o a un model intern de grup, de conformitat amb els articles 146 i 147, i és competència del ministre d'Economia i Competitivitat la decisió sobre aquestes autoritzacions.

2. Així mateix, a partir d'aquesta data, les entitats asseguradores i reasseguradores poden sol·licitar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions autorització per als aspectes següents:

- a) Els fons propis complementaris a què es refereix l'article 71.
- b) La classificació dels elements de fons propis a què es refereix l'article 72.
- c) La utilització de paràmetres específics a què es refereix l'article 75.1 a).

d) La creació d'entitats amb comesa especial de conformitat amb la disposició addicional sisena.

e) Els fons propis complementaris d'una societat de cartera d'assegurances intermèdia de conformitat amb el que es disposi per reglament.

f) L'ús del submòdul de risc de renda variable basat en la durada regulat per reglament.

g) L'ús de l'ajust per casament de l'estructura temporal pertinent de tipus d'interès sense risc de conformitat amb l'article 69.5.

h) L'ús de la mesura transitòria sobre els tipus d'interès sense risc a què es refereix la disposició final divuitena.

i) L'ús de la mesura transitòria sobre les provisions tècniques a què es refereix la disposició final dinovena.

3. A partir de l'1 de setembre de 2015, les entitats asseguradores que compleixin el que assenyalava l'article 101 poden sol·licitar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions l'aplicació del règim especial de solvència regulat al capítol VIII del títol III.

4. En relació amb la supervisió a escala de grup de les entitats asseguradores i reasseguradores, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions és competent per:

a) Determinar el nivell i l'àmbit d'aplicació de la supervisió de grup de conformitat amb els articles 133 i 140 a 142.

b) Identificar el supervisor de grup de conformitat amb l'article 134.

c) Establir un col·legi de supervisors de conformitat amb l'article 135.

d) Autoritzar el que disposa l'apartat 2, lletres c), h) i i), a escala de grup, de conformitat amb el que estableixi la normativa de la Unió Europea d'aplicació directa.

e) Decidir la deducció de qualsevol participació en entitats de crèdit, empreses de serveis d'inversió i institucions financeres vinculades, tal com es desplega per reglament.

f) Autoritzar l'elecció del mètode per calcular la solvència de grup de conformitat amb el que es disposi per reglament.

g) Efectuar la valoració sobre l'equivalència, si s'escau, de conformitat amb l'article 154.

h) Autoritzar l'aplicació del règim de gestió centralitzada de riscos, de conformitat amb l'article 150.

i) Determinar els mètodes que garanteixen una supervisió adequada de grups de tercers països no equivalents i determinar el nivell de verificació d'equivalència, de conformitat amb el que es disposa per reglament.

5. Les resolucions que posin fi als procediments tramitats de conformitat amb aquesta disposició no produeixen efectes fins a l'1 de gener de 2016, sempre que s'hagin dictat abans d'aquesta data.

Disposició addicional dissetena. *Obligatorietat de la comunicació a través de mitjans electrònics.*

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot establir mitjançant una circular l'obligatorietat de comunicar-se amb aquesta per mitjans electrònics, en els supòsits que preveu l'article 27.6 de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics.

Disposició addicional divuitena. *Règim de càlcul de les provisions tècniques a efectes comptables.*

Mentre no es modifiqui el Reial decret 1317/2008, de 24 de juliol, pel qual s'aprova el Pla de comptabilitat de les entitats asseguradores, a efectes comptables, continuen sent aplicables els articles que es determinin per reglament del Reial decret 2486/1998, de 20

de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, i de la seva normativa de desplegament.

Disposició addicional dinovena. *Remissions normatives.*

Les referències normatives efectuades en altres disposicions al text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, s'entenen efectuades als preceptes corresponents d'aquesta Llei.

Disposició addicional vintena. *Reassignació de recursos.*

Les obligacions derivades del compliment d'aquesta Llei s'han d'atendre mitjançant la reassignació dels recursos ordinaris del Ministeri d'Economia i Competitivitat sense requerir dotacions addicionals.

Disposició transitòria primera. *Règim de les mútues d'assegurances, mutualitats de previsió social i cooperatives a prima variable.*

Les mútues d'assegurances a prima variable i les mutualitats de previsió social a prima variable que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei estiguin autoritzades per a l'exercici de l'activitat asseguradora d'acord amb el que preveu el text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, així com les mutualitats de previsió social i cooperatives a prima variable que, de conformitat amb el que preveu l'article 69.2 b) del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, hagin estat autoritzades per a l'exercici de l'activitat asseguradora en alguna de les comunitats autònomes en l'àmbit de les seves competències, no poden seguir exercint l'activitat asseguradora amb aquesta forma jurídica.

En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les mútues d'assegurança a prima variable s'han de transformar en mútues d'assegurances a prima fixa, en societats anònimes o bé acordar la seva dissolució i liquidació. Les mutualitats de previsió social i les cooperatives a prima variable es poden transformar addicionalment en mutualitats de previsió social a prima fixa i en cooperatives a prima fixa, respectivament.

Disposició transitòria segona. *Règim transitori d'adaptació a les quanties mínimes de capital social i fons mutual.*

1. Les entitats asseguradores que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei segueixin acollides al règim previst a la disposició addicional sisena del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, poden seguir mantenint el règim esmentat, sempre que tinguin adequadament calculades, comptabilitzades i invertides les provisions tècniques, disposin del capital de solvència obligatori i del capital mínim obligatori legalment exigible i no estiguin incurses en un procediment de mesures de control especial, ni estiguin incurses en causes de dissolució o revocació de l'autorització administrativa.

2. Les entitats que hagin optat pel que disposa l'apartat anterior i deixin de complir algun dels requisits exigits en aquest, han de sotmetre a l'autorització de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions un pla de viabilitat des del moment en què deixin de complir els requisits esmentats. Si la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions autoritza el pla de viabilitat, ha de fixar les condicions i el termini, que no pot ser superior a dos anys, en què les entitats esmentades han d'assolir, en tot cas, el capital social o fons mutual mínims exigits pels articles 33 o 34 d'aquesta Llei, segons que correspongui. L'incompliment del termini previst, en relació amb el pla de viabilitat, és causa de dissolució.

3. Les entitats asseguradores que hagin optat pel que disposa l'apartat 1, poden mantenir l'activitat en els rams en què estiguin autoritzades, però sense ampliar-la a altres rams diferents.

Disposició transitòria tercera. *Procediments administratius en curs.*

Els procediments administratius iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei es regeixen per la normativa anterior.

Disposició transitòria quarta. *Règim transitori en les condicions d'exercici de les mutualitats de previsió social que no hagin obtingut l'autorització administrativa d'ampliació de prestacions.*

1. Des de l'1 de setembre fins al 31 de desembre de 2015, les mutualitats de previsió social que no tinguin autorització per a ampliació de prestacions poden sol·licitar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions acollir-se al règim especial previst a l'article 102 d'aquesta Llei. El termini màxim de vigència d'aquest règim transitori és de tres anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

2. Per acollir-se a aquest règim especial han de presentar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, juntament amb la sol·licitud, un pla d'adaptació al règim general de Solvència II.

Disposició transitòria cinquena. *Règim de determinades operacions d'assegurança efectuades per mutualitats de previsió social a l'empara del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre. Excepció de límits a prestacions en forma de capital.*

1. Les mutualitats de previsió social autoritzades amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei que, sense tenir autorització per a ampliació de prestacions, estiguin efectuant operacions d'assegurança de defensa jurídica o assistència, o prestin ajudes familiars per subvenir a necessitats motivades per fets o actes jurídics que impedeixin temporalment l'exercici de la professió, poden seguir fent aquestes operacions amb caràcter indefinit.

Les cobertures de riscos que es realitzin incomplint el que disposa el paràgraf anterior tenen la consideració d'operacions prohibides d'acord amb el que disposa l'article 5 d'aquesta Llei.

2. Les mutualitats de previsió social que, a l'empara de la legislació anterior a aquesta Llei, estiguin garantint legalment prestacions a les persones en una quantia superior als límits que fixa l'article 44.1 d'aquesta Llei, poden seguir garantint les prestacions que tinguin establertes, però no poden adoptar acords d'augment o revaloració de les prestacions mentre segueixin sent superiors als límits esmentats en el precepte referit, ni incorporar nous mutualistes a aquestes pòlisses o reglaments de prestacions.

Disposició transitòria sisena. *Auxiliars assessors inscrits a 1 de gener de 2016.*

Els auxiliars assessors que l'1 de gener de 2016 figurin inscrits en el Registre previst a l'article 52 de la Llei 26/2006, de 17 de juliol, de mediació d'assegurances i reassurances privades, són baixa d'ofici, perquè ha desaparegut l'obligació legal d'inscripció.

Disposició transitòria setena. *Règim de les prestacions socials autoritzades a les mutualitats de previsió social a l'empara del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre.*

1. Les mutualitats de previsió social que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei tinguin autorització per atorgar prestacions socials d'acord amb el que disposa l'article 64.2 del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, les poden continuar atorgant, encara que les prestacions socials per a les quals hagin estat autoritzades no estiguin vinculades a les operacions d'assegurances a què es refereix l'article 44.1 d'aquesta Llei, i han de complir les condicions que s'hi estableixen, així com les següents:

a) Des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei els òrgans socials de la mutualitat de previsió social no poden acordar l'atorgament de noves prestacions socials a favor dels seus mutualistes que no compleixin el que disposa l'article 44.4 d'aquesta Llei.

b) Les que ja hagin estat acordades pels òrgans socials amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei les poden seguir atorgant fins a la seva extinció total, sense possibilitat de pròrroga.

c) Les prestacions socials que s'acordin incomplint el que disposen les lletres a) i b) d'aquest apartat tenen la consideració d'operacions prohibides d'acord amb el que disposa l'article 5 d'aquesta Llei.

2. Les mutualitats de previsió social que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei tinguin autorització per atorgar prestacions socials a l'empara del que disposa l'article 64.2 del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, i sempre que les prestacions socials per a les quals hagin estat autoritzades s'ajustin al que disposa l'article 44.1 d'aquesta Llei, les poden seguir atorgant en els termes que exigeix aquest últim precepte.

Disposició transitòria vuitena. *Règim transitori de l'activitat reasseguradora de les federacions de mutualitats de previsió social.*

Els contractes de reassegurança subscrits entre les mutualitats de previsió social i les federacions de mutualitats de previsió social, a l'empara del que disposen legislacions anteriors, que estiguin vigents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, es poden mantenir fins al seu venciment, sense possibilitat de renovació o pròrroga.

Disposició transitòria novena. *Règim transitori del capital mínim obligatori.*

1. Les entitats asseguradores i reasseguradores que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei compleixin el marge de solvència establert a l'article 17 del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, i per la seva normativa de desplegament, però no disposin de fons propis bàsics admissibles suficients per cobrir el capital mínim obligatori d'acord amb l'article 78 d'aquesta Llei, estan obligades a complir el que estableix aquest últim precepte abans del 31 de desembre de 2016. En cas contrari, s'ha de revocar l'autorització administrativa per exercir l'activitat asseguradora o reasseguradora.

L'anterior no impedeix l'aplicació, quan escaigui, de les mesures de control especial que siguin pertinents.

2. Fins al 31 de desembre de 2017, els percentatges previstos al primer paràgraf de l'article 78.3 d'aquesta Llei per al càlcul del límit del capital mínim obligatori s'han d'aplicar exclusivament al capital de solvència obligatori, sense incloure qualsevol capital de solvència obligatori addicional exigít.

Disposició transitòria desena. *Àmbit d'aplicació del règim especial de solvència.*

Des de l'1 de setembre fins al 31 de desembre de 2015, les entitats asseguradores domiciliades a Espanya que no exerceixin activitats en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de serveis en altres estats membres ni en tercers països, es poden acollir al règim especial de solvència regulat al capítol VIII del títol III, quan ho sol·licitin a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i acreditin que compleixen totes les condicions que s'estableixin per reglament durant l'exercici anterior a la sol·licitud.

Disposició transitòria onzena. *Entitats asseguradores i reasseguradores que a partir de l'1 de gener de 2016 no subscriguin nous contractes.*

1. Les entitats asseguradores i reasseguradores que a partir de l'1 de gener de 2016 no subscriguin nous contractes d'assegurança o reassegurança i gestionin exclusivament

la seva cartera de contractes existent per posar fi a les seves activitats, no estan subjectes als títols I a V d'aquesta Llei sempre que compleixin alguna de les condicions següents:

- a) L'entitat hagi comunicat a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions que cessarà la seva activitat abans de l'1 de gener de 2019.
- b) L'entitat sigui objecte de mesures de reorganització previstes al títol VI d'aquesta Llei i s'hagi nomenat un administrador.

2. Les entitats a què es refereix l'apartat 1 estan subjectes al que disposen els títols I a V d'aquesta Llei a partir de les dates següents:

- a) Per a les de l'apartat 1.a), a partir de l'1 de gener de 2019 o a partir d'una data anterior si la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions no està satisfeta dels progressos realitzats amb vista a la cessació de l'activitat de l'entitat.
- b) Per a les de l'apartat 1.b), a partir de l'1 de gener de 2021 o a partir d'una data anterior si la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions no està satisfeta dels progressos realitzats amb vista a la cessació de l'activitat de l'entitat.

3. Per poder-se acollir a aquesta mesura transitòria, les entitats asseguradores i reasseguradores han de complir els requisits següents:

- a) Si l'entitat forma part d'un grup, totes les entitats que en formen part han de deixar de subscriure nous contractes d'assegurances o de reasseguracions.
- b) Presentar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions un informe anual en què estableixi els progressos realitzats amb vista al cessament de la seva activitat.
- c) Notificar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions l'aplicació d'aquesta mesura transitòria.

4. Aquesta mesura transitòria no impedeix que cap entitat pugui operar d'acord amb aquesta Llei i el seu reglament de desplegament.

Disposició transitòria dotzena. *Vigència temporal.*

Sense perjudici del que disposa la disposició addicional divuitena, fins que es dictin les disposicions reglamentàries de desplegament d'aquesta Llei, mantenen la seva vigència el Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de desembre; el Reglament de mutualitats de previsió social, aprovat pel Reial decret 1430/2002, de 27 de desembre; el Pla de comptabilitat de les entitats asseguradores, aprovat pel Reial decret 1317/2008, de 24 de juliol; i les altres disposicions de caràcter general dictades en desplegament del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, en tot allò que no s'oposin a aquesta Llei.

Disposició transitòria tretzena. *Règim transitori de les modificacions introduïdes a la Llei de contracte d'assegurança a través de la disposició final primera d'aquesta Llei.*

Les entitats asseguradores disposen d'un termini de sis mesos per adaptar les pòlisses que es comercialitzin a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei a les modificacions introduïdes a través de la disposició final primera d'aquesta a la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança. Un cop transcorregut aquest termini i durant un termini màxim d'un any, les entitats d'assegurances han d'adaptar, en la seva renovació, les pòlisses corresponents als contractes vigents. No obstant això, són d'aplicació directa els preceptes que tinguin caràcter imperatiu des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició derogatòria.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei i, en particular, les següents:

- a) Els articles 33.a), 75 i la definició de grans riscos de l'article 107.2 de la Llei 50/1980, de contracte d'assegurança.
- b) El Reial decret 2020/1986, de 22 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament de funcionament de la comissió liquidadora d'entitats asseguradores.
- c) El Reial decret 2226/1986, de 12 de setembre, pel qual es confia a la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores les funcions atribuïdes a la Comissió creada pel Reial decret llei 11/1981, de 20 d'agost.
- d) El Reial decret 731/1987, de 15 de maig, pel qual s'aprova el Reglament del Consorci de Compensació d'Assegurances, quan pugui estar en vigor.
- e) L'Ordre de 25 de març de 1988, per la qual es complementa el Reial decret 2020/1986, de 22 d'agost.
- f) El Reial decret 312/1988, de 30 de març, pel qual s'encarrega a la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores la liquidació de les entitats de previsió social.
- g) El Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, excepte els seus articles 9, 10 i 24 pel que fa a les mútues, mutualitats de previsió social i cooperatives d'assegurances; la disposició addicional sisena; la disposició addicional setena; i la referència continguda a la disposició derogatòria del Reial decret legislatiu, lletra a).8a, per la qual es manté en vigor la disposició addicional quinzena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, que han de seguir vigents.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança.*

Es modifica la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança, en els termes següents:

U. L'apartat 3 de l'article vuitè queda redactat de la manera següent:

«3. Naturalesa del risc cobert, que descriu, de manera clara i comprensible, les garanties i cobertures atorgades en el contracte, així com respecte a cadascuna d'aquestes, les exclusions i limitacions que els afectin destacades tipogràficament.»

Dos. L'article onze queda redactat de la manera següent:

«1. El prenedor de l'assegurança o l'assegurat han de comunicar a l'assegurador, durant la vigència del contracte, tan aviat com puguin, l'alteració dels factors i les circumstàncies declarades en el qüestionari previst a l'article anterior que agreugin el risc i siguin de tal naturalesa que si aquest les hagués conegut en el moment de perfer el contracte no l'hauria subscrit o l'hauria conclòs en condicions més costoses.

2. En les assegurances de persones el prenedor o l'assegurat no tenen l'obligació de comunicar la variació de les circumstàncies relatives a l'estat de salut de l'assegurat, que en cap cas es consideren agreujament del risc.»

Tres. L'article vint-i-dos queda redactat de la manera següent:

«1. La durada del contracte s'ha de determinar a la pòlissa, la qual no pot fixar un termini superior a deu anys. Tanmateix, pot establir que es prorrogui una o més vegades per un període no superior a un any cada vegada.

2. Les parts es poden oposar a la pròrroga del contracte mitjançant una notificació escrita a l'altra part, efectuada amb un termini de, almenys, un mes d'anticipació a la conclusió del període de l'assegurança en curs quan qui s'oposi a la pròrroga sigui el prenedor, i de dos mesos quan sigui l'assegurador.

3. L'assegurador ha de comunicar al prenedor, almenys amb dos mesos d'antelació a la conclusió del període en curs, qualsevol modificació del contracte d'assegurança.

4. Les condicions i els terminis de l'oposició a la pròrroga de cada part, o la seva inoposabilitat, s'han de destacar a la pòlissa.

5. El que disposen els apartats precedents no és aplicable quan sigui incompatible amb la regulació de l'assegurança sobre la vida.»

Quatre. S'afegeix una secció cinquena, dins del títol III denominada «Assegurances de decessos i dependència», amb els articles següents:

«Article cent sis bis.

1. Per l'assegurança de decessos l'assegurador s'obliga, dins dels límits establerts en aquest títol i en el contracte, a prestar els serveis funeraris pactats a la pòlissa per al cas en què es produeixi la mort de l'assegurat.

L'excés de la suma assegurada sobre el cost del servei prestat per l'assegurador correspon al prenedor o, si no, als hereus.

2. En el supòsit que l'assegurador no hagi pogut proporcionar la prestació per causes alienes a la seva voluntat, força major o perquè el servei s'ha realitzat a través d'altres mitjans diferents als oferts per l'asseguradora, l'assegurador queda obligat a satisfer la suma assegurada als hereus de l'assegurat mort, i no és responsable de la qualitat dels serveis prestats.

3. En cas de concurrència d'assegurances de decessos en una mateixa asseguradora, l'assegurador està obligat a tornar, a petició del prenedor, les primes pagades de la pòlissa que hagi decidit anul·lar des que es va produir la concurrència.

4. En cas de mort, si s'ha produït la concurrència d'assegurances de decessos en més d'una asseguradora, l'assegurador que no hagi pogut complir la seva obligació de prestar el servei funerari en els termes i les condicions que preveu el contracte, està obligat al pagament de la suma assegurada als hereus de l'assegurat mort.

5. L'oposició a la pròrroga del contracte només pot ser exercida pel prenedor.

Article cent sis ter.

1. Per l'assegurança de dependència l'assegurador s'obliga, dins dels límits establerts en aquest títol i en el contracte, per al cas que es produeixi la situació de dependència, al compliment de la prestació convinguda amb la finalitat d'atendre, totalment o parcialment, directament o indirectament, les conseqüències perjudicials per a l'assegurat que es deriven de la situació esmentada.

2. Als efectes d'aquest article, s'entén per situació de dependència la prevista a la normativa reguladora de la promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència.

3. La prestació d'assegurador pot consistir en:

a) Abonar a l'assegurat el capital o la renda convinguda.

b) Reemborsar a l'assegurat les despeses derivades de l'assistència.

c) Garantir a l'assegurat la prestació dels serveis d'assistència, i l'assegurador ha de posar a disposició de l'assegurat els serveis esmentats i assumir-ne directament el cost.

4. L'oposició a la pròrroga del contracte només pot ser exercida pel prenedor.

Article cent sis quater.

En les assegurances d'assistència sanitària, dependència i de decessos, les entitats asseguradores han de garantir als assegurats la llibertat d'elecció del prestador del servei, dins dels límits i les condicions que estableix el contracte. En aquests casos l'entitat asseguradora ha de posar a disposició de l'assegurat, de manera fàcilment accessible, una relació de prestadors de serveis que garanteixi

una llibertat d'elecció efectiva, excepte en aquells contractes en què expressament es prevegi un únic prestador.

En les assegurances de decessos és aplicable el que disposa l'article 106 bis.2 quan els hereus contractin els serveis per mitjans diferents als oferts per l'asseguradora de conformitat amb el paràgraf anterior.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2016, s'introdueixen les modificacions següents a la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social:

- U. Se suprimeix el número 2 de l'apartat nou de l'article 12.
- Dos. Se suprimeix l'apartat catorze de l'article 12.

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'ordenació de l'edificació.*

Es modifica la Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'ordenació de l'edificació, en els termes següents:

- U. L'apartat 1 de l'article 19 queda redactat de la manera següent:

«1. El règim de garanties exigibles per a les obres d'edificació compreses a l'article 2 d'aquesta Llei es fa efectiu d'acord amb l'obligatorietat que s'estableixi en aplicació de la disposició addicional segona, tenint com a referent les garanties següents:

a) Assegurança de danys materials, assegurança de caució o garantia financera, per garantir, durant un any, el rescabament dels danys materials per vicis o defectes d'execució que afectin elements de terminació o acabat de les obres, que pot ser substituïda per la retenció pel promotor d'un 5 per 100 de l'import de l'execució material de l'obra.

b) Assegurança de danys materials, assegurança de caució o garantia financera, per garantir, durant tres anys, el rescabament dels danys causats per vicis o defectes dels elements constructius o de les instal·lacions que ocasionin l'incompliment dels requisits d'habitabilitat de l'apartat 1, lletra c), de l'article 3.

c) Assegurança de danys materials, assegurança de caució o garantia financera, per garantir, durant deu anys, el rescabament dels danys materials causats en l'edifici per vicis o defectes que tinguin l'origen en els fonaments, els suports, les bigues, els forjats, els murs de càrrega o altres elements estructurals, o els afectin, i que comprometin directament la resistència mecànica i estabilitat de l'edifici.»

Dos. Es modifica la disposició addicional primera, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional primera. *Percepció de quantitats a compte del preu durant la construcció.*

- U. Obligacions dels promotors que perceben quantitats anticipades.

1. Les persones físiques i jurídiques que promoguin la construcció de tota classe d'habitatges, inclosos els que es realitzin en règim de comunitat de propietaris o societat cooperativa, i que pretenguin obtenir dels adquirents lliuraments de diners per a la seva construcció, han de complir les condicions següents:

a) Garantir, des de l'obtenció de la llicència d'edificació, la devolució de les quantitats lliurades més els interessos legals, mitjançant un contracte d'assegurança

de caució subscrit amb entitats asseguradores degudament autoritzades per operar a Espanya, o mitjançant un aval solidari emès per entitats de crèdit degudament autoritzades, per al cas que la construcció no s'iniciï o no arribi a bon fi en el termini convingut per al lliurament de l'habitatge.

b) Percebre les quantitats anticipades pels adquirents a través d'entitats de crèdit en les quals s'han de dipositar en un compte especial, amb separació de qualsevol altra classe de fons pertanyents al promotor, inclòs el supòsit de comunitats de propietaris o societat cooperativa, i de les quals únicament pot disposar per a les atencions derivades de la construcció dels habitatges. Per a l'obertura d'aquests comptes o dipòsits l'entitat de crèdit, sota la seva responsabilitat, ha d'exigir la garantia a què es refereix la condició anterior.

2. La garantia s'estén a les quantitats aportades pels adquirents, inclosos els impostos aplicables, més l'interès legal del diner.

Dos. Requisits de les garanties.

1. Per tal que un contracte d'assegurança de caució pugui servir com a garantia de les quantitats anticipades en la construcció i venda d'habitatges ha de complir els requisits següents:

a) S'ha de subscriure una pòlissa d'assegurança individual per cada adquirent, en la qual s'identifiqui l'immoble per a l'adquisició del qual es lliuren de manera anticipada les quantitats o els efectes comercials.

b) La suma assegurada ha d'incloure la quantia total de les quantitats anticipades en el contracte de compravenda, d'adhesió a la promoció o fase de la cooperativa o instrument jurídic equivalent, inclosos els impostos aplicables, incrementada en l'interès legal del diner des del lliurament efectiu de l'avançament fins a la data prevista del lliurament de l'habitatge per part del promotor.

c) És prenedor de l'assegurança el promotor, a qui li correspon el pagament de la prima per tot el període d'assegurança fins a l'elevació a escriptura pública del contracte de compravenda, d'adhesió a la promoció o fase de la cooperativa o instrument jurídic equivalent.

d) Correspon la condició d'assegurats a l'adquirent o adquirents que figurin en el contracte de compravenda.

e) L'assegurador no pot oposar a l'assegurat les excepcions que li puguin correspondre contra el prenedor de l'assegurança. La manca de pagament de la prima per part del promotor no és, en cap cas, excepció oposable.

f) La durada del contracte no pot ser inferior a la del compromís per a la construcció i el lliurament dels habitatges. En cas que es concedeixi una pròrroga per al lliurament dels habitatges, el promotor pot prorrogar el contracte d'assegurança mitjançant el pagament de la prima corresponent, i ha d'informar l'assegurat de la pròrroga esmentada.

g) L'entitat asseguradora pot comprovar durant la vigència de l'assegurança els documents i les dades del promotor-prenedor que tinguin relació amb les obligacions concretes enfront dels assegurats.

h) En cas que la construcció no s'iniciï o no arribi a bon fi en el termini convingut, l'assegurat, sempre que hagi requerit de manera fefaent al promotor per a la devolució de les quantitats aportades a compte, inclosos els impostos aplicables i els seus interessos i aquest, en el termini de trenta dies, no hagi procedit a la seva devolució, pot reclamar a l'assegurador l'abonament de la indemnització corresponent. Igualment, l'assegurat pot reclamar directament a l'assegurador quan no sigui possible la reclamació prèvia al promotor.

L'assegurador ha d'indemnitzar a l'assegurat en el termini de trenta dies a comptar des que formuli la reclamació.

i) En cap cas són indemnitzables les quantitats que no s'acrediti que van ser aportades per l'assegurat, encara que s'hagin inclòs en la suma assegurada del

contracte d'assegurança, per haver-se'n pactat el lliurament ajornat en el contracte de cessió.

j) L'assegurador pot reclamar al promotor-prenedor les quantitats satisfetes als assegurats, i a aquest efecte se subroga en els drets que corresponguin a aquests.

k) En cas que l'entitat asseguradora hagi satisfet la indemnització a l'assegurat com a conseqüència del sinistre cobert pel contracte d'assegurança, el promotor no pot alienar l'habitatge sense haver rescabalat prèviament l'entitat asseguradora per la quantitat indemnitzada.

l) En tot el que no estigui disposat específicament, li és aplicable la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança.

2. Per tal que un aval pugui servir com a garantia de les quantitats anticipades en la construcció i venda d'habitatges ha de complir els requisits següents:

a) S'ha d'emetre i mantenir en vigor per part de l'entitat de crèdit, per la quantia total de les quantitats anticipades en el contracte de compravenda, d'adhesió a la promoció o fase de la cooperativa o instrument jurídic equivalent, inclosos els impostos aplicables, incrementada en l'interès legal del diner des del lliurament efectiu de l'avançament fins a la data prevista del lliurament de l'habitatge per part del promotor.

b) En cas que la construcció no s'iniciï o no arribi a bon fi en el termini convingut, el beneficiari, sempre que hagi requerit de manera fefaent al promotor per a la devolució de les quantitats lliurades a compte, inclosos els impostos aplicables, i els seus interessos i aquest, en el termini de trenta dies, no hagi procedit a la seva devolució, pot exigir a l'avalador l'abonament de les quantitats esmentades. Igualment, el beneficiari pot reclamar directament a l'avalador quan no sigui possible la reclamació prèvia al promotor.

c) Si, un cop transcorregut un termini de dos anys, a comptar de l'incompliment per part del promotor de l'obligació garantida, no ha estat requerit per l'adquirent per a la rescissió del contracte i la devolució de les quantitats anticipades, es produeix la caducitat de l'aval.

Tres. Informació contractual.

En els contractes per a l'adquisició d'habitatges en què es pacti el lliurament al promotor, inclòs el supòsit de comunitats de propietaris o societat cooperativa, de quantitats anticipades s'ha de fer constar expressament:

a) Que el promotor s'obliga a la devolució a l'adquirent de les quantitats percebudes a compte, inclosos els impostos aplicables, més els interessos legals en cas que la construcció no s'iniciï o acabi en els terminis convinguts que determini el contracte, o no s'obtingui la cèdula d'habitabilitat, llicència de primera ocupació o el document equivalent que facultin per a l'ocupació de l'habitatge.

b) Referència al contracte d'assegurança o aval bancari a què fa referència l'apartat u.1.a) d'aquesta disposició, amb indicació de la denominació de l'entitat asseguradora o de l'entitat avaladora.

c) Designació de l'entitat de crèdit i del compte a través del qual s'ha de fer lliurament per part de l'adquirent de les quantitats que s'hagi compromès anticipar com a conseqüència del contracte subscrit.

En el moment de l'atorgament del contracte de compravenda, el promotor, inclòs el supòsit de comunitats de propietaris o societat cooperativa, ha de fer lliurament a l'adquirent del document que acrediti la garantia, referida i individualitzada a les quantitats que han de ser anticipades a compte del preu.

Quatre. Execució de la garantia.

Si la construcció no s'ha arribat a iniciar o l'habitatge no ha estat lliurat, l'adquirent pot optar entre la rescissió del contracte amb devolució de les quantitats lliurades a compte, inclosos els impostos aplicables, incrementades en els interessos legals, o concedir al promotor una pròrroga, que s'ha de fer constar en una clàusula addicional del contracte atorgat, especificant el nou període amb la data de terminació de la construcció i el lliurament de l'habitatge.

Cinc. Cancel·lació de la garantia.

Un cop expedida la cèdula d'habitabilitat, la llicència de primera ocupació o el document equivalent que facultin per a l'ocupació de l'habitatge per l'òrgan administratiu competent i acreditat pel promotor el lliurament de l'habitatge a l'adquirent, s'han de cancel·lar les garanties atorgades per l'entitat asseguradora o avaladora. Un cop complertes les condicions anteriors, es produeix el mateix efecte si l'adquirent refusa rebre l'habitatge.

Sis. Publicitat de la promoció d'habitatges.

En la publicitat de la promoció d'habitatges amb percepció de quantitats a compte amb anterioritat a la iniciació de les obres o durant el període de construcció, és obligatori fer constar que el promotor ha d'ajustar la seva actuació i contractació al compliment dels requisits que estableix la present Llei, fent menció expressa de l'entitat asseguradora o avaladora garant, així com de l'entitat de crèdit en què figura obert el compte especial en el qual s'han d'ingressar les quantitats anticipades.

Set. Infraccions i sancions.

L'incompliment de les obligacions imposades en aquesta disposició constitueix una infracció en matèria de consum, i s'aplica el que disposa el règim sancionador general sobre protecció dels consumidors i usuaris que preveuen la legislació general i la normativa autonòmica corresponent, sense perjudici de les competències atribuïdes per la normativa vigent a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

L'incompliment de l'obligació de constituir garantia a què es refereix l'apartat u.1 d'aquesta disposició dóna lloc a una sanció de fins al 25 per 100 de les quantitats la devolució de les quals hagi de ser assegurada o la que correspongui segons el que disposa la normativa pròpia de les comunitats autònomes.

A més de l'anterior, s'han d'imposar al promotor, inclòs el supòsit de comunitats de propietaris o societat cooperativa, les infraccions i sancions que puguin correspondre d'acord amb la legislació específica en matèria d'ordenació de l'edificació.

Vuit. Desplegament reglamentari.

Es poden determinar per reglament els organismes públics de promoció d'habitatges que s'exceptuïn dels requisits establerts en aquesta disposició addicional.

El Govern pot dictar les disposicions complementàries per al desplegament del que disposa aquesta disposició addicional.»

Tres. S'afegeix una disposició transitòria tercera, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria tercera. *Adaptació al règim introduït per la disposició addicional primera «Percepció de quantitats a compte del preu durant la construcció», en la seva redacció feta per la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores, que modifica la Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'ordenació de l'edificació.*

Les entitats asseguradores, abans de l'1 de juliol de 2016 i per a les quantitats que es lliurin a compte a partir d'aquesta data, han d'adaptar les pòlisses vigents l'1 de gener de 2016 al règim introduït per la disposició final tercera.dos de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores, per la qual es modifica la disposició addicional primera «Percepció de quantitats a compte del preu durant la construcció» de la Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'ordenació de l'edificació.»

Quatre. S'afegeix una disposició derogatòria tercera amb la redacció següent:

«Disposició derogatòria tercera.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei i, en particular, les següents:

- a) La Llei 57/1968, de 27 de juliol, sobre percepció de quantitats anticipades en la construcció i venda d'habitatges.
- b) El Decret 3114/1968, de 12 de desembre, sobre aplicació de la Llei 57/1968, de 27 de juliol, a les comunitats i cooperatives d'habitatges.
- c) L'Ordre de 29 de novembre de 1968 sobre l'assegurança de finançament de quantitats anticipades per a habitatges, en allò que pugui estar en vigor.»

Disposició final quarta. *Modificació del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.*

Es modifica el text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, en els termes següents:

U. L'article 2 queda redactat de la manera següent:

«Article 2. *Naturalesa dels fons de pensions.*

Els fons de pensions són patrimonis creats amb l'objecte exclusiu de donar compliment a plans de pensions, la gestió, la custòdia i el control dels quals s'han de fer d'acord amb aquesta Llei.

També es poden crear fons de pensions oberts amb l'objecte de canalitzar les inversions d'altres fons de pensions, segons el que preveu l'article 11 ter.»

Dos. L'apartat 2 de l'article 10 queda redactat de la manera següent:

«2. S'han de fixar per reglament les condicions a les quals s'han de subjectar les relacions entre el pla i el fons de pensions, i en particular els referents al traspàs del compte de posició del pla des d'un fons de pensions a un altre, així com a la liquidació del pla. Es poden establir per reglament les condicions i els requisits en què la comissió de control d'un pla de pensions adscrit a un fons pot canalitzar recursos del seu compte de posició a altres fons de pensions o adscriure's a diversos, gestionats, si s'escau, per diferents entitats gestores.»

Tres. Els apartats 9 i 10 de l'article 11 queden redactats de la manera següent:

«9. En relació amb els processos d'inversió desenvolupats, els fons de pensions es poden enquadrar dins de dos tipus:

- a) Fons tancat, que instrumenta exclusivament les inversions del pla o plans de pensions que hi estan integrats.
- b) Fons obert, caracteritzat per poder canalitzar les inversions d'altres fons de pensions i de plans de pensions adscrits a altres fons d'acord amb el que preveu l'article 11 ter.

10. En els fons de pensions que integren plans de pensions de prestació definida es pot requerir la constitució d'un patrimoni inicial mínim, segons nivells fixats per reglament, per raó de les garanties exigides per a un desenvolupament financer correcte.»

Quatre. S'introdueix un nou article 11 ter amb la redacció següent:

«Article 11 ter. *Fons de pensions oberts.*

1. Es poden constituir fons de pensions oberts amb l'objecte de canalitzar inversions d'altres fons de pensions i de plans de pensions adscrits a altres fons de pensions d'acord amb el que preveu aquest article.

Els fons de pensions oberts s'han d'enquadrar necessàriament en una de les categories següents:

- a) Fons de pensions oberts d'ocupació, destinats a canalitzar inversions de fons de pensions d'ocupació. En els termes que s'estableixin per reglament, els plans de pensions del sistema d'ocupació també poden canalitzar recursos del seu compte de posició a fons de pensions oberts d'ocupació.
- b) Fons de pensions oberts personals, destinats a canalitzar inversions de fons de pensions personals. En els termes que s'estableixin per reglament, els plans de pensions del sistema individual i associat també poden canalitzar recursos del seu compte de posició a fons de pensions oberts personals.

Cadascun dels fons de pensions inversors i dels plans de pensions inversors ha de tenir un compte de participació en el fons obert.

La integració directa de plans de pensions en fons de pensions oberts és potestativa, i en tot cas ha de ser de la mateixa categoria d'ocupació o personal.

2. En els fons de pensions oberts d'ocupació s'ha de constituir una comissió de control del fons formada per representants dels fons i plans de pensions inversors, i si s'escau, dels plans integrats directament, que han de ser designats per les comissions de control dels fons i plans esmentats entre els seus membres. Quan existeixi un únic fons inversor o un únic pla de pensions inversor o integrat, la comissió de control d'aquest ha d'exercir com a comissió de control del fons de pensions obert.

En els fons de pensions oberts personals no és necessària la constitució d'una comissió de control del fons obert, i corresponen, si s'escau, a l'entitat gestora les funcions que la normativa atribueix a aquella.

La comissió de control del fons de pensions obert es regeix pel que disposen l'article 14 i les normes que el despleguen per reglament, i s'entenen fetes, si s'escau, a fons de pensions inversors o plans de pensions inversors les referències a plans de pensions.

Les despeses de funcionament de la comissió de control del fons de pensions obert les ha de suportar el fons, si bé se'n pot acordar l'assumpció total o parcial per part de les entitats gestores o dipositàries o promotores dels plans de pensions.

3. Per a la constitució d'un fons de pensions obert es requereix l'acord de les entitats gestora i dipositària.

Els fons de pensions oberts s'han de constituir, amb l'autorització administrativa prèvia, d'acord amb el procediment que regulen els articles 11 i 11 bis amb les especificacions que, si s'escau, s'estableixin per reglament. La seva denominació ha d'anar seguida, en tot cas, de l'expressió «fons de pensions obert».

L'escriptura pública de constitució del fons de pensions obert ha d'incloure les seves normes de funcionament en les quals s'ha d'especificar el seu àmbit d'actuació i expressar el seu objecte com a fons obert, la seva categoria d'ocupació o personal i els continguts mínims que preveu l'article 11.2.c), en allò que siguin aplicables, i s'entén feta, si s'escau, a comptes de participació la referència a comptes de posició.

Un fons de pensions tancat d'ocupació o personal es pot convertir en fons de pensions obert, en els termes establerts per reglament.

4. Els fons de pensions oberts es regeixen per les disposicions d'aquesta Llei i les seves normes de desplegament relatives a fons de pensions que no siguin específiques dels fons d'ocupació o personals destinats exclusivament a integrar plans de pensions, i s'entenen fetes, si s'escau, a fons de pensions inversors o plans de pensions inversors les referències a plans de pensions.

Es poden regular per reglament requisits i condicions específics per a l'activitat i el funcionament dels fons de pensions oberts i, en particular, es pot exigir un patrimoni mínim.

Són aplicables als fons de pensions oberts les disposicions del capítol IX i s'entenen fetes, si s'escau, als fons de pensions inversors i plans de pensions inversors les referències a plans de pensions.»

Cinc. La lletra g) de l'apartat 1 de l'article 20 queda redactada de la manera següent:

«Als socis i a les persones físiques membres del consell d'administració, així com als directors generals i assimilats a aquests últims de les entitats gestores de fons de pensions, els són aplicables el que disposen els articles 36 i 38 de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores, sense perjudici de la seva concreció reglamentària.»

Sis. L'apartat 6 de l'article 20 queda redactat de la manera següent:

«6. És causa de dissolució de les entitats gestores de fons de pensions, a més de les enumerades a l'article 363 del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, la revocació de l'autorització administrativa, llevat que la mateixa entitat renunciï a l'autorització, quan la renúncia únicament estigui motivada per la modificació del seu objecte social pel fet d'exercir una activitat diferent de l'objecte social exclusiu d'administració de fons de pensions a què es refereix la lletra c) de l'apartat 1 precedent.

L'acord de dissolució, a més de la publicitat que preveu l'article 369 de la Llei de societats de capital, s'ha d'inscriure al Registre administratiu i s'ha de publicar en el "Butlletí Oficial de l'Estat" i l'entitat extingida es cancel·la al Registre administratiu, a més de donar compliment al que preceptua l'article 396 de la Llei de societats de capital.

Això no obstant, la dissolució, liquidació i extinció de les entitats asseguradores autoritzades com a gestores de fons de pensions es regeix per la normativa específica de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores.»

Set. Els apartats 1 i 2 de l'article 24 queden redactats de la manera següent:

«1. Correspon al Ministeri d'Economia i Competitivitat l'ordenació i la supervisió administrativa del compliment de les normes d'aquesta Llei, i pot sol·licitar a les entitats gestores i dipositàries, a les entitats o persones en les quals hagin delegat

o externalitzat funcions, als comercialitzadors de plans de pensions individuals, als promotors dels plans de pensions, a les comissions de control i als actuaris, així com als representants dels fons de pensions d'altres estats membres, tota la informació que sigui necessària per comprovar el compliment correcte de les disposicions legals i reglamentàries.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions forma part, en la seva condició d'autoritat supervisora espanyola en matèria de fons de pensions, de l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació (AEAPJ), de conformitat amb el que disposa el Reglament núm. 1094/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre, pel qual es crea una autoritat europea de supervisió, i és aplicable en matèria de fons de pensions el que estableix l'article 17 de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores.

2. És aplicable a la inspecció d'entitats gestores i de plans i fons de pensions el que disposa sobre la inspecció d'entitats asseguradores el capítol IV del títol IV de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores.

Si no hi ha menció expressa en contra en les especificacions dels plans de pensions o en les normes de funcionament dels fons de pensions, totes les actuacions derivades de la Inspecció dels plans i fons de pensions, excepte les que es refereixin a les persones físiques, s'entenen notificades quan la comunicació s'efectuï davant l'entitat gestora corresponent.

Així mateix, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot ordenar la inspecció de les entitats dipositàries de fons de pensions per comprovar el compliment correcte de la normativa relativa als plans i fons de pensions. En aquest cas s'ha d'informar de l'ordre d'inspecció a l'ens o òrgan administratiu al qual, si s'escau, correspongui el control i la supervisió de l'entitat, i li poden sol·licitar la seva actuació o assistència en els supòsits que sigui necessari, i és aplicable igualment el que disposa sobre la inspecció d'entitats asseguradores el capítol IV del títol IV de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores.»

Vuit. Els apartats 4 i 5 de l'article 24 queden redactats de la manera següent:

«4. Les dades, documents i informacions que estiguin en poder del Ministeri d'Economia i Competitivitat en l'exercici de les seves funcions d'ordenació i supervisió dels fons de pensions, llevat dels continguts als registres administratius de caràcter públic, tenen caràcter reservat.

Totes les persones que exerceixen o hagin exercit una activitat d'ordenació i supervisió en matèria de fons de pensions, així com aquelles a qui el Ministeri d'Economia i Competitivitat hagi encomanat funcions respecte d'aquestes, estan sotmeses al deure de secret professional en els mateixos termes i amb les mateixes responsabilitats i excepcions que estableix el capítol V del títol IV de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores.

5. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot ordenar la inspecció de les funcions transferides a un tercer, així com les de comercialització de plans de pensions, per comprovar si es desenvolupen de conformitat amb la normativa de plans i fons de pensions. En aquest cas s'ha d'informar de l'ordre d'inspecció a l'ens o òrgan administratiu al qual, si s'escau, correspongui el control i la supervisió del prestador del servei, i es pot sol·licitar a aquell la seva actuació o assistència en els supòsits en què sigui necessari, i és aplicable el que disposa sobre la inspecció d'entitats asseguradores el capítol IV del títol IV de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores.»

Nou. S'afegeix una nova lletra d) a l'apartat 2 de l'article 31 amb la redacció: següent

«d) Quan transcorri un any sense que el fons de pensions obert canalitzi cap inversió d'altres fons de pensions ni de plans de pensions ni integri cap pla de pensions, o quan s'aprecii la manca efectiva d'activitat en els termes que es determinin per reglament.»

Deu. Els apartats 2 i 3 de l'article 34 queden redactats de la manera següent:

«2. Amb independència de la sanció administrativa que, si s'escau, escaigui imposar, les mesures de control especial, d'acord amb les característiques de la situació, poden consistir en:

1r Respecte de les entitats gestores es pot adoptar qualsevol de les mesures que per a les entitats asseguradores regulen els articles 160 i 161 de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores, en la mesura que els siguin aplicables, amb la peculiaritat que la referència que en els preceptes esmentats es fa a la suspensió de la contractació de noves assegurances per l'entitat asseguradora o l'acceptació de reassegurança i la prohibició de pròrroga dels contractes d'assegurança ja subscrits s'ha d'entendre com la suspensió de la gestió i administració de nous fons de pensions per l'entitat gestora.

A més, es pot adoptar la mesura de suspendre l'entitat gestora en les seves funcions d'administració del fons o dels fons de pensions, cas en què la comissió de control del fons ha de designar una entitat que substitueixi l'anterior, amb l'autorització prèvia de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, que pot procedir a designar-la si aquella no ho fa.

2n Respecte dels plans i fons de pensions també es poden adoptar les mesures que regulen els articles 160 i 161 de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores, en la mesura que els siguin aplicables, amb les peculiaritats següents: que el pla de finançament o de recuperació han de ser aprovats per la comissió de control del pla de pensions o fons de pensions, que la suspensió de la contractació de noves assegurances o d'acceptació de reassegurança i la prohibició de pròrroga dels contractes d'assegurança ja subscrits queda substituïda per la mesura de suspensió de la integració de nous plans de pensions o de nous partícips en els plans de pensions, i que les referències que en els preceptes esmentats es fan a l'entitat asseguradora o als seus òrgans d'administració s'han d'entendre fetes, respectivament, al pla o fons de pensions o, segons els casos, a les entitats gestores o dipositàries o a les comissions de control del fons o dels plans de pensions.

3r Així mateix, com a mesura de control especial complementària de les que preveuen els números anteriors, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot acordar la intervenció de l'entitat gestora i del fons o fons de pensions per garantir el seu compliment correcte de conformitat amb el que estableix l'article 163 de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores.

3. En tota la resta, és aplicable en matèria de mesures de control especial que s'han d'adoptar sobre entitats gestores i plans i fons de pensions el que disposen els articles 164 i 165 de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores, sobre procediment administratiu d'adopció de mesures de control especial i substitució provisional dels òrgans d'administració, però entenent-se fetes a la comissió de control o, si s'escau, a l'entitat gestora les referències als òrgans d'administració de l'entitat asseguradora, quan les mesures que s'han d'adoptar siguin sobre plans i fons de pensions.

El jutge que declari en concurs una entitat gestora o dipositària de fons de pensions ha de notificar immediatament la resolució a la Direcció General

d'Assegurances i Fons de Pensions. Aquesta última pot sol·licitar als jutges dels concursos informació sobre l'estat i l'evolució dels procediments concursals que afectin entitats gestores i dipositàries de fons de pensions.»

Onze. L'article 36 queda redactat de la manera següent:

«Article 36. *Sancions administratives.*

1. A les entitats i persones referides a l'apartat 1 de l'article 35 d'aquesta Llei, llevat de les esmentades als apartats 2, 3 i 4 següents, els són aplicables les sancions administratives que preveuen els articles 198, 199 i 200 de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores, si bé les de suspensió de l'autorització administrativa efectiva s'han de referir a l'exercici d'activitat com a gestora o dipositària de qualsevol fons de pensions o a l'habilitació per ser promotor de plans de pensions del sistema individual. En la multa per infracció molt greu prevista a la lletra c) de l'article 198 de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores, s'entén per volum de negoci les aportacions a plans de pensions de l'últim exercici tancat amb anterioritat a la comissió de la infracció. A aquests efectes, es computen les aportacions següents: en cas de les entitats gestores i dipositàries, la totalitat d'aportacions als plans de pensions sota la seva gestió i custòdia, respectivament; en cas de promotors de plans diferents de les entitats gestores i dipositàries, la totalitat de les aportacions als plans de pensions dels quals són promotors; en cas de persones o entitats en les quals s'hagin delegat funcions, la totalitat de les aportacions als plans de pensions adscrits als fons de pensions que afecti aquesta delegació; i en cas de liquidadors diferents d'entitats gestores o dipositàries, la totalitat de les aportacions a plans de pensions adscrits als fons de pensions que afecti la liquidació.

2. Els experts actuaris i les entitats en les quals exerceixen la seva activitat, per les seves actuacions en relació amb els plans i fons de pensions, són sancionats per la comissió d'infraccions molt greus amb una de les sancions següents: prohibició d'emetre els seus dictàmens en la matèria per un període no superior a deu anys ni inferior a cinc o multa per un import des de 150.253,02 euros fins a 300.506,05 euros. Per la comissió d'infraccions greus s'imposa als actuaris una de les sancions següents: prohibició d'emetre dictàmens en la matèria en un període de fins a cinc anys o multa per un import des de 30.050,61 euros fins a 150.253,02 euros. Per la comissió d'infraccions lleus s'imposa a l'actuari la sanció de multa, que pot assolir fins a l'import de 30.050,61 euros. Si l'actuari actua en nom d'una societat, les mateixes sancions són aplicables, a més, a la societat.

3. És aplicable als càrrecs d'administració i direcció de les entitats referides a l'apartat 1 de l'article 35 d'aquesta Llei, excepte als que exerceixen la seva activitat en entitats comercialitzadores, el règim de responsabilitat que per als càrrecs d'administració o de direcció d'entitats asseguradores regulen els articles 191, 202, 203 i 204 de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores, si bé la inhabilitació per exercir càrrecs d'administració o direcció a què es refereix la lletra a) de l'article 202 ho és, segons els casos, en qualsevol entitat gestora o dipositària, en qualsevol entitat en la qual els actuaris exerceixen la seva activitat, o, finalment, en qualsevol comissió o subcomissió de control dels plans i dels fons de pensions.

També és aplicable el règim dels articles 191, 202, 203 i 204 de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores, als càrrecs d'administració i direcció de les entitats promotores de plans de pensions, i als d'entitats en les quals s'hagin delegat funcions de la gestora o dipositària.

En aquests casos la inhabilitació està referida, segons els casos, a exercir càrrecs d'administració i direcció en les entitats esmentades per a l'exercici de funcions i facultats relatives als plans i fons de pensions.

4. Són aplicables les sancions administratives previstes als articles 56.1, lletres b), c) i d); 56.2 i 56.3 de la Llei 26/2006, de mediació d'assegurances i reassegurances privades, a les persones o entitats comercialitzadores, si bé la suspensió temporal s'entén referida a l'exercici de l'activitat de comercialització de plans de pensions.

Així mateix, són aplicables les sancions administratives previstes als articles 57.3, lletres b) i c), i 57.4 de la Llei 26/2006, de mediació d'assegurances i reassegurances privades, als càrrecs d'administració i direcció de les entitats comercialitzadores. En aquests casos, la suspensió temporal està referida, segons els casos, a exercir càrrecs d'administració i direcció en les entitats esmentades per a l'exercici de funcions i facultats relatives als plans i fons de pensions.

Les sancions a què es refereixen els paràgrafs anteriors s'han d'imposar en els termes assenyalats als articles 56 i 57 esmentats.

5. La inobservança pel partícip del límit d'aportació que preveu l'apartat 3 de l'article 5, llevat que l'excés del límit sigui retirat abans del dia 30 de juny de l'any següent, se sanciona amb una multa equivalent al 50 per cent de l'excés esmentat, sense perjudici de la immediata retirada de l'excés del pla o plans de pensions corresponents. Aquesta sanció s'imposa, en tot cas, a qui faci l'aportació, sigui o no partícip, si bé el partícip queda exonerat quan s'hagi fet sense el seu coneixement.

6. Als efectes de l'exercici de la potestat sancionadora a què es refereixen aquest article i l'anterior són aplicables les normes que contenen els articles 197, 201 i 205 a 213, tots dos inclusivament, de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores.

Quan l'infractor sigui una entitat de crèdit o una entitat o persona a la qual s'hagin transferit o que exerceixi com a comercialitzador de plans de pensions, o càrrecs d'administració i direcció de les anteriors, per a la imposició de la sanció és preceptiu l'informe de l'ens o òrgan administratiu al qual correspongui el control i la supervisió de les entitats o persones esmentades.

7. Les persones o entitats, així com els qui de fet o de dret hi exerceixin càrrecs d'administració o direcció, que exerceixin l'activitat pròpia dels fons de pensions o de les entitats gestores de fons de pensions sense comptar amb l'autorització administrativa preceptiva o que utilitzin les denominacions «pla de pensions», «fons de pensions», «entitat gestora de fons de pensions» o «entitat dipositària de fons de pensions», sense ser-ho, se sancionen d'acord amb el que disposa l'article 208 de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores.»

Dotze. L'article 46 queda redactat de la manera següent:

«Article 46. *Representants a Espanya dels fons de pensions d'ocupació d'altres estats membres.*

Els fons de pensions domiciliats en altres estats membres que pretenguin desenvolupar a Espanya plans de pensions d'ocupació subjectes a la legislació espanyola estan obligats a designar un representant, persona física amb residència habitual a Espanya o persona jurídica que hi estigui establerta, amb les facultats següents:

a) Atendre les reclamacions que presentin les comissions de control, els partícips i els beneficiaris dels plans subjectes a la legislació espanyola adscrits al fons. A aquest efecte, ha de tenir poders suficients per representar el fons de pensions, fins i tot per ordenar l'abonament de prestacions.

b) Representar el fons de pensions davant les autoritats judicials i administratives espanyoles en tot el que concerneixi el desenvolupament dels plans i les activitats del fons a Espanya.

El ministre d'Economia i Competitivitat pot dictar normes detallades relatives al contingut, la forma i els terminis de les obligacions que preveu aquest article.»

Tretze. La disposició addicional segona queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional segona. *Termini de resolució de les sol·licituds d'autorització administrativa i inscripció.*

Les peticions d'autoritzacions administratives i d'inscripció que regula aquesta Llei s'han de resoldre dins els tres mesos següents a la data de presentació de la sol·licitud. El silenci administratiu té caràcter positiu.»

Catorze. La disposició addicional vuitena queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional vuitena. *Disposició anticipada dels drets econòmics en els sistemes de previsió social complementària anàlegs als plans de pensions.*

Els drets econòmics dels assegurats o mutualistes derivats de primes, aportacions i contribucions abonades a plans de previsió assegurats, plans de previsió social empresarial i contractes d'assegurança concertats amb mutualitats de previsió social que preveu l'article 51 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, es poden fer efectius anticipadament en els supòsits excepcionals de liquiditat i de disposició anticipada previstos per als plans de pensions a l'apartat 8 de l'article 8 d'aquesta Llei, en els termes i les condicions que estableixen el precepte esmentat i les normes que el despleguen per reglament.

En el cas dels plans de previsió social empresarial i els concertats amb mutualitats de previsió social per als treballadors de les empreses, la disposició anticipada de drets derivats de primes, aportacions o contribucions efectuades almenys amb deu anys d'antiguitat és possible si ho permet el compromís i es preveu a la corresponent pòlissa d'assegurança o reglament de prestacions. En cas que l'entitat asseguradora tingui inversions afectes, el dret de disposició anticipada es valora pel valor de mercat dels actius assignats.

En les mutualitats de previsió social que, en virtut del que estableix la disposició addicional quinzena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, actuïn com a sistema alternatiu a l'alta en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms, no es poden fer efectius els drets econòmics dels productes o assegurances utilitzats per complir l'esmentada funció alternativa en els supòsits de liquiditat previstos als paràgrafs primer i segon de l'apartat 8 de l'article 8 d'aquesta Llei.»

Quinze. S'afegeix una disposició transitòria vuitena nova amb la redacció següent:

«Disposició transitòria vuitena. *Fons de pensions oberts existents amb anterioritat a l'1 de gener de 2016.*

Els fons de pensions d'ocupació o personals inscrits en el Registre administratiu de fons de pensions que, a 31 de desembre de 2015, estiguin operant com a fons de pensions oberts poden continuar aquesta activitat, així com seguir aplicant el seu règim anterior de composició de la comissió de control del fons mentre mantinguin plans de pensions directament integrats.»

Disposició final cinquena. *Modificació de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.*

Es modifica la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, en els termes següents:

U. S'afegeix un nou apartat a l'article 233.

«5. En el cas d'entitats asseguradores, el mediador designat ha de ser el Consorci de Compensació d'Assegurances.»

Dos. A la disposició addicional segona «Règim especial aplicable a entitats de crèdit, empreses de serveis d'inversió i entitats asseguradores», es fa nova redacció de l'apartat 2.h):

«h) Els títols VI i VII de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores; i el text refós de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial decret legislatiu 7/2004 de, 29 d'octubre.»

Disposició final sisena. *Modificació del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.*

S'afegeix una nova disposició addicional dissetena al text refós de la Llei reguladora d'hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, en els termes que s'indiquen a continuació:

«Disposició addicional dissetena. *Obtenció d'informació als efectes de la liquidació i recaptació de les taxes pel manteniment del servei de prevenció i extinció d'incendis i de les contribucions especials per l'establiment o ampliació dels serveis d'extinció d'incendis.*

Les entitats locals han de sol·licitar a les entitats asseguradores la informació necessària per a la liquidació i recaptació de les taxes per la prestació del servei de prevenció i extinció d'incendis i de les contribucions especials per l'establiment o ampliació dels serveis d'extinció d'incendis, de conformitat amb el procediment que estableix la disposició addicional catorzena de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores.»

Disposició final setena. *Modificació del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2016, es modifica la lletra e) de l'apartat 1 de l'article 31 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març, que queda redactada de la manera següent:

«e) Les entitats asseguradores domiciliades en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu que operin a Espanya en règim de lliure prestació de serveis, en relació amb les operacions que es realitzin a Espanya.»

Disposició final vuitena. *Modificació del text refós de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial decret legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre.*

Es modifica el text refós de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial decret legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre, en els termes següents:

U. L'apartat 1 de l'article 6 queda redactat de la manera següent:

«1. El Consorci, en matèria de riscos extraordinaris, té per objecte indemnitzar, en la forma que estableix aquest Estatut legal, en règim de compensació, les

pèrdues derivades d'esdeveniments extraordinaris ocorreguts a Espanya i que afectin riscos que hi estan situats.

Igualment, són indemnitzables pel Consorci els danys personals derivats d'esdeveniments extraordinaris ocorreguts a l'estranger quan l'assegurat de la pòlissa tingui la seva residència habitual a Espanya.

A aquests efectes, són pèrdues els danys directes en les persones i els béns, així com, en els termes i amb els límits que es determinin per reglament, les pèrdues pecuniàries com a conseqüència d'aquells. S'entenen per esdeveniments extraordinaris, també en els termes que es determinin per reglament:

- a) Els fenòmens de la naturalesa següents: terratrèmols i sismes submarins, les inundacions extraordinàries, les erupcions volcàniques, la tempesta ciclònica atípica i les caigudes de cossos siderals i aeròlits.
- b) Els ocasionats violentament com a conseqüència de terrorisme, rebel·lió, sedició, motí i tumult popular.
- c) Fets o actuacions de les Forces Armades o de les forces i cossos de seguretat en temps de pau.»

Dos. La lletra b) de l'article 7 queda redactada de la manera següent:

«b) Pel que fa a assegurances de coses, els rams de vehicles terrestres, vehicles ferroviaris, incendi i elements naturals, altres danys als béns i pèrdues pecuniàries diverses, així com les modalitats combinades d'aquests, o quan es contractin de forma complementària. També en el ram de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils.

No obstant això, és obligatori un únic recàrrec en el ram de responsabilitat civil de vehicles terrestres automòbils, si a més de l'abast de l'assegurança de responsabilitat civil de subscripció obligatòria de l'automòbil s'ha contractat amb caràcter voluntari una assegurança de responsabilitat civil o una assegurança de danys en relació amb el mateix vehicle de motor.»

Tres. L'apartat 5 de l'article 8 queda redactat de la manera següent:

«5. En les assegurances contra danys i responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, el Ministeri d'Economia i Competitivitat, a proposta del Consorci, pot fixar una franquícia a càrrec de l'assegurat per als supòsits en què el Consorci tingui obligació d'indemnitzar.»

Quatre. L'article 14 queda redactat de la manera següent:

«Article 14. *En relació amb la liquidació d'entitats asseguradores.*

1. El Consorci assumeix la condició de liquidador de les entitats asseguradores espanyoles enumerades a l'article 27.1 de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores, subjectes a la competència d'execució de l'Estat o de les comunitats autònomes, quan li encomani la seva liquidació el ministre d'Economia i Competitivitat o l'òrgan competent de la comunitat autònoma respectiva.

Se li pot encomanar la liquidació en els casos següents:

- a) Simultàniament a la dissolució de l'entitat asseguradora si s'ha procedit a fer-ho administrativament.
- b) Si, dissolta una entitat, aquesta no ha procedit al nomenament dels liquidadors abans dels quinze dies següents a la dissolució, o quan el nomenament dins d'aquest termini ho sigui sense complir els requisits legals i estatutaris.
- c) Quan els liquidadors incompleixin les normes que per a la protecció dels assegurats estableix la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores, les que regeixen la

liquidació o la dificultat. També quan, perquè s'endarrerix la liquidació o perquè hi concorren circumstàncies que ho aconsellen, l'Administració entengui que la liquidació s'ha d'encomanar al Consorci. En cas que la liquidació sigui intervinguda, l'encàrrec al Consorci s'acorda amb l'informe previ de l'interventor.

d) Mitjançant l'acceptació de la petició de la mateixa entitat asseguradora, si s'aprecia causa justificada.

2. Corresponen al Consorci, en els termes que preveu la legislació concursal, la condició i les funcions pròpies de l'administració concursal en els procediments de concurs a què estigui sotmesa qualsevol entitat asseguradora, i això sense que sigui necessària l'acceptació del càrrec. La seva actuació en aquests procediments no es retribueix.

El Consorci ha de comunicar al jutjat la identitat de la persona física que l'hagi de representar en l'exercici del seu càrrec, a la qual són aplicables les normes que conté l'article 28 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, amb les excepcions que s'hi estableixen.

A més, ha d'exercir les funcions de mediador concursal quan així ho sol·liciti una entitat asseguradora de conformitat amb el que disposa l'article 5 bis de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

3. Si s'escau, porta a efecte la liquidació separada dels béns a què es refereix l'article 175 de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores.

4. En els termes que es determinin per reglament i amb l'acord previ de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, el Consorci pot portar a terme activitats d'informació als creditors per contracte d'assegurança en relació amb els processos de liquidació d'una entitat asseguradora domiciliada en un altre Estat membre de la Unió Europea en allò que afecti exclusivament els contractes d'assegurança que l'entitat esmentada hagi subscrit a Espanya en règim de dret d'establiment o en lliure prestació de serveis.

El Consorci pot subscriure convenis amb els òrgans administratius o judicials als quals, d'acord amb la normativa de l'Estat membre d'origen, s'hagi encarregat la liquidació de l'entitat, amb la finalitat de facilitar als creditors per contracte d'assegurança residents a Espanya la presentació i tramitació de les seves reclamacions davant els òrgans de liquidació.

La realització de les activitats que assenyala aquest apartat no implica l'assumpció per part del Consorci de funcions de liquidació d'entitats asseguradores d'altres estats membres de la Unió Europea ni de les seves sucursals a Espanya, ni, per tant, comporta la realització de pagaments per raó de contracte d'assegurança ni avançaments a compte dels pagaments esmentats, i no és aplicable, en cap cas, el que disposen els articles 179 a 185 de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores.»

Cinc. Es modifica la redacció dels apartats 2 i 4 i s'afegeix un nou apartat 7 a l'article 18:

«2. Tots els recàrrecs a favor del Consorci són recaptats obligatòriament per les entitats asseguradores juntament amb les seves primes.

En el cas de fraccionament de primes, les entitats poden optar per recaptar els recàrrecs esmentats amb el primer pagament fraccionat que es faci, o per fer-ho a mesura que vencin les fraccions de prima corresponents, si bé en aquest últim cas s'han d'aplicar sobre les fraccions del recàrrec els tipus per fraccionament que, per a cada possible periodicitat, es fixin en les tarifes dels recàrrecs a favor del Consorci, o tractant-se del recàrrec destinat a finançar les funcions de liquidació d'entitats asseguradores, els que indica l'apartat 3.

L'elecció de l'opció de fraccionar els recàrrecs a favor del Consorci a mesura que vencin les fraccions de prima corresponents ha de fer-se constar a les bases tècniques de les entitats, comunicar-se al Consorci i aplicar-se de forma sistemàtica en el ram o risc de què es tracti, llevat de causa degudament justificada.»

«4. Les entitats asseguradores estan obligades, en el moment de presentar al Consorci la declaració dels recàrrecs recaptats a compte d'aquest, a practicar una liquidació i ingressar el seu import amb la periodicitat i amb subjecció a les regles que es determinin per reglament.

Amb la comunicació prèvia fefaent al Consorci, les entitats poden liquidar els recàrrecs segons les primes emeses, sense perjudici de les regularitzacions periòdiques que escaiguin. L'elecció d'aquesta opció s'ha d'aplicar a totes les carteres de pòlisses de l'entitat i per anys naturals.

Tant les liquidacions practicades per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions derivades d'actes d'inspecció com aquelles altres que no tinguin assenyalat un termini d'ingrés per les seves normes específiques han de ser ingressades dins dels quinze dies següents a aquell en què va tenir lloc la notificació de la liquidació a l'entitat asseguradora.»

«7. Quan els ingressos per recàrrecs efectuats al Consorci resultin ser indeguts en tot o en part, s'ha d'acordar la devolució a sol·licitud dels interessats, sense perjudici de les comprovacions i la petició d'informació que escaiguin, en el termini de quinze dies des de la presentació completa de la documentació acreditativa de l'error advertit.»

Sis. L'apartat 2 de l'article 19 queda redactat de la manera següent:

«2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, a través de la Inspecció d'Assegurances de l'Estat i d'acord amb els plans d'inspecció aprovats a proposta del Consorci, inspecciona les empreses, siguin entitats jurídiques o persones físiques, que recaptin recàrrecs i primes per compte del Consorci.

Els costos dels mitjans personals i materials a què doni lloc aquest servei d'inspecció han de ser sufragats pel Consorci, i s'ha de formalitzar, a aquests efectes, el conveni oportú amb la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, en el qual s'ha de determinar la compensació econòmica a abonar a l'òrgan els mitjans del qual han estat destinats amb aquest fi, per atendre els costos esmentats.»

Set. S'afegeix una disposició transitòria que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria. *Adaptació dels contractes d'assegurança vigents a la modificació operada en els articles 7.b) i 8.5 del text refós de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances.*

Els contractes d'assegurances en vigor s'han d'adaptar a la modificació introduïda per la disposició final vuitena de la Llei d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats asseguradores i reasseguradores, en els articles 7.b) i 8.5 del text refós de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial decret legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre, abans de la primera renovació que tingui lloc a partir dels sis mesos següents a l'entrada en vigor de la Llei esmentada. Els contractes d'assegurança de nova emissió que se subscriuguin a partir de l'1 de juliol de 2016 hi han d'estar adaptats.»

Disposició final novena. *Modificació del Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor.*

L'article 8 queda redactat de la manera següent:

«Article 8. *Convenis d'indemnització directa. Declaració amistosa d'accident. Convenis d'assistència sanitària per a lesionats de trànsit.*

1. Per agilitar les indemnitzacions en l'àmbit dels danys originats amb motiu de l'ús i la circulació de vehicles de motor, l'entitat asseguradora s'ha d'adherir als convenis d'indemnització directa entre entitats asseguradores per a la liquidació de sinistres de danys materials.

2. Als efectes del que disposa l'apartat anterior, l'assegurador ha de facilitar exemplars de la denominada declaració amistosa d'accident que ha d'utilitzar el conductor per a la declaració dels sinistres a la seva asseguradora.

3. Per agilitar l'assistència als lesionats de trànsit, l'assegurador es pot adherir als convenis sectorials d'assistència sanitària per a lesionats de trànsit, així com a convenis d'indemnització directa de danys personals.

4. A aquests efectes, els convenis esmentats han de preveure condicions equivalents i no discriminatòries per a totes les entitats asseguradores, sense que es puguin imposar restriccions que no siguin indispensables per a la consecució d'aquell objectiu.»

Disposició final desena. *Modificació de la Llei 26/2006, de 17 de juliol, de mediació d'assegurances i reassegurances privades.*

Es modifica la Llei 26/2006, de 17 de juliol, de mediació d'assegurances i reassegurances privades en els termes següents:

U. L'apartat 1 de l'article 6, queda redactat de la manera següent:

«1. Els mediadors d'assegurances han d'oferir informació veraç i suficient en la promoció, oferta i subscripció dels contractes d'assegurança i, en general, en tota la seva activitat d'assessorament, tot això en els termes que estableixi el ministre d'Economia i Competitivitat.»

Dos. L'article 8 queda redactat de la manera següent:

«Article 8. *Els col·laboradors externs dels mediadors d'assegurances.*

1. Els mediadors d'assegurances poden formalitzar contractes mercantils amb col·laboradors externs que col·laborin amb ells en la distribució de productes d'assegurances actuant per compte dels esmentats mediadors sota la seva responsabilitat i direcció, en els termes que les parts acordin lliurement.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'establir les línies generals i els principis bàsics que han de complir els programes de formació dels col·laboradors pel que fa al seu contingut, organització i execució.

2. Els col·laboradors externs no tenen la condició de mediadors d'assegurances, i han d'exercir la seva activitat sota la direcció, responsabilitat i règim de capacitat financera del mediador d'assegurances per al qual actuïn.

Els col·laboradors s'han d'identificar com a tals i indicar també la identitat del mediador per compte del qual actuïn. En virtut del contracte mercantil amb aquest, la informació que han de proporcionar al prenedor d'assegurances ha de ser tota o una part de la que estableix l'article 42, sense que en cap cas el prenedor deixi de rebre aquesta informació completa.

3. Els mediadors d'assegurances han de portar un llibre registre en el qual han d'anotar les dades personals identificatives dels col·laboradors externs, amb

indicació de la data d'alta i, si s'escau, la de baixa, que ha de quedar sotmès al control de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

4. Un col·laborador extern d'un mediador d'assegurances, persona física o jurídica, no pot col·laborar amb altres mediadors d'assegurances de diferent classe a la d'aquell que el va contractar en primer lloc. A més, si és col·laborador extern d'un agent exclusiu, només pot col·laborar amb altres agents exclusius de la mateixa entitat asseguradora.»

Tres. L'apartat 2 de l'article 15 queda redactat de la manera següent:

«2. Les dades contingudes en el Registre d'agents d'assegurances exclusius han d'estar actualitzades i han de ser remeses per cada entitat asseguradora a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions per via telemàtica per a la seva inscripció en el termini màxim de dos mesos en el Registre administratiu que preveu l'article 52 d'aquesta Llei. L'agent d'assegurances exclusiu no pot iniciar la seva activitat fins que la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions l'hagi inscrit en aquest Registre.»

Quatre. L'apartat 3.e) i l'apartat 4 de l'article 21 queden redactats de la manera següent:

«e) Els agents d'assegurances vinculats s'han de comprometre a disposar d'un programa de formació per als empleats i col·laboradors externs.

Així mateix, les entitats asseguradores han d'adoptar les mesures necessàries per a la formació dels seus agents d'assegurances vinculats i de les persones que integrin l'òrgan de direcció previst al segon paràgraf de la lletra b) d'aquest apartat en els productes d'assegurança mitjançats per aquests.

La documentació corresponent als programes de formació ha d'estar a disposició de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, que pot requerir que s'efectuïn les modificacions que siguin necessàries.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'establir les línies generals i els principis bàsics que han de complir els programes de formació dels agents d'assegurances vinculats quant al seu contingut, organització i execució.»

«4. La sol·licitud d'inscripció com a agent d'assegurances vinculat s'ha d'adreçar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i ha d'anar acompanyada dels documents acreditatius del compliment dels requisits a què es refereix l'anterior apartat 3. El termini màxim en què s'ha de notificar la resolució expressa de la sol·licitud és de tres mesos a partir de la data de presentació de la sol·licitud. La inscripció ha d'especificar les entitats asseguradores per a les quals l'agent d'assegurances vinculat pot dur a terme l'activitat de mediació d'assegurances. La sol·licitud d'inscripció ha de ser denegada quan no s'acrediti el compliment dels requisits exigits per a la seva concessió.»

Cinc. Els apartats 1.c), 1.g) i 2 de l'article 27 queden redactats de la manera següent:

«1.c) En les societats de corredoria d'assegurances, almenys, la meitat dels administradors han de disposar de l'experiència adequada per exercir funcions d'administració.»

«1.g) Presentar un programa d'activitats en el qual s'han d'indicar, almenys, els rams d'assegurança i la classe de riscos en què es projecti mitjançar, els principis rectoris i àmbit territorial de la seva actuació; els mitjans personals i materials de què es disposi per al compliment del programa esmentat i els mecanismes adoptats per a la solució de conflictes per queixes i reclamacions de la clientela.

També ha d'incloure un compromís de disposar d'un programa de formació per a les persones que com a empleats o col·laboradors externs d'aquell hagin d'assumir funcions que suposin una relació més directa amb els possibles prenedors de l'assegurança i assegurats. A aquests efectes, la Direcció General d'Assegurances

i Fons de Pensions ha d'establir les línies generals i els principis bàsics que han de complir els programes de formació dirigits als empleats i col·laboradors externs dels corredors d'assegurances quant al seu contingut, organització i execució.»

«2. La sol·licitud d'inscripció com a corredor d'assegurances s'ha d'adreçar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i ha d'anar acompanyada dels documents acreditatius del compliment dels requisits a què es refereix l'apartat anterior. El termini màxim en què s'ha de notificar la resolució expressa de la sol·licitud és de tres mesos a partir de la data de presentació de la sol·licitud d'inscripció. La sol·licitud d'inscripció ha de ser denegada quan no s'acrediti el compliment dels requisits exigits per a la seva concessió.»

Sis. L'apartat 2 de l'article 28 queda redactat de la manera següent:

«2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de disposar d'un termini de tres mesos, a partir de la presentació de la informació, per oposar-se a l'adquisició de la participació significativa o de cadascun dels seus increments que igualin o superin els límits del 20 per cent, 30 per cent o 50 per cent, i també quan en virtut de l'adquisició es pugui arribar a controlar la societat de corredoria. L'oposició s'ha de fundar en què qui pretengui adquirir-la no reuneix els requisits d'honorabilitat comercial i professional en els termes definits en aquesta Llei o incorre en alguna de les prohibicions d'aquesta Llei. Si la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions no es pronuncia en el termini de tres mesos, es pot procedir a l'adquisició o increment de participació. Si la Direcció General esmentada expressa la seva conformitat a l'adquisició o increment de participació significativa, pot fixar un termini màxim diferent al comunicat per efectuar l'adquisició.»

Set. Els apartats 2 i 4 de l'article 39 queden redactats de la manera següent:

«2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'establir els requisits i els principis bàsics que han de complir els cursos de formació en matèries financeres i d'assegurances privades pel que fa al seu contingut, l'organització i l'execució, que han de ser programats en funció de la titulació i dels coneixements previs acreditats pels assistents.

Les persones físiques o jurídiques que pretenguin organitzar els cursos a què es refereix l'apartat anterior, ho han de sol·licitar prèviament a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions. S'han de desplegar per reglament els requisits per a l'autorització a l'organització dels cursos de formació. Els organitzadors dels cursos han d'emetre les certificacions que n'acreditin la superació.»

«4. L'autorització concedida als centres de formació per qualsevol autoritat competent té eficàcia nacional. El titular de l'autorització ha de comunicar a l'autoritat competent de la seva comunitat autònoma o a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, segons correspongui, l'obertura de nous centres de formació.»

Vuit. L'apartat 4 de l'article 42 queda redactat de la manera següent:

«4. L'assessorament d'acord amb l'obligació de portar a terme una anàlisi objectiva a què estan obligats els corredors d'assegurances s'ha de facilitar sobre la base de l'anàlisi d'un nombre suficient de contractes d'assegurança oferts en el mercat en els riscos objecte de cobertura, de manera que pugui formular una recomanació, atenint-se a criteris professionals, respecte al contracte d'assegurança que seria adequat a les necessitats del client.»

Nou. L'apartat 1 de l'article 52 queda redactat de la manera següent:

«1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions porta el Registre administratiu especial de mediadors d'assegurances, corredors de reassurances i dels seus alts càrrecs, en el qual s'han d'inscriure, amb caràcter previ a l'inici de les

seves activitats, els mediadors d'assegurances i els corredors de reassegurances residents o domiciliats a Espanya sotmesos a aquesta Llei. En el cas de les persones jurídiques, a més, s'hi han d'inscriure els administradors i les persones que formin part de la direcció, responsables de les activitats de mediació.

També s'ha de prendre nota dels mediadors d'assegurances i de reassegurances domiciliats en altres estats membres de l'Espai Econòmic Europeu que actuïn en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis.

En aquest Registre també s'ha de prendre nota dels contractes de distribució a què es refereix l'article 4.1 d'aquesta Llei.

Aquest Registre administratiu ha d'expressar les circumstàncies que es determinin per reglament i l'accés al seu contingut és general i gratuït.»

Deu. La lletra a) de l'apartat 1 de la disposició adicional quarta queda redactada de la manera següent:

«a) La inscripció en el Registre administratiu especial de mediadors d'assegurances, corredors de reassegurances i dels seus alts càrrecs, de les persones que exerceixin com a agents d'assegurances o operadors de banca-assegurances, tant si són exclusius com vinculats, com a corredors d'assegurances o com a corredors de reassegurances.»

Onze. Les referències a l'«auxiliar extern», «auxiliar assessor» o «auxiliar» s'entenen realitzades al «col·laborador extern», en els articles i les disposicions següents: 10.4, 16.1, 17.2, 18, 19, 21.3.e), 23.2, 24, 25.1 i 4, 27.1.g), 30.2, 31.2.b), 53, 55.2.u), 62.1.d), 62.2, disposicions adicional quarta i onzena.1.

Disposició final onzena. *Modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2016, s'introdueixen les modificacions següents a la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni:

U. Es modifica l'apartat 2 de l'article 99, que queda redactat de la manera següent:

«2. Les entitats i les persones jurídiques, incloses les entitats en atribució de rendes, que satisfacin o abonin rendes subjectes a aquest impost, estan obligades a practicar retenció i ingrés a compte, en concepte de pagament a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponent al perceptor, en la quantitat que es determini per reglament i a ingressar el seu import en el Tresor en els casos i en la forma que s'estableixin. Estan subjectes a les mateixes obligacions els contribuents per aquest impost que exerceixin activitats econòmiques respecte a les rendes que satisfacin o abonin en l'exercici de les activitats esmentades, així com les persones físiques, jurídiques i altres entitats no residents en el territori espanyol, que hi operin mitjançant establiment permanent, o sense establiment permanent respecte dels rendiments del treball que satisfacin, així com respecte d'altres rendiments sotmesos a retenció o ingrés a compte que constitueixin despesa deduïble per a l'obtenció de les rendes a què es refereix l'apartat 2 de l'article 24 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents.

Quan una entitat, resident o no resident, satisfaci o aboni rendiments del treball a contribuents que prestin els seus serveis a una entitat resident que hi estigui vinculada en els termes que preveu l'article 16 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats o a un establiment permanent radicat en el territori espanyol, l'entitat o l'establiment permanent en què presti els seus serveis el contribuent ha d'efectuar la retenció o l'ingrés a compte.

Les entitats asseguradores domiciliades en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu que operin a Espanya en règim de lliure prestació de serveis han de practicar retenció i ingrés a compte en relació amb les operacions que es realitzin a Espanya.

Els fons de pensions domiciliats en un altre Estat membre de la Unió Europea que duguin a terme a Espanya plans de pensions d'ocupació subjectes a la legislació espanyola, conforme al que preveu la Directiva 2003/41/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 3 de juny de 2003, relativa a les activitats i la supervisió de fons de pensions d'ocupació, o, si s'escau, les seves entitats gestores, han de practicar la retenció i l'ingrés a compte en relació amb les operacions que es duguin a terme a Espanya.

En cap cas estan obligades a practicar retenció o ingrés a compte les missions diplomàtiques o oficines consulars a Espanya d'estats estrangers.»

Dos. Es modifiquen les lletres g) i h) de l'apartat 2 de l'article 105, que queden redactades de la manera següent:

«g) Per a les entitats asseguradores domiciliades en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu que operin a Espanya en règim de lliure prestació de serveis, en relació amb les operacions que es duguin a terme a Espanya.

h) Per a les entitats que preveu el penúltim paràgraf de l'apartat 2 de l'article 99 d'aquesta Llei, en relació amb les operacions que es duguin a terme a Espanya.»

Disposició final dotzena. *Modificació de la Llei 4/2014, d'1 d'abril, bàsica de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació.*

U. Es modifica l'apartat 3, de l'article 6, amb el text següent:

«3. L'administració tutelant ha de regular els supòsits i el procediment per a la creació, integració, fusió, dissolució, liquidació i destinació del patrimoni de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació i dels consells de cambres.»

Dos. S'afegeix un nou article 38, amb el text següent:

«Article 38. *Pla de viabilitat i dissolució per inviabilitat econòmica.*

1. Quan les cambres que estiguin sotmeses a la tutela de l'Administració General de l'Estat incorrin en resultats negatius d'explotació en dos exercicis comptables consecutius, la cambra afectada ho ha de posar en coneixement de l'administració de tutela en un termini màxim d'un mes des que es conegui aquesta situació.

La comunicació s'ha d'acompanyar d'un pla de viabilitat, auditat i aprovat pel Ple, en el qual es descriguin les actuacions que s'han de portar a terme per a la correcció del desequilibri en el termini que es consideri necessari i, en qualsevol cas, en un màxim de dos exercicis comptables. Així mateix, s'ha d'acompanyar d'un inventari, el balanç, l'informe de l'auditoria realitzada, i qualsevol altra documentació que es consideri necessària per valorar la situació econòmica de la cambra i el pla presentat.

2. Un cop presentat el pla de viabilitat, l'Administració de tutela el pot autoritzar o modificar, o determinar qualsevol altra actuació que consideri oportuna.

3. Quan concorrin circumstàncies objectives que facin manifestament impossible solucionar la situació d'inviabilitat econòmica mitjançant la presentació d'un pla o quan el pla esmentat s'incompleixi, l'Administració de tutela pot procedir a la suspensió i dissolució dels òrgans de govern d'acord amb l'article 37, o determinar l'extinció i liquidació de la cambra.

4. En cas que s'acordi l'extinció, a partir d'aquest moment la cambra no pot efectuar cap acte jurídic, llevat dels que siguin estrictament necessaris per garantir l'eficàcia de la seva liquidació. Un cop acordada la liquidació, la cambra ha de presentar a l'Administració de tutela un pla de liquidació, que ha de ser autoritzat per l'Administració.

Quan en la decisió d'extinció s'acordi l'obertura de la delegació per part de la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació d'Espanya, per a l'obertura de la delegació esmentada, la Cambra d'Espanya pot formular una proposta per a la transmissió d'actius o unitats productives. Si la Cambra accepta la proposta, els termes d'aquesta s'han d'incorporar en el pla de liquidació.

L'Administració de tutela ha de supervisar el compliment del pla de liquidació. Conclosa la liquidació de la cambra, es produeix la seva extinció automàtica.

En cap cas no es pot assumir ni derivar del procés de liquidació i extinció cap obligació per a l'Administració de tutela.

5. En el cas de les cambres tutelades per les comunitats autònomes, s'han d'ajustar al que estableix la seva legislació específica.»

Disposició final tretzena. *Modificació de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2016, es modifica l'apartat 1 de l'article 128 de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats, que queda redactat de la manera següent:

«Article 128. *Retencions i ingressos a compte.*

1. Les entitats, incloses les comunitats de béns i les de propietaris, que satisfacin o abonin rendes subjectes a aquest impost, estan obligades a retenir o a efectuar ingressos a compte, en concepte de pagament a compte, la quantitat que resulti d'aplicar els percentatges de retenció que indica l'apartat 6 d'aquest article a la base de retenció determinada per reglament, i a ingressar-ne l'import en el Tresor en els casos i formes que s'estableixin.

També estan obligades a retenir i ingressar les persones físiques respecte de les rendes que satisfacin o abonin en l'exercici de les seves activitats econòmiques, així com les persones físiques, jurídiques i altres entitats no residents en territori espanyol que hi actuïn mitjançant un establiment permanent.

Així mateix, estan obligades a practicar retenció o ingrés a compte les entitats asseguradores domiciliades en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu que actuïn a Espanya en règim de lliure prestació de serveis, en relació amb les operacions que es duguin a terme a Espanya.»

Disposició final catorzena. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.11a i 13a de la Constitució, que atribueix a l'Estat les competències per establir les bases de l'ordenació de les assegurances i les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, respectivament. S'exceptuen de l'anterior els preceptes següents:

a) Els articles 16, 17, 18, 40, 119, 120, 121, 123, 126 i 210 a 213, que no tenen caràcter bàsic.

b) L'article 130, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.3a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de relacions internacionals.

c) Els articles 9, 10, 11, 12, 13, 24, 27, 28, 29, 30, 31, 33, 34, 36, 37, el capítol II i el capítol IV del títol III, els articles 89.3, 96, 98.1 i 2, 165.4, 168, 172, 173, 175, 179 al 189 i l'annex, que es dicten a l'empara de l'article 149.1.6a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència en matèria de legislació mercantil.

d) L'article 97, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.6a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència en matèria de legislació processal.

e) Els articles 53 i 59, que es dicten a l'empara de l'article 149.1.14a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència en matèria d'hisenda general.

f) L'article 167.2, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.8a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència en matèria de legislació civil.

Disposició final quinzena. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquesta Llei s'incorpora parcialment al dret espanyol la Directiva 2009/138/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2009, sobre l'assegurança de vida, l'accés a l'activitat d'assegurança i de reassegurança i el seu exercici (Solvència II), modificada per la Directiva 2014/51/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, per la qual es modifiquen les directives 2003/71/CE i 2009/138/CE i els reglaments (CE) núm. 1060/2009, (UE) núm. 1094/2010 i (UE) núm. 1095/2010 pel que fa als poders de l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació) i de l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea de Valors i Mercats) (Òmnibus II).

També s'incorpora la Directiva 2011/89/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 2011, per la qual es modifiquen les directives 98/78/CE, 2002/67/CE, 2006/48/CE i 2009/138/CE, pel que fa a la supervisió addicional de les entitats financeres que formen part d'un conglomerat financer.

Disposició final setzena. *Normes aplicables als procediments que regula aquesta Llei.*

Els procediments regulats en aquesta Llei es regeixen, en primer terme, pels preceptes que contenen aquesta Llei i les seves normes de desplegament i, subsidiàriament, pels de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i normes complementàries.

Disposició final dissetena. *Potestat reglamentària.*

1. Correspon al Govern, a proposta del ministre d'Economia i Competitivitat, i amb l'audiència prèvia de la Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions, desplegar aquesta Llei en les matèries que s'atribueixen expressament a la potestat reglamentària, així com, en general, en totes les susceptibles de desplegament reglamentari en què sigui necessari per a la seva execució correcta, mitjançant l'aprovació del seu reglament i les modificacions ulteriors d'aquest que siguin necessàries.

2. Correspon al ministre d'Economia i Competitivitat, amb l'audiència prèvia de la Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions, desplegar aquesta Llei en les matèries que específicament atribueix a la potestat reglamentària del ministre esmentat i, així mateix, desplegar-ne el reglament en allò que sigui necessari i així s'hi prevegi.

El desplegament reglamentari dels preceptes relatius a les mutualitats de previsió social l'efectua el Govern mitjançant un reglament específic per a les mutualitats esmentades.

Disposició final divuitena. *Mesura transitòria sobre els tipus d'interès sense risc.*

Amb l'autorització prèvia de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, l'entitat asseguradora o reasseguradora pot aplicar un ajust transitori a l'estructura temporal pertinent de tipus d'interès sense risc respecte a les obligacions admissibles en matèria d'assegurances i reassegurances, en els termes i les condicions que es determinin per reglament.

Disposició final dinovena. *Mesura transitòria sobre les provisions tècniques.*

Amb l'autorització prèvia de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, l'entitat asseguradora o reasseguradora pot aplicar una deducció transitòria a les provisions tècniques, en els termes i les condicions que es determinin per reglament.

Disposició final vintena. *Altres mesures transitòries.*

S'han de determinar per reglament els termes i les condicions d'acord amb els quals les entitats asseguradores i reasseguradores poden:

1. Presentar i divulgar la informació a què es refereixen els articles 80 i 114, amb periodicitat anual o inferior.
2. Aplicar un règim transitori per a la classificació dels fons propis bàsics en nivells.
3. Aplicar els requisits que preveu l'article 79 a determinats instruments financers emesos abans de l'1 de gener de 2011.
4. Aplicar un règim transitori als submòduls de risc de mercat, de concentració i de diferencials i al submòdul de risc de renda variable.
5. Sol·licitar l'aprovació d'un model intern de grup quan existeixi una part del grup amb un perfil de risc substancialment diferent.
6. Gestionar la seva cartera de contractes per posar fi a les seves activitats.

Disposició final vint-i-unena. *Entrada en vigor.*

1. Aquesta Llei entra en vigor l'1 de gener de 2016.
2. No obstant això, la disposició transitòria tretzena i la disposició addicional setzena entren en vigor l'endemà de la seva publicació. Les disposicions transitòries quarta i desena entren en vigor l'1 de setembre de 2015. La disposició final novena entra en vigor l'1 de juliol de 2016.

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 14 de juliol de 2015.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY

ANNEX

Rams d'assegurança

A) Rams d'assegurança diferents de l'assegurança de vida i riscos accessoris.

a) En l'assegurança directa diferent de l'assegurança de vida la classificació dels riscos per rams s'ha d'ajustar al següent:

1. Accidents.

Les prestacions en aquest ram poden ser: a tant alçat, d'indemnització, mixta de tots dos i de cobertura d'ocupants de vehicles.

2. Malaltia (compresa l'assistència sanitària i la dependència).

Les prestacions en aquest ram poden ser: a tant alçat, de reparació, bé mitjançant el reembossament de les despeses ocasionades, bé mitjançant la garantia de la prestació del servei, o mixta de tots dos.

3. Vehicles terrestres (no ferroviaris).

Inclou tot dany sofert per vehicles terrestres, siguin o no automòbils, llevat dels ferroviaris.

4. Vehicles ferroviaris.

5. Vehicles aeris.

6. Vehicles marítims, lacustres i fluvials.

7. Mercaderies transportades (compresos els equipatges i altres béns transportats).

8. Incendi i elements naturals.

Inclou tot dany sofert pels béns (diferent dels compresos en els rams 3, 4, 5, 6 i 7) causat per incendi, explosió, tempesta, elements naturals diferents de la tempesta, energia nuclear i enfonsament de terreny.

9. Altres danys als béns.

Inclou tot dany sofert pels béns (diferent dels compresos en els rams 3, 4, 5, 6 i 7) causat per la calamarsa o la gelada, així com per robatori o altres esdeveniments diferents dels inclosos en el ram 8.

10. Responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils (compresa la responsabilitat del transportista).

11. Responsabilitat civil en vehicles aeris (compresa la responsabilitat del transportista).

12. Responsabilitat civil en vehicles marítims, lacustres i fluvials (compresa la responsabilitat del transportista).

13. Responsabilitat civil en general.

Comprèn tota responsabilitat diferent de les esmentades en els rams 10, 11 i 12.

14. Crèdit.

Comprèn insolvència general, venda a terminis, crèdit a l'exportació, crèdit hipotecari i crèdit agrícola.

15. Caució (directa i indirecta).

16. Pèrdues pecuniàries diverses.

Inclou riscos de la feina, insuficiència d'ingressos (en general), mal temps, pèrdua de beneficis, subsidi per privació temporal del permís de conduir, persistència de despeses

generals, despeses comercials imprevistes, pèrdua del valor venal, pèrdues de lloguers o rendes, pèrdues comercials indirectes diferents de les anteriorment esmentades, pèrdues pecuniàries no comercials i altres pèrdues pecuniàries.

17. Defensa jurídica.

Les entitats asseguradores han d'optar per alguna de les modalitats de gestió següents:

a) Confiar la gestió dels sinistres del ram de defensa jurídica a una entitat jurídicament diferent, que s'ha d'esmentar en el contracte. Si l'entitat esmentada està vinculada a una altra que practica algun ram d'assegurança diferent del de vida, els membres del personal de la primera que s'ocupin de la gestió de sinistres o de l'assessorament jurídic relatiu a la gestió esmentada no poden exercir simultàniament la mateixa activitat o una de semblant en la segona. Tampoc poden ser comunes les persones que exerceixin càrrecs de direcció de les dues entitats.

b) Garantir en el contracte d'assegurança que cap membre del personal que s'ocupi de la gestió d'assessorament jurídic relatiu a la gestió esmentada exerceixi al mateix temps una activitat semblant en un altre ram si l'entitat asseguradora opera en diversos o per a una altra entitat que operi en algun ram diferent del de vida i que tingui amb l'asseguradora de defensa jurídica vincles financers, comercials o administratius independentment del fet que estigui o no especialitzada en el ram esmentat.

c) Preveure en el contracte el dret de l'assegurat a confiar la defensa dels seus interessos, a partir del moment en què tingui dret a reclamar la intervenció de l'assegurador segons el que disposa la pòlissa, a un advocat de la seva elecció.

18. Assistència.

Assistència a les persones que es trobin en dificultats durant desplaçaments o absències del seu domicili o del seu lloc de residència permanent. També comprèn l'assistència a les persones que es trobin en dificultats en circumstàncies diferents, determinades per reglament, sempre que no siguin objecte de cobertura en altres rams d'assegurança.

19. Decessos.

Inclou operacions d'assegurança que garanteixin la prestació de serveis funeraris per al cas que es produeixi la mort, o bé subsidiàriament, quan no es pugui dur a terme la prestació, per causa de força major o perquè s'ha dut a terme el servei a través d'altres mitjans, diferents dels disposats per l'asseguradora, a satisfer als hereus legals de l'assegurat mort la suma assegurada, que no ha d'excedir el valor mitjà de les despeses funeràries per una mort.

Els riscos compresos en un ram no poden ser classificats en un altre ram, sense perjudici del que disposa respecte dels riscos accessoris l'apartat 4.

Quan l'autorització es concedeixi simultàniament per a diversos rams, s'ha d'atorgar amb les denominacions següents:

1r «Accidents i malaltia»: quan s'autoritzi els rams 1 i 2.

2n «Assegurança d'automòbil»: quan l'autorització compregui la cobertura d'ocupants de vehicles del ram 1 i els rams 3, 7 i 10.

3r «Assegurança marítima i de transport»: quan l'autorització compregui la cobertura d'ocupants de vehicles del ram 1 i els rams 4, 6, 7 i 12.

4t «Assegurança d'aviació»: quan l'autorització compregui la cobertura d'ocupants de vehicles del ram 1 i els rams 5, 7 i 11.

5è «Incendi i altres danys als béns»: quan s'autoritzi els rams 8 i 9.

6è «Responsabilitat civil»: quan s'autoritzi els rams 10, 11, 12 i 13.

7è «Crèdit i caució»: quan s'autoritzi els rams 14 i 15.

8è «Assegurances generals»: quan s'autoritzin tots els rams d'assegurança directa diferent de l'assegurança de vida enumerats en aquest article.

b) Riscos accessoris.

L'entitat asseguradora que obtingui una autorització per a un risc principal pertanyent a un ram d'assegurança diferent del de vida o a un grup de rams també pot cobrir els riscos compresos en un altre ram sense necessitat d'obtenir autorització per als riscos esmentats, sempre que concorrin els requisits següents:

1r Que estiguin vinculats al risc principal.

2n Que es refereixin a l'objecte cobert contra el risc principal.

3r Que estiguin coberts pel contracte que cobreix el risc principal.

4t Que per a l'autorització en el ram al qual pertanyi el risc accessori no es requereixin garanties financeres prèvies més grans que per al principal, llevat que, quant a aquest últim requisit, el risc accessori sigui el de responsabilitat civil la cobertura del qual no superi els límits que es determinin per reglament.

Quan el ram accessori sigui el 2 (malaltia), aquest no comprèn prestacions d'assistència sanitària o prestacions d'assistència per dependència.

Els riscos compresos en els rams 14 (crèdit), 15 (caució) i 17 (defensa jurídica), no poden ser considerats accessoris d'altres rams, llevat del ram 17 (defensa jurídica), que, quan es compleixin les condicions que exigeix el paràgraf anterior, pot ser considerat com a risc accessori del ram 18 (assistència), si el risc principal només es refereix a l'assistència facilitada a les persones en dificultats amb motiu de desplaçaments o d'absències del domicili o del lloc de residència permanent, i com a risc accessori del ram 6 (vehicles marítims, lacustres i fluvials), quan es refereixi a litigis o riscos que resultin de la utilització d'embarcacions marítimes o que estiguin relacionats amb aquesta utilització.

B) Ram de vida i riscos complementaris.

a) L'assegurança directa sobre la vida s'inclou en un sol ram, el ram de vida, que comprèn:

1. L'assegurança sobre la vida, tant per a cas de mort com per a cas de supervivència, o tots dos conjuntament, inclòs en el de supervivència l'assegurança de renda; l'assegurança sobre la vida amb contraassegurança; l'assegurança de nupcialitat, i l'assegurança de natalitat. Així mateix, comprèn qualsevol d'aquestes assegurances quan estiguin vinculades amb fons d'inversió o altres actius als quals es refereix l'article 73. Igualment, pot comprendre l'assegurança de dependència.

2. Les operacions de capitalització basades en tècnica actuarial, que consisteixin a obtenir compromisos determinats quant a la seva durada i al seu import a canvi de desembossaments únics o periòdics prèviament fixats.

3. Les operacions de gestió de fons col·lectius de jubilació, per les quals s'entenen les que suposin per a l'entitat asseguradora administrar les inversions i, particularment, els actius representatius de les reserves de les entitats que atorguen prestacions en cas de mort, en cas de vida o en cas de cessament o reducció d'activitats. També estan compreses aquestes operacions quan portin una garantia d'assegurança, sigui sobre la conservació del capital, sigui sobre la percepció d'un interès mínim.

4. Les operacions tontines, per les quals s'entenen les que comportin la constitució d'associacions que reuneixin partícips per capitalitzar en comú les seves aportacions i per repartir l'actiu així constituït entre els supervivents o entre els seus hereus.

b) Riscos complementaris.

Les entitats autoritzades per operar en el ram de vida poden cobrir com a riscos complementaris els compresos en el ram 1 (accidents) i en el ram 2 (malaltia), sense

necessitat d'obtenir autorització per als rams esmentats, sempre que concorrin els requisits següents:

- 1r Que estiguin vinculats amb el risc principal.
- 2n Que es refereixin a l'objecte cobert contra el risc principal.
- 3r Que estiguin garantits en un mateix contracte amb aquest.
- 4t Quan el ram complementari sigui el 2 (malaltia), que aquest no compregui prestacions d'assistència sanitària o prestacions d'assistència per dependència.